

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÝCH VĚD HISTORICKÝCH

DIPLOMOVÁ PRÁCE

EDICE PAMĚTNÍ KNIHY MĚSTEČKA LIŠOVA
(1677-1840)

Vedoucí práce: doc. PhDr. Josef Hrdlička, Ph.D.

Autor práce: Bc. Kateřina Koterzynová

Studijní obor: Archivnictví (ARCn)

Ročník: 2.

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 29. dubna 2011

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala všem, kteří mi pomáhali při vzniku této diplomové práce.

Velký dík patří Státnímu okresnímu archivu České Budějovice a jeho pracovníkům, kteří mi byli nápomocni při zapůjčování různých pramenů.

Nesmím také zapomenout poděkovat všem svým přátelům, kteří mi pomáhali, a zvláště svým rodičům a sestře, kteří mi byli velkou oporou během celého studia.

Zvláštní poděkování patří vedoucímu mé diplomové práce doc. PhDr. Josefu Hrdličkovi, Ph.D. za připomínky, zapůjčování literatury a cenné rady, které mi pomohly při psaní mé diplomové práce.

Edice pamětní knihy městečka Lišova (1677-1840)

Hlavním tématem předkládané diplomové práce je ediční zpracování rukopisu lišovské pamětní knihy z let 1677-1840. Rukopis je dnes uložen v archivním fondu Archiv města Lišov ve Státním okresním archivu České Budějovice. Edice se snaží o co nejpřesnější zpřístupnění rukopisu tak, aby byly zachovány všechny formální znaky textu.

Úvodní část práce tvoří tři kapitoly. První je věnována vývoji městských knih a zájmu o jejich studium v českých zemích. Druhá kapitola pojednává o dějinách Lišova s důrazem na období, kdy byla vedena pamětní kniha, o městské správě a o hlubockém panství, jehož součástí byl Lišov od svého založení, a zejména o šlechtickém rodu Schwarzenberků, kteří se vyskytují v některých zápisech pamětní knihy. Poslední kapitola se zabývá rozborem pamětní knihy, kde jsou uvedeni i jednotliví písaři podílející se na jejím vzniku.

Přílohu diplomové práce tvoří edice lišovské pamětní knihy spolu s ediční poznámkou, místním rejstříkem a slovníčkem latinismů.

Edition of memorial book of town Lišov

Annotation

The main topic of presenting diploma thesis is edition of memorial book of town Lišov from years 1677-1840. The manuscript is stored in the archive SOKA České Budějovice in the fund Archiv města Lišov. The critical edition of the memorial book is trying to maintain the formal features of the text.

The introductory part consists of three chapters. The first chapter is devoted to the development of town books and to the interest in their study in Czech countries. The second chapter deals with the history of town Lišov, town administration of Lišov and domain of Hluboká and aristocratic family of Schwarzenberg. The last chapter deals with analysis of the edited source.

The supplement of diploma thesis is edition of memorial book of town Lišov. Component of edition is edit notice, local index and vocabulary of classicisms.

Obsah

ANOTACE	4
ANNOTATION	5
OBSAH	6
I. ÚVOD	7
I. 1. VÝVOJ MĚSTSKÝCH KNIH	8
I. 2. ZÁJEM O STUDIUM MĚSTSKÝCH KNIH	11
II. DĚJINY LIŠOVA	20
II. 1. MĚSTSKÁ SPRÁVA V LIŠOVĚ	35
II. 2. HLUBOCKÉ PANSTVÍ	42
III. PAMĚTNÍ KNIHA	49
III. 1. VNĚJŠÍ ROZBOR	51
III. 2. VNITŘNÍ ROZBOR	52
III. 2. 1. PŘEHLED ZÁPISŮ V PAMĚTNÍ KNIZE	54
III. 2. 2. PÍSAŘI	62
IV. ZÁVĚR	68
SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY	70
SEZNAM PŘÍLOH	74
PŘÍLOHA 1	75
PŘÍLOHA 2	78
PŘÍLOHA 3	257
PŘÍLOHA 4	260
PŘÍLOHA 5	263

I. ÚVOD

Předkládaná diplomová práce si klade za cíl edičně zpřístupnit lišovskou pamětní knihu¹ vedenou v letech 1677-1840 a přiblížit na základě tohoto pramene každodennost jednoho malého městečka v jižních Čechách, jeho správu či vzájemné vztahy v obci. V knize se nachází celá řada zajímavých zápisů odhalujících události, ke kterým v tomto městečku došlo v průběhu dvou století.

V úvodu této práce je naznačen vývoj městských knih a zájem o jejich studium, který se výrazněji rozvíjí od počátku 20. století.

První kapitola je rozdělena na tři podkapitoly. První je zaměřena na dějiny Lišova, které se z větší míry dotýkají období, ve kterém byla pamětní kniha vedena. Tato podkapitola vychází ze tří hlavních zdrojů, které se věnují dějinám Lišova. V první řadě je to samotná pamětní kniha, poté starší práce Václava Vaška² a z poslední doby práce Daniela Kováře.³ Další podkapitola je věnována městské správě v Lišově. Třetí podkapitola se okrajově zabývá hlubockým panstvím a šlechtickým rodem Schwarzenberků, protože Lišov od svého počátku spadl pod správu tohoto panství a převážná část zápisů pamětní knihy pochází z doby, kdy hlubocké panství patřilo právě Schwarzenberkům, kteří jsou v některých zápisech pamětní knihy jmenováni, stejně jako jejich další panství a statky.

Hlavním předmětem druhé kapitoly je rukopis lišovské pamětní knihy. Součástí této kapitoly je vnější a vnitřní popis editovaného pramene. V rámci vnitřního popisu je uveden také přehled jednotlivých typů zápisů pamětní knihy a písaři podílející se na jejím vzniku. Zejména je to Václav Antonín Josef Záhorka, který byl pravděpodobně jedním z nejvýznamnějších radních písařů, kteří v Lišově působili.

Velice podstatnou a dalo by se říci, že nejdůležitější částí této diplomové práce jsou přílohy, kam patří edice lišovské pamětní knihy a ediční poznámka, v níž jsou vysvětleny zásahy do textu pamětní knihy. Potom také místní rejstřík a slovníček latinismů, kde jsou vypsané a upřesněny zeměpisné názvy a výrazy nacházející se v jednotlivých zápisech pamětní knihy. Nakonec byly přiloženy obrazové přílohy, jejichž prvořadým účelem je představit podobu editovaného pramene.

¹ Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č.72, sign. II/C/2, kniha č.5.

² Václav Vašek, *Historie kraje lišovského*, Strakonice 1941.

³ Daniel Kovář, *Lišov 1334-2004, stránky z dějin jihočeského města*, Lišov 2004.

I. 1. VÝVOJ MĚSTSKÝCH KNIH

Od posledních desetiletí 13. století se v městských kancelářích zakládaly úřední městské knihy, nejprve v královských městech, kdy na prvním místě stojí Staré Město pražské. K zakládání městských knih docházelo vlivem větší intenzity městského života a tyto knihy v některých ohledech nahrazovaly listiny.⁴ Městské knihy jsou úzce spjaty s vývojem listiny, jejíž právní funkci přejaly a staly se tudíž také písemným svědectvím o pořízeních právní povahy. První taková kniha je doložena v Praze k roku 1280,⁵ jejím zakladatelem byl protonotář Jindřich,⁶ který přešel z panovnické kanceláře do městských služeb. Postupem doby se pak rozvíjela instituce městských knih, která vznikla v českých zemích podle cizích vzorů, zejména podle vzoru saských měst, jako instituce knih, které byly vedeny pro správní i právní potřeby města jako celku i jednotlivých obyvatelů města.⁷ Městské knihy tedy měly dva základní úkoly, a to pojištění práv města jako celku, obce, i jednotlivých měšťanů. Vedeny byly tyto knihy různými orgány městské správy.

Nejstarší dochovaná kniha pochází ze Starého města Pražského a vedena začala být roku 1310. Jde o *Liber Vetustissimus*,⁸ která je zároveň nejstarší písemnou památkou dochovanou na papíře. Kniha se jeví jako směsice zápisků různých druhů a různého času, k čemuž nejspíše přispělo i přeházení listů při vazbě v letech 1399-1418. Nejstaršími zápisy v knize jsou záznamy počtů. Později přibýly zápisy o udílení městského práva, nálezy konšelů a obce zákonného významu a statuta vztahující se k městské správě a soudnictví. Dále zde byly uváděny i nižší městské úřady a seznamy konšelů po obnovení městské rady. Všechny jmenované vklady byly pořízeny pro paměť ve veřejném zájmu, kdy soukromý zájem ustupoval do pozadí. Staroměstská

⁴ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih v Brně ve středověku*, Praha 2004, s. 11-12.

⁵ Tato kniha byla založena na žádost jednoho z měšťanů a nejspíše šlo o knihu, která byla vedena pro potřeby městského soudu.

⁶ Jindřich Vlach z Izernie - působil jako protonotář v panovnické kanceláři Václava II.

⁷ Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 69-70.

⁸ Hana Pátková, *Liber Vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis. Život jedné středověké městské knihy*, ČČH 105, 2007, s. 393-405.

kniha je kniha radní,⁹ záznamy do ní byly nejprve pořizovány během schůzek konšelů, které se konaly u jednoho z konšelů doma, později v radním domě, tedy na radnici.¹⁰ Tato kniha také přináší ve statutech mnoho dokladů o tom, jak rychtář musel postupně slevovat ze své moci a ustupoval purkmistrovi a městské radě. Vedena byla na Starém Městě pražském až do roku 1518.¹¹ Liber Vetustissimus byl velmi proměnlivou písemností, ve které se odrážel vývoj městské komunity v průběhu dvou století.

Druhou nejstarší dochovanou městskou knihou je Bydžovská kniha vedená v letech 1311-1470.¹² Je to výhradně kniha soudní, která byla vedena u městského zahájeného soudu, v jehož čele stál dědičný rychtář, a účastnilo se ho také dvanáct konšelů. Z počátku byla kniha rozdělena na dvě části, na trhy dědin o majetek, v první řadě šlo o převody nemovitostí, a trestní věci. Tento druhý oddíl nebyl veden samostatně dlouho, protože v knize časem převládly civilní záležitosti. V úvodním zápisu byl napsán pokyn, že Bydžovská soudní kniha měla obsahovat také svědomí, tedy výpovědi podle svědomí, dnešní svědectví. Zápisy v knize byly zcela samostatné a zpravidla nahrazovaly listinu, která nebyla vydána, a zápisem se nezachovávala paměť listiny ale právního pořízení a zápis měl plnou funkci listiny. Mezi zápisy nesporného soudnictví v Bydžovské knize převažují vzdání majetku movitého i nemovitého. I tato kniha byla založena pro pojištění paměti.¹³

Staroměstská kniha vznikla v oblasti jihoněmeckého práva a nebyla počátečním stupněm vývoje, ale složkou rozvinutého vedení knih. Bydžovská kniha vznikla v oblasti severoněmeckého práva a je produktem skromných právních poměrů malého města.¹⁴

Koncem 14. století se městské knihy objevují ve většině měst. Zápis do městské knihy nebyl povinný a záleželo na měšťanovi, zdali si chtěl určité právo pojistit tímto či

⁹ Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 69-79.

¹⁰ První radnice byla zřízena v Praze za Jana Lucemburského roku 1338.

¹¹ Hana Pátková, *Liber Vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis. Život jedné středověké městské knihy*, ČČH 105, 2007, s. 393-395.

¹² Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 69-79.

¹³ Václav Vojtíšek, *O nejstarších městských knihách českých, pražské a novobydžovské*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 355-365.

¹⁴ Tamtéž, s. 365-366.

jiným způsobem. Základním průkazným prostředkem zůstávala až do druhé poloviny 14. století listina. Zprvu byla ve městech vedena jediná kniha, do které se zapisovalo to, co rychtář, konšelé a písař pokládali za důležité pro zachování pro budoucí pokolení, pro paměť. Odtud dostávaly název pamětní knihy. Protože ale pamětní kniha s různými zápisy, převážně chronologického členění, byla nepřehledná, začaly se další knihy rozdělovat na oddíly podle druhů zápisů. Časem se k nim začaly přidávat rejstříky. Nakonec se pro jednotlivé druhy zápisů pořídily samostatné městské knihy.¹⁵

Později došlo ke specializaci městských knih, kdy se specializované knihy dělily na finanční a kancelářské. Mezi knihy finančního hospodaření patřily knihy městské sbírky, knihy městských počtů a různé rejstříky. Knihy kancelářské povahy se vyhranily během 15. století, zvláště pak na počátku 16. století. Jako příručky a pomůcky sloužily formuláře městských písemností. Odesílaná korespondence se začala následně zaznamenávat buď v opisech, nebo ve výtazích do kopiářů. V některých městech se začaly také používat samostatné knihy pro statuta, opisy privilegií či pro evidenci nově přijatých měšťanů. Ve městech, která představovala vrchní právní stolicí, se často samostatně zapisovala právní naučení a vznikaly tak sbírky a někdy právní knihy.

Zvláštní povahu měly knihy vedené v rámci městských soudů, které zachycovaly záležitosti civilní agendy, sporné a nesporné, a také trestní agendy. Během 15. století se ve větších městech začaly uplatňovat speciální knihy trhové, dluhů, testamentů a trestních záležitostí.¹⁶

Městské knihy sloužily nejen pro záležitosti obyvatelů měst, ve kterých byly vedeny, ale někdy také pro záležitosti obyvatel okolních vesnic, když to bylo zapotřebí a jestliže to městská rada dovolila. Pro tento druh zápisů vznikaly v průběhu druhé poloviny 15. století samostatné knihy, kterých se později ujala příslušná vrchnost, pod jejíž správu dané vesnice spadaly. Městské knihy se tak staly vzorem i základem pro gruntovní neboli pozemkové knihy.

S rostoucím vlivem a důležitostí městských knih se změnila vnější i vnitřní úprava ve vedení knih. Tam, kde si to města mohla dovolit, se pořizovaly nákladné vazby

¹⁵ František Hoffmann, *Středověké město v Čechách a na Moravě*, Praha 2009, s. 421.

¹⁶ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 79-80.

z drahé kůže s ozdobným kováním, a důraz se kladl na vnitřní uměleckou výzdobu, ozdobné prvky, zdobené iniciály, případně ilustrace.¹⁷

Městské knihy, stejně jako většina městských písemností, byly zpočátku psány latinsky. Národní jazyky se ojediněle používaly již v průběhu 14. století, zejména čeština a němčina. První český zápis je znám z Hradčanské knihy z roku 1338. Až v 16. století národní jazyky ovládly písemnou agendu ve městech.

Městské knihy se staly nepostradatelnou součástí měst a výrazně přispěly k rozvoji městské správy, zvláště městské kanceláře, kde byly vedeny a sepisovány prostřednictvím městských písařů. Městské knihy se také staly vzorem pro vrchnostenskou správu a přispěly tak k rozvoji vrchnostenské kanceláře. Postupem doby od poloviny 18. století se městské knihy dostaly do popředí zájmu mnoha badatelů a jsou zpřístupňovány ve formě edic nejen pro další badatele, ale i pro ostatní zájemce, nejen z odborného prostředí.

I. 2. ZÁJEM O STUDIUM MĚSTSKÝCH KNIH

Počátky zájmu o studium městských knih lze spatřovat ve vydávání přetisků částí městských knih, kdy se postupně začal využívat i obsah městských knih pro další vědní obory. To je např. práce Gelasia Dobnera z roku 1779,¹⁸ která se zabývá nejstaršími památkami městského a horního práva, nebo práce Františka Martina Pelcla, který použil nejstarší pražské památné knihy pro listáře dvou prací.¹⁹ Tyto práce ale umožňují pouze orientaci po materiálu, ale pro studium městských knih nepředstavují významnější mezník.

¹⁷ Václav Vojtíšek, *O nejstarších městských knihách českých, pražské a novobydžovské*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 420-423.

¹⁸ Gelasius Dobner, *Jus municipale et montanorum Iglaviense skriptum circa a. 1250*, in: *Monumenta historica Boemiae IV.*, 1779.

¹⁹ Kaiser Karl IV. König in Böhmen (1780 a 1781) a *Lebensgeschichte des römischen und böhmischen Königs Wenceslaus (1788 a 1790)*.

Důležitou roli pak hraje publikace Emila Františka Rösslera,²⁰ která se v první řadě zaměřuje na právní knihy a knihy městských statut a sleduje na rozdíl od většiny prací, které vycházely v této době, i ostatní druhy městských knih, hlavně pak jejich právní význam. Od této práce se už postupně přecházelo ke studiu podstaty městských knih a ke sledování jejich vývoje. Od počátku zájmu o městské knihy se badatelé zaměřovali především na způsob jejich vedení, který byl ovlivňován městskými písaři, kteří se zpravidla seznamovali s městskými knihami na základě starších vzorů, což dokazují marginální poznámky dochované v městských knihách. Tímto tématem se zabýval Václav Hildt²¹ ve své dizertační práci z roku 1746 o městském právu, kde podal stručný přehled městských knih používaných v kanceláři pražských měst do poloviny 18. století a také se zabýval úřadem písaře.²²

Hlavní počátky studia městských knih jsou u nás kladeny nejčastěji do roku 1844, kdy v Časopise Českého musea vyšla studie Wáclawa Wladiwoje Tomka o nejstarší staroměstské knize.²³ Tomek v této studii rozebíral právní význam jednotlivých zápisů v knize. Je zřejmé, že je to článek psaný znalcem městských knih, zejména pražských, který tento svůj článek využil také pro Dějepis města Prahy.²⁴

Značnou zásluhu na rozvoji studia městských knih měl také Jaromír Čelakovský, který ve svém spisu o domácích a cizích registrech pojednával o významu městských knih a založení nejstarší staroměstské knihy,²⁵ v další své studii psal o mistru Janovi

²⁰ Emil František Rössler (ed.), *Deutsche Rechtsdenkmäler aus Böhmen und Mähren, eine Sammlung von Rechtsbüchern. Urkunden und alten Aufzeichnungen zur Geschichte des deutschen Rechtes. I. Band Das altprager Stadtrecht aus dem XVI. Jahrhunderte, nach den vorhandenen Handschriften zum ersten Mal herausgegeben*, Prag 1845.

²¹ Václav Hildt, *Thesis historico – politico – juridica de jure civitatum in genere, de Tri – urbis Pragenae juribus in specie et de jure municipii*, Pragae 1746.

²² Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih českých*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 52-86.

²³ Wáclaw Wladiwoj Tomek, *Knih Starého Města pražského od roku 1310*, Časopis Českého musea IV, 1844.

²⁴ Wáclaw Wladiwoj Tomek, *Dějepis města Prahy I-XII*, Praha 1855- 1894.

²⁵ Jaromír Čelakovský, *O domácích a cizích registrech, zvláště o registrech českých a jiných rakouských dvorských kanceláří*, Praha 1890.

z Gelnhausenu,²⁶ starých jihlavských městských knihách a některých právních rukopisech. Vydal rovněž Soupis rukopisů archivu královského hlavního města Prahy,²⁷ kde popsal stav vedení městských knih v Praze ve 14. a 15. století. Práce je důležitá především proto, že se autor soustředil na všechny dochované druhy městských knih a ne jen na určitý typ. Vývoj městských knih v Praze v 16. století zpracoval Václav Vojtíšek, který k tomuto tématu vydal hned dvě práce,²⁸ ve kterých sledoval souvislosti městských knih v 16. století a jejich vývoj v závislosti na vývoji městských kancelářů. Na nejstarší městské berní knihy upozornil ve svém pojednání Karl Beer,²⁹ objasnil zde také jejich podstatu i způsob vedení. Podle jejich obsahu specifikoval hlavní berní poměry jednotlivých měst a vývoj zemského bernictví a zdůraznil tak jejich cenu jako historického pramene. Za zmínku stojí i práce Ottokara Smitala o moravských městských knihách,³⁰ která se soustředí na soukromoprávní knihy a kde autor rozebírá vnější a vnitřní znaky městských knih podle diplomatických pravidel. Také Karel Polesný se ve svém článku z let 1910-1911³¹ zaměřil na vnější a vnitřní znaky pelhřimovské městské knihy.

V tomto období se u řady prací o městských knihách projevovaly určité nedostatky, které vycházely v té době z ještě nedostatečně propracované metody pro studium městských knih. Řada prací se zabývala převážně soukromoprávními městskými knihami a jen mimochodem se dotkly i jiných typů městských knih, hlavně knih městských statutů a právních rukopisů. Jednotlivé práce čerpaly nejvíce z knih cenné informace a chápaly je jako zdroj cenných poznatků, převážně z hlediska věcného, ale

²⁶ Jan z Gelnhausenu byl královský městský notář a vynikající právník působící v Jihlavě v letech 1397-1404 a autor významných právních rukopisů jak Gelnhausenův kodex.

²⁷ Jaromír Čelakovský, *Soupis rukopisů chovaných v archivu královského hlavního města Prahy*, Praha 1907.

²⁸ Václav Vojtíšek, *Novoměstské radní manuály a jejich písaři v letech 1548-1553*, Časopis společnosti přátel starožitností českých, 1910 a 1911.

²⁹ Karl Beer, *Über Losungsbücher und Losungswesen böhmischer Städte in Mittelalter*, Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung 36, 1915, s. 31-95.

³⁰ Ottokar Smital, *Das Institut der Stadtbücher in Mähren*, Zeitschrift des Vereines für die Geschichte Mährens und Schlesiens 15, 1911, s. 256-311.

³¹ Karel Polesný, *Městská kniha Pelhřimovská z roku 1417*, in: Výroční zpráva c. k. reálného gymnasia v Pelhřimově, 1910-1911, s. 3-9.

doposud ne pomocně vědního. Výjimku představuje práce Bertholda Bretholze,³² který pracoval na edici nejstarších brněnských knih, šlo o knihy pamětní a knihy lozuňků, kdy Bertholz bral ohled na dosud zjištěné metody pramenné kritiky.

Podstatný vliv na vývoj studia městských knih ve 20. století měl Václav Vojtíšek,³³ který do české historiografie přinesl samostatnou metodiku studia městských knih, která vycházela od pracovních postupů listinné diplomatiky, jejímž úkolem bylo určit společenské postavení písemností ve své době na základě zkoumání jejich vnějších a vnitřních znaků. Vojtíškovy závěry zůstávají platné dodnes a to jak v případě kategorizace knižního materiálu, rozborů jednotlivých zachovaných středověkých knih a zvláště při posuzování chodu a organizace městské správy. Výsledky jeho studia tak přinesly dnes v mnoha ohledech nepřekonané názory na fungování a působení orgánů městské správy a jejich kanceláří a tyto výsledky vytyčily pevné zásady pro studium městských úředních knih.³⁴

Je také nutné si uvědomit, že v období prvních desetiletí 20. století badatelé nemohli počítat s institucionalizovanými městskými archivy, které by byly spravovány odborně školenými pracovníky. Výjimku v tomto případě představuje pražský archiv, který velmi úspěšně fungoval již od poloviny 19. století a kde působily významné osobnosti českého archivnictví jako Josef Emler,³⁵ Jaromír Čelakovský³⁶ nebo Václav Vojtíšek.

³² Berthold Bretholz (ed.), *Einige Brünner Rechtssprüche für Heinrichs – Bitesch aus dem 15. Jht (1419-1464)*, Zeitschrift für die Geschichte Mährens und Schlesiens 4, 1900, s. 406-411.

³³ Václav Vojtíšek (1883-1974), významná osobnost nejen českého archivnictví. Václav Vojtíšek se zabýval dějinami měst a městskou problematikou, kodikologií a také např. heraldikou. Působil jako profesor na filosofické fakultě Univerzity Karlovy a jako jeden z prvních byl jmenován členem nově založené ČSAV. Od roku 1911 pracoval v Archivu hlavního města Prahy.

³⁴ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 11-40.

³⁵ Josef Emler byl významný český historik a archivář, který vystudoval Institut für österreichische Geschichtsforschung ve Vídni a vydal řadu edic jako *Deset urbárů českých z doby před válkami husitskými*, *Sněmy české*, *Pozůstatky desk zemských království českého roku 1541 pohořalých* nebo *Regesta imperii*.

³⁶ Jaromír Čelakovský (1846-1914), významný český archivář, historik, právník a novinář. Dlouhá léta působil jako archivář v Archivu hl. m. Prahy. Od roku 1878 byl poslancem zemského sněmu a od roku 1879 členem Říšské rady. Ve své vědecké práci se zaměřil především na dějiny městského stavu.

Dostupnost městských knih s ohledem na tuto skutečnost byla v mnoha případech složitá. Navíc většina knih se ani nenacházela v místě svého původu, protože po polovině 19. století byly městské knihy soustřeďovány v souvislosti se sbíráním pramenů k historiografii českého království v uměle zřízeném Archivu Národního muzea.³⁷

Postupem doby se ale odborně školení pracovníci začali prosazovat kromě Archivu hlavního města Prahy i v dalších městských archivech, a to v Brně, Olomouci a Plzni. Značný vliv na systematické studium městských knih v těchto archivech měli jejich ředitelé Jaroslav Dřimal,³⁸ Václav Nešpor,³⁹ později Vladimír Spáčil⁴⁰ a Miloslav Bělohlávek.⁴¹

Ve dvacátých letech 20. století se zájem o městské knihy obrátil na doposud opomíjený typ městských knih, což byly knihy městského hospodářství. Za jednu z nejlepších prací je považováno zpřístupnění nejstarší brněnské berní knihy založené roku 1343, berních rejstříků ze 14. století a výtah z další berní knihy Bedřichem Mendlem v polovině třicátých let 20. století.⁴² Berní knihy byly zpřístupněny formou edice, součástí této práce byl podrobný diplomaticko – obsahový rozbor, který přispěl k charakteristice městského berního systému a celkového hospodářského a sociálního vývoje města.

Po druhé světové válce zájem o studium městských knih na nějaký čas ochabl, což také značně ovlivnila tehdy probíhající reorganizace archivní sítě, která byla dokončena až v padesátých letech 20. století. I vlivem této reorganizace, která archivy umístila pod správu Ministerstva vnitra, se do archivů dostali vysokoškolsky vzdělaní archiváři. V této době se studium městských knih rozvíjelo na Katedře archivnictví a pomocných věd historických Karlovy univerzity, na níž působil již několikrát zmíněný Václav Vojtíšek. V rámci tohoto pracoviště bylo vydáno mnoho diplomových prací, které se

³⁷ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 25-26.

³⁸ Jaroslav Dřimal - V. Peša a kol., *Dějiny města Brna I.-II.*, Brno 1969 a 1973.

³⁹ Václav Nešpor, *Dějiny města Olomouce*, Brno 1936.

⁴⁰ Vladimír Spáčil (ed.), *Nejstarší městská kniha olomoucká (Liber actuum notabilium) z let 1343-1420*, Olomouc 1982.

⁴¹ Miloslav Bělohlávek, *Knihy počtů města Plzně 1524-1525, příspěvek k hospodářství českých měst*, Plzeň 1957.

⁴² Bedřich Mendl, *Knihy počtů města Brna z let 1343-1365*, Brno 1935.

týkaly knih různých měst. Jen některé z nich byly ale později vydány tiskem.⁴³ Na semináři vedeném na této katedře byl připravován soupis všech středověkých městských knih v Čechách a na Moravě, který následně vydal Rostislav Nový.⁴⁴ Další významnou prací vydanou na této katedře byla programová studie Jiřího Pražáka⁴⁵ o aplikaci metod diplomatiky při studiu městských knih, která zdokonalila zásady stanové před více než padesáti lety Václavem Vojtíškem.

Dělení městských knih podle Václava Vojtíška:⁴⁶

1. knihy měst k pojištění práv města jako celku

- městské zákonodárství – knihy privilegií, knihy statutů, knihy královských patentů, právní rukopisy
- městské finance – berní registra a knihy, knihy počtů, registra dědičná
- knihy městské správy v užším slova smyslu – knihy pamětní, masivy a notule, knihy dekretní, knihy obnov městské rady, seznamy úřadů, knihy přísah

2. knihy k pojištění soukromých práv měšťanů

- knihy soudnictví sporného i nesporného – později, v 16. století byla každá skupina samostatná, původní rozdělení pochází od písaře Prokopa⁴⁷
- knihy soudnictví sporného – manuál záležitostí sporných a knihy s tím spojené, manuál sentencí, knihy sentencí, knihy rukojemství, glejtů a závazků, knihy výpovědí, knihy apelací, knihy svědomí, výpovědi mučených a psanců
- knihy soudnictví nesporného – manuál záležitostí nesporných, knihy kontraktů, knihy obligací, knihy přípovědí a zvodů, knihy svatebních

⁴³ Jindřich Růžička, *O knize města České Třebové z předhusitské doby*, Sborník archivních prací 4, 1954, s. 102-140; Tomáš Řezáč, *Zlomky knihy počtů města Jihlavy ze 14. století*, Zápisky katedry čsl. dějin a archivního studia 4, 1956, s. 20-25.

⁴⁴ Rostislav Nový, *Městské knihy v Čechách a na Moravě. Katalog*, Praha 1963.

⁴⁵ Jiří Pražák, *O metodě diplomatického studia městských knih*, Archiv český 3, 1953, s. 145-163, 205-227.

⁴⁶ Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 79-85.

⁴⁷ Prokop byl v 15. stoletím písařem na Novém Městě pražském a v polovině 15. století vedl přednášky na pražské univerzitě, které přinášely praktický návod k vedení městských knih.

smluv, knihy kvitancí, knihy práv měšťanských, knihy testamentů a inventářů

Dělení městských knih podle Ludmily Sulitkové:⁴⁸ Základem je Vojtíškovo třídící schéma,⁴⁹ které Ludmila Sulitková upravila podle vzoru Antonína Haase.⁵⁰

1. knihy pojišťují práva města jako celku, označované též jako knihy městské správy

- knihy městského zákonodárství – knihy privilegií
- knihy městského hospodářství – knihy počtů, knihy lozuňků, purkmistrovské počty
- knihy městské správy v užším smyslu slova – pamětní knihy, knihy zápisů městské rady, knihy obnovení městské rady, knihy přísah, knihy pro vnitřní potřebu městské kanceláře (kopiáře, registra, formuláře, konceptáře)

2. knihy k pojištění soukromých práv měšťanů: knihy městského soudnictví

- knihy soudnictví sporného – knihy žalob, knihy ručení a vyručení, knihy nálezů, knihy svědomí, naučení vyšších právních stolic dceřiným měštům
- knihy soudnictví nesporného – knihy svatebních smluv, knihy přípovědí k majetku, knihy poručnické a sirotků, knihy testamentů, specializované knihy inventářů pozůstalostí

Od šedesátých let minulého století se zájem o studium městských knih začal projevovat v jednotlivých archivech. To je např. Státní okresní archiv v Jihlavě, kde působil František Hoffman, který svou pozornost zaměřil na berní knihy a městské knihy soudní povahy, dále městský archiv v Plzni, Státní okresní archiv v Olomouci, Státní okresní archiv v Lounech a Archiv města Brna. Studium městských knih se

⁴⁸ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 66-92.

⁴⁹ Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih českých*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 52-86.

⁵⁰ Antonín Haas, in: František Roubík – Antonín Haas – Josef Kollmann – Zdeněk Fiala, *Slovníček archivní terminologie*, Praha 1953.

nadále rozvíjelo i po odchodu Václava Vojtíška z Archivu hlavního města Prahy a to za správy Jiřího Čarka.⁵¹

Vedle Prahy se stala dalším univerzitním centrem zabývajícím se studiem městských knih v sedmdesátých a osmdesátých letech univerzita v Olomouci. Avšak diplomové práce vznikající na této univerzitě zaměřené na dějiny Olomouce a dalších měst nebyly bohužel zpravidla publikovány.⁵²

V posledních letech se zájem o městské knihy přesunul na Katedru historie univerzity Jana Evangelisty Purkyně, která ve spolupráci s Katedrou pomocných věd historických a archivního studia Filozofické fakulty Karlovy univerzity a Státním oblastním archivem v Litoměřicích vydává ediční řadu *Libri civitatis*. Tato ediční řada začala být vydávána v letech 2004-2006. První svazek přináší edici nejstarší městské knihy severočeského města České Lípy.⁵³ Pro dějiny této oblasti je to významný pramen, který obsahuje důležité poznatky o prvních staletích tohoto poddanského města. Druhý svazek, který byl vydán roku 2006, edičně zpřístupnil rejstřík stavby děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mostě z let 1517-1519.⁵⁴ Ve třetím a zatím posledním svazku této ediční řady byla zpracována městská kniha královského města Litoměřic, která je zároveň třetí nejstarší dochovanou městskou knihou v Čechách.⁵⁵

Zájem o studium městských knih se postupně vyvíjel od druhé poloviny 18. století a nejvíce se rozvíjel v rámci jednotlivých archivů od druhé poloviny 20. století. Jeho nejvýznamnějším představitelem zůstává až do dnešní doby profesor Václav Vojtíšek, který se zasloužil o rozvoj studia městských knih jak na pražské univerzitě, tak v Archivu hlavního města Prahy. Zájem o studium městských knih pokračuje i do dnešních dob, protože městské knihy byly a jsou nepostradatelnou součástí vývoje a správy jednotlivých měst, jejich zpřístupňování, nejčastěji ve formě edic, přispívá také

⁵¹ Jiří Čarek (1908-1985), český historik a archivář. Spolupracoval s Václavem Vojtíškem. Zaměřil se hlavně na dějiny měst.

⁵² Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 30.

⁵³ Ivana Ebelová a kol. (edd.), *Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722*, Ústí nad Labem 2005.

⁵⁴ Helena Hasilová – Martin Myšička – Michaela Hrubá (edd.), *Rejstřík stavby děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie (1517-1519)*, Ústí nad Labem 2006.

⁵⁵ Barbora Kocinová – Jindřich Tomas (edd.), *Městská kniha Litoměřic (1341)-1562 v kontextu písemností městské kanceláře*, Ústí nad Labem 2009.

k rozvoji péče o městské knihy a probouzí zájem o ně nejen u badatelů, ale také zájemců z řad široké veřejnosti.

II. DĚJINY LIŠOVA

Lišov do roku 1677.

Lišov byl nejspíše vysazen ve druhé polovině 13. století. Jeho název byl odvozen z osobního jména Liš,⁵⁶ což mohlo být s největší pravděpodobností jméno lokátora.⁵⁷ Lišov s veškerými pozemky a poddanými, kteří k němu náleželi, patřil panovníkovi jako součást královského panství Hluboká. První zmínky o Lišově spadají do roku 1296, kdy se hovoří o „oppidu Lyssaw“. Jde o sazebník městského mýta a trhových dávek, který se do dnešních dob dochoval pouze v mladších opisech.⁵⁸

Nejstarší nesporný písemný doklad o existenci Lišova je pergamenová listina z 1. srpna 1334 sepsaná v Českých Budějovicích. První známou osobou, pocházející z Lišova, byl Oldřich z Lišova, který vystupuje na této listině jako jeden z měšťanů Českých Budějovic. Tento Oldřich patřil mezi vážené obyvatele města; tuto skutečnost potvrzuje i to, že v letech 1344-1347 zastával úřad českobudějovického konšela.⁵⁹

Lišov se během první poloviny 14. století stal významnou trhovou osadou, čemuž nasvědčuje i privilegium vydané Karlem IV. 4. května 1351 pro město České Budějovice, jehož obyvatelé na základě tohoto privilegia mohli svobodně jezdit na lišovské trhy.⁶⁰

Nejstarším doloženým lišovským rychtářem byl Henzelin, tedy Jan, po jehož smrti rychtářství dědičně získali od Karla IV. bratři Gelfríd a Mikuláš z Lunkovic.⁶¹ Další významné privilegium obdržel Lišov 7. listopadu 1400 od Václava IV.,⁶² který

⁵⁶ Daniel Kovář, *Lišov 1334-2004, stránky z dějin jihočeského města*, Lišov 2004, s. 6.

⁵⁷ Lokátor byl pověřen založením města nebo vesnice. Jeho povinností bylo také najít lidi, kteří by byli ochotní se v nově založeném městě usadit. Velmi často se lokátor stal prvním rychtářem nově založeného města; František Šmahel, *Středověké město v Čechách a na Moravě*, Praha 2009, s. 54-56.

⁵⁸ Václav Vašek, *Historie kraje lišovského*, Strakonice 1941, s. 115.

⁵⁹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 6; Václav Vašek, *Historie*, s. 117.

⁶⁰ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 6.

⁶¹ Antonín Haas (ed.), *Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232-1452*, Praha 1954, s. 122-123.

⁶² Tamtéž, s. 256-257.

udělil obyvatelům Lišova právo odúmrtí⁶³ a právo na svobodnou jízdu na trhy do obchodního rakouského města Cáhlov,⁶⁴ kam mohli vyvážet své výrobky a kde směli naložit dva vozy soli, které prodávali kdekoli bez cla.

V červnu 1406 přikázal Václav IV. několika městečkům včetně Lišova, aby v případě potřeby posílaly pro kata do Českých Budějovic.⁶⁵

Z dob husitských válek chybí o Lišovu a jeho postoji k reformnímu hnutí jakékoliv zprávy. Nejsou známy ani škody, které v Lišově způsobily husitské války. V tomto období, v letech 1423-1433, podnikaly ve zdejším kraji válečná tažení husitské houfy vedené hejtmany Janem Hvězdou z Vícemilic⁶⁶ a Janem Čapkem ze Sán.⁶⁷ Hlavním cílem těchto husitských houfů bylo uškodit Oldřichovi z Rožmberka, který patřil mezi neústupné nepřátele husitů. Během těchto tažení byly zničeny Štěpánovice a zanikly dvě sousední vesnice Lhotka a Příhořany.⁶⁸

Ve druhé polovině 15. století se poměry v kraji uklidnily a Lišov získal několik panovnických listin, které potvrzovaly již dříve udělená privilegia. Král Ladislav Pohrobek potvrdil 1. března 1454 platnost listiny Václava IV. z roku 1400⁶⁹ a 4. března 1462 potvrdil král Jiří z Poděbrad⁷⁰ dědičné rychtářství Janu Neumeistrovi.⁷¹ Lišovští rychtáři i v první polovině 16. století byli příslušníky rodiny Neumeistrů, kterým toto

⁶³ Lišovští tak mohli svůj majetek odkázat jakékoliv osobě a zemřel - li někdo bez poslední vůle, majetek zdědil jeho nejbližší pokrevní příbuzný; Antonín Haas (ed.), *Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232-1452*, Praha 1954, s. 256.

⁶⁴ Cáhlov, dnešní Freistadt, město ležící v Horním Rakousku.

⁶⁵ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 8.

⁶⁶ Jan Hvězda z Vícemilic, zvaný Bzdinka, byl tábořským hejtmánem. Zemřel roku 1425; František Čapka, *Dějiny země Koruny české v datech*, Praha 1999, s. 208-209.

⁶⁷ Jan Čapek ze Sán byl husitským polním hejtmánem a vrchním hejtmánem polního vojska sirotků v letech 1431-1434. Zemřel po roce 1445; František Čapka, *Dějiny*, s. 214-215.

⁶⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 139-140.

⁶⁹ Antonín Haas (ed.), *Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1453-1500*, Praha 1954, s. 10.

⁷⁰ Opis tohoto privilegia se nachází v Knize opisů privilegií z první poloviny 18. století na fol. 2v-3v; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁷¹ Antonín Haas (ed.), *Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1453-1500*, Praha 1954, s. 68-69.

právo znovu potvrdil Ferdinand I. roku 1529.⁷² Od stejného panovníka roku 1543 byla Lišovu také potvrzena starší privilegia.⁷³ Vladislav II. Jagellonský pojistil listinou⁷⁴ z 21. května 1475 starší privilegia, která Lišov získal od jeho předchůdce Ladislava Pohrobka.⁷⁵

V držení hlubockého panství, jehož součástí byl i Lišov, se od počátku 15. století vystřídal několik šlechtických rodů, které panství získaly do zástavy od českých panovníků.⁷⁶ Roku 1535 svobodný pán Ondřej Ungnad ze Suneku, držitel hlubockého panství,⁷⁷ nechal v Lišově založit obecní pivovar, ve kterém se vařilo pivo až do konce 19. století. Příjmy z pivovaru byly podstatnou součástí celkových obecních příjmů. Ondřej Ungnad také dovolil, aby se na farách na panství i na lišovské faře, která byla do té doby výlučně katolická, protože nad sebou měla patrona krále katolíka, usadili nespovění, tedy protestanští kněží.⁷⁸

V srpnu 1579 Lišovu potvrdil starší obdržené výsady Adam II. z Hradce,⁷⁹ nový majitel panství, a téhož roku získali lišovští majestát od Rudolfa II., který povolil, aby se v Lišově konaly každý rok dva výroční trhy, jeden v pondělí před svátkem sv. Jiří a druhý v den Stětí sv. Jana. Mimo to se každý čtvrtek mohl pořádat v městečku týdenní trh.⁸⁰ V červenci 1581 Adam II. z Hradce prodal lišovské obci 253 jiter panské půdy a o půl roku později, 6. ledna 1582, potvrdil Lišovu, stejně jako předchozí majitelé panství,

⁷² Opis tohoto privilegia se nachází v Knize opisů privilegií na fol. 4v-5r.; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁷³ Václav Vašek, *Historie*, s. 152; Opis této listiny se nachází v Knize opisů privilegií na fol. 5v-6r.; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁷⁴ Její opis se nachází v Knize opisů privilegií na fol. 1r-2v; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁷⁵ Antonín Haas (ed.), *Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1453-1500*, Praha 1954, s. 167.

⁷⁶ To byli Lobkovicové, Rožmitálové a Pernštejnové.

⁷⁷ Ondřej ze Suneku získal hlubocké panství díky své manželce Bohunce z Pernštejna, již panství přenechal její bratr Jan z Pernštejna; Václav Vašek, *Historie*, s. 151-152.

⁷⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 152-153; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 9.

⁷⁹ František Alexandr Heber, *České hrady, zámky a tvrze III.*, Praha 2008, s. 146.

⁸⁰ Opisy obou těchto privilegií byly pořízeny do Knihy opisů privilegií na fol. 7v-9r a 6v-7v; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

starší privilegia.⁸¹ Tento majitel hlubockého panství tak ocenil věrnost lišovských obyvatel, kterou prokázali během poddanských nepokojů na panství, ke kterým došlo již roku 1581.⁸²

Za správy Adamova syna Jáchyma Oldřicha z Hradce roku 1598 bylo lišovským měšťanům dovoleno vařit pivo,⁸³ které mohli prodávat nejen v Lišově, ale také v sedmi okolních krčmách.⁸⁴ Za tuto milost platili lišovští vrchnosti každý rok 225 kop pražských grošů.⁸⁵

Velkou ránu pro Lišov znamenal pobyt pasovského vojska biskupa Leopolda, které do českých zemí pozval císař Rudolf II. Koncem května 1611 přitáhli pasovští k Českým Budějovicím. Lišov musel tyto vojáky nejprve zásobovat a nakonec i ubytovat. Lišovští se tehdy s prosbami obrátili na Petra Voka z Rožmberka, který na jejich naléhání a také na žádost pánů z Malovic, tehdejších majitelů panství, poskytl rodinné klenoty ke zmincování, aby byli pasovští vojáci vyplaceni a jižní Čechy byly uchráněny před dalším drancováním.⁸⁶

Nový král Matyáš v září roku 1612 na prosby lišovského purkmistra a konšelů a na přimluvu vrchnosti potvrdil Lišovu všechna stará privilegia,⁸⁷ která lišovští získali od jeho předchůdců.⁸⁸

Obyvatelé Lišova se z klidného života v míru po událostech roku 1611 neradovali příliš dlouho. Zlé časy přišly s rokem 1618, kdy v květnu byli dva místodržící, Vilém Slavata a Jaroslav Bořita z Martinic, spolu s písařem Fabriciem vyhozeni z oken

⁸¹ Opis tohoto privilegia byl zanesen do Knihy opisů privilegií na fol. 9r-11r; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁸² František Miroslav Čapek, *Rychtář Jakub Kubata dal svou hlavu za Blata. Děj a vzpoura na Blatech ku konci 16. století*, České Budějovice 1901.

⁸³ Opis tohoto privilegia byl zapsán do Knihy opisů privilegií na fol. 11r-13r; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁸⁴ Ve vsi Hůrky, Jelmo, Velechvín, Levín, Jivno, Kaliště a Třebotovice.

⁸⁵ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 10.

⁸⁶ Jaroslav Pánek (ed.), *Václav Březan. Životy posledních Rožmberků*, Praha 1985, s. 623-625; Josef Janáček, *Rudolf II. a jeho doba*, Praha 2003, s. 477-478; Jaroslav Pánek, *Poslední Rožmberkové. Velmoži české renesance*, Praha 1989, s. 33.

⁸⁷ Opis tohoto privilegia byl zanesen do Knihy opisů privilegií na fol. 13r-14v; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁸⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 174.

Pražského hradu. Tehdy začal spor, který trval po dlouhých třicet let.⁸⁹ Lišov poprvé pocítil následky tohoto válečného konfliktu v červnu 1618 během obléhání Českých Budějovic stavovským vojskem, v jehož čele stál Jindřich Matyáš z Thurnu. Vojsko se v jižních Čechách usadilo na dva měsíce a živilo se především pleněním okolních vesnic. V průběhu let 1618-1619 se Lišov ocitl uprostřed válečných bitev a hořce za to zaplatil, protože 15. června 1619 při ústupu vojsk z Českých Budějovic celé městečko vyhořelo, včetně fary, kostela, špitálu a radnice.⁹⁰ Po roce 1619 Lišov spolu s hlubockým panstvím získal don Baltazar Marradas, který roku 1630 odpustil lišovským některé platy poté, co se sám přesvědčil o špatném stavu, ve kterém se městečko ocitlo po několika letech války.⁹¹ Téhož roku císař Ferdinand II. potvrdil Lišovu veškerá získaná privilegia.⁹² Důležitou roli při tomto aktu sehrálo i to, že během povstání se lišovští obyvatelé nepřidali na stranu nekatolických stavů a zůstali věrní katolické víře a panovníkovi.⁹³

Významnou postavou pro Lišov v těchto neblahých časech byl Josef Macarius z Merfelic, doktor teologie a práv, generální vikář kardinála Arnošta Alberta, hraběte z Harrachu, a metropolitní děkan u sv. Víta na pražském hradě. Josef Macarius se roku 1587 narodil v Lišově, o jeho rodičích ale není nic známo, protože farní matriky z tohoto období shořely při požáru městečka roku 1619. V roce 1633 odkázal Lišovu částku 3500 míšeňských grošů, která byla uložena v Českých Budějovicích. Úroky z této sumy měly být každý rok rozděleny mezi chudé lišovské školáky na jejich školní oděvy, mezi almužníky a také z nich měly být pořízeny svíčky do místního kostela. Další nadaci na 2800 grošů založil již roku 1628 v Jindřichově Hradci pod podmínkou, že tamější probošt bude za jeho rodinu sloužit pravidelné mše a že z úroků budou jindřichohradečtí jezuité od roku 1633 vyučovat nadané chlapce z Lišova.⁹⁴ Vedle toho

⁸⁹ Josef Polišenský - Josef Kollmann, *Valdštejn, ani císař, ani král*, Praha 1995, s. 42.

⁹⁰ František Kavka, *Zlatý věk Růží. Kus české historie 16. století*, České Budějovice 1966, s. 187; Václav Vašek, *Historie*, s. 176.

⁹¹ Opis tohoto privilegia byl pořízen do Knihy opisů privilegií na fol. 14v-16r; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁹² Opis tohoto privilegia byl poznamenán do Knihy opisů privilegií na fol. 16r-18v; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁹³ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 11-12.

⁹⁴ Zápis v pamětní knize na fol. 3r-3v.

Josef Macarius vytvořil ještě špitální nadaci pro čtyři chudé osoby z Lišova.⁹⁵ Díky těmto mnohým dobrým skutkům⁹⁶ byl v literatuře o Lišově označován jako „dobrodinec našeho města“.⁹⁷

V následujících letech se Lišov vzpamatoval z útrap, které mu přinesla třicetiletá válka. Ještě ve třicátých letech 17. století bývali v Lišově ubytováni procházející vojáci, kteří už ale v městečku nezpůsobili žádnou větší škodu. Až do roku 1642 byla lišovská fara, která byla po požáru roku 1619 zničena, neobsazena. Do Lišova tak přes dvacet let docházel zpravidla farář z Hosína. Novým farářem se po více než dvaceti letech stal roku 1642 Vít Hofreiter. Roku 1644 nový majitel hlubockého panství, synovec dona Baltazara, potvrdil Lišovu všechny získané milosti a privilegia,⁹⁸ které Lišov obdržel od jeho strýce.⁹⁹ Ve čtyřicátých letech 16. století museli lišovští odvádět mnoho peněz na vojáky, kteří se usadili v okolí nebo přímo v Lišově. Lidé se vojáků po špatných zkušenostech z předchozích let velmi báli a mnozí před nimi utíkali do lesů. Nejvíce výdajů bylo na vojáky poskytnuto v roce 1645, v tomto roce vydaná částka přesáhla 200 kop grošů.¹⁰⁰

Po roce 1656 se na panství opět vystřídala vrchnost a nový majitel panství don Bartolomeo potvrdil Lišovu v únoru 1657 právo na vaření piva a přimluvil se u císaře Leopolda I., aby Lišovu obnovil starší panovnická privilegia. Privilegia byla císařem potvrzena v červenci 1657.¹⁰¹ Don Bartolomeo panství po pěti letech roku 1661 prodal Janu Adolfovi I. ze Schwarzenberku.¹⁰²

⁹⁵ Václav Vašek, *Historie*, s. 217-221; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 160-161.

⁹⁶ Nadace, které Josef Macarius z Merfelic založil pro Lišov, byly popsány v Knize fundací Josefa Macaria z Merfelic; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 72, sign. II/C/2, kniha č. 45.

⁹⁷ Václav Vašek, *Historie*, s. 221.

⁹⁸ Opis tohoto privilegia byl vepsán do Knihy opisů privilegií na fol. 18v-19v; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

⁹⁹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 12; Václav Vašek, *Historie*, s. 178-211.

¹⁰⁰ Václav Vašek, *Historie*, s. 211; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 13.

¹⁰¹ Obě tato privilegia se nachází v Knize opisů privilegií na fol. 19v-20v a 20v-22r; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

¹⁰² Jiří Zálaha, *Stručné dějiny rodu knížat ze Schwarzenbergu*, Hluboká nad Vltavou 1991, s. 5.

Kníže Jan Adolf I. založil v září 1676 v Lišově Schwarzenberský knížecí špitál,¹⁰³ který se nacházel na hlavní třídě pod kostelem. K špitálu patřila rozlehlá zahrada s ovocem a zeleninou. Knížecí špitál¹⁰⁴ byl určen pro šest mužských a šest ženských chovanců. Chovanci špitálu získali nejen střechu nad hlavou, ale ve špitálu měli také zajištěnou stravu a oděv. Špitál byl určen především pro schwarzenberské vysloužilé zaměstnance a také pro chudé a nemocné poddané. Ferdinand ze Schwarzenberku později zvýšil celkový počet chovanců ze dvanácti na čtrnáct. Chovanci špitálu nosili oděv ve schwarzenberských barvách,¹⁰⁵ tedy modrobílý. Muži chodili v bílých kabátech, které jim sahaly po kolena, s modrým límcem a jedním modrým rukávem, nohavice měli také modré. Tento stejnokroj doplňoval ještě bílý klobouk s modrou stuhou, který byl modře lemovaný. Ženy měly modré sukně, bílou pelerínu¹⁰⁶ s modrým límcem, na hlavě měly černý hedvábný šátek, zavázaný pod bradou, a na šátku byl ještě usazený bílý širák, stejný jako u mužů. Vedle dostatku potravin, jako byla mouka, kroupy či hrách, dostávali chovanci i kapesné, které sloužilo k jejich přilepšení.¹⁰⁷

Lišov v letech 1677-1840

K roku 1677 bylo v Lišově 68 poddanských usedlostí, z nichž ale 18 bylo zcela zpustlých. Lišovské obecní hospodářství si v sedmdesátých letech 17. století vedlo velmi dobře. Jeho součástí byl obecní dvůr, pivovar, dva obecní mlýny Levín a Sosní, obecní cihelna a rozsáhlé obecní lesy. Vedle pivovaru největším zdrojem obecní pokladny byly lesy. Obec vlastnila v okolí hned několik lesů jako Masnice, Lhotky,

¹⁰³ Knížecí špitál fungoval až do roku 1936. Tehdy Jan ze Schwarzenberku předal budovu špitálu městu Lišov, které sem nejdříve umístilo několik tříd obecní školy, později byla budova přestavěna na školní jídelnu. Dnes slouží jako městská knihovna a městské muzeum; Jan Jakš, *Knížecí špitál v Lišově*, Obnovená tradice 16, 2003, č. 27, s. 19-20.

¹⁰⁴ Knížecí špitál byl zasvěcený svatému Janu Křtiteli a svatému Antonínu Paduánskému; Jan Jakš, *Knížecí špitál v Lišově*, Obnovená tradice 16, 2003, č. 27, s. 19-20.

¹⁰⁵ Tyto barvy byly součástí schwarzenberského znaku, šlo o čtvrcený štít se středním štítkem. Přičemž pravé horní pole bylo tvořeno osmi pruhy, čtyři stříbrné a čtyři modré, což byl původní rodový znak pánů ze Seinsheimu; Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 20.

¹⁰⁶ Pelerína je druh pláště bez rukávů se svislými prostřihy pro ruce.

¹⁰⁷ Jan Jakš, *Knížecí špitál v Lišově*, Obnovená tradice 16, 2003, č. 27, s. 19-20; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 129-131.

Soudný nebo Sosní.¹⁰⁸ Obecní dvůr stál vedle radnice už v první polovině 17. století. Obec v tomto dvoře hospodařila ve vlastní režii.¹⁰⁹ Ke dvoru patřila také zahrada, která obci nepřinášela žádné větší zisky, a tak byla roku 1690 přeměněna na ovocný sad.¹¹⁰

24. dubna 1679 vypukl v lišovské radnici velký požár. Během dvou hodin stačil oheň zničit 22 okolních domů. Ten samý rok přibyla Lišovu nová povinnost vůči vrchnosti. Při lovech černé zvěře musel rychtář přivést dvacet statných mužů z Lišova, kteří museli být vrchnosti při lovu nápomocní.¹¹¹

Roku 1680 projížděl Lišovem se svým dvorem na cestě do Lince císař Leopold I., kterého ale nesměl nikdo vítat, protože v té době střední Evropu sužovala morová nákaza,¹¹² která se Lišova výrazněji nedotkla, jen v podobě omezení jarmarků a zpřísnění kontroly pohybu osob.¹¹³

Vedle požáru v červenci 1680 a odvodů lišovských chlapců do války s Turkem¹¹⁴ byla další nepříjemnou událostí poprava Veruny Košťálové z Chotýčan,¹¹⁵ která byla odsouzena k trestu smrti za vraždu svého nemanželského dítěte.¹¹⁶ Kvůli této špatné zkušenosti hlubocký hejtman obnovil starý zvyk přehledávání panen, aby zabránil podobným špatným skutkům ze strany mladých neprovdaných dívek.¹¹⁷

¹⁰⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 255; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 14.

¹⁰⁹ V 18. století obec začala dvůr pronajímat. Roku 1795 provedla parcelaci a obecní dvůr rozprodala menším zájemcům; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 124.

¹¹⁰ Zápis v pamětní knize na fol. 20v.

¹¹¹ Pamětní kniha Lišova, fol. 22v.

¹¹² Ivana Čornejová - Jiří Rak - Vít Vlnas, *Ve stínu tvých křídel. Habsburkové v českých dějinách*, Praha 1995, s. 122-123.

¹¹³ Václav Vašek, *Historie*, s. 257; Zápis v pamětní knize na fol. 3r.

¹¹⁴ Válka s Turky v letech 1683-1699; Wáclaw Wladiwoj Tomek, *Děje Království českého*, Praha 1985, s. 303

¹¹⁵ Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 71-72, 96.

¹¹⁶ Pamětní kniha Lišova, fol. 16r-18r.

¹¹⁷ Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 3-156.

Již roku 1687 nechala lišovská obec zhotovit pro kostelní věž nový zvon, který byl pořízen díky štědrému přispění místního faráře Ferdinanda Vavřince Krále.¹¹⁸ Zvon obec nechala vyrobit v Norimberku, vážil 90 kilogramů a říkalo se mu „Šturmovák“ nebo „Vavřinec“, nejspíše na počest faráře Krále. Zvon byl posvěcen ve Zlaté Koruně a následně zavěšen v kostelní věži.¹¹⁹ Téhož roku byl v kostele sv. Václava¹²⁰ postaven nový oltář, takže kostel měl od té doby tři lodě a čtyři oltáře. Hlavní oltář sv. Václava zdobil obraz Panny Marie Sněžné. Na epištolní straně byl oltář sv. Jana Nepomuckého, na evangelijní straně oltář sv. Mikuláše a opata sv. Linharta. Na prahu presbytáře stál ještě oltář sv. Judy a Tadeáše.¹²¹ O tři roky později, roku 1690, byl opraven strop kostela. Touto přestavbou byl pověřen schwarzenberský stavební mistr Jakub Antonio de Maggi.

V letech 1694 a 1699 postihla zdejší kraj velká neúroda, jejímž následkem byl hladomor. Mnoho lidí v tomto čase zemřelo hladem, jiní se živili hlavně jídlem připravovaným z lebedy.¹²² Tento nedostatek byl způsoben nejen častými průchody vojsk, ale rovněž rozmary počasí, zejména krupobitím a silnými dešti roku 1692, které velmi poznamenaly úrodu.¹²³

Od roku 1698 se obec zabývala získáním svobod a propuštěním z poddanství, čehož obec dosáhla roku 1699, kdy kníže Ferdinand ze Schwarzenberku vydal 1. prosince listinu, v níž udělil Lišovu významné privilegium svobodného a neomezeného přijímání a propouštění obyvatel Lišova za zaplacení 90 zlatých.¹²⁴ Od této chvíle musel každý, kdo se chtěl v Lišově usadit nebo naopak z Lišova odejít, nejprve požádat o

¹¹⁸ Ferdinand Král působil v Lišově jako farář od roku 1650 a 20. prosince 1702 zde i zemřel. Podle svého přání byl pohřben v kostele sv. Václava u hlavního oltáře; Matrika fary Lišov, kniha č. 1, pag. 8; Matrika fary Lišov, kniha č. 2, pag. 351.

¹¹⁹ Václav Vašek, *Historie*, s. 260; Zápis v pamětní knize na fol. 11r.

¹²⁰ Kostel sv. Václava byl pravděpodobně založen spolu s městečkem ve 13. století. O případných opravách, které proběhly před třicetiletou válkou, není nic známo. Doložené jsou až opravy po roce 1637, kdy byla opravena kostelní věž a později krov; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 107-109.

¹²¹ Václav Vašek, *Historie*, s. 260; Zápis v pamětní knize na fol. 19r-19v.

¹²² Lebeda neboli Atriplex, druh rostliny, která se běžně pěstovala na zahrádkách jako zelenina.

¹²³ Pamětní kniha Lišova, fol. 28v.

¹²⁴ Opis této listiny byl zapsán do Knihy opisů privilegií na fol. 22v-24r; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

dovolení městskou radu, protože už to nebyla záležitost vrchnosti, ale právě městské rady.¹²⁵

Ještě v témže roce vydal hlubocký hejtman Ondřej Frankstätter „Instrukce rychtáře městyse Lišova“. Instrukce se skládaly z patnácti článků, ve kterých stálo, že rychtář a jeho rodina museli být zbožní, žít pokorně a šlechetně a jít ostatním příkladem. Rychtář měl také dohlížet na zbožnost jednotlivých lišovských obyvatel, staral se i o to, aby se pravidelně zúčastňovali mši konaných ve zdejším kostele, a jestliže tak nečinili, mohl je dát potrestat. V době klekání, zvláště během války s Turky, rychtář hlídal, zda se lidé modlili za mír a vítězství monarchie ve válce. Rychtář podle těchto instrukcí také kontroloval pořádek a klid ve městečku. Musel zabránit opilství, rozpustilostem a nočním nepokojům. Navíc rychtář mohl povaleče a podezřelé osoby, které vyvolávaly nepokoje, z městečka vyhnat nebo je uvěznit. Jestliže vypukl ve městečku požár, měl rychtář organizovat lidi a rozdávat jim úkoly při hašení ohně. Kohokoliv, kdo neštěstí jen přihlížel a nebyl ochotný pomáhat, mohl rychtář uvěznit. Hlavním rychtářovým úkolem zůstal dohled nad pořádkem v obci.¹²⁶

Dalším dobrodincem Lišova se stal Daniel Armogast Hrdlička, hejtman schwarzenberského panství v Postoloprtech. Daniel Hrdlička se narodil v Lišově v únoru 1648.¹²⁷ Ve své závěti z ledna 1700 zřídil pro Lišov nadaci na 2900 zlatých.¹²⁸ Z úroků této nadace se mělo každý rok přispívat na kostel a mše, na almužnu pro chudé, varhaníkovi, učiteli, kostelníkům a ministrantům. Dále z této nadace mělo být přidáváno na stravu dvěma chovankyním ve špitále a měl být podporován jeden chudý lišovský student.¹²⁹

Ani v 18. století se městečku nevyhnuly požáry. Nejprve v červnu 1706 vyhořely čtyři sousedící domy.¹³⁰ Po té v únoru 1734 postihl Lišov obzvlášť ničivý požár. Tehdy shořelo patnáct domů i s obecním dvorem. Škoda tenkrát byla vyčíslena na více než

¹²⁵ Václav Vašek, *Historie*, s. 268-270.

¹²⁶ Tamtéž, s. 272-275.

¹²⁷ Matrika fary Lišov, kniha č. 1, pag. 5.

¹²⁸ Nadace je popsána v Knize počtů obecního špitálu a nadace Hrdličkovské a Macariovské; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 74, sign. II/C/4, kniha č. 47.

¹²⁹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 157; Václav Vašek, *Historie*, s. 275-277.

¹³⁰ Zápis v pamětní knize na fol. 41v.

5000 zlatých.¹³¹ Další neštěstí v podobě požáru zasáhlo městečko v srpnu 1749. Během srpnového požáru bylo zcela zničeno osmnáct domů, mimo jiné i radnice a obecní dvůr. Po takovýchto nešťastných událostech se obec i vrchnost snažila postiženým různě pomáhat. Byly jim poskytovány půjčky, odpouštěly se daně nebo si při stavbě nového obydlí mohli opatřit stavební dříví z vrchnostenských lesů. Často se opakující požáry nepochybně vedly už roku 1724 k postavení velké kamenné kašny na náměstí.¹³²

V červenci 1712 se v Lišově uskutečnila velká slavnost. Lišovský primátor Matěj Žák, který zastával v městečku úřad primátora více než 36 let, slavil zlatou svatbu. Na oslavy svatby byl pozván také kníže Adam František ze Schwarzenberku, který se ze slavnosti ale omluvil, protože působil jako nevyšší dvorní maršálek u císařského dvora v Prešpurku (Bratislava). Na slavnost proto místo sebe delegoval hlubockého hejtmana Mikuláše Dvořáka,¹³³ který primátorovi předal několik dukátů a písemnou gratulaci od knížete. Kromě toho kníže Adam František poslal na hostinu jeden sud piva a jedno tele. Hostiny se zúčastnilo několik předních schwarzenberských vrchnostenských úředníků. To byl již zmiňovaný hlubocký hejtman, vrchní hejtman Matěj Draxler a protivínský hejtman Václav Antonín Josef Záhorka, lišovský rodák, který v Lišově působil několik let v úřadu radního písaře.¹³⁴

V březnu 1716 povolil císař Karel VI. lišovské obci změnu termínů konání trhů a také umožnil, aby se ve městečku pořádal třetí výroční trh, který byl vždy na svátek sv. Ondřeje.¹³⁵ O toto přeložení lišovští usilovali od roku 1710 u císaře Josefa I. Císař ale zemřel v červenci 1711 na neštovice a žádost musela být podána znovu u nového panovníka.¹³⁶

¹³¹ Lišovský radní písař František Ferdinand Horšovský podrobně zaznamenal, k jakým škodám na jakém stavení došlo; Zápis v pamětní knize na fol. 112r-119r.

¹³² Daniel Kovář, *Lišov*, s. 15.

¹³³ Mikuláš Ignác Dvořák pocházel z Hrutova, který spadal pod správu lišovské rychty. Byl pokřtěn v lišovském kostele sv. Václava, ve kterém byl roku 1733 i pohřben. Ve prospěch kostela založil nadaci na 5000 zlatých; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 156.

¹³⁴ Zápis v pamětní knize v českém jazyce na fol. 46r-47r a v německém jazyce na fol. 47v.

¹³⁵ Opis tohoto privilegia byl zapsán do Knihy opisů privilegií na fol. 26r-27r; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

¹³⁶ Václav Vašek, *Historie*, s. 297.

V dubnu 1719 nechala obec vybudovat nový rybník na Sviní louce nedaleko silnice, protože potřebovala další rybník, kde by se mohly konat výlovy kaprů.¹³⁷ Navíc v průběhu dvacátých let 18. století byly pro dosavadní lišovské rybníky pořizovány nové kamenné tarasy. Práce na rybnících prováděl zednický mistr Tomáš Vortner, který za ně dostal náležitě zapláceno. Obec se o rybníky dobře starala, protože rybníky přinášely značné příjmy do obecní pokladny.¹³⁸

Kvůli exekuci šestnáctiletého cikána Tomáše Laštovky¹³⁹ byla v srpnu 1730 u silnice poblíž rybníka Čekal¹⁴⁰ postavena nová šibenice označovaná též jako „Nová spravedlnost“.¹⁴¹ Před tím než stavba šibenice začala, se na místě, kde měla nová šibenice stát, sešla celá obec a zástupci cechů s tovaryši. Všichni pozvaní poté dali symbolickou ránu sekerou a teprve na to mohly začít skutečné stavební práce.¹⁴² Ještě v srpnu byla provedena zmíněná exekuce. Tomáš Laštovka se dopustil řady krádeží, za které byl nejprve zmrskán a následně mu kat uřízl pravé ucho, které přibil pro výstrahu všem na šibenici. Po skončení exekuce kat odvedl odsouzeného za hranice hlubockého panství, protože kvůli spáchaným krádežím mu bylo zakázáno se do těchto míst vrátit.¹⁴³

Ve čtyřicátých letech 18. století došlo v monarchii a tím i v českých zemích k podstatným změnám. Po smrti císaře Karla VI. se vlády ujala jeho nejstarší dcera Marie Terezie.¹⁴⁴ Vymření habsburského rodu po meči znamenalo pro monarchii období vysilujících válek, které se v podobě odvodů nevyhnuly ani Lišovu. Řada mužů odvedených do války v průběhu bojů také zemřela.¹⁴⁵ Navíc se v době válek vybíraly vyšší daně, které byly určeny hlavně pro potřeby vojska a vojáků.¹⁴⁶

¹³⁷ Zápis v pamětní knize na fol. 52r.

¹³⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 303, 305, 307; Zápis v pamětní knize na fol. 53v-55v a 57v.

¹³⁹ Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 100.

¹⁴⁰ Rybník Čekal ležel jihozápadně od městečka na kraji lesa u silnice směrem na České Budějovice; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 144.

¹⁴¹ Pamětní kniha fol. 98r.

¹⁴² Zápis v pamětní knize na fol. 98r-98v.

¹⁴³ Zápis v pamětní knize na fol. 99r-100v.

¹⁴⁴ František Čapka, *Dějiny*, s. 378.

¹⁴⁵ František Čapka, *Dějiny*, s. 378-384.

¹⁴⁶ Václav Vašek, *Historie*, s. 328-329.

V květnu 1740 byla v Lišově vykonána další exekuce. Tentokrát šlo o šedesátiletou cikánku Zuzanu Růžičkovou,¹⁴⁷ která byla v Lišově nejprve vyslýchána a nakonec jí bylo pro potulku uříznuto pravé ucho, které bylo stejně jako v předchozím případě přibito na šibenici.¹⁴⁸

Roku 1749 byl zdejší kraj postižen kobyilkami, které naštěstí v Lišově mnoho škod nenapáchaly, protože byly pomocí střelby za Českými Budějovicemi rozptýleny.¹⁴⁹

Roku 1760 jeden z lišovských sousedů, Karel Svoboda, nechal postavit na svůj náklad na náměstí sochu sv. Anny.¹⁵⁰ Vedle toho založil ještě fundaci na 200 zlatých na zaopatření lampy a na opravu sochy sv. Jana Nepomuckého.¹⁵¹ V letech 1771-1772 nastaly nejen pro Lišov zlé časy způsobené velkou neúrodou. Neúroda vedla k bídě a hladomoru, což mělo za následek mnoho mrtvých.¹⁵²

Požáry trápily městečko i koncem 18. století, a proto byly na lišovském magistrátu, který byl zřízen roku 1794, zvoleny dvě osoby, které ohlašovaly magistrátu vypuknutí požáru. V rámci této prevence byli ustanoveni ještě čtyři komisaři, kteří měli na starosti organizování záchranných prací při požáru. Lišovští měli z ohně velký strach po mnoha špatných zkušenostech. Tento strach vedl mimo jiné magistrát k vydání zákazu sušení lnu v domácnostech. Z tohoto důvodu nechali představitelé městské správy postavit za městečkem pazdernu,¹⁵³ kterou mohli lišovští využívat právě k sušení lnu.¹⁵⁴

Koncem 18. století zasáhly Lišov Napoleonské války,¹⁵⁵ které sužovaly většinu Evropy. Již roku 1794 bylo několik lišovských mužů odvedeno do války k pěchotě nebo

¹⁴⁷ Pavel Matlas, *Hrdeční soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 101.

¹⁴⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 330.

¹⁴⁹ Tamtéž, s. 331.

¹⁵⁰ Socha sv. Anny stojí na lišovském náměstí.

¹⁵¹ Socha sv. Jana Nepomuckého je barokní kamenná socha stojící v horní části města. Sochu nechal na svůj náklad postavit roku 1715 zdejší farář Jan Mann.

¹⁵² Václav Vašek, *Historie*, s. 337-347; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 16.

¹⁵³ Pazderna byla stavení, které sloužilo k sušení a drhnutí lnu nebo např. konopí.

¹⁵⁴ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 16-17.

¹⁵⁵ Jiří Pernes, *Pod císařským praporem. Historie habsburské armády 1526-1918*, Praha 2003, s. 470.

k prvnímu pluku polního dělostřelectva. Navíc ještě téhož roku se zde ubytovali vojáci pěšího pluku a o rok později dělostřelci. Mnozí lidé si ještě pamatovali na útrapy spojené s válkami z předchozích let, a proto se snažili s vojáky vycházet co nejlépe.¹⁵⁶

V době po roce 1800, kdy se věřilo, že nepřátelská vojska vtrhnou do českých zemí, byly zřizovány dobrovolnické legie, do kterých se přihlásilo i několik mužů z Lišova. Úkolem těchto legií mělo být ochránit obyvatele českých zemí před nepřáteli.¹⁵⁷ Když války roku 1805 skončily porážkou spojených sil Ruska a Rakouska u Slavkova,¹⁵⁸ jejich následky byly pociťovány ještě dlouho po uzavření přešpurského míru.¹⁵⁹

Život v městečku se pomalu vracel do zaběhnutých kolejí. Po skončení válek pokračovala výstavba nových domků, která začala na konci 18. století, a Lišov se postupně rozrůstal. Díky této výstavbě se během první poloviny 19. století počet obyvatelstva zvětšil asi o jednu polovinu. Většina nově postavených domků vznikla až ve dvacátých letech 19. století.¹⁶⁰

I přesto, že lišovští už od 17. století dělali veškerá možná opatření proto, aby městečko znovu nevyhořelo, nepodařilo se jim zabránit vypuknutí požáru v dubnu 1829.¹⁶¹ Tento požár se rozhořel v noci u jednoho z lišovských obyvatel. Během necelé hodiny shořelo v městečku na dvacet tři domů. Tento dlouhodobý problém vedl obecní správu k pořízení protipožárního pojištění u jednotlivých obyvatel. Obec také zavedla prohlídky domů a hlavně komínů. Cílem těchto prohlídek bylo omezit případná ohniska požáru. Tehdy obec také pořídila novou hasičskou stříkačku, kterou roku 1831 vyrobil na objednávku českobudějovický zvonář Johann Perner.¹⁶² Důležitou roli při ochraně před požárem měli ponocní, kteří v noci hlídali městečko a při nebezpečí požáru mohli

¹⁵⁶ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 17; Václav Vašek, *Historie*, s. 364-367.

¹⁵⁷ Václav Vašek, *Historie*, s. 368.

¹⁵⁸ Jiří Pernes, *Pod císařským praporem*, s. 211; František Čapka, *Dějiny*, s. 438-439.

¹⁵⁹ Prešpurský mír byl uzavřen v prosinci 1805 v Bratislavě mezi zástupci císaře Františka II. a Napoleona; František Čapka, *Dějiny*, s. 439.

¹⁶⁰ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 18-19.

¹⁶¹ Václav Vašek, *Historie*, s. 401.

¹⁶² Johann Adalbert Perner pocházel ze zvonářské rodiny, jejímž zakladatelem byl Josef Perner, který pocházel z Plzně. Činnost Johanna Pnera spadala do let 1822-1843. Vyrobil mnoho zvonů pro kostely v jižních Čechách, zvláště pro kostely na schwarzenberských panstvích; *Encyklopedie Českých Budějovic*, České Budějovice 1998, s. 355.

vyhlásit poplach. K roku 1830 byli v Lišově čtyři ponocní, kteří se ve službě střídali vždy po dvou. Jenže lišovští ponocní byli ve své práci nedůslední a lidé si na ně často stěžovali. Důkazem jejich špatné služby byly i časté krádeže, jako např. vyloupení masných krámů ve třicátých letech 19. století.¹⁶³

Roku 1833 začala v Lišově fungovat nová škola, s jejíž výstavbou se začalo v průběhu roku 1826.¹⁶⁴

Toho samého roku v červenci projížděl Lišovem císař František I. se svojí manželkou Karolínou Augustou. Celá trasa císařského průvodu musela být předem vyčištěna a silnice opravena. V Lišově byly při této příležitosti postaveny dvě slavobrány. První vítala císařský pár u vjezdu do městečka a druhá byla postavena u jejich výjezdu. Brzy ráno v den, kdy měl císařský průvod dorazit do Lišova, se obyvatelé městečka spolu s představiteli obecní správy shromáždili na náměstí před radnicí, aby mohli okolo jedenácté hodiny uvítat císařský pár s průvodem. Příjezd císařských manželů do Lišova ohlásil výstřel z děla, po kterém v celém městečku propukl jásot, rozezvonily se zvony a lidé provolávali „vivat“. Císařský průvod byl po průjezdu městečkem doprovázen převážně představiteli obecní správy až k Rudolfovu.¹⁶⁵

Lišov po roce 1840.

Poslední privilegium udělil Lišovu roku 1844 císař Ferdinand V. Dobrotivý, kterým městečku povolil uspořádání čtyř výročních trhů.¹⁶⁶

Podstatné změny přinesl rok 1848 a hlavně padesátá léta 19. století, kdy byla zrušena robota a poddanství.¹⁶⁷ Běžný život lišovských obyvatel se pozvolna měnil. V červenci 1850 proběhly první volby do obecního výboru a prvním zvoleným starostou Lišova se stal Vojtěch Mrázek,¹⁶⁸ který v tomto úřadu setrval až do roku 1861.¹⁶⁹

¹⁶³ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 21-22.

¹⁶⁴ Václav Vašek, *Historie*, s. 402.

¹⁶⁵ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 22-23; Václav Vašek, *Historie*, s. 404-405.

¹⁶⁶ Václav Vašek, *Historie*, s. 417.

¹⁶⁷ František Čapka, *Dějiny*, s. 487-488 a 500.

¹⁶⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 418; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 23.

¹⁶⁹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 45.

V šedesátých letech 19. století se v Lišově projevil nedostatek volných bytů, což vedlo k nové výstavbě. Ve druhé polovině 19. století byly v Lišově zakládány finanční ústavy. Nejprve to byla roku 1867 Lidová záložna a roku 1883 Okresní hospodářská záložna. Život v Lišově se od této doby pomalu modernizoval. Byla zde zřízena poštovní expedice, zavedena kanalizace, veřejné osvětlení a také pokračovala výstavba komunikací, které přispěly k rozvoji obchodu.¹⁷⁰

Ve 20. století byl Lišov stejně jako většina měst zasažen dvěma světovými válkami, které městečko přečkalo bez větších škod a následků.¹⁷¹

Dnes Lišov patří mezi známá jihočeská města.¹⁷² Pod jeho správu spadá několik okolních vsí, ve kterých žije přibližně 4000 obyvatel. Lišov proslul jako centrum nábytkářské výroby¹⁷³ a také tím, že se nedaleko Lišova nachází Locus Perennis neboli „Věčné místo“.¹⁷⁴ Jedná se o jeden ze sedmi základních bodů výškového měření v bývalém Rakousku-Uhersku.

II. 1. MĚSTSKÁ SPRÁVA V LIŠOVĚ

Lišov jako trhová osada byl přirozeným správním a hospodářským centrem širokého okolí. Zpočátku byl Lišov jediným sídlištěm městského typu v celém hlubockém panství. V Lišově měl své sídlo královský rychtář.¹⁷⁵ Nejstarším královským rychtářem v Lišově byl jakýsi Henzl, který tento úřad zastával do druhé poloviny 14. století.¹⁷⁶ Po Henzlově smrti 12. června 1360 udělil Karel IV. dědičně rychtářský úřad bratrům Kelfrídovi a Mikuláši z Lunkovic.¹⁷⁷ Po jejich smrti na základě příbuzenského vztahu se rychtářem stal Jan Neumeister. Pravděpodobně v průběhu 14. století se ustálil

¹⁷⁰ Václav Vašek, *Historie*, s. 433-435; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 24-27.

¹⁷¹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 28-29 a 32-35.

¹⁷² Lišov statut města získal až roku 1924. Již v lednu 1922 vypracoval starosta Jan Dejmek žádost, kterou ministerstvo vnitra schválilo až v březnu 1924; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 30-31.

¹⁷³ Znamé je i heslo „Lišov, město dobrého nábytku“; Václav Vašek, *Historie*, s. 110.

¹⁷⁴ Věčné místo je kryto jehlanem, zřízeno bylo roku 1889; Václav Vašek, *Historie*, s. 106-108.

¹⁷⁵ Rychtář byl v době, kdy městská správa stála na počátku svého rozvoje, dosazován králem a to až do husitských válek. U nových měst to býval nejčastěji lokátor.

¹⁷⁶ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 42.

¹⁷⁷ Antonín Haas, *Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232-1452*, Praha 1954, s. 122-123.

obvod Lišovské rychty, do kterého tehdy patřilo osmnáct okolních vesnic. Byly to Hrdějovice, Hrutov, Hůrky, Chyňava,¹⁷⁸ Jelmo, Jivno, Kaliště, Kolný, Levín, Lhotice, Lhotka,¹⁷⁹ Opatovice, Přivořany,¹⁸⁰ Třebotovice, Úsilné, Velechvín a Žár.¹⁸¹ Není přesně známo, kdy se v Lišově prosadila obecní rada¹⁸² jako orgán městské samosprávy, ale na listině z 6. ledna 1582 jsou již uvedeni purkmistr¹⁸³ a konšelé,¹⁸⁴ kteří se právě tehdy dočkali rozšíření svých pravomocí.¹⁸⁵ Od konce 16. století směli purkmistr a konšelé spravovat sirotčí jmění a pořizovat inventáře pozůstalostí bez souhlasu hlubockého hejtmána.¹⁸⁶

Obecní záležitosti měla na starosti městská rada, která byla tvořena dvanácti konšely. Někdy byla označována též jako „ouřad městyse Lišova“ nebo „velká rada“. Tato městská nebo též obecní rada byla v Lišově volena na období jednoho roku, v jehož průběhu se konšelé vystřídali v úřadu purkmistra. Každý konšel byl purkmistrem zpravidla po čtyři týdny. Ten z konšelů, který byl prvním purkmistrem v příslušném roce, byl označován jako primátor, ale nejčastěji jako primas.¹⁸⁷ Vedle konšelů se na chodu městské samosprávy v Lišově podíleli také obecní starší,¹⁸⁸ kterých bylo šest a kteří byli, stejně jako konšelé, obvykle jmenováni na období jednoho roku.¹⁸⁹

¹⁷⁸ Chyňava je zaniklá ves, dnes je podle ní nazýván dvůr u Hosína.

¹⁷⁹ Lhotka je dnes již zaniklá ves, která se nacházela poblíž Rudolfova.

¹⁸⁰ Přivořany je dnes již zaniklá ves, která se nacházela v místech směrem k Levínu.

¹⁸¹ Žár je dnes již zaniklá ves, která se nacházela poblíž Ševětína.

¹⁸² Obecní rada vykonávala správu daného městečka a měla nad jeho obyvateli soudní pravomoc.

¹⁸³ Purkmistr byl předseda městské rady nebo jako v tomto případě obecní rady. Zpočátku se konšelé v úřadu purkmistra střídali, později byl purkmistr volen a potvrzován vrchností.

¹⁸⁴ Konšel neboli radní byl člen městské, obecní rady. Volba za konšela byla vázána na plné městské právo.

¹⁸⁵ Opis této listiny byl zanesen do Knihy opisů privilegií na fol. 9r-11r; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

¹⁸⁶ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 42.

¹⁸⁷ Primátor neboli primas měl ve městě na starosti hospodářské záležitosti.

¹⁸⁸ Obecní starší měli v městské radě podobu poradního orgánu. Nejčastěji to byli bývalí konšelé.

¹⁸⁹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 42.

Obnovení městské rady se konalo zpravidla na počátku každého roku. Byla to slavnostní událost, které se účastnil místní farář, panský písař a často také někdo z nejvyšších představitelů vrchnostenské správy jako byl vrchní hejtman, hospodářský rada nebo důchodní písař.¹⁹⁰ Jen zřídkakdy docházelo k tomu, že by se obnovení městské rady zúčastnil představitel šlechtické rodiny, které panství patřilo.

Nejvýznamnějším představitelem městské samosprávy zůstával rychtář, který byl nejen zástupcem vrchnosti, ale také měl na starosti dodržování práva a pořádku ve městečku. Jeho pravomoc však postupně slábla s tím, jak se prosazoval a sílil vliv městské rady a purkmistra.¹⁹¹ Rychtář se měl starat především o vyšetřování trestných činů, měl rovněž dohlížet na veřejnou mravnost, vykazoval z městečka tuláky a povaleče, organizoval záchranné práce, když ve městečku vypukl požár, a zároveň prováděl bezpečnostní prohlídky, které měly zabránit tomu, aby k požáru vůbec nedošlo.¹⁹²

Prvním obecním úředníkem v Lišově se stal radní neboli městský písař, který v některých pramenech bývá označován jako syndik.¹⁹³ Ke zřízení tohoto úřadu v Lišově došlo vlivem narůstající písemné agendy během první poloviny 17. století. Mezi nejdůležitější úkoly městského písaře patřilo zprvu vedení pozemkových knih, obecních účtů a špitálních počtů. Později písař vedl celou řadu nejrůznějších druhů městských knih. Do dnešních dob se dochovala např. Kniha opisů privilegií z roku cca 1720,¹⁹⁴ Kniha zápisů ze schůzí městské rady z let 1772-1793,¹⁹⁵ Kniha purkmistrovských počtů z let 1630-1642,¹⁹⁶ Kniha počtů z roku 1732,¹⁹⁷ Sirotčí počet z roku 1738,¹⁹⁸ Kniha kontribuce z let 1753-1764,¹⁹⁹ Kniha dlužníků a pohledávek

¹⁹⁰ Jak je uvedeno i v několika zápisech lišovské pamětní knihy (např. fol. 4r, 29r, 40, 53r).

¹⁹¹ Tento proces se projevoval ve většině měst v největší míře po husitských válkách.

¹⁹² Zdeňka Hledíková - Jan Janák - Jan Dobeš, *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po součastnost*, Praha 2007, s. 205-206.

¹⁹³ Lišovská pamětní kniha fol. 16r, 64v, 119r.

¹⁹⁴ Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3.

¹⁹⁵ Tamtéž, inv. č. 33, sign. II/A/6, kniha č. 6.

¹⁹⁶ Tamtéž, inv. č. 37, sign. II/A/10, kniha č. 7.

¹⁹⁷ Tamtéž, inv. č. 40, sign. II/A/13, kniha č. 13.

¹⁹⁸ Tamtéž, inv. č. 56, sign. II/A/29, kniha č. 29.

¹⁹⁹ Tamtéž, inv. č. 58, sign. II/A/31, kniha č. 31.

kontribučních z let 1767-1781,²⁰⁰ Pozemková kniha z let 1643-1714,²⁰¹ Kniha svatebních smluv z let 1719-1850,²⁰² Kniha zádušních odkazů k lišovskému kostelu svatého Václava z let 1668-1675²⁰³ a v neposlední řadě je to také pamětní kniha z let 1677-1840.²⁰⁴

Vedle těchto úkolů městský písař vyřizoval úřední korespondenci, sepisoval závěti, kupní, svatební a jiné smlouvy. Písař ale v Lišově působil i v jiných funkcích, které často nesouvisely s výkonem městské správy. Někteří lišovští písaři pracovali ve městečku též jako pomocníci kantora nebo sami zastávali pozici učitele ve zdejší škole. Další pracovali jako varhaníci nebo pivní správci.²⁰⁵

Lišovští městští písaři:

Václav Kašpar Lomnický	do roku 1632
Jan Felix Chrysostom	1632-1636
Václav Kašpar Lomnický	1636-1641
Kašpar Pardubský - Aucupides	1641-1668
Šimon Jan Loštýnský	1668-1686
Václav Antonín Záhorka	1686-1689
Lukáš Kasparides	1689-1734
František Ferdinand Horšovský	1734-1739
Adam Sebastián Kunstový	1739-1766
Ignác Josef Thám	1766-1772
Vojtěch Havlík	1772-1776
Martin Danner	1776-1780
Vojtěch Pinc	1780-1794

²⁰⁰ Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 59, sign. II/A/32, kniha č. 32.

²⁰¹ Tamtéž, inv. č. 62, sign. II/B/2, kniha č. 36.

²⁰² Tamtéž, inv. č. 67, sign. II/B/6, kniha č. 40.

²⁰³ Tamtéž, inv. č. 71, sign. II/C/1, kniha č. 44.

²⁰⁴ Tamtéž, inv. č. 32, sign. II/A/5, kniha č. 5.

²⁰⁵ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 42-43.

Až do konce 18. století se v Lišově úřadovalo většinou česky, protože písaři německý jazyk zpravidla příliš neovládali. Z tohoto důvodu bylo posíláno pro písaře do Českých Budějovic, který měl na starosti vyřizování německé korespondence. Kromě písaře byl v Lišově zaměstnáván sluha a další osoby, které se měly starat o obecní majetek, což byl dvůr, pivovar, rybníky, lesy, cihelny, mlýn, pastviny a další pozemky. V obecních službách dále pracovala čeleď, pastýř, hajný, mlynář a také cihlář.²⁰⁶

Přibližně od 15. století vlastnil Lišov hrdelní právo.²⁰⁷ Důkazy o jeho uplatňování v Lišově pochází ale až z roku 1689,²⁰⁸ kdy byla popravena stětím hlavy Veruna Košťálová z Chotýčan za vraždu nemanželského dítěte. V roce 1730 byl zmrskán cikán Tomáš Laštovka, kterému kat za neustálé krádeže uřízl ucho.²⁰⁹ Stejný trest byl určen roku 1740 pro cikánku Zuzanu Růžičkovou.²¹⁰ Popravy se konaly na návrší, kterému se říkalo „Na spravedlnosti“ a které se nacházelo nedaleko Lišova u silnice směrem na České Budějovice. Lišov ale neměl vlastního kata a tak bylo v případě potřeby posíláno pro kata do Českých Budějovic, kterému bylo za vykonanou práci vždy náležitě zapláceno. Hrdelní právo bylo Lišovu odňato až ve druhé polovině 18. století roku 1765.²¹¹

²⁰⁶ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 43.

²⁰⁷ Hrdelní právo dávalo městu soudní pravomoc uložit trest smrti; Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 91.

²⁰⁸ Každá poprava probíhala podle starobylého a přísně dodržovaného ceremoniálu, který začínal vyvedením odsouzeného z vězení, veřejným předčtením rozsudku a průvodem k šibenici, což popisuje zápis o popravě Veruny Košťálové v pamětní knize na fol. 16r-18r.

²⁰⁹ Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 14-15.

²¹⁰ Tamtéž, s. 101.

²¹¹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 48-49; Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 9.

Mezníkem ve vývoji městské správy v Lišově byl rok 1794, kdy byl v Lišově stejně jako v dalších městech a městečkách zaveden regulovaný magistrát,²¹² který vnesl do městské správy nový způsob fungování a také nové úřady. Magistrát byl tvořen purkmistrem a radními, kteří byli podřízenými purkmistra. Všichni byli úředníky placenými státem a své funkce zastávali doživotně.²¹³ Další složku městské správy tvořili tři obecní reprezentanti, kteří byli voleni z řad měšťanů nejprve měšťanským a pak cechovním výborem.²¹⁴ Prvním purkmistrem regulovaného magistrátu se v Lišově stal roku 1794 Vojtěch Pinc, který do té doby působil ve městě jako písař; v úřadu purkmistra setrval 26 let.

Magistrát vyřizoval většinu spisů obvykle v německém jazyce. Na počátku 19. století na lišovském magistrátu byl zaměstnán purkmistr, zkoušený radní, policejní radní, hospodářský správce, radní kancelista, soudní sluha, obecní pokladník, výběřčí daní a volení reprezentanti.²¹⁵

Když po roce 1849 zanikla patrimoniální správa,²¹⁶ došlo ke změnám i v městské správě.²¹⁷ Nejnižší samosprávnou jednotkou se stala politická obec, jejímž správním orgánem byl volený obecní výbor.²¹⁸ Jeho moc ale nebyla výkonná, spíše usnášecí a

²¹² Tato reforma byla nejprve provedena ve čtyřech pražských městech roku 1784. Touto reformou definitivně zanikla původní podoba městské samosprávy. V následujících letech regulace magistrátů byla zavedena asi ve dvou stech dalších českých a desítkách moravských a slezských měst. Při ní byla města podle své velikosti rozdělena do tří skupin, největší města měla plný magistrát, menší města neúplný magistrát a nejmenší města magistrát zpravidla neměla. Cílem této reformy bylo systém městské správy částečně podřídit státnímu aparátu.

²¹³ Podmínkou jejich zvolení, uvedení do úřadu, bylo složení předepsaných zkoušek.

²¹⁴ Měšťanské výbory byly zrušeny roku 1797 a nahrazeny cechovními výbory, v nichž každý cech měl dva zástupce.

²¹⁵ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 43-44.

²¹⁶ Zdeňka Hledíková - Jan Janák - Jan Dobeš, *Dějiny správy*, s. 237.

²¹⁷ Zrušení poddanství roku 1848 znamenalo konec vrchnostenské správy a patrimonií, která byla založena na poddanství. Patrimonia pokračovala ve své úřední činnosti po přechodnou dobu až do 1. července 1850, kdy vstoupil v platnost obecní řád.

²¹⁸ Obecní výbor byl širším orgánem voleným na tříleté období. Byl to kolegiální orgán, který rozhodoval většinou hlasů.

dozorčí. Tento obecní výbor volil ze svých členů obecní představenstvo,²¹⁹ označované též jako obecní rada, kterou tvořil starosta²²⁰ a několik radních. První volba výboru proběhla v Lišově v červnu roku 1850. Systém obecní samosprávy převzala po roce 1918 i Československá republika.²²¹

Sídlem městské správy byla radnice, která je v Lišově doložena již počátkem 17. století. Zničena byla spolu s celým městečkem za českého povstání v červnu 1619. Opravena byla až koncem třicátých let 17. století. V roce 1728 byla k radnici přistavěna šatlava,²²² která byla určena pro zloděje a ty, kteří zde čekali na vykonání soudního rozsudku. Znovu radnice vyhořela za požáru roku 1749. Budova radnice se od té doby nacházela ve velmi špatném stavu. K její rozsáhlé přestavbě došlo až v letech 1827-1828. V prosinci 1828 byla novostavba dokončena. Podle plánu přestavby byly v přízemí dva pokoje s kuchyní a spíží pro policejního strážníka, vězení, dvě místnosti na náradí a strážnice s kuchyní, v prvním patře byly tři pokoje s kuchyní a spíží pro radního, byt kancelisty, dvě kanceláře a místnost pro městský archiv.²²³

Vedle radnice stál obecní dvůr. V tomto dvoře obec samostatně hospodařila. Součástí obecního dvora byla i chmelnice, ze které byl zásobován místní pivovar. Dvůr spravoval šafář,²²⁴ který měl k ruce pacholky, děvečky a obecního pastýře. Největší škody tento obecní dvůr, který byl velmi důležitým zdrojem příjmů městské správy, došel za požáru, který v Lišově vypukl v únoru roku 1734.²²⁵

Obec se od svých počátků snažila pečovat o své písemnosti, které pojišťovaly práva městečka a jeho obyvatel. V archivním fondu Archiv města Lišov se dochoval listinný materiál od roku 1462²²⁶ a je pravděpodobné, že již v této době představitelé správy věnovali získaným písemnostem jistou péči. Faktu, že se obec o své písemnosti

²¹⁹ Obecní představenstvo byl užší orgán, který tvořil kolegium, radní byli pouze pomocným a zástupčím orgánem starosty.

²²⁰ Starosta mohl být v některých městech či městečkách označován jako obecní představený nebo purkmistr. Starosta byl výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

²²¹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 47-48.

²²² Zápis v pamětní knize fol. 55v.

²²³ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 124-126.

²²⁴ Šafář dozíral na jednotlivé práce čeledi, které určovala nejčastěji městská rada. Mezi práce, na které dohlížel, patřilo např. obdělávání polí nebo chov dobytka a drůbeže.

²²⁵ Což dokládá zápis v pamětní knize fol. 116v.

²²⁶ Fond je dnes uložen ve Státním okresním archivu České Budějovice.

náležitě starala, napovídá i to, že přečkaly několiké požáry, ke kterým ve městě došlo. Zejména šlo o požáry z let 1619 a 1749, o kterých se ví, že poničily budovu radnice, ve které byly veškeré písemnosti uchovávány. Nejstarší zmínka o městském archivu pochází z roku 1773, kdy se hovořilo o špatném stavu radniční budovy. Se zavedením regulovaného magistrátu začaly být písemnosti ukládány chronologicky a každý spis byl označen signaturou. Takto označené spisy se řadily do fascikulů po padesáti. Při přestavbě radnice v letech 1827-1828 bylo pamatováno na místnost pro městský archiv. Do té doby byly písemnosti zpravidla ukládány do truhly, která byla umístěna v dřevěné skříni.²²⁷ Do první poloviny 20. století spravovali městský archiv představitelé městské správy Lišova v radniční budově.²²⁸ V říjnu 1960 byl městský archiv v Lišově zrušen a písemný materiál se přestěhoval do Státního okresního archivu v Českých Budějovicích.²²⁹

Městským znakem Lišova byl v červeném štítě stříbrný dvouocasý nekorunovaný lev ve skoku, který může dokládat, že původním majitelem a nejspíše i zakladatelem městečka byl český panovník. Tento lev je také vyobrazený na nejstarší dochované pečeti Lišova, která má gotický charakter, kdy v poli tvaru šestilistého květu je umístěn gotický štít se lvem. Na přelomu 16. a 17. století používali představitelé městečka dva typy pečeti, větší a menší. Na obou byl vyobrazen korunovaný dvouocasý lev. V polovině 17. století si Lišov pořídil novou pečeť, kde byl lev tentokrát vyobrazen v renesančním štítě.²³⁰ Od konce 18. století byly v Lišově používány tři pečeti, jedna oválná a dvě kulaté.²³¹

Korunovaný lev a jeho používání na pečetích a městském znaku nebylo potvrzeno panovníkem. V Lišově ho tedy používali buď omylem anebo spíše s úmyslem posílit význam městečka.²³² Dnes město Lišov užívá v městském znaku stříbrného nekorunovaného dvouocasého lva ve skoku v červeném štítě.

²²⁷ Zdeňka Hledíková - Jan Janák - Jan Dobeš, *Dějiny*, s. 208.

²²⁸ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 59-62.

²²⁹ Archivní fond Archiv města Lišov dnes obsahuje 29,5 metru písemností a v letech 2000-2003 byl uspořán Danielem Kovářem, který sepsal jeho inventář.

²³⁰ Václav Vašek, *Historie*, s. 181.

²³¹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 49.

²³² Znak s korunovaným lvem se dodnes nachází na fasádě městského úřadu v Lišově, kam byl pořízen v průběhu čtyřicátých let 20. století.

II. 2. HLUBOCKÉ PANSTVÍ

Lišov byl od svého počátku součástí hlubockého panství, které formálně zůstávalo majetkem českého krále.²³³ Velmi často ale panství bývalo za určitou sumu dávano do zástavy. V držení hlubockého panství se tak vystřídali Lobkovicové a Rožmitálové.²³⁴ Do roku 1489 měl panství v zástavě Zdeněk Lev z Rožmitálu.²³⁵

Na podzim téhož roku panství vyplatil Vladislav II. Jagellonský, aby ho v květnu 1490 zastavil nejvyššímu hofmistrovi Království českého Vilémovi z Pernštejna.²³⁶ Ještě v témže roce nechal Vilém z Pernštejna sepsat soupis veškerých poddanských povinností, tedy urbář, který přinášel podrobnosti o obyvatelstvu a jednotlivých vesnicích a městečkách hlubockého panství.²³⁷ Vilém z Pernštejna zemřel roku 1521 a panství zdědil jeho syn Vojtěch. Vojtěch z Pernštejna zemřel roku 1534 bez potomků a panství se ujal jeho bratr Jan, který ho přenechal své sestře Bohunce.

Bohunčín manžel svobodný pán Ondřej Ungnad ze Suneku pokračoval v tradici svého tchána, zakládal na panství rybníky a zaváděl aktivní způsob podnikání. Roku 1551 předal Ondřej Ungnad panství své druhé manželce Anně ze Střechova a zanedlouho ho již spravoval jeho syn Adam Ungnad. Adam Ungnad neměl žádné vlohy k hospodaření a panství zadlužil.²³⁸ Dluhy, které nadělal jeho otec, se tak neustále zvyšovaly, a proto panství ze zástavy vyplatil Ferdinand I.

Ferdinand I. prodal hlubocké panství v březnu 1562 Jáchymovi z Hradce.²³⁹ Jáchym z Hradce tragicky zemřel v prosinci 1565, kdy se utopil v Dunaji u Vídně. Po jeho smrti panství získal jeho syn Adam II. z Hradce.²⁴⁰ Ten spravoval panství až do své

²³³ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 5.

²³⁴ Císař Zikmund zastavil panství roku 1420 Mikuláši z Lobkovic. Po něm měli panství v držení jeho synové Mikuláš a Jan. Roku 1453 bylo hlubocké panství vyplaceno Jiřím z Poděbrad, který ho věnoval své manželce Johance z Rožmitálu; August Sedláček, *Místopisný slovník historický království českého*, Praha 1998, s. 222.

²³⁵ Tamtéž, s. 8.

²³⁶ Josef Macek, *Jagellonský věk v českých zemích IV.*, Praha 1999, s. 105.

²³⁷ Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 16.

²³⁸ František Kavka, *Zlatý věk Růží*, s. 97.

²³⁹ August Sedláček, *Hrady, zámky a tvrze království českého IV.*, Praha 1995, s. 46.

²⁴⁰ Tamtéž, s. 51.

smrti roku 1596. Tehdy hlubocké panství přešlo na jeho syna Jáchyma Oldřicha z Hradce, který ho musel kvůli značným otcovým dluhům prodat roku 1598 Bohuslavovi Malovcovi z Malovic.²⁴¹ Roku 1610 si Bohuslavovi synové Jan, Děťřich, Václav a Petr panství rozdělili. Děťřich získal Hlubokou, Jan Lišov²⁴² a rychtu v Purkarci, Petr tvrz Malotice a Václav tvrz Chvaleč.

Se začátkem třicetileté války se změnil majitel panství, protože Děťřich Malovec z Malovic se přidal během povstání na stranu stavů, kterým poskytl Hlubokou jako útočiště, a proto mu bylo panství zkonfiskováno.²⁴³ Panství tak připadlo císařskému generálovi donu Baltazarovi Marradasovi. V srpnu roku 1638 don Baltazar zemřel a pochován byl v Českých Budějovicích.²⁴⁴ Svým dědicem stanovil roku 1633 svého synovce dona Francesca Marradase. Ten spravoval panství až do roku 1656, po té ho předal svému synovi hraběti donu Bartolomeovi de Salante y Marradas.²⁴⁵ Don Bartolomeo trávil většinu svého času ve Vídni a správu na panství přenechal svým vrchnostenským úředníkům. Nakonec po pěti letech panství v říjnu 1661 prodal Janu Adolfovi ze Schwarzenberku.²⁴⁶

Hlubocké panství tak získal významný šlechtický rod, který zůstal feudální vrchností na více než dvě století. Jan Adolf I.²⁴⁷ se stal zakladatelem rodové državy v Čechách, vedle Hluboké obdržel do zástavy od císaře panství Křivoklát, Nižburk a Krušovice. Panství Třeboň se stalo prvním majetkem, který patřil Schwarzenberkům

²⁴¹ František Alexandr Heber, *České hrady*, s. 148.

²⁴² Jan ale v Lišově nesídlil, jako svou rezidenci si vybral zámek v nedalekém Rudolfově; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 11.

²⁴³ August Sedláček, *Místopisný slovník*, s. 222; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 12.

²⁴⁴ Don Baltazar Marradas se narodil roku 1560 ve španělské Valencii. Svou kariéru v císařské armádě začal na počátku 17. století v Uhrách. Během třicetileté války potlačil povstání na jihu Čech, kde také zůstal, nejprve v Českých Budějovicích, později na Hluboké; *Encyklopedie Českých Budějovic*, České Budějovice 1998, s. 252.

²⁴⁵ August Sedláček, *Místopisný slovník*, s. 222; Václav Vašek, *Historie*, s. 246.

²⁴⁶ Antonín Markus, *Rod knížat ze Schwarzenberku*, Třeboň 1936, s. 14.

²⁴⁷ Jan Adolf I. (1615-1683), jako druhorozený syn se měl stát duchovním, ale po smrti svého staršího bratra byl poslán k císařskému dvoru. Roku 1650 obdržel řád Zlatého rouna a roku 1670 ho císař jmenoval předsedou říšské tajné rady a povýšil ho do stavu říšských knížat; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 12-15.

v Čechách dědičně. Po hlubockém panství přikoupil Jan Adolf I. ještě panství Mšec a statky Radomilice, Bzí, Branovice a Žimutice.²⁴⁸

Nástupcem Jana Adolfa I. se stal v květnu 1683 jeho syn Ferdinand Vilém,²⁴⁹ který stejně jako jeho otec působil v císařských službách a také on přispěl k rozmnožení rodového majetku, jak na německém území, tak v českých zemích. Navíc zdědil značný majetek po svém tchánovi hraběti ze Sulzu. Po smrti svého tchána na Ferdinanda přešly i nové tituly, hrabě ze Sulzu a landkrabě z Klegau. Ferdinand Vilém přikoupil několik nových panství a statků, např. panství Postoloprty a Drahonice a statky Kestřany a Přečín.²⁵⁰ Podstatným dokumentem pro schwarzenberský rod se stala Ferdinandova závěť z roku 1703, ve které kníže určil budoucí rozdělení rodového majetku na dvě zcela samostatné a na sobě nezávislé části. Předpokladem takového rozdělení bylo, že se v jedné generaci narodí dva synové, kteří budou schopní převzít obě části rozděleného majetku.²⁵¹

Vládu po knížeti Ferdinandovi převzal jeho nejstarší syn Adam František,²⁵² který byl v době otcovi smrti velice mladý, bylo mu teprve třiadvacet let. Na rozdíl od svého otce se mnohem více zajímal o chod hospodářství. Za jeho správy byly vyměřeny hranice lišovského katastru, což mělo předejít sporům o hranice mezi jednotlivými obcemi.²⁵³ Adam František podstatně rozšířil rodový majetek, když roku 1719 získal dědictví po své tetě Marii Arnoštce z Eggenberku. Tímto dědictvím získal panství Český Krumlov, Netolice, Volary, Vimperk, Drslavice, Chýnov a Orlík.²⁵⁴ Sám také přikoupil některá panství a statky, jako Protivín s Křešťovicemi. Při příležitosti

²⁴⁸ Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 4-5; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 12-15.

²⁴⁹ Ferdinand Vilém Eusebius (1652-1703) se oženil s dědičkou Jana Ludvíka hraběte ze Sulzu, Marií Annou. Působil jako nejvyšší hofmistr u dvora císařovny Eleonory Magdalény; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 17-18.

²⁵⁰ Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 5-6.

²⁵¹ Tamtéž, s. 6.

²⁵² Adam František (1680-1732) na panství prováděl rozsáhlé stavební aktivity. V jeho službách pracovalo mnoho významných architektů, např. Antonín Erhart, otec a syn Fischerové z Erlachu nebo Pavel Ignác Bayer, a také nechal postavit známý lovecký zámeček Ohrada; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 20-23.

²⁵³ Václav Vašek, *Historie*, s. 281.

²⁵⁴ Anna Kubíková - Věra Mašková - Jiří Veselý, *Českokrumlovsko 1620-1850*, Třeboň 2003, s. 21.

korunovace Karla VI. českým králem v roce 1723²⁵⁵ bylo panství Český Krumlov s Prachaticemi, Netolicemi, Volary a Lhenicemi povýšeno na knížectví s titulem vévodství a všichni držitelé panství Český Krumlov z rodu knížat ze Schwarzenberku se od té chvíle mohli nazývat vévoda krumlovský.²⁵⁶ V červenci 1732 Adam František zemřel na honu u Brandýsa nad Labem. Nešťastnou náhodou byl zastřelen samotným císařem Karlem VI.²⁵⁷

Nástupcem Adama Františka se stal jeho jediný syn Josef Adam.²⁵⁸ Josefovi ze Schwarzenberku v době smrti jeho otce bylo teprve necelých deset let, proto se správy rodového majetku ujala jako regentka jeho matka, kněžna Eleonora Amálie. Mladičkový Josef Adam byl navíc pod vrchní ochranou císaře Karla VI., který ho ještě v červenci 1732 vyznamenal řádem zlatého rouna. Kněžna Eleonora zemřela v dubnu 1741²⁵⁹ a Josef Adam byl prohlášen zletilým, aby se mohl ujmout vedení svých panství. I on rozmnožil rodový majetek nákupem statku Hořice a Radlice, vsí Rohanov a panstvím Nové Hrady. Za jeho života bylo zvláště hlubocké panství zasaženo válkami o rakouské dědictví.²⁶⁰

Po smrti Josefa Adama roku 1782 se rodového majetku ujal jeho syn Jan Nepomuk, který se se zájmem věnoval správě svého majetku a nepobýval tak příliš, na rozdíl od svých předchůdců, na císařském dvoře. Jeho syny, Josefem a Karlem,²⁶¹ se roku 1802 rod rozdělil na dvě větve, hlubocko-krumlovskou primogenituru a orlickou sekundogenituru, čímž se naplnila závěť knížete Ferdinanda z roku 1703.

²⁵⁵ František Čapka, *Dějiny*, s. 367.

²⁵⁶ Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 6-7.

²⁵⁷ Jiří Zálaha, *Poslední hon Adama Františka ze Schwarzenberku*, Myslivec 12, 1994, s. 6.

²⁵⁸ Josef Adam (1722-1782) působil na císařském dvoře ve službách Marie Terezie a později také ve službách jejího syna Josefa II; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 24-25.

²⁵⁹ Když kněžna Eleonora umírala, ve své závěti vyslovila poslední přání, aby byla pohřbena v kapli sv. Jana Nepomuckého v českokrumlovském kostele sv. Víta; Anna Kubíková, *Hrobka schwarzenberských knížecích srdcí v českokrumlovském kostele sv. Víta*, *Obnovená tradice* 12, 2001, č. 24, s. 52-54.

²⁶⁰ Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 7.

²⁶¹ Karel I. Filip (1771-1820) se věnoval hlavně vojenské kariéře. Vyvrcholením jeho kariéry bylo velení spojeným rakouským, ruským a pruským armádám ve vítězné bitvě proti Napoleonovi u Lipska v říjnu 1813; Josef Hanesch - Václav Rameš, *Karel I. Filip kníže Schwarzenberg, polní maršál*, České Budějovice 2003, s. 69.

Josef Jan,²⁶² který získal hlubocké panství, se opět postaral o další rozšíření rodové majetku, teď už tedy primogenitury, starší rodové větve. Za jeho života zanikla roku 1806 Svatá říše římská²⁶³ a Schwarzenberkové tak ztratili své suverénní postavení na panstvích, které vlastnili na pruském území. Josef také značně podporoval rozvoj svých panství ve všech možných směrech. Tak byla např. roku 1800 založena lesnická škola ve Zlaté Koruně nebo roku 1801 v Českém Krumlově Ekonomický ústav, který měl vychovávat úředníky pro schwarzenberská panství.²⁶⁴

K velkým změnám došlo na hlubockém panství za Jana Adolfa II.²⁶⁵ Po roce 1848 se panství začalo označovat jako velkostatek a po zrušení poddanství zanikly vrchnostenské úřady. Během svého života se kníže zaměřil převážně na rozvoj zemědělství a hospodářství na svých panstvích.²⁶⁶ Z podnětu jeho manželky kněžny Eleonory, rozené princezny z Lichtensteinu, proběhla přestavba starého hlubockého hradu na zámek, který známe dnes.²⁶⁷

Syn Jana Adolfa II., Adolf Josef,²⁶⁸ se vedle správy rodového majetku věnoval také politické činnosti a to hlavně v říšské radě, kde působil jako poslanec za některé

²⁶² Život tohoto knížete však nebyl příliš šťastný. Kníže Josef (1769-1833) bohužel tragicky přišel o svou milovanou ženu Pavlínu. Roku 1810 se oba manželé zúčastnili v Paříži plesu, který se konal na počest sňatku Napoleona s arcivévodkyní Marií Luisou. Během plesu začal sál hořet, a když se kněžna snažila zachránit svou dceru, spadl na ni hořící trám; Milena Lenderová, *Tragický bál. Život a smrt Pavlíny ze Schwarzenbergu*, Praha 2004, s. 295.

²⁶³ Otto Urban, *František Josef I.*, Praha 1991, s. 153.

²⁶⁴ Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 29-30.

²⁶⁵ Jan Adolf II. (1799-1888) působil v císařských službách, jen pokud to bylo opravdu nutné, tak se např. zúčastnil v Anglii korunovace královny Viktorie; Anna Kubíková, *Účast Jana Adolfa II. ze Schwarzenbergu na korunovaci anglické královny Viktorie*, *Obnovená tradice* 18, 2007, č. 36, s. 27-32.

²⁶⁶ Jíří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 10.

²⁶⁷ Jíří Kuthan, *Aristokratická sídla období romantismu a historismu*, Praha 2001, s. 39 a 63.

²⁶⁸ Manželství Adolfa Josefa (1832-1914) s Idou z Lichtensteina bylo velice šťastné a dokonce spolu oslavili padesáté výročí svatby. Byla to vůbec první zlatá svatba v schwarzenberském rodě; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 44.

šumavské okresy.²⁶⁹ Mimo jiného se staral i o památky, podporoval např. zřízení diecézního muzea v Českých Budějovicích.²⁷⁰

Již za svého života přenechal správu majetku svému nejstaršímu synovi Janovi.²⁷¹ I on působil v říšské radě jako poslanec za šumavské okresy. Zamýšlel provést mnoho změn na svých panstvích, které ale byly narušeny první světovou válkou. Navíc po válce vlivem pozemkové reformy byla vyvlastněna celá řada schwarzenberských statků.²⁷²

Krátce před vypuknutím druhé světové války se rodového majetku ujal nejstarší Janův syn Adolf,²⁷³ který se v roce 1939 uchýlil do zahraničí a už se do Československa nevrátil. Majetek mu byl roku 1940 zabaven německou tajnou policií a Adolf už ho zpátky nikdy nezáskal.²⁷⁴

Již v květnu 1945 byla nad schwarzenberským majetkem zavedena národní správa²⁷⁵ a v červenci 1947 Ústavodárné národní shromáždění schválilo zákon č. 143/1947 Sb., na jehož základě schwarzenberská primogenitura přišla o svůj majetek, který přešel na Československo.²⁷⁶ Majetek Schwarzenberků byl tedy zestátněn a roku 1950 rozdělen mezi příslušná ministerstva.

²⁶⁹ Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 14.

²⁷⁰ *Encyklopedie Českých Budějovic*, České Budějovice 1998, s. 90.

²⁷¹ Jan Nepomuk II. (1860-1938) se jako poslanec zasloužil o výstavbu šumavských drah. Za jeho podpory byly vystavěny železnice z Českých Budějovic do Horní Plané, z Prachatic do Vodňan, ze Strakonice do Volyně a Vimperka. Do pražského chrámu sv. Víta věnoval roku 1929 okno s vitráží svého i rodového patrona sv. Jana Nepomuckého; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 45-48.

²⁷² Byly vyvlastněny velkostatky Citoliby, Dlouhá ves - Prášily, Jinonice, Mšec, Netolice a Třeboň. Další velkostatky byly výrazně zmenšeny; Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 14.

²⁷³ Adolf (1890-1950) vystudoval právnickou fakultu v Praze. Zúčastnil se první světové války převážně na frontách v Rusku a Itálii; Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 15; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 47-48.

²⁷⁴ Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 15.

²⁷⁵ Zdeňka Hledíková - Jan Janák - Jan Dobeš, *Dějiny správy*, s. 432-433.

²⁷⁶ Lex Schwarzenberg je neformální název zákona č. 143/1947 Sb., o převodu vlastnictví majetku hlubocké větve Schwarzenberků na Československou republiku. Tímto zákonem přešel veškerý majetek schwarzenberské primogenitury nacházející se v Československu k 13. srpnu 1947 na Československou republiku; Slávka Kalkušová - Antonín Nikendey, *Lex Schwarzenberg a co mu předcházelo*, Obnovená tradice 5, 1994, č. 10, s. 5-30.

III. PAMĚTNÍ KNIHA

Pamětní knihy stojí na pomezí pramenů úřední a pamětní povahy. Jejich prvořadým cílem bylo uchovat paměť na soudobé události, které byly pro dané město důležité, pro paměť a poučení budoucích generací,²⁷⁷ na což jejich písaři velmi často, zpravidla na konci zápisu, upozorňovali.²⁷⁸

Pamětní knihy obsahují značně různorodé zápisy týkající se nejrůznějších událostí, ke kterým v jednotlivých městech docházelo. Šlo např. o zprávy o přírodních živlech, stavbě kostela či konání významných oslav, jako mohla být zlatá svatba primátora.²⁷⁹

Velmi četně jsou pamětní knihy dochovány z jednotlivých měst pro 15. století, v menší míře jsou dochovány z 16. století, ale nemusely to být první pamětní knihy, které byly v oněch městech vedeny. Tento typ městských knih byl v řadě měst používán až dlouho do novověku, tedy do doby, kdy už byly používány specializované knihy městské správy.

Do dnešní doby se dochovalo 79 pamětních knih z 61 českých a moravských měst. Pro 15. a 16. století se dochovalo 65 pamětních knih z 50 měst, přičemž někdy do této skupiny bývá řazeno i 9 knih privilegií z 9 měst. Ze 14. století je to 14 zachovaných pamětních knih.²⁸⁰

Právě z těchto čísel je zřejmé, že tento druh městských knih zůstával ve městech v oblibě i v době, ve které existovaly pro jednotlivé agendy specializované, samostatně vedené úřední knihy.

Zpřístupňování pamětních knih ve formě edic není příliš časté. Edičně bylo zpřístupněno asi jen 16% z celkového počtu do dnešní doby dochovaných pamětních knih z českých a moravských měst.²⁸¹

²⁷⁷ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 66; Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 80.

²⁷⁸ To je např. hned první zápis v Knize zádušních odkazů k lišovskému kostelu; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 71, sign. II/C/1, kniha č. 44; Dále i několik zápisů v pamětní knize, např. fol. 9v, 18r nebo 45v.

²⁷⁹ Zápis v pamětní knize na fol. 46r-47v.

²⁸⁰ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 69.

²⁸¹ Tamtéž, s. 69-70.

Přehled edic pamětních knih:

- **Berthold Bretholz (ed.)**, *Einige Brünner Rechtssprüche für Heinrichs – Bitesch aus dem 15. Jht (1419-1464)*, Zeitschrift für die Geschichte Mährens und Schlesiens 4, 1900, s. 406-411.
- **Magdalena Čoupková (ed.)**, *Nejstarší uherskohradištská městská kniha. Liber negotiorum civitatis Hradish*, Uherské Hradiště 2001.
- **Ivana Ebelová a kol. (edd.)**, *Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722*, Ústí nad Labem 2005.
- **Adalbert Horcicka (ed.)**, *Das älteste Bohmische – Kamnitzer Stadtbuch*, Praha 1915.
- **Josef Kalousek (ed.)**, *Listiny a zápisy bělské o věcech městských a selských*, Rozpravy Královské české společnosti nauk VII/3, Praha 1889.
- **Jan Kühndel (ed.)**, *Nejstarší městská kniha prostějovská*, in: Ročenka národopisného a průmyslového musea města Prostějova a Hané VI., Prostějov 1929, s. 57-137.
- **Stanislav Petr (ed.)**, *Pamětní kniha města Kolína nad Labem od roku 1501*, in: Práce muzea v Kolíně 3, 1984, s. 3-84.
- **Jan Renner (ed.)**, *Knihy černé královského města Rakovníka*, Rakovník 1927.
- **Emil František Rössler (ed.)**, *Deutsche Rechtsdenkmäler aus Böhmen und Mähren, eine Sammlung von Rechtsbüchern. Urkunden und alten Aufzeichnungen zur Geschichte des deutschen Rechtes. I. Band Das altprager Stadtrecht aus dem XVI. Jahrhunderte, nach den vorhandenen Handschriften zum ersten Mal herausgegeben*, Prag 1845.
- **Ludwig Schlesinger (ed.)**, *Urkundenbuch der Stadt Saatz bis zum Jahr 1526*, Prag – Leipzig – Wien 1892.
- **Vladimír Spáčil (ed.)**, *Nejstarší městská kniha olomoucká (Liber actuum notabilium) z let 1343-1420*, Olomouc 1982.
- **Libuše Spáčilová – Vladimír Spáčil (edd.)**, *Památná kniha olomoucká (kodex Václava z Jihlavy) z let 1430-1492, 1528*, Olomouc 2004.
- **Josef Strnad (ed.)**, *Listář královského města Plzně I-II*, Plzeň 1891.
- **Václav Schulz (ed.)**, *Historické zprávy v nejstarší knize měste Brodu českého z let 1421-1496*, Věstník Královské české společnosti nauk VI, 1899.

- **Jan Tiray (ed.),** *Městská kniha bítešská z r. 1414*, Časopis Moravského musea zemského 8, 1908, s. 119-140, 198-319.

III. 1. VNĚJŠÍ POPIS RUKOPISU

Lišovská pamětní kniha byla pravděpodobně založena během sedmdesátých let 17. století a svými zápisy sahá až do roku 1840. Byla vedena v kompetenci lišovské městské či obecní rady. Dnes je uložena ve Státním okresním archivu v Českých Budějovicích ve fondu Archiv města Lišov pod signaturou II/A/5 jako kniha č. 5.²⁸²

Ačkoliv se zdá, že jde o rukopis značného časového rozpětí, pochází převážná většina zápisů z 18. století a pouze poslední zápis je z 19. století. Rozsah lišovské pamětní knihy je 124 folií. Na potažení desek byl použit pergamenový list se zbytky středověkého textu, který je na mnoha místech poškozen. Vazba je rovněž značně poškozena a některá folia z ní již vypadávají. Celá pamětní kniha je psána na papíře o rozměrech 20x31 cm.

V rámci rukopisu lze spatřovat dvě části. První byla vedena v letech 1677 až 1739 (fol. 1r-61r) a až na několik zápisů (fol. 47v, 58v-61r), které jsou napsány v německém jazyce, byly zápisy z této části zaznamenávány v českém jazyce.²⁸³

Druhá část je od té první oddělena několika prázdnými folii (fol. 61v-64v). Tato druhá část (fol. 65r-124v) byla nejspíše sepisována v letech 1706-1739 a obsahuje výrazně větší počet německy psaných zápisů (fol. 65r-92v, 97r-97v). Poslední zápis druhé části v německém jazyce je z roku 1727 (fol. 97r-97v). Česky psané zápisy (fol. 93r-96v, 98r-124v) začínají na foliu 93r soupisem odváděné kontribuce.²⁸⁴ Druhá část končí stejně jako ta první rokem 1739 (fol. 124r).

Poslední zápis (fol. 124v) lišovské pamětní knihy pochází z roku 1840, jeho autor je neznámý, stejně jako důvod, proč byl tento ojedinělý zápis do knihy pořízen.

²⁸² Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 32, sign. II/A/5, kniha č. 5.

²⁸³ Tato první část byla edičně zpracována v mé bakalářské práci: Kateřina Koterzynová, *Lišovská pamětní kniha (I. část: 1677-1739)*, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, Ústav archivnictví a pomocných věd historických, 2009, s. 29-108.

²⁸⁴ Kontribuce- pozemková daň.

III. 2. VNITŘNÍ POPIS RUKOPISU

Lišovská pamětní kniha obsahuje přibližně 118 zápisů z let 1677-1840. Z hlediska jazykového je většina zápisů českých, menší počet zápisů je naspán německy. Samostatné latinské zápisy se v pamětní knize nevyskytují, latina se objevuje především v datačních formulích, kdy je používána pro pojmenování jednotlivých měsíců, dále ve slovních spojeních (*sede vacante, sui verbis*). Celé věty psané latinsky se v knize vyskytují jen ojediněle (např. fol. 33r)

Zápisy nejsou zaznamenávány v chronologické řadě a nejspíše byly písaři zapisovány tak, jak se k daným zprávám písaři dostali. I když v zápisech lze spatřovat jistou chronologickou posloupnost, která bývá někdy narušena zápisy nejen z jiného měsíce, ale i roku.

Vůbec první zápis v lišovské pamětní knize pochází z 5. prosince 1677. Jeho obsahem je fundace pro místní kostel a smlouva na vypálení jedné pece cihel s obecním cihlářem.

Největší množství zápisů se váže ke jmenování úředníka do úřadu ve vrchnostenské kanceláři na panství²⁸⁵ nebo na některém ze schwarzenberských statků.²⁸⁶ Zápisy s tímto obsahem spadají do období let 1706-1727. Celkem se jich v pamětní knize nachází 27 (fol. 65r-92v, 97r-97v). Tyto zápisy mají poměrně ustálenou formu. Po celé období, kdy byly tyto zápisy do rukopisu pořizovány, nedošlo z hlediska obsahu k větším změnám. Zápisy tohoto druhu byly zapisovány pouze v německém jazyce a zpravidla obsahují jméno a titul vlastníka panství, což byl ve většině případech Adam František ze Schwarzenberku, poté je uveden úřad, o který se jedná a na kterém panství či statku se nachází, jméno úředníka, jeho povinnosti spjaté s vykonáváním určeného úřadu, výše kauce,²⁸⁷ která se skládala při nástupu do úřadu, údaj o zapsání příslušné

²⁸⁵ Např. na panství Třeboň, Hluboká nebo Protivín (fol. 71v, 76r, 77r).

²⁸⁶ Např. statky Bzí, Žimutice, Přečín nebo Kestřany (fol. 68v, 74v, 78r, 81r).

²⁸⁷ Vrchnostenští úředníci při nástupu do služby museli složit do pokladny kauci. U vyšších úředníků jako byl hejtman a důchodní bývala kauce vysoká, až 500 zlatých, u nižších úřadů jako purkrabí a sládek činila 300 zlatých. Odcházel - li vrchnostenský úředník ze služby, kauce nebyla hned vyplacena. Nejdříve se prozkoumaly účty, doklady a hospodaření. V případě, že se našly chyby nebo dokonce zpronevěry, kauce sloužila k náhradě škod; Alois Plichta, *O životě a umění. Listy z jaroměřické kroniky 1700-1752*, Jaroměřice nad Rokytinou 1974, s. 29-30.

kauce, datum a místo pořízení zápisu a jména osob, které byly při pořízení daného zápisu a ručí za složení kauce.

Další časté zápisy, které jsou v lišovské pamětní knize obsaženy, jsou zprávy o obnovení městské rady, které mají dvojí podobu. Mohlo se jednat o pouhou jednu či dvě věty oznamující, že daného roku došlo k obnovení městské rady (např. fol. 11r, 25v, 26r), které byly písaři zapsány v letech 1687-1697. Nebo jsou to zápisy (např. fol. 21r, 29r, 42v), které zabírají nejméně jedno folio, kde je uvedeno datum, kdy proběhlo obnovení městské rady, přítomní zástupci vrchnosti a nakonec jsou vyjmenováni jednotliví konšelé, starší obecní, rychtář, primátor neboli primas a v některých případech i mýtný a hajný. Tyto zápisy se nacházejí pouze v první části rukopisu a až na dvě výjimky (fol. 58v-59r, 61r) v německém jazyce jsou psány česky. Zabírají celkem 24 folií a zapisovány byly v letech 1681-1739.

Ze zápisů, které se v rukopisu objevují vícekrát, šlo dále o soupisy gruntů, kontribuční přehledy, zprávy o přírodních pohromách jako vichřice nebo vypuknutí požáru, fundace a zápisy týkající se obecních rybníků.

Soupisy gruntů se nacházejí pouze v první části pamětní knihy a pochází z let 1681-1705. Tyto zápisy obvykle zabírají více než jedno folio. Výjimku představuje soupis gruntů z roku 1705, který byl zaznamenán pouze na jednu stránku (fol. 41r).

Přehledy odváděné kontribuce byly zapisovány v letech 1681-1739 a objevují se v obou částech pamětní knihy. Jeden zápis tohoto druhu zabírá ve většině případů více než dvě folia (např. fol. 12r-15r, 109r-111r)

Zprávy o přírodních pohromách popisují požáry, které ve městečku vypukly vlivem hromobití a vichřice (fol. 37v a 41v) nebo následkem lidské neopatrnosti (fol. 2v, 3r, 112r-119r). Většina těchto zápisů byla zanesena do první části pamětní knihy až na zápis z roku 1734 (fol. 112r-119r), kdy v Lišově vypukl velký oheň, který způsobil rozsáhlé škody popsané v tomto zápisu.

Zápisy o fundacích se datují do let 1677-1726 a nacházejí se pouze v první části pamětní knihy. Až na dvě krátké zprávy (fol. 1r a 32r) zabírají celé folio (např. fol. 31r-31v).

Zápisy o obecních rybnících z let 1679-1731 se nachází pouze v první části. Zpravidla to jsou stručné zprávy o výloveh (fol. 2v a 34v). Mnohem podrobněji byly popsány práce prováděné na jednotlivých rybnících v letech 1722-1731 (fol. 53v-55v, 57v), kde byly rozepsány jednotlivé úkony a plat, který za ně obec odvedla obecním pracovníkům.

Mezi ojedinělé zápisy patří zpráva o zlaté svatbě primátora z roku 1712 (fol. 46r-47v), o dvou popravách z let 1689 a 1730 (fol. 16r-18r, 99r-100v), výslech dvou žen v případě krádeže několika dukátů z ledna 1691 (fol. 22r-23v), zpráva o nedovoleném sňatku z října 1701 (fol. 43r-43v) či vyloupení kostela roku 1697 (fol. 32v).

Nejvíce zápisů pochází z druhého desetiletí 18. století a z devadesátých let 17. století. Nejméně zápisů pochází ze sedmdesátých let 17. století a samozřejmě z 19. století, kdy byl do pamětní knihy zanesen pouze jeden zápis z roku 1840 (fol. 124v), který přináší zprávu o odchodu dvou dívek z Lišova do kláštera v Praze.

Pisáři, podílející se na vzniku pamětní knihy, zaznamenávali nejruznější zprávy o událostech v Lišově. Žádný z nich se nezaměřil na jeden druh zpráv. Autorem prvních zápisů z let 1677-1684 je Šimon Jan Loštýnský. Největší počet zápisů zanesli do pamětní knihy Lukáš Kasparides a Václav Antonín Josef Záhorka v letech 1686-1734. Jen několik málo zápisů do knihy pořídil František Ferdinand Horšovský a Adam Sebastián Kunstový v letech 1734-1739.

Zápisy pořízené do lišovské pamětní knihy jsou velice různorodé a přináší řadu zajímavých zpráv o každodennosti jednoho jihočeského městečka.

III. 2. 1. PŘEHLED ZÁPISŮ V PAMĚTNÍ KNIZE

Zápisy o jmenování úředníka do úřadu

folio	obsah	rok
65r-66r	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1706
66v	Složení kauce ve vrchnostenské kanceláři a jmenování do úřadu.	1706
67-68r	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1706
68v-69v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1709
69v-70r	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1709
70v- 71r	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1711
72r-72v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho	1712

	povinností, určení kauce a složení kauce.	
73r-74r	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1713
74v-75v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1713
76r-76v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1714
77r-77v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1715
78r-78v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1715
79r-79v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1715
80r-80v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1715
81r-81v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1717
82r-82v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1717
83r-83v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1720
84r-84v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1718
85r-85v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1718
86r-86v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1718
87r-87v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1718
88r-88v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1719
89r-89v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1719

90r-920v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1720
91r-91v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1722
92r-92v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1726
97r-97v	Jmenování úředníka do úřadu, jeho jméno, stanovení jeho povinností, určení kauce a složení kauce.	1727

Obnovení městské rady

folio	obsah	rok
4r	Obnovení městské rady, přítomní vrchnostenští úředníci, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1681
10r	Obnovení městské rady za rok 1682 a 1683, přítomní vrchnostenští úředníci, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1683
10v	Obnovení městské rady za rok 1684 a 1685, přítomní vrchnostenští úředníci, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1685
11r	Obnovení městské rady za rok 1686 a 1687, přítomní vrchnostenští úředníci.	1687
18v	Obnovení městské rady za rok 1688, přítomní vrchnostenští úředníci, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1689
21r	Obnovení městské rady, přítomní vrchnostenští úředníci, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1690
25v	Potvrzení městské rady na rok 1691, přítomný vrchnostenský úředník.	1691
26r	Potvrzení městské rady na rok 1693 skrze psaní vrchnostenského úředníka.	1692
29r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1694
30v	Obnovení městské rady, přítomní vrchnostenští úředníci, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1696

32r	Potvrzení městské rady na rok 1697.	1697
34r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1700
40v	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1702
42r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1706
42v	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1709
45r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé starší obecní, rychtář, mýtný a hajný.	1712
48r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář.	1715
49v	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář.	1719
53r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář.	1722
57r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé starší obecní, rychtář.	1729
58r	Obnovení městské rady, přítomný vrchnostenský úředník, konšelé, starší obecní, rychtář.	1732
58v-59r	Obnovení městské rady za rok 1729 a 1732, vyjmenování konšelé, a starší obecní.	1733
59v-60v	Výtah o rozhodnutí o obnovách městské rady v Lišově.	1733
61r	Obnovení městské rady za rok 1732 a 1737, vyjmenování konšelé a starší obecní.	1739

Soupisy odváděné kontribuce

folio	obsah	rok
6r-9v	Přehled kolik každý obyvatel Lišova odvádí měsíčně kontribuce.	1681
12r-15r	Nové rozvržení měsíčně odváděné kontribuce lišovskými obyvateli.	1688
35r-35v	Přehled kolik každý obyvatel Lišova odvádí měsíčně kontribuce.	1701

50r-51r	Přehled odváděné militární kontribuce lišovskými obyvateli.	1720
93r-94r	Přehled odváděné militární kontribuce lišovskými obyvateli.	1724
95r-96v	Přehled odváděné militární kontribuce lišovskými obyvateli.	1730
103v-105r	Rozvržení kontribuce, kterou obyvatelé Lišova odvádějí na místní pivovar.	1730
109r-111r	Rozvržení kontribuce, kterou obyvatelé Lišova odvádějí na místní pivovar.	1733
119v-124r	Rozvržení kontribuce, kterou obyvatelé Lišova odvádějí na místní pivovar.	1739

Soupisy gruntů

folio	obsah	rok
4v-5v	Přehled gruntů a jejich majitelů.	1681
24r-25r	Přehled gruntů a jejich majitelů	1691
36r-37r	Přehled gruntů a jejich majitelů	1701
41r	Přehled gruntů a jejich majitelů, přehled porostlých a nevyužívaných gruntů.	1705

Fundace

folio	obsah	rok
1r	Fundace založená pro místní kostel, ve které byly stanoveny dávky faráři, kantorovi a k záduší.	1677
3r-3v	Fundace k Jindřichohradeckému semináriu, do kterého měli být vybráni chytří chlapci z Lišova.	1680
25v-26r	Fundace určená místnímu kostelu.	1692
31r-31v	Fundace určená místnímu kostelu.	1697
32r	Fundace určená místnímu kostelu.	1696
56r-56v	Fundace určená místnímu kostelu.	1726

Přírodní pohromy

folio	obsah	rok
2v	Na radnici v noci vypukl oheň a poničeno bylo na 22 domů.	1679
3r	V červnu vypukl oheň ve stájích u jednoho z lišovských	1680

	obyvatel.	
37v	V srpnu se strhl velký vítr, který poničil mnoho budov a také úrody. Vlivem hromobití také vypukl oheň, který vedl k poškození kostelní věže.	1701
41v	V červnu vlivem hromobití vypukl oheň, který poničil mnoho budov.	1706
52v	V prosinci vypukl oheň, který poničil obydlí jednoho z lišovských obyvatel.	1721
112r-119r	U jednoho z lišovských obyvatel vypukl velký oheň, který poničil na 16 domů a také obecní dvůr u radnice. Součástí je i přehled poškozených hospodářů a škod, které jim oheň způsobil.	1734

Záležitosti spjaté s místními rybníky

folio	obsah	rok
2v	Výlov místních rybníků.	1679
11r-11v	Zaplacení práce na místních rybnících.	1688
34v	Výlov jednoho z rybníků.	1700
52r	Rozhodnutí o stavbě nového rybníku.	1719
53v	Oprava hráze u jednoho z rybníků.	1722
54r	Pořízen nový taras u jednoho z rybníků.	1725
54v	Pořízen nový taras u jednoho z rybníků.	1724
55r	Pořízen nový taras u jednoho z rybníků.	1726
55v	Pořízen nový taras u dalších dvou rybníků.	1729
57v	Pořízen nový taras u jednoho z rybníků.	1731

Záležitosti spjaté s místním kostelem

folio	obsah	rok
11r	Pořízení nového zvonu na kostelní věž.	1687
19r-19v	Oprava místního kostela za účasti schwarzenberského stavebního mistra.	1690
32v	Zpráva o vyloupení kostela.	1697
37v-38r	Pořízení nové báně na kostelní věž.	1701
56r	Postavení nové mrtvé kaple.	1726

101r-103r Přehled vydaných peněz při opravě kostelní věže. 1730

Záležitosti lišovské obce

folio	obsah	rok
1r	Smlouva na vypálení jedné pece cihel s obecním cihlářem.	1677
2r	Porovnání mezi Lišovem a Levínem ohledně mlýna.	1677
2v	Povinnosti obce k vrchnosti při lovu.	(1680)
15v	Lišovská obec přijala jednoho obyvatele, který se dopustil krádeže. Písař Václav Záhoraka předal písařský úřad Lukáši Kasparidesovi.	1689
20r	Kvůli neustálým sporům obec hrozí dvěma sousedům pokutou, jestli se spory nepřestanou.	1690
20v	Lišovská obec přijala poddaného krumlovských jezuitů. Zpráva o úpravě obecní zahrady, která byla v zanedbaném stavu.	1690
21v	Obec propůjčila jedno prase sládkovi z obecního pivovaru.	1691
26v	Smlouva na vypálení jedné pece cihel s hlubockým cihlářem.	1692
29v	Nařízení, které dovoluje, aby byla používána cesta mezi dvěma gruntů, která vede k Lišovu.	1695
33r	Obec určila používání cesty, která se nacházela mezi gruntů dvou lišovských sousedů.	1697
33v	Zpráva o opravě pánve v místním pivovaře.	1700
43r-43v	Zpráva o nedovoleném sňatku pacholka z obecního dvora s děvečkou.	1701
51v	Vyrovnání mezi lišovskou obcí a pány z Českých Budějovic.	1718
55v	Vystavění nové šatlavy.	1728
98r-98v	Postavení nové šibenice.	1730

Záležitosti obyvatel Lišova

folio	obsah	rok
1v	Odkaz k lišovskému špitálu od obyvatel Lišova.	(1677)
3r	Směna louky a gruntu mezi lišovským farářem a jedním z lišovských obyvatel.	1680

9v-10r	Usmrcení jednoho z lišovských obyvatel během kácení lesa kvůli lepšímu vyhřívání rybníka.	1681
27r	Otec přenechává synovi živnost.	1690
	Jeden z lišovských obyvatel jinému dobrovolně přenechal část lesa.	1691
27v	Prodej gruntu.	1694
27r	Smlouva o užívání vozové cesty.	1694
30r	Vdova přenechává část nepoužívaného pole jednomu ze svých sousedů.	1695
32v	Východ mezi sousedy kvůli neustálým sporům, pohrůžka pokuty.	1697
33r-33v	Tchán přenechává grunt svému zeti.	1698
38v-40r	Vdova přenechává živnost svému nejstaršímu synovi, který se musí o ni i o své sourozence náležitě postarat.	1701
44r-44v	Obnovení východu mezi dvěma lišovskými sousedy.	1711
45v	Tchán slibuje svému zeti, že mu přenechá živnost, když se o něj s dcerou dobře postarají.	1715
48v-49r	Porovnání mezi sousedy.	1716
105v-108v	Rozepře mezi sousedy o kus cesty a pole.	1732

Soudní záležitosti

folio	obsah	rok
16r-18r	Poprava Veruny Košťálové za usmrcení vlastního nemanželského dítěte a rozepsané platy určené pro kata.	1689
22r-22v	Výslech děvečky, která se údajně dopustila krádeže několika dukátů u hlubockého rychtáře.	1691
23r-23v	Výslech cikánky, která si měla zcizené dukáty od děvečky vzít.	1691
99r-100v	Poprava cikána, který byl zmrskán a kterému bylo mu uříznuto ucho za neustálé krádeže.	1730

Památné zápisy

folio	obsah	rok
3r	Průjezd Lišovem císaře se dvorem na cestě do Lince.	1680

28v	Zpráva o vysoké ceně obilí, které bylo drahé kvůli nedostatku.	1694
46r-47r	Oslava zlaté svatby primátora.	1712
47v	Německý zápis o zlaté svatbě primátora.	1712
124r	Zpráva o odchodu dvou dívek z Lišova do kláštera v Praze.	1840

III. 2. 2. PÍSAŘI

V rukopisu pamětní knihy se za celé období jejího vedení vystříдалo celkem pět písařů, u kterých známe jejich jména i období, ve kterém pořizovali zápisy do pamětní knihy.²⁸⁸ První písař Šimon Jan Loštýnský, který s největší pravděpodobností pamětní knihu založil, byl určen podle srovnání písma v pamětní knize a v knize zádušních odkazů k lišovskému kostelu.²⁸⁹

Šimon Jan Loštýnský, třeboňský rodák,²⁹⁰ v Lišově působil jako radní písař v letech 1668 až 1686.²⁹¹ Již 15. prosince 1668 založil v Lišově knihu, kterou označil jako pamětní, ale šlo o knihu, kam zaznamenával zádušní odkazy ke zdejšímu kostelu sv. Václava. Tuto knihu vedl až do roku 1675.²⁹² Po dvou letech roku 1677 pak pravděpodobně založil i pamětní knihu z let 1677-1840.²⁹³

Václav Antonín Josef Záhorka patřil již za svého života mezi významné lišovské rodáky. Jeho rodina je doložena v Lišově k roku 1628, kdy jeho dědeček Jakub

²⁸⁸ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 42-43.

²⁸⁹ Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 72, sign. II/C/2, kniha č. 45; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 71, sign. II/C/1, kniha č. 44.

²⁹⁰ Narodil se 27. října 1630 Janovi a Ludmile Loštýnským; Matrika fary Třeboň, kniha č. 1, pag. 6-7.

²⁹¹ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 43.

²⁹² Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 71, sign. II/C/1, kniha č. 44.

²⁹³ Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 32, sign. II/A/5, kniha č. 5.

Záhorka, který se živil jako kovář, koupil v Lišově dům.²⁹⁴ Roku 1661 po něm převzal živnost jeho syn Jiřík.²⁹⁵ Jiřík Záhorka byl v této době již podruhé ženatý.²⁹⁶ Z tohoto manželství se mu narodily čtyři děti, mezi nimiž je i Václav Záhorka, který se narodil 11. září 1661.²⁹⁷

Mladý Záhorka se už od dětství projevoval jako nadaný hoch, který měl vlohy ke studiu, ke kterému byl patrně vybrán během roku 1675. Po dokončení studia na jezuitském gymnáziu v Českém Krumlově²⁹⁸ nastoupil roku 1684 Václav Záhorka do služby ve schwarzenberské dvorní kanceláři ve Vídni, odkud o dva roky později odešel na vlastní žádost.²⁹⁹ Po odchodu z Vídně se Václav Záhorka vrátil do Lišova, kde převzal úřad radního písaře. Tehdy se také oženil s urozenou pannou Zuzanou Barborou, pozůstalou dcerou po urozeném a statečném rytíři panu Jiřím Františkovi Miličovským z Brauenberka.³⁰⁰ Život v Lišově a úřad radního písaře pro ctižádostivého muže, jakým Václav Záhorka bezpochyby byl, nepřinášel dostatečné uspokojení, a proto přijal nabídku hejtmána Bechyňského kraje, rytíře Jana Václava Bejšovce z Bejšova, stát se jeho sekretářem.³⁰¹ K odchodu z Lišova ho také nejspíše přiměly neshody s tehdejšími lišovským purkmistrem Matějem Hrdličkou.³⁰²

²⁹⁴ Na fol. 107r je uveden dům starého Jakuba Záhorky, který nově patří Poprdovským; Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 71, sign. II/C/1, kniha č. 44.

²⁹⁵ Tamtéž, na fol. 22r je uveden dům Jiříka Záhorky.

²⁹⁶ Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmána*, Archivum Trebonense, 2001, s. 86-87.

²⁹⁷ Matrika fary Lišov, kniha č. 1, pag. 30.

²⁹⁸ Jezuitské gymnázium v Krumlově bylo založeno za Viléma z Rožmberka, který sem pozval jezuitský řád. Roku 1586 byl položen základní kámen nové koleje; Ivana Čornejová, *Tovaryšstvo Ježíšovo, jezuité v Čechách*, Praha 1995.

²⁹⁹ Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmána*, Archivum Trebonense, 2001, s. 87.

³⁰⁰ Matrika fary Lišov, kniha č. 1, pag. 201.

³⁰¹ Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmána*, Archivum Trebonense, 2001, s. 88.

³⁰² Václav Záhorka službu lišovského radního písaře opustil k 1. červenci 1689, což dokládá i zápis v pamětní knize fol. 15v.

Po odchodu z Lišova do Čížkrajic,³⁰³ kde se nacházelo sídlo hejtmana Bechyňského kraje, zemřela v únoru 1690 Záhorkova žena Zuzana.³⁰⁴ Mladý vdovec příliš dlouho neotálel a v říjnu téhož roku se oženil s dcerou schwarzenberského stavitele Jakuba Antonína de Maggi³⁰⁵ Johanou Terezií.³⁰⁶ Jako sekretář krajského úřadu se zabýval hlavně výběrem zemské berně, a tak když se roku 1691 uvolnilo místo kontribučního písaře, požádal knížete Ferdinanda ze Schwarzenberku o tento úřad a dostal ho. O pár let později v červenci 1694 získal úřad důchodního.³⁰⁷

Václav Záhorka měl později značný podíl na tom, že lišovská obec získala od knížete Ferdinanda privilegium svobodného a neomezeného přijímání a propouštění měšťanů za zaplacení 1500 zlatých.³⁰⁸

V srpnu 1700 se Václav Záhorka stal novým drahonickým hejtmanem. V rámci tohoto úřadu měl Záhorka na starost patnáct dvorů, sto rybníků, velké množství polí a luk, chov dobytka a řadu vesnic. Vzhledem k tomu, že se stal hejtmanem na nově získaných schwarzenberských statcích,³⁰⁹ byl tento úřad spojený s dosti náročnou prací, kterou představovalo zavedení schwarzenberského systému správy na nově koupených statcích. Aby např. pozvedl správní organizaci, musel všude založit nové pozemkové knihy, také byly zavedeny seznamy poddaných pro panství Drahonice či protokol o

³⁰³ Čížkrajice, obec ležící v okrese České Budějovice nedaleko Trhových Svinů.

³⁰⁴ Zuzana Záhorková zemřela 8. února 1690, tento datum je znám díky nadaci, kterou Václav Záhorka zřídil pro lišovský kostel. Záhorkovská fundace je zmiňována i v pamětní knize fol. 25v a 32r.

³⁰⁵ Jakub Antonín de Maggi pocházel ze severní Itálie a roku 1665 vstoupil do schwarzenberských služeb. Řídil např. barokní přestavbu zámku Hluboká (1677 - 1698) a navrhl renovaci klenby chrámu sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Zemřel roku 1706 a byl pohřben v bývalém dominikánském klášteře v Českých Budějovicích.

³⁰⁶ Matrika fary Hosín, kniha č. 13, pag. 87.

³⁰⁷ Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmana*, Archivum Trebonense, 2001, s. 88-89.

³⁰⁸ Václav Vašek, *Historie*, s. 272.

³⁰⁹ Panství Drahonice koupil kníže Ferdinand ze Schwarzenberku roku 1700; Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 6.

udílení povolení sňatků poddaných. Později přibyly ještě kopiáře zpráv zasílaných vrchnosti o hospodářských záležitostech na panství Drahonice.³¹⁰

Roku 1706 se stal drahonický hejtman Václav Záhorka českobudějovickým měšťanem a koupil zde dům „U červeného jelena“.³¹¹ Roku 1710 kníže Adam František ze Schwarzenberku koupil od vdovy, hraběnky Eleonory Kornélie Trauttmansdorfové, panství Protivín. Toto panství bylo následně na základě rozhodnutí knížete Adama Františka administrativně spojeno s panstvím Drahonice.³¹² Novým protivínským hejtmanem se stal Václav Záhorka, který v únoru 1711 přesídlil i se svými úředníky z Drahonic do Protivína. Záhorka, stejně jako před deseti lety v Drahonicích, začínal v Protivíně se zlepšením správy a hospodaření, protože Trauttmansdorfové nebyli zrovna nejlepšími hospodáři. Záhorka opět pro vesnice protivínského panství založil nové pozemkové knihy.³¹³

Na jaře 1716 vypukly na protivínském panství nepokoje mezi poddanými kvůli počtu dní, po které se mělo robotovat. Tyto nepokoje trvaly až do července téhož roku. Skončily až potrestáním vůdců vzpoury, kteří byli uvězněni a přišli o svůj majetek. Závěrem toho samého roku hejtman Záhorka vážně onemocněl. V prosinci 1716 ho postihla mrtvice. Mrtvice Záhorku ranila během oběda po levé straně. Jeho stav se naštěstí zlepšil a vrátila se mu i řeč. Jeho zdravotní stav se nadále zlepšoval, dokonce byl schopen zvednout postiženou ruku a mohl se i postavit na levou nohu. Jenže nemoc ho hodně oslabila, a proto nemohl vykonávat svou funkci. Správou panství tehdy pověřil tamějšího purkrabí a důchodního.³¹⁴

Navíc již roku 1714 zemřela jeho milovaná žena Johana Terezie,³¹⁵ dcera Anna se provdala a odešla z otcovského domu. Hejtman Záhorka se tak musel poohlédnout po

³¹⁰ Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmana*, Archivum Trebonense, 2001, s. 90-94.

³¹¹ Dnes je to dům na náměstí Přemysla Otakara II č. p. 255; Jaroslav Kubák, *Topografie města Českých Budějovic 1540- 1800*, České Budějovice 1973, s. 22-23.

³¹² Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 6.

³¹³ Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmana*, Archivum Trebonense, 2001, s. 96-98.

³¹⁴ Tamtéž, s. 99-100.

³¹⁵ Zemřela 8. ledna 1714 ve věku 53 let a pochována byla v kostele u sv. Alžběty v Protivíně; Matrika fary Protivín, kniha č. 2, pag. 102.

nové ženě, protože jeho domácnost potřebovala hospodyně. Jeho třetí ženou se stala Františka Eva, dcera Jana Aleše Plota z Konařin.³¹⁶

V únoru 1717 hejtman Václav Záhorka podal rezignaci kvůli svému zdravotnímu stavu. Ještě téhož měsíce sepsal poslední vůli. V květnu 1717 během svého léčebného pobytu v Karlových Varech dostal druhý záchvat mrtvice, který se mu stal osudným. O dva dny později 22. května 1717 byl pohřben v karlovarském kostele. Jeho srdce ale bylo převezeno do Protivína a uloženo ve zdejší kostele, kde se konala 31. května 1717 zádušní mše.³¹⁷

Lukáš Kasparides se ujal úřadu lišovského radního písaře v červenci 1689.³¹⁸ Stejně jako jeho předchůdce byl lišovským rodákem. Dříve vykonával úřad obročního písaře na Černovském panství u Václava Antonína z Talmberka.³¹⁹ Kromě úřadu radního písaře také působil ve službě pivního správce v obecním pivovaru.

Jeho prvním zápisem do pamětní knihy byla zpráva o popravě Veruny Košťálové z Chotýčan.³²⁰ Lukáš Kasparides se vzdal úřadu roku 1734. Zemřel o tři roky později 11. listopadu 1737 ve věku 77 let.³²¹ Lukáš Kasparides působil několik let ve městě jako konšel.³²² Pamětní knihu vedl přes 40 let. Založil v Lišově také nadaci na 300 zlatých pro zdejší kostel.

František Ferdinand Horšovský se ujal úřadu radního písaře v Lišově roku 1734,³²³ ale ve městečku příliš dlouho nezůstal, a proto o něm není příliš mnoho známo. Z Lišova odešel pravděpodobně již roku 1739.³²⁴

³¹⁶ Matrika fary Protivín, kniha č. 2, fol. 116.

³¹⁷ Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717 Sonda do životních osudů protivínského hejtman*, Archivum Trebonense, 2001, s. 104-106.

³¹⁸ Zápis v pamětní knize fol. 15v.

³¹⁹ Václav Antonín z Talmberka (†1697) získal Černovské panství od své ovdovělé sestry Johany Kateřiny Paradisové.

³²⁰ Zápis v pamětní knize fol. 16r-18r.

³²¹ Matrika fary Lišov, kniha č. 2, pag. 493.

³²² Např. roku 1715 fol. 48r.

³²³ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 43.

³²⁴ Václav Vašek, *Historie*, s. 326.

Adam Sebastián Kunstový zastával úřad radního písaře od roku 1739.³²⁵ Současně ve městečku působil jako varhaník a učitel v místní škole.³²⁶

Tento písař se roku 1744 dostal do sporu s jedním z lišovských sousedů, který Kunstovému nadával a nakonec se musel písaři v radním domě omluvit, aby se vyhnul trestu.³²⁷ Stejně jako Kasparides působil v Lišově jako konšel. Roku 1759 v listopadu představil v radním domě „Řád hašení ohně“, který měl devatenáct článků a stanovoval postup při hašení požáru.³²⁸ Z úřadu odešel roku 1766 kvůli vysokému věku a špatnému zdravotnímu stavu.³²⁹

³²⁵ Daniel Kovář, *Lišov*, s. 43.

³²⁶ Václav Vašek, *Historie*, s. 326.

³²⁷ Tamtéž, s. 330.

³²⁸ Tamtéž, s. 336.

³²⁹ Tamtéž, s. 342-343.

IV. ZÁVĚR

Jak již bylo řečeno v úvodu, hlavním cílem této diplomové práce, bylo ediční zpřístupnění lišovské pamětní knihy z let 1677-1840. Přestože byl text z větší části transkribován, snažila jsem se v edici zachovat charakter i formální znaky textu editovaného pramene. Všechny nezbytné úpravy provedené v textu pamětní knihy byly popsány v ediční poznámce, která předchází vlastní edici. Pro lepší orientaci byl k edici připojen místní rejstřík popisující místní názvy, které se vyskytují v jednotlivých zápisech pamětní knihy, a folia, kde se objevují. Vedle místního rejstříku byl také vypracován slovníček latinismů osvětlující časté výrazy uvedené v některých zápisech.

Lišovská pamětní kniha patří do skupiny městských knih městské správy v užším smyslu slova, jejichž cílem bylo v první řadě pojištění práv města jako celku.³³⁰ Tato pamětní kniha byla založena v prosinci 1677 lišovským radním písařem Šimonem Janem Loštýnským a byly do ní zapisovány události a zprávy, které měly zůstat uchovány pro paměť budoucích pokolení.

I přesto, že pamětní knihy sloužily zejména k pojištění práv města jako celku, objevují se v lišovské pamětní knize i zápisy pojišťující spíše práva jednotlivých obyvatel městečka. Do skupiny těchto mimořádných zápisů patří přenechání živnosti mezi otcem a synem, prodej gruntu nebo smlouva o užívání cesty. Pořízení takovýchto zápisů do pamětní knihy může naznačovat její význam pro městečko i postavení mezi dalšími městskými knihami vedenými v Lišově. Bohužel není známo, zda byly tyto zápisy do pamětní knihy pořízeny na žádost lišovských obyvatel, městské rady nebo z vůle písaře. Vzhledem k tomu, že tyto záležitosti byly projednávány na žádost jednotlivých obyvatel před městskou radou, je možné, že byly do knihy pořízeny nejspíše z vůle městské rady na prosbu dotčených obyvatel. Z toho je patrné, že lišovská pamětní kniha nebyla vedena jen pro potřeby městečka, ale sloužila i jako prostředek potvrzující, dalo by se říci, právní úkony mezi lišovskými obyvateli.

Obsah rukopisu je velice různorodý a vypovídá o každodenním životě lišovských obyvatel i o tamější správě. Vedle ojedinělých zápisů jako je výslech dvou žen, zpráva o vyloupení místního kostela, o postavení nové šatlavy či o nedovoleném sňatku, se zde pravidelně objevují zápisy o obnovení městské rady, fundacích založených pro Lišov

³³⁰ Ludmila Sulitková, *Vývoj městských knih*, s. 66; Václav Vojtíšek, *O studiu městských knih*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 80.

nebo soupisy odváděné kontribuce. Celkem bylo do pamětní knihy pořízeno 118 zápisů, které se nacházejí na 124 foliích. Většina zápisů byla napsána v českém jazyce, menší počet v německém jazyce.

V neposlední řadě se snad také podařilo v této práci přiblížit podobu lišovské pamětní knihy a osoby, které se podílely na jejím vzniku a zasloužily se o to, že se díky jejich péči a svědomité práci zachovalo do dnešní doby povědomí o významných událostech nejen pro Lišov. Skrze jejich meč, jak v jednom ze zápisů pamětní knihy uvedl František Ferdinand Horšovský,³³¹ čtvrtý z písařů, se můžeme seznámit s tím, co oni sami považovali za důležité, aby se dochovalo do budoucích let, tedy jaké činy a skutky stály podle nich za zanesení do pamětní knihy.

Otázkou zůstává, zda byly jednotlivé zápisy pořizovány do lišovské pamětní knihy z podnětu městské rady nebo je písaři zapisovali do pamětní knihy samostatně o své vůli. U některých zápisů je zřejmé, že byly do knihy zaneseny na základě podnětu od lišovské městské rady. Jde o zápisy, ve kterých vystupují představitelé městské rady, ať už jsou to konšelé, purkmistr nebo primas. Tyto zápisy pak zpravidla začínají nebo končí slovy za správy, za primaství či za úřadu purkmistrovského.³³² Jejich obsah je velice rozmanitý. Šlo např. o zápisy o požáru, prodeji gruntu, popravě či stavbě nové hráze.

Obsah některých jiných zápisů zase napovídá, že je písaři zaznamenali do lišovské pamětní knihy samostatně bez zásahu městské rady. To je např. zpráva o předání písařského úřadu (fol. 15v), o založení fundace jedním z lišovských radních písařů (56r-56v) či zpráva o zlaté svatbě primátora (46r-47r), která končí slovy: „To jim upřímným srdcem s mnoha přejíáními tento věrný spisovatel Kasparides vinšuje“.

Je nepochybné, že lišovská pamětní kniha je významným a bohatým pramenem pro dějiny jižních Čech, zvláště pak Hlubocka. Navíc se stala rovněž podkladem pro řadu více či méně odborných prací o Lišovsku a Hlubocku.³³³

³³¹ Zápis v pamětní knize na fol. 119r.

³³² Zápisy v pamětní knize, např. fol. 27r, 54v, 98v, 119r.

³³³ P. Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 3-156; Anna Smolková, *Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmana*, Archivum Trebonense, 2001, s. 86-122; Václav Vašek, *Historie kraje lišovského*, Strakonice 1941.

SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY

Nevydané prameny

Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 30, sign. II/A/3, kniha č. 3. (Kniha opisů privilegií z roku cca 1720)

Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 32, sign. II/A/5, kniha č. 5. (Pamětní kniha z let 1677-1840)

Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 71, sign. II/C/1, kniha č. 44. (Kniha zádušních odkazů k lišovskému kostelu sv. Václava z let 1668-1675)

Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 72, sign. II/C/2, kniha č. 45. (Kniha fundací Josefa Macaria z Merfelic z let 1633-1699)

Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 74, sign. II/C/4, kniha č. 47. (Kniha počtů obecního špitálu a nadace Hrdličkovské a Macariovské z let 1750-1792)

Státní oblastní archiv Třeboň, matrika fary Hosín, kniha č. 13.

Státní oblastní archiv Třeboň, matrika fary Lišov, kniha č. 1.

Státní oblastní archiv Třeboň, matrika fary Lišov, kniha č. 2.

Státní oblastní archiv Třeboň, matrika fary Lišov, kniha č. 4.

Státní oblastní archiv Třeboň, matrika fary Lišov, kniha č. 5.

Státní oblastní archiv Třeboň, matrika fary Protivín, kniha č. 2.

Státní oblastní archiv Třeboň, matrika fary Třeboň, kniha č. 1.

Archivní pomůcky

Kovář, Daniel, Inventář Archiv města Lišov 1462-1945 (1950), České Budějovice 2003.

Edice

Ebelová, Ivana a kol. (edd.), Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722, Ústí nad Labem 2005.

Haas, Antonín (ed.), Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232-1452, Praha 1954.

Haas, Antonín (ed.), Codex iuris municipalis. Privilegia nekrálovských měst českých z let 1453-1500, Praha 1954.

Jireček, Josef (ed.), Práva městská království českého a markrabství moravského spolu s krátkou jich sumou od Pavla Krystyána z Koldína, Praha 1876.

Kocinová, Barbora – Tomas, Jindřich (edd.), Městská kniha Litoměřic (1341)-1562 v kontextu písemností městské kanceláře, Ústí nad Labem 2009.

Pánek, Jaroslav (ed.), Václav Březan. Životy posledních Rožmberků, Praha 1985.

Literatura

Encyklopedie Českých Budějovic, České Budějovice 1998.

Boková, Hildegard - Spáčilová, Libuše, Stručný raně novohornoněmecký glosář, Olomouc 2003.

Čapek, František Miroslav, Rychtář Jakub Kubata dal svou hlavu za Blata. Děj a vzpoura na Blatech ku konci 16. století, České Budějovice 1901.

Čapka, František, Dějiny zemí Koruny české v datech, Praha 1999.

Čornejová, Ivana - Rak, Jiří - Vlnas, Vít, Ve stínu tvých křídel. Habsburkové v českých dějinách, Praha 1995.

Čornejová, Ivana, Tovaryšstvo Ježíšovo, jezuité v Čechách, Praha 1995.

Daňhelka, Jiří, Směrnice pro vydávání starších českých textů, Husitský Tábor 8, 1985, s. 285-301.

Hanesch, Josef - Rameš, Václav, Karel I. Filip kníže Schwarzenberg, polní maršál, České Budějovice 2003.

Heber, František Alexandr, České hrady, zámky a tvrze III., Praha 2008.

Hledíková, Zdeňka - Janák, Jan - Dobeš, Jan, Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost, Praha 2007.

Jakš, Jan, Knížecí špitál v Lišově, Obnovená tradice 16, 2003, č. 27, s. 19-20.

Janáček, Josef, Rudolf II. a jeho doba, Praha 2003.

Jungman, Josef, Slovník česko – německý I.-V., Praha 1989-1990.

Kadlec, Jaroslav, Dějiny kláštera Svaté koruny, České Budějovice 1949.

Kalkušová, Slávka - Nikendey, Antonín, Lex Schwarzenberg a co mu předcházelo, Obnovená tradice 5, 1994, č. 10, s. 5-30.

Kavka, František, Zlatý věk Růží. Kus české historie 16. století, České Budějovice 1966.

- Koterzynová, Kateřina, Lišovská pamětní kniha (I. část: 1677-1739), Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická Fakulta, Ústav archivnictví a pomocných věd historických, 2009, s. 29-108.
- Kovář, Daniel, Lišov 1334-2004, stránky z dějin jihočeského města, Lišov 2004.
- Kubák, Jaroslav, Topografie města Českých Budějovic 1540- 1800, České Budějovice 1973.
- Kubíková, Anna - Mašková, Věra - Veselý, Jiří, Českokrumlovsko 1620-1850, Třeboň 2003.
- Kubíková, Anna, Hrobka schwarzenberských knížecích srdcí v českokrumlovském kostele sv. Víta, Obnovená tradice 12, 2001, č. 24, s. 52-54.
- Kubíková, Anna, Účast Jana Adolfa II. ze Schwarzenbergu na korunovaci anglické královny Viktorie, Obnovená tradice 18, 2007, č. 24, s. 27-32.
- Kuthan, Jiří, Aristokratická sídla období romantismu a historismu, Praha 2001.
- Lenderová, Milena, Tragický bál. Život a smrt Pavlíny ze Schwarzenbergu, Praha 2004.
- Lobkowicz, František, Encyklopedie řádů a vyznamenání, Praha 1995.
- Macek, Josef, Jagellonský věk v českých zemích IV., Praha 1999.
- Markus, Antonín, Rod knížat ze Schwarzenberku, Třeboň 1936.
- Matlas, Pavel, Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765, Sborník archivních prací 57, 2007, č. 1, s. 3-156.
- Pánek, Jaroslav, Poslední Rožmberkové. Velmoži české renesance, Praha 1989
- Pátková, Hana, Liber Vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis. Život jedné středověké městské knihy, ČČH 105, 2007, s. 393-405.
- Pernes, Jiří, Pod císařským praporem. Historie habsburské armády 1526-1918, Praha 2003.
- Plichta, Alois, O životě a umění. Listy z jaroměřické kroniky 1700-1752, Jaroměřice nad Rokytnou 1974.
- Polišenský, Josef - Kollmann, Josef, Valdštejn, ani císař, ani král, Praha 1995.
- Rameš, Václav, Slovník pro historiky a návštěvníky archivů, Praha 2005.
- Roubík, František – Haas, Antonín – Kollmann, Josef – Fiala, Zdeněk, Slovníček archivní terminologie, Praha 1953.
- Sedláček, August, Hrady, zámky a tvrze království českého IV., Praha 1995.
- Sedláček, August, Místopisný slovník historický království českého, Praha 1998.
- Schaller, Jaroslav, Topographie des Königreiches Böhmen, Praha 1785-1795.

- Smolková, Anna, Jak se žilo Václavu Antonínu Josefu Záhorkovi v letech 1661-1717. Sonda do životních osudů protivínského hejtmán, Archivum Trebonense, 2001, s. 86-122.
- Sulitková, Ludmila, Vývoj městských knih v Brně ve středověku, Praha 2004.
- Šmahel, František, Středověké město v Čechách a na Moravě, Praha 2009.
- Šťovíček, Ivan, Zásady vydávání historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16.-20. století pro potřeby historiografie, Praha 2002.
- Tomek, Wacław Wladiwoj, Děje Království českého, Praha 1985.
- Urban, Otto, František Josef I., Praha 1991.
- Vašek, Václav, Historie kraje lišovského, Strakonice 1941.
- Vintr, Josef, Zásady transkripce českých textů z barokní doby, Listy filologické 121, 1998, s. 341-346.
- Vlášek, Martin, Jindy a nyní (K historii vydávání raně novověkých česky psaných textů), Listy filologické 123, 2000, s. 149-156.
- Vojtíšek, Václav, O studiu městských knih, in: Zdeněk Fiala (ed.), Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška, Praha 1953, s. 52-85.
- Vojtíšek, Václav, O nejstarších městských knihách českých, pražské a novobydžovské, in: Zdeněk Fiala (ed.), Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška, Praha 1953, s. 341-366.
- Záloha, Jiří, Stručné dějiny rodu knížat ze Schwarzenbergu, Hluboká nad Vltavou 1991.
- Záloha, Jiří, Poslední hon Adama Františka ze Schwarzenberku, Myslivec 12, 1994, s. 6.

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA 1

Ediční poznámka

PŘÍLOHA 2

Edice pamětní knihy městečka Lišova (1677-1840)

PŘÍLOHA 3

Místní rejstřík

PŘÍLOHA 4

Slovníček latinismů

PŘÍLOHA 5

Ukázky zápisů z pamětní knihy městečka Lišova

EDIČNÍ POZNÁMKA

Rukopis pamětní knihy,³³⁴ který je editován v příloze diplomové práce, je uložen ve Státním okresním archivu v Českých Budějovicích ve fondu Archiv města Lišov. Pamětní kniha byla vedena v letech 1677–1840, má rozsah 124 folií a je psána na papíře o rozměrech 20x31 cm.

Zásady použité pro vznik této edice vycházely z obvyklých pravidel zpřístupňování novověkých písemných pramenů.³³⁵ V pamětní knize se nacházejí záznamy v českém jazyce, které převažují, ale také záznamy v německém jazyce, které se zpravidla týkají jmenování úředníka do úřadu a kauce s tím spjaté. Jednotlivé zápisy jsou řazené v pořadí, které odpovídá pořadí zápisů v pamětní knize. Původní foliace, která se nachází jen na několika foliích, byla nahrazena průběžnou foliací.

Členění do odstavců respektuje dochovanou předlohu. Text pamětní knihy téměř postrádá interpunkci, proto byl rozdělen do vět a doplněn interpunkčními znaménky (tečka, čárka). V místech, kde písaři napsali dvojtečku, byla i v přepisu ponechána dvojtečka podle originálu.

Marginální poznámky, které se v pamětní knize vyskytují jen ojediněle, byly včleněny do textu na místa, na která patří, a byly dány do složené závorky {} a zpravidla odlišeny menším písmem. Podtržené části v rukopisu byly i v edici označeny podtržením. Přeškrtnuté části byly vepsány do špičatých závorek <>. Přeškrtnuté části, které nebylo možné přečíst, byly označeny špičatými závorkami a třemi tečkami uvnitř <...>. Části textu, které byly označeny závorkami, byly ponechány v kulatých závorkách (). Pro označení nečitelného textu byly použity hranaté závorky s otazníkem uvnitř [?]. Hranaté závorky byly rovněž užity k doplnění částí textu, které chybí. To jsou např. různé zkratky, které se v textu velmi často objevují a které byly v edici

³³⁴ Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 32, sign. II/A/5, kniha č. 5.

³³⁵ Martin Vlášek, *Jindy a nyní (K historii vydávání raně novověkých česky psaných textů)*, Listy filologické 123, 2000, s. 149-156; Josef Vintr, *Zásady transkripce českých textů z barokní doby*, Listy filologické 121, 1998, s. 341-346; Jiří Daňhelka, *Směrnice pro vydávání starších českých textů*, Husitský Tábor 8, 1985, s. 285-301; Ivan Šťovíček, *Zásady vydávání historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16.-20. století pro potřeby historiografie*, Praha 2002.

pamětní knihy důsledně rozepisovány (Jeho Vysoce Osvícená Knížecí Milosti, Jeho Milosti, pan, Locus Sigili, löblichen, den). Podobně byly doplněny také hlásky, které písaři během svého spisování vynechali. Za číslice, které v textu označují řadovou číslovku, byla doplněna tečka.

Česky psané zápisy pamětní knihy byly transkribovány. Často docházelo k modernizaci i/y u vyjmenovaných slov nebo ve shodě podmětu s přísudkem. Většina změn v textu se týkala hlásek. Podle významu slova byly upravovány hlásky i/j/g. Dále bylo převáděno v→u (vcho→ucho, vřezané→uřezané), w→v (wiedro→vědro, wejchod→vejchod) a ss→š (ssatlava→šatlava, sskoda→škoda). K modernizaci docházelo v případě souhlásek s/z u předložek a předpon (spůsob→způsob, s té→z té), stejně jako u š/ž. Podle významu slova bylo také upravováno o→ů (volí→vůli). U skupin samohlásek bylo upraveno ie→ě (bánie→báně, nowie→nově), dvojhlaska au→ou (ssetau→šestou) nebo au→ú (aurzad→úřad, autraty→útraty), avšak diftongizované ej bylo ponecháno podle předlohy (mlejn, sejr, vejchod). Spřežka cz byla podle významu slova převedena na c, č (sedniczka→sednička, pozlacczení→pozlaccení) a spřežka rz→ř (przedek→předek, przgmuti→přijmuti). Skupina hlásek th byla zmodernizována (letha→léta, theologický→teologický). Zdvojené hlásky byly zjednodušeny (raddni→radni, poddruh→podruh). Dále bylo rovněž zjednodušeno psaní gk→k (purgkmistr→purkmistr) u podstatných jmen.

Velká písmena jsou psána u vlastních jmen, zeměpisných názvů, názvů měsíců, zkratk a při zdůraznění, kde bylo ponecháno velké písmeno podle předlohy tak, jak dané slovo písaři sami zapsali (Relati, Confoii, Trojice, Amen).

Cizí jména osob a zeměpisné názvy byly ponechány v původní podobě, jak byly zapsány (Šwarzenbergk, Heydlbergk), a případně dále vysvětleny v poznámkách pod čarou.³³⁶ Původní podoba byla ponechána u latinských výrazů (sede vacante) a u přejatých slov (parthaje, respektive, cantor, confoii). Beze změny zůstaly latinismy, které se v jednotlivých zápisech pamětní knihy vyskytují velmi často a které byly dovysvětleny ve slovníčku latinismů, který následuje bezprostředně za edicí (dictirováno, qvaestionirované, pactirovati).

³³⁶ K jejich identifikaci byl použit Ottův slovník naučný a August Sedláček, *Místopisný slovník historický království českého*, Praha 1998.

Názvy měsíců byly ponechány v původní podobě a jejich zkratky byly důsledně rozepsány do hranatých závorek (8bris→[Octo]bris, 9bris→[Novem]bris, Sept.→Sept[embris]).

Stejně tak byly rozepsány zkratky pro peněžní hodnoty (zlatý, krejcar, denár). V několika případech byly použity v edici nerozepsané zkratky (zl., krej., den.) z důvodů úspornějšího psaní.

Německy psané zápisy byly transliterovány. Podle originálu bylo ponecháno psaní velkých písmen, zdvojení souhlásek i tam, kde to bylo zcela nefunkční, zejména u litery *f* (lauffenden, künfftighin). Předloha byla důsledně respektována i při psaní souhlásek a samohlásek, které se často lišily v rámci jednoho výrazu, zejména *u* a *v* (und/vnd, vnßern/unsern, Vnfleiß/Unfleiß). Podle předlohy byly také ponechány různé varianty jedno slova (Unfleis/Vnfleis/Vnfleiß). Originál byl respektován i při psaní ostrého *ß* (daß, alß, außgestellet, dießes).³³⁷ Jména osob a zeměpisných názvů byla v této části, tedy v německy psaných zápisech pamětní knihy, důsledně transliterována a vysvětlena v poznámkách pod čarou.³³⁸ Latinismy, které se i zde hojně vyskytují, byly také vysvětleny ve slovníčku latinismů (caviren, praestiren, acceptirt).

Zeměpisné názvy, které se objevují v česky i německy psaných zápisech pamětní knihy, byly rovněž uvedeny a místně určeny v místním rejstříku, který doplňuje edici.³³⁹

³³⁷ Ivana Ebelová a kol. (edd.), *Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722*, Ústí nad Labem 2005, s. 93-95.

³³⁸ K jejich identifikaci byl nejčastěji použit Ottův slovník naučný a Jaroslav Schaller, *Topographie des Königreiches Böhmen*, Praha 1785-1795.

³³⁹ August Sedláček, *Místopisný slovník historický království českého*, Praha 1998; Jaroslav Schaller, *Topographie des Königreiches Böhmen*, Praha 1785-1795.

PAMĚTNÍ KNIHA MĚSTEČKA LIŠOVA
(1677-1840)

fol. 1r

Léta 1677 dne 5. [Decem]bris přijala tato obec lišovská z důchodu J[eho] V[ysoc]e O[svícené] K[nížecí] M[ilo]sti ze Šwarzenbergku (titul)³⁴⁰ hlubockého za místo Stroblevské, na kterém nyní knížecí špitál³⁴¹ stojí 50 kop míšenšských pod interesse.³⁴² A že neb[ožtík] dobré paměti pan Strobelin nemajíce po sobě žádných přátel i užitků z téhož místa pocházejících fundati³⁴³ jistou nařídil. Tehdy obec bude povinna z téhož interesse panu faráři od jednoho requiem³⁴⁴ 45 krejcarů, cantorovi³⁴⁵ za zpívání 6 krejcarů, ostatních 1 zlatý 29 krejcarů k záduší božímu a na časy věčné a budoucí odvozovati. Což vše pořádně na cancel[áři] hlubocké v zápis uvedeno jesti roku a dne výš psaného.

Se Samuelem Olivou, cihlářem obecním, učiněna jest smlouva na <vyp>álení jedné pece cihel, totiž

Od jednoho tisíce krycího díla po	1 zlatý 30 krejcarů
Od jednoho tisíce zdicího po	1 zlatý 20 krejcarů
Zádavku na jednu plnou pec	
piva	1 vědro ³⁴⁶
pšenice	1 strych ³⁴⁷
žita	1 strych
másla	10 žejdlíků ³⁴⁸

³⁴⁰ Jan Adolf I. ze Schwarzenberku.

³⁴¹ Kníže Jan Adolf I. založil v září 1676 v Lišově Schwarzenberský knížecí špitál.; Jan Jakš, *Knížecí špitál v Lišově*, *Obnovená tradice* 16, 2003, č. 27, s. 19-20.

³⁴² Interesse - podle práva jde o rozdíl mezi objemem jmění postižené osoby a objemem jmění, který by vznikl, kdyby nedošlo ke škodě. Interesse by měla zaplatit osoba, která způsobila danou škodu.

³⁴³ Fundace - neboli nadace je zřízení, kterým se trvale věnuje majetek za určitým společenským účelem.

³⁴⁴ Requiem - v katolické církvi mše za zemřelé, která je pojmenovaná podle počátečních slov vstupní modlitby: Requiem aeternam eis (odpočinutí věčné dejž jim).

³⁴⁵ Cantor - v církevním právu je to označení pro kanovníka při božím chrámu, který řídil zpěv při bohoslužbách a cvičil žáky ve zpěvu.

³⁴⁶ Vědro - stará jednotka objemu, která odpovídala přibližně 56 litrům.

³⁴⁷ Strych - neboli korec je stará obilní míra.

³⁴⁸ Žejdlík - stará jednotka objemu, která odpovídala zhruba třetině litru.

sejra

10 liber³⁴⁹

Plocha z každé pece naproti 20 krejcarů spropitného obci přináleží.

{Jiná smlouva k nalezení jest níže fol[ium] 26 in acte part[is] [?]}

fol. 1v

Z odkázaného padělka³⁵⁰ ležícího k Slábči³⁵¹ na vodo teči od paní Voršily Veltevské má každý hospodář, který by ho kolje užíval, platu ročně dáti mimo contributi³⁵² a úroků k špitálu obecnímu lišovskému peněz 3 zlaté rýnské.

Item také co jesti neb[ožtík] Martin Šimánek, toho času primátor, v témž položení odkázal též platu k špitálu ročně padělku druhého, 3 zlaté rýnské.

A to vždy při svatým Havle každý rok 6 zlatých rýnských.

fol. 2r

Za časů urozeného a statečného rytíře pana Pavla z Ordrlyku, na panství hlubockém zřízeného hejtmána, stalo se dobrovolné porovnání s obcí lišovskou zdejší a obcí levynskou³⁵³ z příčiny, že majíce obec lišovská mlejnc obecní v jednom rok vystavený na obcině levynské a skrze ten mezi stranami těmi nevole povstala, pročež na interpositi³⁵⁴ vejš jmenovaného pana hejtmána zdejší obec pro zachování dobrého sousedství uvolila se obci levynské odvedení vody podbřezného a z místa, kde týž mlejnc stojí, každoročně úroku dávat 21 krejcarů. Kterézto z jedné i druhé strany dobrovolné svolení na kanceláři hlubocké k zápisu přišlo.

Od roku 1677 den s[vatého] Václava mlynář podsosenský nynější i budoucí má a musí dávat z gruntů a paloučků při obecním sosní³⁵⁵ ležících a od pasení dobytka po občinách zdejších obci zdejšího městys na časy budoucí. Však dokad se p[anu] p[urkmistrovi] a p[ánům] líbiti bude každoročně platu při vyjití vejšpsaného času po 2 zlaté rýnské 20 krejcarů, k tomu ještě dotčené sosní a lesy hájiti povinen bude.

³⁴⁹ Libra - jednotka hmotnosti, která odpovídá přibližně půl kilu.

³⁵⁰ Padělek - nebo také paděl je díl pole.

³⁵¹ Slábče, Slábce, Slápce - les nedaleko Lišova.

³⁵² Contribute - označení pro pozemkovou daň, které se u nás také říkalo gruntovní daň.

³⁵³ Levín - obec ležící nedaleko Lišova, která vznikla pravděpodobně ve 13. století a byla vždy součástí hlubockého panství.

³⁵⁴ Interpositi - z lat. interpono, ere vkládat, vklad.

³⁵⁵ Sosní - les ležící nedaleko Lišova.

fol. 2v

Léta 1679 dne 27. Aprilis vyšel oheň v Rathauzu³⁵⁶ z komína při dolní sednici mezi 1. hodinou s poledne, kterýžto kupodivu lidem byl za 2 hodiny 22 domů a Rathauz jesti shořel a týž den právě vzdání úřadu bylo, kterýžto Pavel Lybnický Jakubovi Kotyzovi vzdával. Neví se až po dnes, kterak a jakým způsobem takový ukrutný host jest přišel.

V témž roce se sem na paměť uvedlo, co jesti obec zdejší lišovská povinna m[ilostivé] vrchnosti své mimo úroků a táce pivního³⁵⁷ vykonati. Totiž na lov černé zvěři, když potřeba jest 20 statných lidí s rychtářem. Úřadu se takový lov passíruje.³⁵⁸

Item na den ke dvoru Chniavskému : 1 den a to ti, kteří úroku svatojiřského nedávají i též podruzi všickni, rychtář s nimi.

Item když se rybníci po jaru a nebo na zimu loví jménem Dubna, Prochodský, Žárský, Velechvínský, Dluhoš, Dačický, Žáček, Hůrecký, Pohoře, Horní a Dolní v Slábči.³⁵⁹

Každý den pokud se nesloví 2 fůry a rychtář při nich jíti má. Což m[ilostivá] vrchnost to vše v urbáři³⁶⁰ na kanceláři zaznamenáno má.

Léta 1680 11. Julii za časů primaství pana Matěje Žáka a purkmistrovství p[ana] Jana Joanidesa jela skroz³⁶¹

fol. 3r

Lišov J[eho] M[ilost] C[isařská] s celým svým dvorem do Lincze, jakožto i zapovědění M[ilostivé] vrchnosti úřad vítati nesměl, aniž taky na celém panství v té příčině, které město se ohlásiti smělo.

1680 dne 25. Julii mezi pátou a šestou s poledne uhodil hrom v[e] stájích u Jakuba Jandy, shořelo dvoje pořadí, chlívu krov následující domě a komoře, v[e] stodole vše vodzimný obilí svezené měl, zůstalo.

Téhož léta stal se handl s vůlí velebného pana děkana budějovického z jedné a urozeného a statečného rytíře pana Jiřího Karla Egmera, ten čas zřízeného hejtmana

³⁵⁶ Rathauz - radní dům, radnice.

³⁵⁷ Pivní ták - neboli pobečovné či posudné je daň z piva placená panovníkovi.

³⁵⁸ Passíruje - z něm. passieren povoluje.

³⁵⁹ Rybníky patřící lišovské obci.

³⁶⁰ Urbář - soupis poddanských povinností vedený vrchnostenskými úředníky.

³⁶¹ Skorcz – tehdejší výraz používaný pro skrz.

hlubockého, z druhé strany, s panem farářem zdejším Janem Kallusem³⁶² a sousedem Vítem Blahou, o grunty a louky, protože každý rok farskou louku v rybníce Dolním po jaru vytopily a pan farář vždy nepokoj mezi úřadem měl, k tomu čili obec útraty přes 7 zlatých rýnských zaplatila. V plné obci Vít Bláha se jesti uvolil, aby vodou pro lepší obecní, jak se líbí, louku vytopili.

{O fundati Makariánské v Hradci}

V staré knize takto se vynachází v příčině této Makaryánské fundati,³⁶³ že má na statku Jindřicho-

fol. 3v

Hradeckém capitál 2800 kop pro mše v[e] farním kostele, které u probošta aneb caplana čtená býti mají, z toho capitálu neb summy 1000 kop zlatých patří Seminárium,³⁶⁴ odkud ročně přichází 60 kop aneb 70 zlatých rýnských, jest pak ta fundati skrze výstojce vzácného a vysoce urozeného pana Josefa Maciariusu z Merfelic,³⁶⁵ právního a teologického umění doctora v Praze u Svatého Víta Canonica, léta 1628. Pro léto 1633 začala se užívati a co k té seminárium patří, jest v tyto slova druhé fundirují na jednoho Alum[n]a,³⁶⁶ který by se v Seminárium hradeckém učil, aby žádného nedostatku v stravě a v oděvu neměl, každoročně šedesáte kop míšeňských a ten, aby z městys Lišova mezi městy Třeboní a Českými Budějovicemi ležícího na učení se bral, který by k učení liternímu schopný byl. Pokud by pak se někdy v do<t>čeném městys takový pacholík a mládeneček nenacházel, tehdy toho času, aby toto pobožné nadání nezhyňulo, může se vedle rozeznání pana pátera, rectora dotčené Coleje

³⁶² Jan Kallus (také Gallus) působil v Lišově v letech 1674-1675 a 1678-1681; Václav Vašek, *Historie*, s. 252-257.

³⁶³ Státní okresní archiv České Budějovice, Archiv města Lišov, inv. č. 72, sign. II/C/2, kniha č. 45.

³⁶⁴ Seminárium - semináře, jsou oddělení, která fungovala na univerzitách v rámci jednotlivých fakult, a jejich cílem bylo dovést studenty k samostatnému vědeckému bádání.

³⁶⁵ Josef Macarius z Merfelic - pocházel z Lišova, kde se narodil roku 1587, po studiích na jezuitské koleji v Římě působil jako děkan kostela u sv. Víta v Praze a později se stal generálním vikářem kardinála Harracha; Daniel Kovář, *Lišov 1334-2004, stránky z dějin jihočeského města*, Lišov 2004, s. 160-161.

³⁶⁶ Alumni - žáci semináře.

Jindřichohradecké³⁶⁷ na to místo jiný vzíti, kterýž by budoucně vedle božího povolání buď to v duchovním a neb v[e] světském stavu církve s[vaté] katolické užitečný býti mohl.

fol. 4r

1681 dne 28. Febr[uaris] obnoven jest úřad zdejší od urozeného a statečného rytíře, p[ana] Karla Egmera, J[eho] V[ysoce] O[svícené] K[nížecí] M[ilo]sti ze Šwarzenbergku (titul),³⁶⁸ zřízeného hejt[mana]³⁶⁹ panství hlubockého a jiných přivtělených panství.

1.	Matěj Žák, primas ³⁷⁰	Mejtný
2.	Tomáš Velický	Matěj Hrdlička
3.	Benedikt Kratochvíle	Tomáš Boháček
4.	Jiřík Mocl	hajnej v Slábči
5.	Pavel Lybnický	Vavřina Hastrka
6.	Jakub Toryn	
7.	Jan Joanides	
8.	Filip Kříž	
9.	Tomáš Boháček	
10.	Matěj Hrdlička	
11.	Jakub Faber	
12.	Vít Bláha	
- Rychtář ložní³⁷¹ Stanislav Kovář

³⁶⁷ Jindřichohradecká kolej - založena za Adama II. z Hradce na žádost jeho manželky Kateřiny. Kolej fungovala od roku 1594 až do zrušení jezuitského řádu roku 1773.

³⁶⁸ Jan Adolf I. ze Schwarzenberku.

³⁶⁹ Hejtman - důležitý úřad na panství, zemědělský ředitel panství, který měl na starosti chod panství.

³⁷⁰ Primas - tedy primátor, byl nejpřednější osobou mezi konšely (radními) a měl na starosti hlavně hospodářské záležitosti města.

³⁷¹ Ložní rychtář - kolem poloviny 17. století působili v Lišově dva rychtáři. První označovaný jako starší byl zřejmě zástupcem vrchnosti a jeho prvořadým úkolem bylo dohlížet na činnost městské rady. Tento úřad zanikl nejpozději na počátku schwarzenberského období a jeho pravomoci přešly na druhého rychtáře, který byl původně označován jako menší nebo městský též ložní; Pavel Matlas, *Hrdelní soudnictví na panství Hluboká, 1661-1765*, Sborník archivních prací 57, 2007, s. 55.

Starší obecni³⁷²

1. Matěj Kotyza
2. Daniel Ježek
3. Jakub Bumba
4. Jan Mydlář
5. Bartoloměj Král
6. Martin Beránek

fol. 4v

1681 dne 24. Aprilis. Sepsané jsou tyto krunty jménem kaukusy jak a kterak, který komu patří, jména tyto níže najdou se v urbáři zapsána, totiž

od padělku Pavla Lybnického v přední straně k jezeru.

	záhony
1. Jakuba Krejčího má záhonů	12
2. Víta Bláhy, patří handlem Janovi Mydlářovi	22
3. Ondřeje Dvořáka	17
4. Pavla Kadeřávka, nyní Franty Studeného <Vavřiny Kadeřávka>	10
5. Řehoře Labaka, nyní Václava Hrdličky	20
6. Josefa Labaka	6
7. Jana Mydláře	6
8. Dobyáše Velického	16
9. Tomáše Boháčka poslední v straně k jezeru	13
Strana prostřední od téhož nahoře psaného padělku	
1. Matěje na Vrabcově	8
2. Václava Denka	3
3. Matěje Žáka, jest mu od Jana Mydláře za 3 zlaté 30 krejcarů pr[odáno]	8
4. Josefa Labaka	3
5. Mat[ěje] Žáka, prodaný za 2 zlaté od Doby[áše] Velického	3
6. Jakuba Štěrby	16
7. Ondřeje Dvořáka	11
8. Řehoře Labaka	15

³⁷² Starší obecni - poradní sbor.

fol. 5r

9.	Matěje Žáka	15
10.	Pavla Lybnického	25
11.	Matěje Hrdličky	23
12.	Dobyáše Velického	34
13.	Jiříka Kotyzy	10
14.	Matěje na Vrabcově	7
15.	Jiříka Mocle	7
16.	Jana Zaule	14
17.	Jana Černého	7
18.	Pavla Kadeřávka	14
19.	Jakuba Krejčího	13
20.	Bramburkovský	10
21.	Jiříka Mocle	19
22.	Josefa Labaka	11
23.	poslední Tomáše Boháčka	9

Strana zadní zase od téhož padělku.

1.	Jiříka Mocle	10
2.	Matauše Kučery	10
3.	Jana Mydláře {odprodal takové p[anu] Ondřejovi Dvořákovi beze všeho dání contrib[uti]}	9
4.	Ondřeje Dvořáka	4
5.	Jiříka Mocle	4
6.	Bramburkovský u Vodoteče	9
7.	Jakuba Krejčího	9
8.	Václava Denka	9
9.	Pavla Kadeřávka	18

fol. 5v

10.	Ezechiele Fencalíka {nyní Raubíka 27 sáhů} ³⁷³	9
10.	Řehoře Labaka	5

³⁷³ Sáh - stará délková míra, původně délka vodorovného rozpětí ramen dospělého muže od špiček prstů jedné ke špičkám prstů druhé ruky. Dětila se na 6 stop po 12 palcích.

12.	Josefa Labaka	8
13.	Jiřika Mocle	15
14.	Matěje na Vrabcově	4
15.	Jakuba Štěrby	9
16.	Bartoloměje Veselého	9
17.	Matěje na Vrabcově	5
18.	Jiřika Kotyzy	6
19.	Dobyáše Velického	22
20.	Josefa Labaka	4
21.	Jana Mydláře {náleží handlem ³⁷⁴ p[anu] Vítovi Blahovi}	4
22.	Havla Koženého	4
23.	Jana Zaule	9
24.	Řehoře Labaka	12
25.	Pavla Lybnického	24
26.	Jana Mydláře {náleží handlem p[anu] Vítovi Blahovi}	9
27.	Jakuba Toryna	13
28.	Tobyáše Velického	13
29.	Řehoře Labaka	4
30.	Jakuba Štěrby	8
31.	Víta Blahy	22
32.	Tobyáše Velického	20
33.	Dvořáka Ondřeje poslední vedle sadů	8

fol. 6r

Léta 1681 dne 15. D[ecembris] učiněna jest tato památka a paměť kolik jeden každý soused dle uznání měsíčně contributi odvozovati má. Jakž následuje

	zlaté	krejcary	denáry
Daniel Ježek	1	–	–
Martin Beránek	–	21	–
Vít Novosedský	–	54	–
Kuráže nyní	–	–	–
p[an] Tobyáš Velický	–	55	–

³⁷⁴ Handl - směna, obchod.

Hanzlovský, 1681 v nově vystavený	–	7	–
Petr Čermák	–	27	–
Jakob Janda, nyní Augusta, 1 zlatý 10 krejcarů	1	16	–
Item 1681 z padělku horního od Poláka koupeného, 6 krejcarů			
Andreas Princ	–	39	–
Vít Blaha	1	7	–

fol. 6v

	zlaté	krejcarý	denáry
11. Vavřina Kadeřávek	–	55	–
12. Daniel Chvojka	–	9	–
13. Kašpar Kolář, nyní Jan Mydlář	–	30	–
14. Jiřík Záhorka	–	41	–
15. p[an] Pavel Lybnický	1	16	–
16. p[an] Matěj Žák, primas	1	5	–
17. Petr Janeček	–	50	–
18: p[an] Matěj Hrdlička	2	30	–
19. Dorota, vdova Kadeřávková, nyní Zaulik	1	36	–
20. Jiřík, nyní Václav Mocl	–	52	–
21. Pavel Jevycký sice Pešek	–	41	–
22. Jan Faber sice Kubišta	–	21	–

fol. 7r

	zlaté	krejcarý	denáry
23. Ezechiel Fencalik	1	10	–
24. Jan Zaul, nyní Kolář	–	32	–
25. Jiřík Čírek, nyní Fiala	1	–	–
26. p[an] Matěj Kotyza	–	45	–
27. Řehoř Soukup	1	4	–
28. Pavel Jílek	–	23	–
29. Matěj Habart	–	23	–
30. Havel Koženej	–	33	–

31.		–	–	–
32.	Vavřina Hastrka	–	41	–
33.		–	–	–
34.	Vavřina Hlaváč	1	10	–
35.	Pavel Kherner sice Holoubek	–	36	–
36.	Řehoř Hubený	–	18	–

fol. 7v

		zlaté	krejcary	denáry
37.	Jiřík Kotyza	–	36	–
38.	Jakub Veselej, krejčí	–	12	–
39.	p[an] Jakob Faber	–	46	–
40.	Václav Denk	–	14	–
41.	Bartoloměj Veselý, nyní Adamec	1	7	–
42.	Wiumus[?] Dršťka, vodák	–	27	–
43.	Stanislav Kovář sice Sýkora	–	36	–
44.	Jiří Vranka sice Sýkora	–	29	–
45.	Pavel Polák	1	–	–
46.	Ondřej Dvořák, 52 krejcarů z padělku přikoupeného pencovskej [?] 9 krejcarů	1	1	–
47.	Řehoř, nyní Jílek Tůma	–	35	–
48.	Matouš Kučera	–	29	–

fol. 8r

		zlaté	krejcary	denáry
49.	Jiřík Nedbal	–	29	–
50.	Havel Graff	1	4	–
51.	p[an] Benedikt Kratochvíle	–	40	–
52.		–	–	–
53.		–	–	–
54.	Václav Hlináček	–	55	–
55.	Spaustovský	–	24	–
56.		–	–	–

57.	p[an] Filip Kříž	1	18	–
58.	Šrutkovský	–	18	–
59.		–	–	–
60.		–	–	–
61.	Ludvík Lipovej, nyní Jakub Bednář	–	54	–
62.	Jan Ploček sice Střeleček	–	7	–
63.	Matěj Straka	–	41	–
64.	Vilím Čížek	–	28	–
	Pavel Padrta	–	21	–

fol. 8v

		zlaté	krejcary	denáry
	Blažej Hlaváč	–	25	–
69.	Martin Vořech	–	14	–
70.	Babněk	–	–	–
71.		–	–	–
72.		–	–	–
73.	Václav Růžička	–	34	–
74.	Šimon Muzika	–	13	–
75.	Jan Heleport	–	–	–
76.	Franta Fencalík	–	54	–
77.	Řehoř Labaka, nyní Václav Hrdlička	–	15	–
78.	Tomáš Boháček	–	12	–
79.	Trhlovský	–	–	–
80.	Ondřej Mikšíček	–	50	–

fol. 9r

		zlaté	krejcary	denáry
81.	p[an] Jakub Toryn	1	5	–
82.	Šimon Svoboda	–	19	–
83.	Brambura	–	–	–
84.	Zaul	–	40	–
85.	Matěj Metelka	–	11	–

86.	Jakob Štěrba	–	19	–
87.		–	–	–
88.	Sigmundt Klíha	–	13	–
89.	Jan Černej	–	17	–
90.		–	–	–
91.	Daniel Pekař, nyní Boháček	–	25	–
92.	Ferda Černohlávek	–	8	–
93.	Jan Joanides	–	14	–
94.	Lukáš Řepa	–	20	–

fol. 9v

	zlaté	krejcary	denáry
95.	–	8	–
96.	–	–	–
97.	–	–	–
98.	–	13	–
99.	–	–	–
100.	–	–	–
101.	–	–	–
102.	–	–	–
103.	–	–	–

1681 Dne 15. Decembris bylo snešení celé obce, aby okolo rybníka Dolního, jak pod hrází, tak takž v chobotě³⁷⁵ se proplanilo pro lepší výhřev a pastvu ryb i dobytka. Právě mezi 11. a 12. hodinou v poledne, když již měli kus téhož lesu dosekati, měli, natče [!]³⁷⁶ sice se dobré paměti Bartoloměj Veselý na Královci, již neb[ožtíkovi], příjmo jak dříví se podtínalo, šel jedno dřevo, co la'ovní býti může, nic větší jej v hlavu na spánek trefilo, až hned na místě umrlý zůstal, buď ho bohužel. Toto se pak

³⁷⁵ Chobot - zadní kout, oblouk cesty.

³⁷⁶ Načež.

tu pro paměť zapisuje, aby budoucně v podobné
případnosti poručno sekali a na tak v hromadě po 30
klevety a rozprávky darebnajíce, kdo pak toto dřevo
podtínal, žádný

fol. 10r

se přiznati nechtěl, nepochybně pro nárek téhož. Držel úřad purk[mistrovský]³⁷⁷ p[an]
Jakub Fábera.

Léta 1682 dne 8. Apr[ilis] obnoven jest úřad od urozeného pana Matyáše Hostinského,
ten čas hejt[mana] hlubockého, též p[ana] důchodního hlubockého.

Zase léta 1683 26. Aprilis skrze téhož
pana obnoven jest úřad.

1. Matěj Žák, primas	1. Matěj Žák, primas
2. Dobiáš Velický	2. Dobiáš Velický
3. Benedikt Kratochvíle	3. Benedikt Kratochvíle
4. Pavel Lybnický	4. Pavel Lybnický
5. Jakub Toryn	5. Jakub Toryn
6. Filip Kříž	6. Filip Kříž
7. Matěj Hrdlička	7. Matěj Kotyza
8. Matěj Kotyza	8. Jakub Fábera
9. Jakub Fábera	9. Vít Blaha
10. Vít Blaha	10. Jakub Janda
11. Jakub Janda	11. Tomáš Boháček
12. Stanislav Kovář	12. Martin Beránek
Rychtář ³⁷⁸ Tomáš Boháček	Rychtář ložní Matěj Hrdlička
Starší obecní	Starší obecní
1. Jiřík Mocl	1. Stanislav Kovář
2. Daniel Ježek	2. Jiřík Mocl
3. Jan Mydlář	

³⁷⁷ Purkmistr- byl to vždy jeden z konšelů, kteří se v tomto úřadě střídali po čtyřech týdnech.
Purkmistr řešil některé mimosoudní spory.

³⁷⁸ Rychtář - vrchnostenský úředník, který skládal přísahu vrchnosti a který měl na starosti
vedení soudu a dozor na trhu (míry, váhy).

4. Ondřej Princ	3. Daniel Ježek
5. Jiřík Záhorka	4. Jan Král
6. Blažej Žák	5. Andreas Princ
	6. Havel Krov

Mejtný Matěj Hrdlička a Tomáš Boháček
Hajný v Slápči Vavřina Hastrka

fol. 10v

1684 dne 2. Máje renovíroval urozený a statečný rytíř pan Eliáš z Heydlbergku a pan Ondřej Frankstatský skrze psaní toliko takto

	1685 podobně skrze psaní od téhož pána
1. Matěj Žák, primas	1. Matěj Žák
2. Tobyáš Velický	2. Dobyáš Velický
3. Benedikt Kratochvíle	3. Matěj Hrdlička
4. Jakub Toryn	4. Benedikt Kratochvíle
5. Lybnický	5. Pavel Lybnický
6. M[atěj] Hrdlička	6. Jakub Toryn
7. Kříž	7. Filip Kříž
8. Matěj Kotyza	8. Matěj Kotyza
9. Jakub Fábera	9. Jakub Fábera
10. Vít Blaha	10. Andrea Princ
11. Martin Beránek	11. Martin Beránek
12. Jakub Krejčí	12. Jakub Krejčí
Rychtář Tomáš Boháček	Rychtář Tomáš Boháček
Starší obecní	Starší obecní
1. Ondřej Princ	1. Ondřej Dvořák
2. Ondřej Dvořák	2. Vít Blaha
3. Kašpar Kolář	3. Kašpar Kolář
4. Daniel Ježek	4. Daniel Ježek
5. Havel Graff	5. Jan Mydlář
6. Jan Mydlář	6. Havel Graff
Mejtný M[atěj] Hrdlička	Mejtný M[atěj] Hrdlička
Hajný Vavřina Hastrka	Hajný Vavřina Hastrka

fol. 11r

Léta 1686 a [16]87 15. a 22. Octobris skrze vzácnou přítomnost J[eho] M[ilosti] pana Pruskaura, jakožto knížecího komisaře, pana hejt[mana] z Heydlbergku, p[ana] Wohlfartha, buchhaltera,³⁷⁹ a p[ana] důchodního Frankstatského jest to v létu 1685 obnovení úřadu confirmované neb potvrzené, kdež pan farář zdejší Laurentius Král³⁸⁰ při tabuly 300 zlatých rýnských na zvon dáti se zakázal a takovou svou přípověď 8. Máje [16]87 roku splnil, a jest takový zvon v Nürnbergku³⁸¹ zhotoven, váží 9 centýřů³⁸² po 42 zlatých rýnských přijde za něj v sum[m]ě 378 zlatých rýnských.

{mimo [?] a jiných útrat}

Takový jest téhož léta před božím vystoupením vnitřkem na věž skrze rumpál³⁸³ na krchově vtáhnut. Pán Bůh zaplat' dobrodinci tomu. Jest v Zlatý Koruně³⁸⁴ posvěcen u přítomnosti 3 radních osob, jménem nazvaný S[vatého] Vavřince. J[eho] M[ilost] pan Opat<a> jest regalírován pro tu práci pěkným kusem zvěřinou.

Dne 20. Octobris 1687 dáno Jiřímu Vonšovi, mlynáři pod Levynskému od zhotovení splavu na rybníce Dačickém, že k obecnímu dobrému na mlýn náš voda se zdržuje, mimo nadání 1 strych žita

fol. 11v

a vědro piva, 14 zlatých rýnských.

Dne 4. Máje 1688 zase jemu od zhotovení hranic v témž mlýně mimo nadání vědro piva, 9 zlatých rýnských.

fol. 12r

Léta 1688 dne 3. [Septem]bris dle jednomyslné vůle obce stala se nová Repartity³⁸⁵ a neb rozvržení contributi, které by s tím nynějším od m[ilostivé] vrchnosti na městečko

³⁷⁹ Buchhalter - (něm.) účetní.

³⁸⁰ Ferdinand Král působil v Lišově jako farář od roku 1650 a 20. prosince 1702 zde i zemřel; Václav Vašek, *Historie*, s. 257-279.

³⁸¹ Nürnberg - město ležící v německém Bavorsku.

³⁸² Centýř - stará jednotka hmotnosti, jeden centýř odpovídal přibližně 56 kilům.

³⁸³ Rumpál - jednoduché zdvihadlo, které se používalo k vytahování těžkých břemen.

³⁸⁴ Zlatá koruna - klášter založený Přemyslem Otakarem II., který do kláštera roku 1263 povolal cisterciácký řád; Jaroslav Kadlec, *Dějiny kláštera Svaté koruny*, České Budějovice 1949.

³⁸⁵ Repartiti - neboli repartice, jde o dání části úhrnu jistého druhu daně mezi poplatníky.

měsíčně uloženým úrokům rovnost mítí mohlo a ne vždy z obecního měšce se dokládalo.

		zlaté	krejcare	denáry
Daniel Ježek	{Dne 22. Julii 1698 s povolením J[eho] M[ilosti] pana Heř<lo>mana Frankšta<l>bera postoupil zeti svému Procházkovi pro vnuky gruntu pod 5 strychy na věčnost, kterého od své živnosti měsíčně po 6 krejcarů místo úroků a desátku srazí, a od Procházka takové na sebe přijímal.}	<1>	<4> 58	–
p[an]	22 a půl krejcaru			
Baránek		–	25	–
z řemesla	2 a půl krejcaru			
Novosetský		1	–	–
Procházka	Dává 12 krejcarů nyní. 22. Julii 1698 z gruntu na sebe přejímaje 6 krejcarů tak.	–	18	–
p[an] Dobiáš	1 zlatý			
z řemesla	3 krejcare	1	3	–
Item	9 krejcarů			
z chalupy				
syn		–	12	–
z řemesla	3 krejcare			
Čermák	30 krejcarů	–	33	–
z řemesla	3 krejcare			
Jan Augusta		1	22	–
p[an] Princ		–	44	–
Blaha		1	12	–
	Latus ³⁸⁶	7	35	–

³⁸⁶ Latus - v účetnictví součet na jedné straně, který se přenesse na druhou stranu.

fol. 12v

		zlaté	krejcary	denáry
11.	Vavřina	1	3	–
	Kadeřávek			
	z řemesla		3 krejcary	
12.	Daniel	–	13	–
	Chvojka			
	z řemesla		2 krejcary	
13.	Jan Mydlář	–	27	–
	z řemesla		3 krejcary	
14.	Záhorka	–	45	–
15.	Malha	1	27	–
	z řemesla		5 krejcarů	
16.	p[an] Matěj	1	10	–
	Žák			
17.	Moravec	–	56	–
18.	p[an] Hrdlička	2	40	–
19.	Raubik	1	45	–
20.	Mocl	–	58	–
21.	Pavel Pašek	–	46	–
22.	Jan Fábera	–		–
	ze lhotek ³⁸⁷	–	30	–
	z řemesla	–	–	–
23.	Fencalík	1	16	–
24.	Kolář	–	48	–
	z řemesla		4 krejcary	
	Latus	14	44	–

{Od Fredy Krále přikoupil Kolář polopadělčí za 32 zlatých, platy na sebe přijímá, contrib[uti] po 10 krejcarů měsíčně.}

³⁸⁷ Lhotky - les ležící u Lišova.

fol. 13r

			zlaté	krejcary	denáry
25.	Fiala	1 zlatý rýnský 5 krejcarů	1	8	–
	z řemesla	3 krejcary			
26.	p[an] Matěj		–	50	–
	Kotyza				
27.	Soukup		1	10	–
28.	Pavel Baťka	26 krejcarů	–	29	–
	z řemesla	3 krejcary			
29.	Habert		–	26	–
30.	Koženej	37 krejcarů	–	41	–
	z řemesla	4 krejcary			
31.	Šíma	25 krejcarů	–	28	–
	z řemesla	3 krejcary			
32.	Hastrka		–	25	–
33.			–	–	–
34.	Hlaváč		1	36	–
35.	Pavel Holoubek	{Léta 1690 dne 28. Januarii Pavel Holoubek odprodal Fredovi Královi polopadělčí za blíž Vavřiny Hlaváče, ujímá se contrib[uti] z těch 40 krejcarů 10 krejcarů a tak Ferdovi se připisuje těch 10 krejcarů.}	–	40	–
36.	Hubený		–	21	–
37.	Jiřík Kotyza	40 krejcarů			
	z řemesla	3 krejcary	–	43	–
38.	p[an] Jakub	15 krejcarů	–	18	–
	Krejčí				
	z řemesla	3 krejcary			
39.	p[an] Jakub	49 krejcarů	–	52	–
	Fábera				
	z řemesla	3krejcary			

Latus	9	47	–
-------	---	----	---

fol. 13v

		zlaté	krejcary	denáry
Václav Denkh		–	17	–
z řemesla		–	3	–
Kašpar Adamec		1	15	–
Bíca		–	31	–
Stanislav Kovář	40 krejcarů	–	44	–
z řemesla	4 krejcary			
Vranková		–	33	–
Polák		1	6	–
Dvořák	1 zlatý rýnský 5 krejcarů	1	10	–
z řemesla	5 krejcarů			
Jílek Tůma		–	40	–
Kučerka		–	33	–
Nedbal			34	–
Havel Graff	1 zlatý rýnský 10 krejcarů	1	14	–
z řemesla	4 krejcary			
p[an] Benedíkt	45 krejcarů	–	48	–
z řemesla	3 krejcary			
Hlynáček		1	–	–
Spaustovskej		–	30	–
p[an] Kříž	1 zlatý rýnský 24 krejcarů	1	27	–
z řemesla	3 krejcary			
	Latus	12	25	–

fol. 14r

		zlaté	krejcary	denáry
Šrutkovský		–	21	–
Bednář	1 zlatý rýnský	1	3	–
z řemesla	3 krejcary			
Jan Střeleček		–	9	–
Matěj Straka		–	46	–

Čížek		–	32	–
Pavel Padrta		–	28	–
Blažek Žák		–	29	–
Martin Vořech	16 krejcarů	–	19	–
ze lhotek	3 krejcare			
Babněk	16 krejcarů	–	19	–
ze lhotek	3 krejcare			
Růžičková		–	35	–
Šimon Muzika		–	16	–
Heleport	8 krejcarů	–	11	–
z řemesla	3 krejcare			
Franta		–	54	–
švec Hrdlička	18 krejcarů	–	21	–
z řemesla	3 krejcare			
p[an] Boháček	15 krejcarů	–	18	–
z řemesla	3 krejcare			
	Latus	7	1	–

fol. 14v

		zlaté	krejcare	denáry
Mykšíček	55 krejcarů	–	59	–
z řemesla	4 krejcare			
p[an] Jakub Tor<y>n		1	10	–
Šimon Svoboda	22 krejcarů	–	25	–
z řemesla	3 krejcare			
Brambura		–	25	–
Zaul		–	44	–
Cihlář		–	15	–
Štěrba		–	23	–
Klíha		–	17	–
Honza Černe		–	21	–
Bohoněk		–	29	–
Ferda Černohlávek		–	12	–

Joanides	17 krejcarů	–	20	–
z řemesla	3 krejcarey			
Lukáš Řepa		–	25	–
z chalupy Torynovi		–	10	–
Josef Labak	15 krejcarů	–	18	–
ze lhotek	3 krejcarey			
podruh ³⁸⁸ p[ana] Dobyáše		–	6	–
Kundrát		–	6	–
		Latus	<6>	<5>
			7	5

fol. 15r

		zlaté	krejcarey	denáry
Zborovka		–	6	–
Petr Koženej		–	6	–
Karásek		–	6	–
Labak starej		–	4	–
Sakrlík		–	3	–
Křížů podruh		–	6	–
kolář Čížek		–	6	–
Tomáš Metelka		–	4	–
Torynů podruh		–	6	–
Theofil		–	6	–
Černohlávek	6 krejcarů	–	8	–
z řemesla	2 krejcarey			
		Latus	1	1

Fa[ci]t³⁸⁹ S[umma] 59 zlatých rýnských 39 krejcarů

³⁸⁸ Podruh - nebo také čeledín byl námezdní zemědělský pracovník, který bydlel v nájmu u sedláka.

³⁸⁹ Facit - z lat. facio,ere – činit, dělat.

fol. 15v

Dne 2. Apr[ilis] 1689 byli zejména citirovani p[an] Matěj Žák, Hrdlička, písař na Hlubokou v příčině Řehoře Hubeného, který pro jisté vejstupky, totiž krádež v Třeboni, ve Zvíkově a zde, na vojnu sem sobě žádaje dán byl, kterýžto vejstupky od vejš dotčených radních osob jemu předstírané jsem seznať a nimiž <po> u přítomnosti p[anů] důchodních Ondřeje Frankstattera {na místo p[ana] hejt[mana]} přesvědčen byl, že pak ale vrchnost milostí se jemu naklonila na takový způsob, zase jsem do městys přijat jest, aby kdyby se co nejmenší<ho> krádeže dopustil, netoliko z městys vyobcován, ale z nižší těžké pokuty od m[ilostivé] vrchnosti očekával.

Téhož léta 1689 dne 1. Julii cediroval jest tuto službu písařskou a pivenskou pan Václav Antonín Záhorka, rodič zdejší, panu Lukášovi Kasparidesovi, též rodičovi lišovskému, bývalému obročnímu a dvornímu na panství Černovském J[eho] M[ilosti] panu panu z Talmbergkovi patřícího, který v této pamětní knize svou bedlivou práci perem konati bude.

{Tehdáž byl starý věku svého 29 let, ve 29 let, trval v obojí službě až do [1]718 skrze[?] let, 29 let, samým Syndicusem {jest} do 1730 <skrze 18 let ještě > skrze 12 let, 44 let, usnul v pánu 10. [Novem]bris [1]737 věku svého 77. léta, d[itto] 77 let, po něm byl pí[sařem] Franz Horšovský do 1738 roku, 8 let, pak Adam Kunstový od 6. Máj[e] [1]739.}

fol. 16r

Veruna Košťálová ze vsi Kotejčan³⁹⁰ jsouce mordu svého vlastního nepoctivě nabytého dítěte, při zdejším právě obviněna a skrze následovný process k smrti odsouzena, dne 1. Julii 1689 mečem odpravena jest, kterýžto duši bū<h> lehkého odpočívání popřej.

Nejprve byla examinovaná neb[ožka] od úřadu bez přísahy složení potomně pak od dvou radních osob a to bylo extra judicialiter,³⁹¹ ti ale, kteří corpus delicti,³⁹² to jest mrtvé tělo našli, s přísahou složení examinováni byli. Nadto jest od rychtáře v třetí osobě před magistrátem³⁹³ obžalovaná, pak že se od magistrátu na předešlé a to

³⁹⁰ Chotýčany - obec ležící nedaleko Lišova, přibližně 13 km od Českých Budějovic.

³⁹¹ Extrajudicialiter - mimosoudně.

³⁹² Corpus delicti - předmět doličný.

³⁹³ Magistrát - městský úřad.

judicialiter³⁹⁴ examinována, před vyřčení pak ortele jest ji jeden muž s communicati³⁹⁵ těch examinu³⁹⁶ vydán, který by, pokud by proti takovým examinu co měla, ji obhajoval, proti kterémužto examinování, že by ona nic replicirovati, nýbrž vše záslužně a v pravdě fundýrované seznala, skrze memorial³⁹⁷ k magistrátu se otevřela, načež ortel vyřčený, však ale dokavad' by confirmati³⁹⁸ takového od vrchního práva, to jest od J[eho] V[ysoce] O[svícené] k[nížecí] Mil[osti] ze Švarzenbergku (titl),³⁹⁹ nepřišla, publicírovaný nebyl, když pak ale potvrzení takového vyřčeného ortele, aby totižto dle městského práva N 31⁴⁰⁰ pokuta aneb trest meče podstoupila, přišlo, byly radní sednice, dveře i okna otevřené a u přítomnosti kohokoliv tam vejdoucího, ji od písaře radního ortel čten, magistrát pak jakožto jsaucové⁴⁰¹ ve svých místech sedět zůstali. Po vykonání toho, osoba odsouzená do arestu⁴⁰² jest zase vsazena, stráží dobrou, jako i potrawy, až do toho dne

fol. 16v

než se skutečně executi⁴⁰³ ortele stala, zaopatřena tři dni před executi na poručení Mil[ostivé] vrchnosti pro pány Patres Dominicani.⁴⁰⁴ Druhý den pak nato pro popravního mistra s Convoy⁴⁰⁵ 6 osob ve zbrani posláno jest do Českých Budějovic, jehož právního mistra jako i právního posla vrchnost od téhož úřadu Českých Budějovic

³⁹⁴ Judicialiter - soudně.

³⁹⁵ Communicati - z lat. communicatio - sdělení, udělení.

³⁹⁶ Examinu - z lat. examino,are - zkoušet, vyšetřovat.

³⁹⁷ Memoriál - pamětní spis, kterým se uchovávají důležité události pro paměť nebo písemná žádost k určitému úřadu.

³⁹⁸ Confirmati - z lat. confirmatio- potvrzení.

³⁹⁹ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

⁴⁰⁰ Ten, kdo s úmyslem zabije druhou osobu, má být ztrestán mečem, ať je jakéhokoliv pohlaví a povolání; Josef Jireček (ed.), *Práva městská království českého a markrabství moravského spolu s krátkou jich sumou od Pavla Krystyána z Koldína*, Praha 1876, s. 324-325.

⁴⁰¹ Jsaucové – tedy soudcové.

⁴⁰² Arest - vězení.

⁴⁰³ Executi - neboli exekuce, vykonání práva, tedy v tomto případě poprava.

⁴⁰⁴ Patres Dominicani - neboli otcové dominkáni, jde o řád žebravých mnichů, jehož zakladatelem byl svatý Dominik.

⁴⁰⁵ Convoii - z franc. convoi, staročesky convoy je průvod.

požádala, pro lepší jich pak bezpečnost recogniti⁴⁰⁶ aneb ujištění na ně dáti jest musela. Když již tak popravní mistr přítomen byl na hospodě, kde nejpohodlněji bylo, byl logirován, nechtějice žádný ten vyměřený diat⁴⁰⁷ z peněz, nýbrž náležité vychování přijmout, brzo nato žádal motyku, lopatu a nosatě⁴⁰⁸ pro vykopání hrobu u spravedlnosti, s kterýmžto také večír hotov byl. Na druhý den ráno okolo 7 hodin všichni sousedi před Rathauzem se sešli, někteří pak cokoliv se od zbraní dostatí mohli, [s] sebou vzali. Tu sečkání bylo až do hodiny osmé, mezi tím pak rychtář pojmuoce sebou dva přísežné do arestu té odsouzené jest vešel s trojím zeptáním, zdaliž ona odsouzená na tom stojí, co jest se předešle byla vyznala a nato umřítí chce, načež odpovídajice affirmative⁴⁰⁹ vyšel zase z arestu a oznámil vrchnímu zde oficirovi a purkmistru, to se pak proto stalo, aby kdyby na popravním místě, jak městské právo vyměřuje, jí se to ptal, ona jemu negative⁴¹⁰ neodpověděla, a tudy executi zadržena byla. V hodinu pak osmou jest od Rathauzu něco lidu ve zbrani pro popravního mistra

fol. 17r

commendirováno, něco pak pro rychtáře, rychtář svými dvěma přísežnými majíce právo vypentlené na koni k šatlavě se jest ubíral, jej předcházeli páni oficirové. Kdežto se přede dveře s[e] svými přísežnými postavil, a když již mistr popravní před šatlavou přítomen byl, rychtář dolů z koně sešel a se před dveře s právem postavil, kteréhožto se právě posel uctivě ptá, zdaliž až posavad sobě svěřenou osobu pustit a z ní pouta vzítí má, načež odpovídá rychtář, tak a ne jináče učíň, přestoupice práh šatlavy osoba arrestirovaná, praví rychtář, mistře popravní teď já tobě přítomnou osobu odevzdávám, aby si ji dle vyčřeného a tobě známého ortele sobě poručenou měl. Načež ihned popravní mistr osoby jemu vydané se uchopil, jí ruce svážic na rink⁴¹¹ hned za právem vedl, kdežto posel právní u planýře⁴¹² vyvolával a smrt její ohlašoval, nad to pak

⁴⁰⁶ Recogniti - z lat. recognitio - prozkoumání, vyslýchání.

⁴⁰⁷ Diat - neboli diety, jde o denní plat, který byl poskytován zřízencům za služby konané za mimořádných poměrů (mimo bydliště nebo sídlo úřadu).

⁴⁰⁸ Nosatě - nebo též nosatec je špičatá zahradní motyka.

⁴⁰⁹ Affirmative - z lat. affirmatio – potvrzení, ujištění.

⁴¹⁰ Negative - opak affirmative, tedy záporné tvrzení.

⁴¹¹ Rink - náměstí.

⁴¹² Planýř - neboli pranýř je kůl nebo sloup, ke kterému byli provinilci přivazováni, obvykle stával na náměstí nebo na návsi.

oficírové na koních předcházejíce, rychtář se svými přísežnými, též na koních, právo nesouc, za ním ortelovaná jsouce skrze Patres Dominicany a našeho p[ana] faráře committirované, z obou stran lidé ve zbrani velkou stranou k spravedlnosti se ubírali, při božích mukách se stavěli a modlili. Na místě pak popravním rozkázal rychtář předně kolo s halapartnami,⁴¹³ píky⁴¹⁴ a musyvety⁴¹⁵ udělati, k lidu dáleji takto mluvíc, aby pod velkou pokutou, ano i hrdla, na popravního mistra,

fol. 17v

pokud by se jemu proti naději něco nepovedlo, žádný nesáhl, méněji pak co proti takovému měl. Mezi tím mistr popravní osobu na židličku sobě posadil, oči zavázal a vytrhnouc meč svůj, šťastně hlavu osoby té dolů položil, již dej Bůh lehké odpočívání a za její světskou hanbu království boží. Nadto se mistr popravní tak s vytrženým mečem k rychtáři obrátil, s těmito slovy k němu promluvil, slovutné a vzácné poctivosti, pane rychtáři, dobře - li sem se v stínání této osoby zachoval. Odpověděl rychtář, jestli si podle ortele vyřčeného učinil, to má své přitom zachování míti. Potom pak jest přítomen rychtář, až se tělo do hrobu složí, zakopá, krev pak na zemi i se zemí seškrábati a do hrobu uvrhnouti dá tak, aby žádného znamení nepozůstalo. Nadto zase s právem domů se ubírá až před svůj dům, jej pak popravní následuje, tu se zastaví a všemu lidu, sousedům poděkování učiní, že jsou jeho poctivé právo committirovali a zase domů doprovodili a s tím lid rozpustí.

Ačkoliv mistru popravnímu dle mil[ostivého] nařízení jich mil[osti] toliko 5 zlatých by dáti příslušelo a 1 zlatý na vychování na den, nicméně nechtěl na tom přestat, a že by za hrob kopání v takové skále 5 zlatých zasloužil a taky 10 zlatých žádal, dáno jest jemu 8 zlatých.

fol. 18r

Item jeho lidem a vychování, dovezení k tomu sobě 30 gr[ošů]
všechno půjčené na hrob nad si
nechali, nic nevrátili

právnímu poslu 2 a půl kopy

⁴¹³ Halapartna - stará zbraň, druh kopí.

⁴¹⁴ Píky - stará zbraň, druh kopí.

⁴¹⁵ Musyveta - tedy mušketa je puška, která byla používána od dvacátých let 16. století.

naši poslové

1 a půl kopy

To se teď pro paměť a budoucí, čehož boží chrám, vědomost zaznamenalo. Z consule⁴¹⁶ Matthia Kotyza, primate⁴¹⁷ Mathia Žák, judice⁴¹⁸ Thomas Boháček, syndico⁴¹⁹ V[áclav] A[ntonín] J[osef] Záhorka.

fol. 18v

Léta 1689 dne 26. Octobris skrze vzácnou přítomnost J[eho] M[ilosti] pana Pruskaura, jakožto J[eho] M[ilosti] k[nížecího] commissaire a pana důchodního Franksttatského z Hluboký, jest to v létu 1688 obnoven úřad confirmované, aneb potvrzené, jakž níže následuje.

1. Matěj Žák, primátor	Starší obecní
2. Dobiáš Velický	1. Ondřej Dvořák
3. Matěj Hrdlička	2. Vít Blaha
4. Benedikt Kratochvíle	3. Kašpar Kolář
5. Pavel Lybnický	4. Daniel Ježek
6. Jakub Toryn	5. Jan Mydlář
7. Filip Kříž	6. Havel Graff
8. Matěj Kotyza	
9. Jakub Fábera	Mejtný: Matěj Hrdlička
10. Andreas Princ	Hajný: Vavřina Hastrka
11. Martin Beránek	
12. Jakub Krejčí	

rychtář

Tomáš Boháček

Lukáš Casparides, písař radní, spolu pivní správce, rodič a soused ibidem,⁴²⁰ v témž 1689 roce ustanovený pivenskou službu cediroval 1718 roce a písařskou, 70 let věku svého 1730.

⁴¹⁶ Consule - konšelé.

⁴¹⁷ Primate - primas.

⁴¹⁸ Judice - soudce, rychtář.

⁴¹⁹ Syndico - neboli syndik, úředník, který měl na starosti právní agendu, zde písař.

⁴²⁰ Ibidem - (lat.) tamtéž.

Ultima⁴²¹ Decem[bris]

fol. 19r

Léta 1690 s náležitým, od celého úřadu poníženým memoriálem k J[eho] V[ysoc]e] O[svícen]é] k[nížecí] Mil[osti] ze Švarzenbergku (titl),⁴²² naší nejmilostivější vrchnosti vyhledávání v příčině zdejšího chrámu páně, založení s[vatého] Václava, jsouce až na místo prkenný strop sešlý, kterýžto neprodleně zase k slávě větší na budoucí, další a trvanlivější léta, a to vedle snešení urozeného statečného rytíře pana Eliáše z Heidelbergku (titl), panství hlubockého a jinších přivtělených et cetera,⁴²³ zřízenému hejtmanu, z jedné a dvojctihodného kněze pana Vavřince Krále, faráře téhož času našeho, z druhé, též celého vzácného úřadu, z třetí strany, dobrým trvandlivým klenutým dílem se zvyhotoviti má, milostivé kníž[ecí] povolení vedle podstatného reskriptu,⁴²⁴ aby zadán chvalitebný okrášlený chrám boží, svůj průduch následoval, což sme použili. Na kteréžto dobré dílo pana Jakuba Antoni de Maggi, J[eho] V[ysoc]e] O[svícen]é] k[nížecí] Mil[osti] ze Švarzenbergku (titl), ten čas paumistra,⁴²⁵ náležitě jsme požádali a jemu to velké klenutí s přidělenými postamenti,⁴²⁶ kruchtu⁴²⁷ novou, vokna, vnitř zdi vyrovnávat, dláždění i s vybíléním sme projednali. Za jeho

fol. 19v

však práci od zádušních prostředků vedle smlouvy na penězích 270 zlatých ry[nských], 3 sudy piva z obecních prostředků a 30 str[ychů] ovsa, takový od sousedů městys tohoto sebraného náležitě odvedený, dáno. Více za vápno, cihly, železo, prkna, rozličné ruční nádoby jako i řemeslníkům: sklenářům, kovářům, truhlářům, zámečnickům, též rozličným poslům, sem tam chodícím pro materyje⁴²⁸ k témuž stavení, vedle počtu zádušního, všeho na hotové peníze do summy sečteno, 305 zlatých ry[nských] 24

⁴²¹ Ultima Decembris- (lat.) posledního prosince.

⁴²² Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

⁴²³ Et cetera - (lat.) a tak dále.

⁴²⁴ Rescript - různé spisy úřední povahy, které vydal vyšší, nadřazený úřad.

⁴²⁵ Paumistr - neboli baumistr, stavební mistr.

⁴²⁶ Postamenti - ve stavebnictví článkový podstavec sloupu, vázy nebo pomníku.

⁴²⁷ Kruchta - neboli kůr, vyvýšené místo v kostele, kde se nacházejí varhany.

⁴²⁸ Materie - materiál.

krejcarů vydáno. Item nejsouce v churu⁴²⁹ zdi rovné, jako okna vylícované, ano i nový ksyms nad kostnicí se vyhotovilo, od toho obzvláště záduší 35 zlatých rýnských, nadjmenovaný pan farář Král přidal 15 zlatých rýnských, činí 50 zlatých rýnských a od obce 1 sud piva, témuž dotčenému p[anu] baumistrovi peněz 320 zlatých rýnských, ovsu 30 str[ychů] a 4 sudy piva s dovezením a 305 zlatých rýnských 24 krejcarů řemeslníkům a na materije náležitě v pravdě vydáno. Tuto se však pro budoucí paměť do knihy uvedlo. Anno et cetera⁴³⁰ die ut supra.⁴³¹

Za úřadu purkmistrovského p[ana] Jakuba Veselého.

Primátora: p[ana] Matěje Žáka.

Radního písaře: Lukáše Casparidesa.

fol. 20r

Léta 1690 dne 19. Octobris trvajíce nějaká kyselost a nedobré srozumění mezi panem Andresem Princem, spolu radním, a Vítem Novosetským, spolu blízké sousedy městys tohoto, kterýžto oboje strany s neslušnými ústními řečmi se potýkaly, často hádka a utrhaní svých dobře zachovaných ctností plodily. Takže již více právo městské to doslýchati a trpěti nemohlo. Nýbrž aby v chvalitebném Pánu Bohu milém sousedství oplývati mohly, za ručení u přítomnosti p[ana] purkmistra a dole psaných pánů, pod 10 kopami míšeňských, kterákoliv strana výtržnost učiní, bezevšechný odpornosti je povinen složiti bude. Tuto se však pro budoucí paměť vepsání stalo. Anno et cetera die ut supra.

Za úřadu purkmistrovského pana Matěje Žáka.

přítomní p[ana] Matěje Kotyzy
 p[ana] Jakuba Toryna
 p[ana] Jakuba Veselého
 p[ana] Tomáše Boháčka, rychtáře
 a písaře radního Casparidesa

⁴²⁹ Chur - tedy kůr.

⁴³⁰ Anno et cetera - (lat.) léta a tak dále.

⁴³¹ Die ut supra - (lat.) dne svrchu uvedeného.

fol. 20v

Léta 1690 dne 16. Octobris majíce Kateřina, vlastní dcera Jakuba Štěrbý, někdy podacího pánů p[ánů] p[atre]s Jesovitů⁴³² krumlovských nyní J[eho] V[ysoc]e O[svícené] k[nížecí] Mil[osti] ze Švarzenbergku (titl),⁴³³ pana pana našeho nejmilostiv[ějšího], v městys Lišově sousedem již 15 let v poddanost vyhoštěného, za Matěje Šafáře, řemesla soukenického, synka zdejšího k manželstvu zakázaná býti, i jsouce otec spíše než by k potvrzení stavu manželského se schýlilo, od vzácného magistrátu tázán, jestli se všemi dětmi sem propuštěn jest, což on před plnou radou toho dotvrzuje, že se všemi svými dětmi sem propuštěn jest. Tuto se ale však v paměť ubezpečlivou vepsalo.

Za úřadu pur[kmistrovského] p[ana] Matěje Žáka a radního písaře Casparidesa.

Léta 1690 dne 15. Julii neužívající se dokonce žádným k obci užitkem zahrada obecní za dvorem, pročež p[an] p[urkmistr] a páni, též celá obec takovou s pláněmi jabloňovými, hruškovými a sazenicemi švestkovými skroz Vavřinu Hlaváče a Jana Fábery, sousedé zdejší, vysaditi dali. Téhož roku štupevali pláň, takové se ujaly, za kteroužto práci jim dáno peněz 3 zlaté a 1 v[ědro] piva. Dej Pán Bůh by se k dobrému obecnímu užitku ta práce povedla.

Za správy: pana Matěje Žáka, toho času primasa.

fol. 21r

Léta Páně 1690 dne 26. Octob[ris] skrze vzácnou přítomnost J[eho] Mil[osti] pana Pruskaura, J[eho] V[ysoc]e O[svícené] k[nížecí] Mil[osti] ze Švarzenbergku (titl)⁴³⁴ commissaire, pana sekretáře, p[ana] buchhaltera Wohlfahrta a p[ana] důchodního Franksttatského z Hluboké potvrzení úřadu se stalo, jakž násled[uje]:

1. Matěj Žák, primátor	Starší obecní
2. Matěj Hrdlička	1. Ondřej Dvořák
3. Benedikt Kratochvíle	2. Vít Blaha

⁴³² Jezuité - řád Tovaryšstva Ježíšova založený roku 1534 Ignácem z Loyoly, zrušený papežem Klementem XIV. roku 1773, znovu obnovený papežem Piem VII. roku 1814. Do českých zemí byli Jezuité povoláni roku 1556 Ferdinandem I.; Ivana Čornejová, *Tovaryšstvo Ježíšovo. Jezuité v Čechách*, Praha 2002.

⁴³³ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

⁴³⁴ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

4. Pavel Lybnický
5. Jakub Toryn
6. Filip Kříž
7. Matěj Kotyza
8. Jakub Fábera
9. Andres Princ
10. Martin Beránek
11. Tomáš Boháček
12. Jakub Veselý

Rychtář

Havel Graff

3. Kašpar Kolář
4. Daniel Ježek
5. Jan Mydlář
6. Havel Koženej

Mejtný: Matěj Hrdlička

Hajnej: Vavřina Hastrka

fol. 21v

Léta 1691 dne 15. Februarii na poslušnou žádost Blažeje Ledvinky, sládka ten čas v obecním pivovaře, vyžádající sobě při celé obci na jistý čas jedno s[ui] v[erbis]⁴³⁵ prase na sádlo chovati, tu žádost jest obdržel, však ale na jednom kusu chování přestati nechtěl a víceji choval, jako i přes daný čas se užívalo, i jsouce pak tu velká v obecním statečku nedůvěra, kdež se obilí na pivo sypají a slady prodloužely čas, dělají, aby se budoucně užitkem sládkovým, obci škoda nepůsobila. Což vedle náležitého snešení tímto zapsáním v moci úřadu celého a shromážděné poctivé obce to chování viny se cassiruje a dokonale zapovídá, aby jak nynější taky budoucně následující sládek v obecním pivovaře, ani řádného souseda, dokonce žádného majícího dobytka, ani kuřete chovati se nedovoluje a toto zapsání v své stálosti má býti. Což se pro lepší paměť<i> a obci k dobrému do této knihy vpisuje. Stalo se v domě radním Anno et cetera die ut supra.

Za úřadu pur[kmistrovského] p[ana] Jakuba Toryna.

Primaství p[ana] Matěje Žáka.

Písaře radního Lukáše Casparidesa, spolu pivního et cetera.

⁴³⁵ Sui verbis - (lat.) svými slovy.

fol. 22r

Vyslychání Veroniky Struhačkovi v příčině odňatých 20 Inspecia⁴³⁶ dukátů rychtáři z městys Podhradí,⁴³⁷ kterážto dne 17. Januarii 1691 při právě městys Lišova examminirována jest.

Interrogatoria ⁴³⁸	Responsoria ⁴³⁹
1.	1.
Jak se jmenuješ a odkud jsi rozená.	Veronika Struhačková ze vsi Sedlice. ⁴⁴⁰
2.	2.
Veruno, jsi tu podezřelá, že si měla vzíti 20 dukátů rychtáři Podhradskému.	Vzala sem je na zemi u lože v noci, když sem lože stlala, byly v papírku, takové sem přes noc u sebe měla.
3.	3.
Kam si je schovala, aneb komu si je odvedla.	Dala sem je na váhy k posteli s tím papírkem a kožichem sem takový přikrývala, z nich jeden sem vzala, na ráno okolo 9 hodin sem k židovce šla, jí se tázala, jestli to dobrý peníz jest, ona mi odpověděla, že plechový jest, že mně 2 zlatý 30 krejcarů za něj anebo střevíce, punčochy a rubáš dá.

fol. 22v

4.	4.
Dala - li je ti co židovka za něj.	Nedala dokonce nic.
5.	5.
Velký - li byl ten dukát.	Jako dvařečka. ⁴⁴¹
6.	6.
A tak neviděla si těch ostatních dukátů více.	Jak sem je tam na ty váhy vložila, od té doby sem jich neviděla, šla jsem k poklizení

⁴³⁶ In specie - (lat.) podle druhu.

⁴³⁷ Podhradí - starý název Hluboké nad Vltavou.

⁴³⁸ Interrogatoria - (lat.) otázky.

⁴³⁹ Responsoria - (lat.) odpovědi.

⁴⁴⁰ Sedlice - obec ležící nedaleko Českého Krumlova.

⁴⁴¹ Dvařečka - tedy vařečka.

dobytku, a když sem zase do sednice vešla,
již jich tam nebylo.

7.

Rozpomeň se, Veroniko, předně na svou
čest a tvou milou duši, aby si ji pro tak
špatný peníz na věčnost nezavedla, kde
máš ostatní dukáty.

7.

Což mám více zapírati, dala sem je všechny
v tom papírku na jedenkrát židovce.

fol. 23r

Examen⁴⁴² druhý, židovky.

Interrogatoria

1.

Židovko, jest tu nářek na tebe, že si měla od Veruny, děvečky rychtáře Podhradského, 20 dukátů přijmout.

2.

Když si jeden od ní přijala, musela si taky druhý přijmout.

3.

Což máme se tebe více tázati, děvečka praví, že si je od ní všechny v tom papírku přijala.

Respon[soria]

1.

Nepřijala sem nic více od ní, toliko jeden dukát, který mi sama před polednem přinesla a ten tupl dukát sem nesla na vokázku krejčové Venclové, ona mě povídala, že platí 6 zlatých. Takový sem židu Kaudrovi dala, a posavad jej za sebou má.

2.

Aby mě se jak hrozně státi mělo, více sem mimo toho jednoho nepřijala, třebaš mě hlavu, muži a nejen 2 dětem vzítí měli.

3.

Nepřijala sem, jen ten jeden, než tím se stane jakkoliv.

fol .23v

4.

Chceš – li pravdu od děvečky slyšeti, ona ti bude do očí mluvit, že si je všechny přijala.

4.

Ona děvečka prve nepravdu mluvila, ještě nebude moct dokázati, abych je všechny přijala

Obojí strana osob předvolati se daly, aby pravdu sobě do očí před úřadem mluvily.

⁴⁴² Examen - (lat.) zkouška, výsledek.

Veruno, nyní se tebe posledně ptáme, z žádného našeho nabatkání, nýbrž aby si předně tvou čest a milou duši nezavedla. Pověz pravdu, dala – li si přítomný židovce těch 20 dukátů. Což mám páni více tajiti, dala sem jí je všechny, když sem před polednem k ní do sednice vešla, ona mě ještě pravila, abych šla ven, že jsou tu děti, a tu sem jí je všechny dala, a takový že židovka má, svým dobrým svědomím tvrdím.

Že tomu tak a ne jínáče jest, jak Examen slovo od slova, těch dvou podezřelých osob vysvětluje, toho pečeti naší městskou dotvrzujem.

Dattum⁴⁴³ v městys Lišově die et cetera anno ut supra.

fol. 24r

Léta 1691 dne 24. Aprilis obnovené jsou tyto níže psané jménem kaukusy, totiž od Pavla padělků Lybnickýho v přední straně k jezeru.

	záhony
1. Jakuba Koženého, má záhonů	13
2. Janovi Mydláři	22
3. Ondřeje Dvořáka {koupil 1697 léta František Studený}	17
4. Franty Studeného	10
5. Václava Hrdličky	20
6. Josefa Labaka {Nyní Jana Fábery, s handlem na Lhotky učiněno. Od Jana Fábery koupil 1697 František Studený}	12
7. Dobiáše a nyní Jiříka Velického	23
8. Tomáše Boháčka, poslední v té straně k jezeru.	
Strana prostřední od téhož nahoře psaného padělku.	
1. Matěje Cihláře {a již Martin Kotyzy, takový léta 1709 prodal p[anu] Denkovi za 8 zlatých hotových, contrib[uti] měsíčně na sebe přejal 1 krejcar 30 denárů}	8
2. Václava Denka	3
3. Matěje Žáka	16
4. Jakuba Štěrby	16
5. Ondřeje Dvořáka	11
6. Jakuba Labaka {nyní Václava Hrdličky}	15
7. Matěje Žáka	16

⁴⁴³ Dattum- z lat. do,are - dáno.

8.	Pavla Lybnického	25
9.	Matěje Hrdličky {Jana Velického}	23 {10}
10.	Jiříka Velického	23

fol. 24v

	záhony	
11.	Jiříka Kotyzy	11
12.	Matěje Cihláře	7
13.	Jiříka Mocle	8
14.	Bramburovský	14
15.	Jana Černého	7
16.	Vavřiny Raubíka	14
17.	Jakuba Krejčího	13
18.	Bramburovský	12
19.	Václava Mocle	19
20.	Josefa Labaka {nyní Jana Fábera, zase l[éta] 1693 prodal Františkovi Studenému}	12
21.	Tomáše Boháčka	18
Strana zadní od téhož padělku zase jdouc.		
1.	Václava Mocle	11
2.	Matouše Kučery	10
3.	Ondřeje Dvořáka {1698 roku odprodal takový Matějovi Gravovi za jistou summu, přejímá na sebe z něho měsíčně contrib[uti] 2 krejcary}	14
4.	Václava Mocle {1709 Vítovi Slám<o>vi prodal za 5 zlatých bez contrib[uti] a srážky}	4
5.	Bramburovskej u Vodoteče	9
6.	Jakuba Krejčího	9
7.	Václava Denka	9
8.	Vavřiny Raubíka	27
9.	Václava Hrdličky	5
10.	Josefa Labaka {nyní Jana Fábery, takový Františkovi Studenému}	9

1697 odprodal}

fol. 25r

	záhony
11. Václava Mocle	15
12. Matěje Cihláře	5
13. Jakuba Štěrbý	9
14. Adamce	9
15. Matěje Cihláře	5
16. Jiříka Kotyzy	7
17. Jiříka Velického	11
18. Honzy Velického	11
19. Josefa Labaka {nyní Vítova Bláhy}	9
20. Havla Koženého	4
21. Petra Koženého	9
22. Josefa Labaka {nyní Václava Hrdličky}	12
23. Pavla Lybnického	24
24. Víta Bláhy	9
25. Jakuba Toryna	14
26. Jiříka Velického	13
27. Václava Hrdličky	5
28. Vít Blaha	31
29. Jiříka Velického	19
30. Ondřeje Dvořáka {poslední vedle sadu byl a dne 30. [Octo]bris 1697 takový za jistou summu Matějovi Pařízkovi odprodal.} {Dne 1. Aprilis 1701 nadepsaných 8 záhonů odprodal Matěj Pařízek Jiříkovi Hanušovi za jistou summu.}	8

fol. 25v

Léta 1691 dne 10. Decembris tak jak v létu 1690 úřad konšelský rozepsaný potvrzen byl, nyní se skroz pana hejtmána z Heydlbergku hlubockého zase písemně tak postupně confirmuje.

{Záhorkovská fundati}

Léta 1692 dne 20. Martii contrahirovalo se u přítomnosti (titl.) pana hejtmana Eliáše z Heydlbergku a pana důchodního Ondřeje Frankstattera, též p[ana] Václava Záhorky, s panem farářem lišovským Vavřinou Králem, v příčině fundati Záhorkovské tak, že obě strany na tom dobrovolně uvykly a to sobě zachovati slíbily, že od těch povinných 12 malých a jedné velké mše jménem anniversariu[m],⁴⁴⁴ totiž vždy 8. Februaii v každém roce <ved> konané, a nadjmenovanému panu faráři od nich ročně šest zlatých rý[nských] a 1 zlatý cantorovi přijíti a přesto více se žádati nebude. Ostatek pak ze 300 zlatých rýnských summy hlavní, interesse k samému záduší užitku a zrostu se obrátiti má. Datum v městys Lišově anno et die ut supra.

E[liáš] z Heydlbergku

O[ndřej] Frankstatter

kněz Vavřinec Fer[dinand] Král

Václav Ant[ntonín] Jo[sef] Záhorka

fol. 26r

Těch 300 zlatých rýnských capitalu, které zdejšímu záduší náležitě fundírované, a s vůlí J[eho] V[ysoc]e O[svícen]é K[nížecí] M[ilo]sti ze Šwarzenbergku (titl.)⁴⁴⁵ přijaté dle contractu⁴⁴⁶ zvyhotoveného a confirmati nadjmenované milostivé vrchnosti, jsou nyní pod interesse 6 zlatých rýnských za panem Václavem Ant[onínem] Jo[sefem] Záhorkou zůstávají, a to od s[vatého] Jana 1691 až do Vánoc léta přítomného se počnouc z nich po 9 zlatých pololetně skládati.

Za rok 1691 od s[vatého] Jana do Vánoc odvedeno.

Panu faráři	3 zlaté
Cantorovi	30 krejcarů
Záduší s[vatého] Václava	5 zlatých 30 krejcarů

Za rok 1692 odvedeno staršímu kostelníkovi Int[er]esse] 18 zlatých.

⁴⁴⁴ Anniversarium - výroční den. V katolické liturgii jde o zádušní mši pro zemřelé, výroční památku vysvěcení tamního chrámu neboli posvěcení a výroční dni zvolení a korunování panujícího papeže.

⁴⁴⁵ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

⁴⁴⁶ Contractus - (lat.) smlouva, sjednání.

Dne 14. Novembris 1692 jak v tomto předepsaném létě úřad konšelský po sobě rozepsaný potvrzen byl, tak nyní zase na budoucí 1693 rok skroz psaní pana hejtmána z Heydlbergku hlubockého postupně jej confirmíroval.

fol. 26v

Léta 1692 dne 5. Novembris stala se náležitá smlouva na vypálení jedné plné pece cihel s Vítem Žabičkou, cihlářem hlubockým, od které se náležitě platiti bude následovně takto.

Od jednoho tisíce krycího díla po 1 zlatý 30 krejcarů

Od jednoho tisíce zdicího díla po 1 zlatý 20 krejcarů

Nádavku na jednu pec.

piva 1 vědro

pšenice 2 věrtele⁴⁴⁷

žita 2 věrtele

másla 6 žejd[líků]

sejra 8 liber

Plocha z každé pece, naproti 15 krejcarů spropitného obci přináležeti bude.

fol. 27r

Léta 1690 dne 9. Martii u přítomnosti p[ánů] p[ánů] pana Jakuba Velickýho, p[ana] Ondřeje Dvořáka, staršího obecního, a radního písaře Lukáše Casparidesa postupuje pan Tobiáš Velický od živnosti své Janovi, synu svému, k jeho odevzdanému domečku, a to následovně: začnouc od základu domečku, kus zahrady až k rohu Včelinka, odtud jdouc okolo Včelinka rovně k druhému rohu, zase jdouc dolů až k plotu roubenému proti Kračatům, vedle vystaveného znamení:

Více zanechává Janovi v kaukusech prostřední straně pod 1 str[ychem] vejsevku gruntu, asi 9 záhonů k straně pana Matěje Hrdličky, a druhý kus, též pod 1 str[ychem] 9 záhonů vynáší v zadní straně naproti hořejšímu, třetí kus v Čankově kopání pod 1 str[ychem] 1 věrtelem, že toho dobrou známost, téhož nadepsaného postoupení dobrovolně se skončíc, v pravdě povědomí jsou tuto se pro budoucí paměť vepsalo.

Za úřadu purkmisterského pana Pavla Malhy.

⁴⁴⁷ Věrtel - stará jednotka objemu, přibližně 25 litrů.

Léta 1691 dne 25. Julii dožadajíce se Jan Střeleček Víta Novosetského, aby mu v Mastnicích⁴⁴⁸ u jeho předního jitra⁴⁴⁹ k lesu na 10 let pořád vycházejících ten kus k vypálení a budoucímu užívání dopřál, jakož se dobrovolně rukou obojí strany stvrdilo, že od jitra předního až do cesty planý travní, jak se na pana Hrdličky jitro vyjíždí, k nerušitelnému do vyjití 10 let užívání stalo.

fol. 27v

Léta 1694 dne 15. Julii předstupuje Vilím Čížek v plné radě oznamujíc, že by mimo své potřeby gruntu Vorného, mezi kterým jsouc pod 6 str[ychy] vejsevku 1 fůra sena k uklizení, již od 20 let ladem ležící, a takového nikdá neužívajíce mezi p[ana] Andrysa Prince a Víta Novosetského ležící, náležitě se nachází. Takový pak s vůlí pana purkmistra, pánů, Řehořovi Polákovi, sousedu zdejšímu, který se na drnu vystavíc a žádného gruntu nemá, náležitým trhem za summu hotovou 18 zlatých rýnských odprodal a splatil, a tak budoucímu jeho užívání na časy věčné patřiti za vlastní, náležeti bude, kteréhožto gruntu dobrým rozvážením od Vilíma Čízka živnosti, níže následující platy se defalíirují: a Řehořovi Polákovi k vyplacení takto připisují:

měsíčně contrib[uti]		7 krejcarů
ročního úroku	Jiřského	5 krejcarů
kníž[eciho]	Jánského	2 krejcarů
	Havelského	5 krejcarů
	Vánočního	6 krejcarů

Desátku panu faráři: žita 2 malé mírky, ovsa tolik:

Contrib[uti] se 6 krejcarů odepíše a rych[tář]ovi s užitkem obce 7 krejcarů připíše:

Stalo se v radním domě. Anno die ut supra.

Za úřadu purkmiste[rského] pana Matěje Žáka.

fol. 28r

Léta 1694 dne 21. Julii stala se dobrovolná smlouva mezi Jakubem Bednářem z jedné a Matějem Graffem, sousedy zdejšími, z druhé strany, a to následovně takto. Nemajíce Matěj Graff mezi své grundy mezující s nadepsaným sousedem žádné vozové cesty, která

⁴⁴⁸ Mastnice - tedy Masnice, les nedaleko Lišova.

⁴⁴⁹ Jitro - stará polní míra.

však před mnoha léta patřící k té živnůstce k zamezení a rozvorání přišla, nyní však u přítomnosti pana purkmistra, pánů v plné radě uznávajíc, aby Jakub Bednář takovou cestu vozovou, prv od mnoha let patřící zase postoupil, za kteroužto pro dobré a svorné sousedství budoucí Matěj Graff jemu 16 zlatých rýnských složil a k svému budoucímu užívání přikoupil, za kteréžto postupující místo dle sadů vysázených často psaný Matěj Graff ihned na sebe po sražení od Jakuba Bednáře jeho živnosti platu níže psaného přejímá.

Totíž	měsíčně contrib[uti]	1 krejcar
	úroku kníž[ecího]	4 krejcarey

Stalo se v radním domě, jak nahoře psáno.

Za úřadu purkmisterského pana Jakuba Veselého.

fol. 28v

Léta 1694 dne 20. Julii tak jak se již od 5 let skroz nastalé zimy osení zimní a podobně též mokrý velkými a zkažený pšenice v témž roce, na zrní na mnoho mno<ž>ství mil široko a daleko jest velký nedostatek všeho obilí se nacházelo tak, že místy hladem lidé z toho světa sejítí skutečně museli, který z mladých dubů listí, lebedu⁴⁵⁰ sekanou, hlávky vypražené lněné s otrubami tak smíchané jísti museli. Bůh rač chrániti jednoho každého od takové stravy a rozmnožiti nám budoucí příslušné dobré stálé potravu, kteréhožto dne poplácelo obilí suté,

pšenice, jeden strych za	6 zlatých rýnských
žito	7 zlatých rýnských
hrách	8 zlatých rýnských
ječmen	4 zlaté rýnské 30 krejcarů
oves	3 zlaté rýnské

Tuto se pro budoucí tato nepříjemná památka velké drahoty ad notam⁴⁵¹ vzala toho času, za primasa pana Matěje Žáka a písaře radního Lukáše Casparidesa.

⁴⁵⁰ Lebeda - neboli Atriplex, druh rostliny, která se běžně pěstovala na zahrádkách jako zelenina.

⁴⁵¹ Ad notam - (lat.) k zaznamenání, na vědomost.

fol. 29r

Léta 1694 dne 20. Decembris jak od 1690 zašlého léta úřad konšelský po sobě postupně sepsaný stvrzen byl, tak zase podobně z nařízení J[eho] V[ysoce] O[svícené] K[nížecí] M[iilo]sti (titl.)⁴⁵² skroz psaní od (titl.) J[eho] M[iilo]sti pana hejtmána Franksstetera následovně confirmován jest.

1. Matěj žák, primátor	<u>Rychtář</u>
2. Matěj Hrdlička	Havel Graff
3. Benedikt Kratochvíle	<u>Starší obecní</u>
4. Pavel Lybnický	1. Ondřej Dvořák
5. Jakub Toryn	2. Vít Blaha
6. Filip Kříž	3. Kašpar Kolář
7. Matěj Kotyza	4. Daniel Ježek
8. Jakub Fábera	5. Jan Mydlář
9. Andres Princ	†6. Havel Koženej
10. Martin Beránek	
11. Tomáš Boháček	
12. Jakub Veselý	
- Mejtnej: Matěj Hrdlička
Hajnej: Petr Kožený

fol. 29v

{ Videatus etiam infra fol[ium] 33. }⁴⁵³

Léta 1695 dne 13. Januarii jsouce od dávných pamětných let cesta chodící a pro obecní intrádu,⁴⁵⁴ potahem obecním na rybníky, pro dříví a za jinou potřebou mezi Jiříka Brambury a Lukáše Řepy, který od obce k své živnůstce grunt dostal, oba sousedé mezujíc, a za pivovarem obecním ležící, jest beze všeho nejmenšího odporu bývala. Pročež obnovujíce se a jim nařízení od p[ana] p[urkmistra] a pánů se činí, aby na budoucí léta bez nejmenšího odporu obecnímu potahu a lidem od vesnic do městys, beze škody další jejich, pěším jíti volně přátí musejí a to pod uvarováním dalšího zaneprázdnění, tuto pro stářejší paměť se vepsalo: v radním domě, anno die ut supra.

⁴⁵² Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

⁴⁵³ Videatus etiam infra fol[ium] 33. - Bylo rovněž viděno na foliu 33.

⁴⁵⁴ Intráda - vstup, úvod.

Za úřadu purkmisterského pana Matěje Kotyzy.

fol. 30r

Léta 1695 dne 15. Maii s vědomím a vůlí pana purkmistra, pánů, dožádal se Jiřík Hanuš, soused zdejší, vdovy Růžičkovi, majíce 4 jitra porostlým chrastí v Čáchově ležící vedle Víta Novosetského a Petra Koženého, že by takové na 8 let pod malý plat vycházející, který hned v tomto jdoucím létě počne platiti, k svému užitku ujmout žádostiv jest, prostředkující opáčený úřad chudé vdovy velký nedostatek planění. Pročež se tímto pamětním upsáním nadjmenovanému Jiříkovi Hanušovi od dnes datum na 8 let vycházející k užívání, však na čisto dobře vyplanění povoluje, za kterýžto užitek dobrovolným trhem vdově na hotově 1 zlatý odvedl a po vyjití toho času zase k živnosti Růžičkové jako prve přicházeti bude. Stalo se anno et cetera die ut supra.
Za úřadu purkmisterského pana Jakuba Veselého.

fol. 30v

Léta 1696 dne 29. Martii skrze vzácnou přítomnost J[eho] M[ilo]sti pana Theobalda Siberta z Lylienštejna,⁴⁵⁵ J[eho] V[ysoc]e O[svícen]é K[nížecí] m[ilo]sti ze Šwarzenbergku (titl.)⁴⁵⁶ vrchního hejtmana, též urozeného pana Andresa Franksstatera, hejtmana, a pana důchodního Záhorku z Hluboký confirmírován úřad takto.

1. Matěj Žák, primátor	<u>Rychtář</u>
2. Matěj Hrdlička	Havel Graff
3. Benedikt Kratochvíle	<u>Starší obecní</u>
4. Jakub Toryn	1. Ondřej Dvořák
5. Filip Kříž	2. Kašpar Kolář
6. Matěj Kotyza	3. Daniel Ježek
7. Jakub Fábera	4. Jan Mydlář
8. Andres Princ	5. Jan Heleport
9. Martin Beránek	6. Ondřej Mikšíček
10. Tomáš Boháček	
11. Jakub Veselý	
12. Vít Bláha	

⁴⁵⁵ Lilienštejn - neboli Königstein je město ležící v Sasku.

⁴⁵⁶ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

Mejtnej: Matěj Hrdlička

Hajnej: Petr Koženej

fol. 31r

Fundati Ransovská

Po vykročení šťastné smrti z tohoto údolí léta páně 1697 dne 9. Aprilis, jest dvojctihodného kněze, pana Vojtěcha Ransa, někdy J[eho] K[nížecí] m[ilo]sti ze Šwarzenbergku (titl.)⁴⁵⁷ kaplana k[nížecího] špitála městys Lišova, dobrým povážením a rozmyslem, dle listu zvyhotoveného ut lit[tera]⁴⁵⁸ A. na dobré skutky záduší jeho na věčnost k záduší městys Lišova, založení s[vatého] Václava, patrona českého, hotové summy peněz 300 zlatých rýnských fundírová[no].

Z kteréhožto capitalu dle ujištěné obligati⁴⁵⁹ lit[tera] B. obec města Vodňan,⁴⁶⁰ pod interesse 6 percento vycházející sub datum⁴⁶¹ 31. Decembris léta 1696, k sobě na dobré minci jdoucí přijmout a takový pololetní interesse obojího ročně činíc 18 zlatých rýnských k záduší zdejšímu bez úplatků sem odváděti se zavázala, proti kterému za pobožného fundátora⁴⁶² každý rok vysázených 12 s[vatých] mší čtených a 1 anniversarium, prostředkem zpytovaného requiem ten den, když v pánu usnul, jmenovitě 9. dne měsíce Aprilis vykonávati a platu stálého níže psaným skutečně odváděti se má, jak z druhé strany následuje,

fol. 31v

Panu faráři od requiem 1 zlatý 30 krejcarů.

Panu p[anu] caplanovi kníž[ecího] špitála proti 30 krejcarům od jedné každé čtené mše svatý přichází od 12 mší s[vatých] 6 zlatých.

Varhaníkovi společně 1 zlatý 30 krejcarů.

Ostatní ty se budou na světla k témuž Chrámu Páně, z čehož ročně příjem v počtě zádušním a vydání následujíc skutečně obracet, totiž 9 zlatých.

⁴⁵⁷ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

⁴⁵⁸ Ut litera - (lat.) pod písmenem.

⁴⁵⁹ Obligati - tedy obligace, je právní poměr, kdy je dlužník zavázán plněním smlouvy, také je to označení pro dluh, pohledávku a někdy jen pro smlouvu, z níž poměr vznikl.

⁴⁶⁰ Vodňany - město ležící v jižních Čechách nedaleko Českých Budějovic.

⁴⁶¹ Sub datum - (lat.) pod datem.

⁴⁶² Fundátor - zakladatel.

Facit 18 zlatých inter[esse].

N[ota] B[ene]⁴⁶³ S tím však přitom obmezeném doložení, pokudž by tu žádného pana caplana ten čas nebylo, tehdy pan farář proti dictirovanému úplatku ty čtené mše s[vaté] vykonati má.

fol. 32r

Fundati Záhorkovská

Podobným způsobem sub lit[tera] C dle obligati obec města Vodňan, těch léta 1691 dne 24. Junii fundirovaných 300 zlatých rýnských capitála pod interesse 6 percento, dne 31. Decembris 1696 vycházející, jest k sobě přijala, který se do příjmu zádušního počtu vezmou a na obligati Záhorkovské, že jest se jich již urozený pan Václav Ant[onín] Jo[sef] Záhorka, ten čas panství hlubockého zřízený důchodní et cetera, skutečně exoneriroval a na svou fundati připravené obci města Vodňan s úroky 6 percento budoucně pohledávati vykázal, vědomím celého úřadu ad notam uvedlo.

Léta 1697 dne 13. Maje jak v pominulém létu 1696 konšelé úřední po sobě rozepsané a potvrzené se nacházeli, tak nyní zase od (titl.) pana hejtmána Franksstattera písemně dle postoupnosti na celý rok jdoucí confirmírované zůstávají.

fol. 32v

Léta 1697 dne 27. Septembris vyloupil zloděj chrám páně zdejší, založení s[vatého] Václava, který sobě máry k oknu blíž velkého oltáře přistavěl a oknem vlezl, kdež tabernaculum⁴⁶⁴ otevřel a ciborium⁴⁶⁵ stříbrné pozlacené s krumplouanou korunou a červeno zlatohlavovým pláškem vysypajíc hostie ven jest ukradl, koruny stříbrné na matce Boží a synáčku v celosti neporušené zanechajíc jest všanoval, po svém pak odchodu dobrý sochor za oltářem velkým bezbožník zanechal.

Léta 1697 dne 28. Sept[embris] jaké tak zatmělé nesrozumění Václava Mocle a Vavřiny Roubíka, spolusousedé v gruntech jejich mezujících k užívání patřícímu, nevole nepokojná jest své sváry tropila. Načež pro urovnání dalšího hříchu a následující sousedské lásky, vejchod sobě k budoucí stálosti při celé obci vyžádali, kterýmžto

⁴⁶³ Nota bene - (lat.) dobře si poznamenej, nepřehlédni, všimni si.

⁴⁶⁴ Tabernaculum - (lat.) svatostánek.

⁴⁶⁵ Ciborium - (lat.) liturgické náčiní určené k uschování oltářní svátosti, které se podobá poháru.

sousedům vedle spravedlivého usouzení a hodnověrných pamětníků v klení⁴⁶⁶ jdouc od Levinských polí až na vršek se jim sady kamenné vsadily, načež dobrovolně tak uvykli a sobě to tak neporušeně pod 10 kopami pokuty, té vejtržnosti dáti zachovati, na budoucí věčné časy zdržeti skutečně slíbili.

fol. 33r

{De hac re pariter videatur ante fol[ium] 30.}⁴⁶⁷

Eodem dito,⁴⁶⁸ podobně celá obec vyšla mezi cesty a grunty Jiříka Brambury a Lukáše Řepy od městečka až do hranic, co tak jeden druhému nepřislušně k svému užitku uvaroval, toho se zbaviti musel až ohledu starodávna cesty, jezdíce se tudy na obecní rybníčky a do lesů, vedle vysazený kamenných sadů v předešlém dobrém způsobu pozůstavati sobě, od celé obce nařízeno k zachování maje, a tak starodávne památce tuto žádná újma se státi nedopustí. Stalo se v radním domě za úřadu purkmister[ského] pana Matěje Kotyzy.

Léta 1698 dne 17. Julii Daniel Ježek, soused zdejší, předstoupil do plné rady před p[ana] p[urkmistra] a pány a za to uctivě žádá, že jest zeti svému Andresovi Procházkovi ladem ležícího gruntu Vorního ve dvou kusech díl nevykopaného, mezi kterým paloučkem pod robotník sena, obsahujíc pod 5 str[ychů] vejsevku, pro samé své vnuky postoupil i uznávajíce to dobrým povážením úřad, že k živnůstce Andresa Procházky záhone gruntu pro obživení jeho s dítkami se nenachází a týž grunt bez užitku mnohá léta leží. Pročež tu nadepsanému dobrou jejich mezi sebou mající smlouvu, jim sobě k držení úřad

fol. 33v

dovoluje, tímto však obmezeném způsobem, aby Daniela Ježka živnost o to zlehčení budoucný škody žádné netrpěla, tak tehdy na budoucí časy Danielovi Ježkovi měsíčně contribuci potahujíc, v tom dostatek úrok domovní po šesti krejcarech s vědomím a confirmati poručí a jemu zeti Procházkovi takové odváděti se náležitě připisují. Stalo se v radním domě anno die ut supra.

⁴⁶⁶ Klení - malé údolíčko nedaleko Lišova.

⁴⁶⁷ De hac re pariter videatur ante fol[ium] 30. - Tato záležitost je zároveň viděna na foliu 30.

⁴⁶⁸ Eodem dito - (lat.) téhož psaného dne, měsíce a roku.

Léta 1700 dne 13. Maje spravovala se při zdejších obecním pivovaře pánev pevná skroz pana Jeremiáše Kreilingera, kotláře a měšťana města Českých Budějovic, do které své mědě okolo 26 liber⁴⁶⁹ jest dal, kterémužto mistru vedle učiněné smlouvy od nýtů aneb cveků se platilo, do kteréžto pánve jich vybilo jest takto,

Velkých nýtů	84 po 12 krejcarech počítajíc	16 zlatých 48 krejcarů
Item malých	208 po 9 krejcarech	31 zlatých 12 krejcarů
		d[itto] 48 zlatých rýnských

Úředníkovi tringkeltu⁴⁷⁰ 17 krejcarů.

Toho času za správy pana Matěje Žáka, zřízeného primátora.

Lukáše Kasparidesa, pivného správce.

fol. 34r

Léta 1700 dne 7. Januarii jest skrze vzácnou přítomnost J[eho] k[nížecí] m[ilo]sti⁴⁷¹ slavnou comissi, jménem J[eho] m[ilo]sti pana Jiříka Antoní[na] Bořka, ten čas inspectora, pana Jana Francze Carculina, kníž[ecího] buchhaltera,⁴⁷² a urozeného pana Andresa Franksstattera, hejtmana hlubockého, a pana důchodního Záhorku následující úřad confirmován,

1. Matěj Žák, primátor	Rychtář
2. Matěj Hrdlička	Kašpar Kolář
3. Benedikt Kratochvíle	Starší obecní
4. Jakub Toryn	1. Ondřej Dvořák
5. Filip Kříž	2. Tomáš Boháček
6. Matěj Kotyza	3. Vít Bláha
7. Jakub Fáber	4. Daniel Ježek
8. Andres Princ	5. Ondřej Mikšíček
9. Martin Beránek	6. Jakub Bednář
10. Jakub Veselý	
11. Havel Graff	Mejtnej: Matěj Hrdlička
12. Jan Heleport	Hajnej: Josef Bednář

⁴⁶⁹ Libra - stará jednotka hmotnosti, zhruba 0,456 kg.

⁴⁷⁰ Trinkgelt - (něm.) spropitné.

⁴⁷¹ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

⁴⁷² Buchhalter - (něm.) účetní.

fol. 34v

Léta 1700 dne 13. Augusti jest dolní rybník kaprový sloven a pro budoucí paměť, kdy se spustiti a lovití má, toto se níže v paměť uvozuje. Totiž, když se voda na hrázce do pařového převažuje, musí se spustiti buď ten den v úterý na ouvršek čepem, bude následovat tím raněji k lovení v pátek, pokud žádná voda skroz povodeň do něho nepůjde, to jest ve 4 dnech.

fol. 35r

Léta páně 1701 dne 13. Februarii obnovena Repartiti contrib[uti], jak mnoho jeden druhý soused při městys Lišově vedle uznání měsíční contribuci odvozovati má, jakž níže následuje,

	zlaté	krejcary	denáry
1. Daniel Ježek	1	21	—
2. p[an] Martin Beránek	—	35	—
3. Adam Novák	1	22	—
4. Andres Procházka	—	29	—
5. Jiřík Velický	1	22	—
6. Jan Velický	—	22	—
7. Mikoláš Spousta	—	42	—
8. Jan Augusta	1	42	—
9. p[an] Andres Princ	1	19	—
10. Vít Bláha	1	38	—
11. Vavřina Kadeřávek	1	26	—
12. Daniel Chvojka	—	19	—
13. Jan Mydlář	—	38	—
14. Jakub Bláha	1	9	—
15. vdova Malhová	1	58	—
16. p[an] Matěj Žák	1	35	—
17. vdova Fencalíková	1	17	—
18. p[an] Matěj Hrdlička	3	35	—
19. Vavřina Roubík	2	12	—
Latus	25	1	—

fol. 35v

	zlaté	krejcarý	denáry
Václav Kadeřávek	–	15	–
Šimon Muzika	–	23	–
Josef Štřeblička	–	17	–
František Lexa	1	19	–
Václav Hrdlička	–	30	–
Matěj Pařízek	–	22	–
Jiřík Hanuš	–	43	–
Andres Mikšíček	1	21	–
p[an] Jakub Toryn	1	35	–
Šimon Svoboda	–	39	–
Jiřík Nedbal	–	35	–
Mikoláš Babněk	–	59	–
Martin Kotyza	–	25	–
Matěj Šafář	–	33	–
Václav Čížek	–	25	–
Adam Levinský	–	30	–
Rudolf Bohoněk	–	41	–
Ferda Černohlávek	–	18	–
Václav Vobratanský	–	25	–
Lukáš Řepa	–	35	–
Torynovský domek	–	15	–
Josef Labak	–	26	–
Řehoř Pekárek	–	13	3
Latus	13	44	3

Summa 82 zlatých rýnských 47 krejcarů.

fol. 36r

Léta 1701 dne 20. Máje stal se vejchod a obnovení kaukusů, co a jak mnoho kterému z[e] sousedů vlastně patřiti má, jakž jmenovitě následuje:

V přední straně k jezeru od Pavla Lybnického padělku.

N[ummero]		záhony
1.	p[ana] Jakuba <Krejčího> Toryna	13
2.	Jakuba Mydláře	23
3.	<Františka Studeného> {již pana Alexandra Krále, který v létu 1712 koupil}	29
4.	<Václava Hrdličky> Jiříka Vlaška	21
5.	<Františka Studeného> již Josefa Denka {však koupíce jej p[an] Alexandr Král, nap<r>oti témuž mu Denk v zadní straně s přídavkem 2 zlatých handlem 9 záhonů postupuje}	12
6.	Jiříka Velického	16
7.	Jiříka Lista	13
prostřední strana od téhož nahoře psaného padělku,		
1.	<Matěje Kotyzy> již Víta Koláře	11,5 8
2.	<vdovy Denkové>	3
3.	pana Matěje Žáka	16
4.	Matěje Šafáře	16
5.	<Ondřeje Dvořáka> {takový jest mateři odkázal a mateř svému synu Antonínovi jej darovala, aby jí do smrti začnouc 1706 léta každý rok 3 větele žita dával}	11
6.	<Václava Hrdličky> Jiříka Vlaška	15
7.	pana Matěje Žáka	16
8.	<Pavla Malhy> p[ana] Matěje Mertle	25
9.	pana Matěje Hrdličky	23
10.	<Jana Velického> {prodaný 6. Martii 1713 panu Alexandru Královi za 17 zlatých a 2 od žita contrib[uti] 1,5 krejcaru na sebe přejímá}	35 <10>
11.	<Jiříka Velického> {již p[ana] Alexandra Krále za 48 zlatých dne 24. Januarii 1713 koupený, z kterého měsíčně contr[ibuti] 2 krejcare 3 denáry platu na sebe přejímá}	<23>
12.	Martina Kotyzy	10
	{Dne 6. Decembris odprodal Martin Kotyza s vůlí p[ana] p[urkmistra] a p[ánů] Matějovi Gravovi z těch 19 záhonů za 1 zlatý k svému dědičnému užívání.}	9

fol. 36v

N[ummero]		záhony
13.	<Václava Mocle> Filip Kratochvíle	8
14.	<Jiříka Kadeřávka> již Jakuba Bláhy	16
15.	<Adama Levinského> již Samiše	7
16.	<Vavřiny Raubíka> Kadeřávek drží	15
17.	p[ana] Jakuba <Krejčího> Toryna	13
18.	<Jiříka Nedbala> Jiříka Kratochvíle	12
19.	<Jiříka Studeného, jinak Lexy> {již pana Alexandra Krále, který v létu 1712 koupil }	31
20.	Jiříka Lista p[ana] Václava Batky {klínem záhony pod 2 strychy}	18

Zadní strana, od téhož praveného padělku jdouc.

1.	<Jiříka a nyní Václava Mocle> již Filipa Kratochvíle]	11
2.	<Lukáše Kučery> Beránka	10
3.	Matěje Grova	14
4.	<Václava Mocle> již Víta Slámy	4
5.	<Jiříka Nedbala> {u Vodoteče takový jest Josef Denk dne 29. Octobris 1711 za jistou summu koupil }	9
6.	p[ana] Jakuba <Krejčího> Toryna	9
7.	<vdovy Denkové> {již p[ana] Alaxendra Krále, který naproti svému s Josefem Denkem roku 1712 zhandloval }	9
8.	Vavřiny Raubíky	29
9.	<Václava Hrdličky> Pavla <Jiříka>Kadeřávka, již Vlaška	<6> 5
10.	<Václava Mocle> Filip Kratochvíle	24
11.	Martina Kotyzy	5
12.	Matěje Šafáře	9
13.	<Kašpara Adamce> pana Václava Adamce	9

fol. 37r

14.	Martina Kotyzy	5
15.	<Jiříka Kotyzy> {již Jana Hroška za 8 zlatých 10 krejcarů 1709 roku koupený}	7

16.	<Jiřika Velického> {nyní Václava Kobsina, který 24. Januarii 1713 za 17,5 zlatých koupil a měsíčně contrib[uti] na sebe 1 krejcar 3 denáry přejal}	11
17.	<Jana Velického> Jana Hroška {dne 12. Septembris 1713 Jan Hrošek koupil od Jana Velického týž kaukus za 18 zlatých}	11
18.	Matěje Šafáře	9
19.	Jana Koženého	5
20.	<Petra Koženého> {dne 13. Octobris 1701 Matěj Graff koupil týž kaukus za 10 zlatých 30 krejcarů, z kterého contrib[uti] měsíčně 1 krejcar dává}	9
21.	<Václava Hrdličky> již Vlaška	13
22.	<Pavla Malhy> již p[ana] Mertla	24
23.	<Víta Bláhy> již p[an] Svoboda	9
24.	Jakuba Toryna {drží <...>, domečku zůstává}	14
25.	<Jiřika Velického> {1715 dne 21. Octobris prodal Lukášovi Paškovi za 24 zlatých}	13
26.	Václava Hrdličky	5
27.	<Víta Bláhy> Svobody, již Vlaška	32
28.	Jiřika Velického {1715 dne 6. Novembris odprodal Mat[ěji] Dvořákovi 8 záhonů}	1<0> 8 za 13,5 zlatých
29.	<Jiřika Hanuše> nyní Josefa Denka, který takový dne 6. Augusti 1711 za jistou summu koupil	10
30.	Víta Paška	11
	Finis ⁴⁷³	
31.	p[ana] Václava Batky {koupený od obce pode 2 strychy}	

fol. 37v

Léta páně 1701 dne 13. Augusti strhl se vítr hrozně veliký a neslýchaný po poledni před 4. hodinou, kterýžto na mnoho mno<ž>ství mil šířky a délky až do Sedmihradský

⁴⁷³ Finis - (lat.) konec.

země⁴⁷⁴ nesmírné škody na stavení, lesích a v poli zastihnoucího obilí ječného, totiž ječmene, ova sečených a hrachu vytrhaného v[e] výších do povětří pobral a zanes[1]. Místy hromobití velikým stavení popálil, zdejší věž prejzovou⁴⁷⁵ vedle komína na 1000 prejzů a háků odházal a nevyslovitelných škod podělal a to jen půl hodiny nešťastně trvalo, tak že lidé v[e] stavení a na poli v[e] velkém strachu byli a na to jasné slunce potom svítilo. Bůh všemohoucí rač od takového strachu a škody nás budoucně chrániti a opatrovati.

Téhož léta nadepsaného jest nad věží zdejší nová báně plechová vyzdvižena skroz pana Joanesa Hinterholtzera, klomfara a suseda Jindřichohradeckého, kterážto nížepsaného nákladu potřebovala, až zádušního prostředku jest vynaloženo takto:

Za 6 soudků plechu nového po 25 zlatých dáno	150 zlatých rýnských
Témuž nadepsanému klompfarovi od vybití téhož všeho plechu na celou novou bání po 10 zlatých od soudků	60 zlatých
Více jemu od vybití starého plechu, co se ku potřebě na hefty ⁴⁷⁶ vybralo	12 zlatých
Za 6500 hřebíků k heftování plechu po 1 zlatém 18 krejcarech	8 zlatých 27 krejcarů

fol. 38r

Item za 22 liber cínu k letování po 25 krejcarech	9 zlatých 10 krejcarů
Za 6 liber olova po 8 krejcarech	48 krejcarů
Za 3,5 koše Milíčského uhlí	28 krejcarů
Dvěma tesařům hradeckým, kteří čtvero lešení k bání dělali, dvoje nové ksymsy k bání a co tak na ni zapotřebí flekování bylo, na místo zhotovili, dáno	26 zlatých
Za 1 kopy prken, mimo co obec darovala, dáno	4 zlaté 24 krejcarů
Za 10 kop prkenných hřebíků	2 zlaté 4

⁴⁷⁴ Sedmihradská země - kdysi velkoknížectví ve východních Uhrách.

⁴⁷⁵ Prejz - zahnutá taška bez nosu.

⁴⁷⁶ Heft - držadlo, násada.

Dvěma tovaryšům klempířským spropitného	krejcary 1 zlatý 58 krejcarů
Za 6 párů prostranků	51 krejcarů
Útraty na posly a foram dáno	1 zlatý 19 krejcarů d[itto] 277 zlatých 29 krejcarů

fol. 38v

Pořízení Malhovské v paměť uvedené.

Léta páně 1701 dne 9. Junii pozůstala vdova Anna Malhová postupuje dobrovolně synu svému Pavlovi po svém manželzi zanechanou živnost se vším od starodávna k ní patřícím příslušenstvím i s tím co tak pořízení neb kšaft,⁴⁷⁷ poslední vůle neb[ožtíka] manžela jejího, sub datum 11. dne měsíce Martii 1696 roku vyměřuje pozůstalým sirotkům, tuto pořádnost činí, při kteréžto živnosti, jak za živobytí své a na jiných patero dítek k zaopatření tuto níže psaný vejminek⁴⁷⁸ sobě zanechává, kterýžto obě strany v přítomnosti pana purkmistra, pánů zdržeti slibují a to tak a ne jináče bez protržení zachovati povinni budou, jakž následuje,

1. Zanechává držitel živnosti paní mateři prostředního půl padělku Vorního, první zasetí jest jí povinen svým vlastním obilím zadělati, následovně bude máteř své obilí dávatí, které svým potahem všechno potřebné obilí zasítí podroben bude, jako kus louky v Klení, řečeném rybníčku až pod vršek, kudy pastýř s[ui] v[erbis] dobytek prohání, do smrti k užívání přáti.
2. Tkalcovský stav a půl nádobí k tomu příslušného mateř sobě zanechává.
3. Sedničku dajíce sobě paní mateř na svůj náklad z jisté marštálky spraviti, komůrku, chlívce na dobytek, půdu nad marštálí, čtvrt' parní, kousek zahrádky s[e] 2 stromy švestkovými pro dítky vyměřené k svému užívání vymlouvala.

⁴⁷⁷ Kšaft - závěť, poslední vůle.

⁴⁷⁸ Výminek - u venkovského obyvatelstva rozšířený právní útvar zakládající se na výměnkové smlouvě, kdy rolník postoupil své vlastnické právo k nemovitému majetku a statku nástupci s tou podmínkou, že ten se zavázal odvádět mu doživotní dávky, nejčastěji naturální.

fol. 39r

4. Semene lněného každý rok na svůj grunt, vedle svého 3 mírky, mrkve 1 velký neb 2 malý záhony, zelí dajíce mateř svou hlavatici 2 záhony, síti bude.
5. Za humny přikoupenou louku hospodář jest p[aní] mateři povinen semen kliditi, jako i kus od obce u Sosní přikoupeného Vorního gruntu, který svému synu na místě toho, co ji k oumladí přátí bude, za živobytí svého k užívání zanechává a po smrti však její nadepsanou louku s tímž přikoupeným gruntem komu se nejlépe líbiti bude odprodati, to všem dětem mým rovným dílem odevzdávám.
6. Dříví, louč, co potřebovati p[aní] máteř bude, to všechno hospodář na místo k potopení přivésti a udělati povinen jest.
7. Na grunty vyměněné bude svým potahem hospodář s[ui] v[erbis] návoz voziti, zavorávati a všechno zasíti, jak prve obmezeno jest.
8. Sirotčí pozůstalé kšaftovním pořízením v jejich očekávajícím ženěním neb vdáváním vedle možnosti hospodáře na svůj náklad svatbičku a jiného nic více vybaviti povinen jest.
9. Po smrti své p[aní] mateře, kdyby nejmladší syn Jan na zdraví nedostatečný na živě déle pozůstávati měl, připadnout zcela zaúplna zase užívající grunt zpátkem té živnosti, jej naproti tomu užitku hospodář téhož svého Jana bratra do libosti své k vyživení, jak by nejlépe mohl jej opatřiti, na starost přijímá.
10. Zanechává p[aní] máteř synovi svému Pavlovi, již plnomocnému hospodáři, při té živnosti pár volů odkázaných a druhý pár

fol. 39v

- mladých přihospodařených, krávy 2, ovce 3, s[ui] v[erbis] svinského 3 kusy, vozy kovaný 2, brány 3, pluh s železem 1, ostatní hospodářství v úplně všechno.
11. Posledně, co v sobě obilí při této živnosti a jinde mezi lidmi na zimu a jarého vysetého se nachází, to při sklizení zanechává p[aní] máteř předně hospodáři, 4 mandele pšenice a m[andele] žita, na stráni zasetý oves ve vsi Hůrkách⁴⁷⁹ podobně napřed bráti, o ostatní ale obilí v slámě na poli polovičně se děliti budou, contrib[uti] do s[vatého] Václava 1701, úroky knížecí, vejruňky,⁴⁸⁰ sýpky dobytčí a jinší poplatky příslušný, to všechno mateř s hospodářem vypravovati bude. A co

⁴⁷⁹ Hůrky - obec ležící v Jižních Čechách nedaleko Lišova.

⁴⁸⁰ Vejruňky - zpravidla pravidelné splátky na grunt.

tak dále často psaná Anna Malhová svým dětem, majíce to až dotad v[e] svém opatrování, vstahující se na poslední vůli svého manžela kšaftující, jakožto jich otec pod ochranu vzácného magistrátu lišovského náležitě postupuje a právem mateřským zcela záúplna vskutku odevzdávaje, jakž níže psaný inventář dosvědčuje.

Voršile, dceři, místo pár volů 40 zlatých	
m[íšenských] pěněž a	1 krávu
Item ovec, u Bártů v[e] Slověnicích ⁴⁸¹ naspolek	4 bahnice
Rosáliji: vejřezky 4 léty u Urbanů v[e] Štěpánově ⁴⁸²	1 pár
Krávu na živě	1
Ovec: u Frolíků v Hůrkách naspolek	3 bahnice
Václavovi: vejřezky 4 léty	1 pár
Janovi: vejřezky 2 léty	1 pár
Ovec doma chovaných	4 kusy

fol. 40r

Krmě, vejřezky 4 léty	1 pár
Ovec doma chovaných	4 kusy

Stalo se toto z obojí strany dobrovolné porovnaní k budoucímu zachování, v domě radním městys Lišova dne 3. Junii léta 1701.

Za úřadu purkmisterského pana Jakuba Fábery.

fol. 40v

Léta 1702 dne 16. Octobris jest skrze vzácnou přítomnost Jeho Vysoce Osvícené Kníž[ecí] milosti ze Švarzenbergku (titl.)⁴⁸³ slavnou commissi, totiž J[eho] M[ilost] pana Jiřího Antoni Bořka, ten čas představeného inspektora, a urozeného pana Andresa Schwankh Franksstattera, hejtmama hlubockého, též pana Vojtěcha Václava Zelenku, důchodního, následovně úřad konšelských povinnostech confirmírován.

⁴⁸¹ Slověnice - obec ležící v Jižních Čechách nedaleko Lišova.

⁴⁸² Štěpánov - nejspíše jsou míněny Štěpánovice, obec ležící nedaleko Lišova.

⁴⁸³ Ferdinand Vilém Eusebius ze Schwarzenberku.

1. Matěj Žák, primátor	Rychtář
2. Matěj Hrdlička	Lorentz Höffer
3. Jakub Toryn	Starší obecní
4. Filip Kříž	1. Martin Beránek
5. Matěj Kotyza	2. Daniel Ježek
6. Andres Printz	3. Andres Mikšíček
7. Jakub Veselý	4. Jiřík Hanuš
8. Havel Graff	5. Šimon Svoboda
9. † Jan Heleport	6. Matěj Velickej
10. Matěj Mertl	
11. Václav Batka	Mejtnej: Matěj Hrdlička
12. † Jákob Proskočil	Hajnej: Josef Weiss

fol. 41r

Léta 1705 dne 14. Julii spatřovala vzácná com[m]issi životné (titl.), J[eho] M[ilost] pan Václav Netolický z Přehořova,⁴⁸⁴ J[eho] M[ilost] pan Vrazda z Vlčovse,⁴⁸⁵ od slov[utného] úřadu krajského deputírovaný s panem Šimonem Fr[antiškem] Štikou, hlubockým contrib[ucionářem],⁴⁸⁶ co se tak mezi p[ány] sousedy gruntů porostlých a neužitečných nachází, z kterýchžto má nová usedlost k zapravení větší contrib[uti] tomuto městys přicházeti.

	Vedle revisitati ⁴⁸⁷ 1678 roku má výsevku:	Osiva 1705 na zimou a jaro.	Porostlých lesem a neužitečných	
	strychy		Připsáno	Má effective ⁴⁸⁸
1. Jan Bičan	24	14		10
Jakub Toryn	36	20	10	6
Lukáš Polák	20	12	3	5
3. Adam Novák	19	10	6	3

⁴⁸⁴ Přehořov - obec ležící v okrese Tábor.

⁴⁸⁵ Vlčoves - tedy Vlčeves, obec ležící v okrese Tábor.

⁴⁸⁶ Contribucionář - výběřčí pozemkové daně.

⁴⁸⁷ Revisitati - z lat. revisi, ere znovu navštívit, návštěva, kontrola.

⁴⁸⁸ Effective - (lat.) vykonáno, provedeno.

19. Vavřina Raubík	54	41	10	3
Matěj Hrdlička	70	55	10	5
14. Jakub Bláha	29	20	7	2
23. Lorentz Höffer	44	26	3	15
Matěj Kotyza	28	20	7	2
Vavřina Hlaváč	36	24	10	2
Anton Dvořák	18	12	5	1
vdova Proskočilová, bednářka	28	20	7	1
Václav Hlináček	22	19	2	1
vdova Straková	22	16	4	2
Andres Procházka	8,5	7		1,5
František Lexa				1,5
Andres Mikšíček	30	19	10	1

fol. 41v

Léta páně 1706 dne 30. Junii jest skrze dopuštění boží, hromobitím u Pavla Paška, souseda zdejšího, po 11. hodině v noci na stájích dobytčích ohněm hrozným zapáleno a shořelo u něho všechno stavení mimo stodoly a mnoho nábytků hospodářských, odkud se přeneslo na dům Lorence Höffera, toho času rychtáře, kterému všechno stavení ode dřeva, stodola a za mnoho zlatých hospodářských věcí shořelo, od něho Kašpara Veselého dům a Tomáše Fialy, mimo zdi všechno stavení do gruntu s mnoha pěknými nábytky hospodářskými v[e] zkázu přišlo. U Václava Mocle toliko nad marštalí zděnou krov, stodola a kolna a u p[ana] Matěje Kotyzy toliko kolna postraní zánovní shořela. Kdež se za mnoho množství lidem ten ukrutný oheň přetrh, od kteréhož nás budoucně Bůh všemohoucí a svatý Florian, patron téhož městys, rač chrániti a od takové škodné a strašlivé metly opatrovati.

fol. 42r

Léta 1706 17. Augusti jest skrze vzácnou přítomnost Jeho Vysoce Osvícené kníž[ecí] milosti ze Švarzenbergku (titl.)⁴⁸⁹ slavnou commissi, totiž J[eho] M[ilost] pana Andresa Schwankh Fransstattera, ten čas představeného inspectora, a urozeného pana Rudolfa

⁴⁸⁹ Adam František ze Schwarzenberku.

Fr. Praxle, hejtmana hlubockého, a Vojtěcha Václ[ava] Zelenku, důchodního, následující úřady konšelské confirmovány.

1. Matěj Žák, primátor	Rychtář
2. Matěj Hrdlička	Václav Vobratanský
3. Jakub Toryn	Starší obecní
4. Filip Kříž	Kašpar Kolář
5. Matěj Kotyza	Kašpar Adamec
6. Andres Printz	Šimon Svoboda
7. Jakub Veselý	Martin Velickej
8. Havel Graff	Řehoř Soukup
9. Matěj Mertl	Vavřina Bohoněk
10. Václav Batka	
11. Lorentz Höffer	Mejtnej: Matěj Hrdličky
12. Jiřík Hanuš	Hajnej: Josef Weiss

fol. 42v

Léta páně 1709 dne 14. Junii jest skrze vzácnou přítomnost Jeho Vysoce Osvícené knížecí milosti ze Švarzenbergku (titul)⁴⁹⁰ slavnou com[m]issi, totiž J[eho] M[ilost] pana Andresa Schwankh Fransstattera, ten čas představeného inspectora, a urozeného pana Rudolfa Fr. Praxle, hejtmana hlubockého, a pana Vojtěcha Václava Zelenku, důchodního, následující úřady konšelské confirmovány.

1. Matěj Žák, primátor	Rychtář
2. Matěj Hrdlička	Václav Batka
3. Matěj Kotyza	Starší obecní
4. Ondřej Printz †	Václav Vobratanský
5. Jakub Veselý	† Kašpar Adamec
6. Havel Graff	Šimon Svoboda
7. Matěj Mertl	Řehoř Soukup
8. Lorentz Höffer	Vavřina Bohoněk
9. Jiřík Hanuš	Alexandr Král
10. Kašpar Kolář †	
11. Jakub Fáber	Mejtnej: Matěj Hrdličky

⁴⁹⁰ Adam František ze Schwarzenberku.

fol. 43r

Léta 1701 dne 1. Octobris majíce v obecním dvoře pacholka sloužícího jménem Pavel Vavřů z Borovan⁴⁹¹ deserdirujícího recroutu,⁴⁹² který sobě sirotka Maryjánu Čermákovou, zdejší spolu v témž dvoře sloužící k stavu manželskému jest oblíbil a s ní se bez nejmenšího vědomí a v tom vůle dané od vzác[ného] magistrátu, skrze dvojctihodného pana faráře (titul) Johanna Manna⁴⁹³ zdejšího obyčejným trojím prohlášen, copalírovati dal, že pak již časté proti takovým zběhlým lidem od místodržících milostivé poručení prošli, aby se nakonec jim k potvrzení stavu manželského nedovolilo. Nicméně pro uvarování nějaké budoucí nesnáze a zaneprázdnění usnesením celého magistrátu jest z domu radního nadepsanému J[eho] M[ilosti] panu faráři našemu skrze vyslání p[ana] Vavřiny Bohoňka a p[ana] Řehoře Soukupa vzkázáno bylo, že dotknutý Pavel Vávra bez vůle a vědomí téhož sirotka Maryanu Čermákovou pod ochranu patřící za manželku sobě ji pojmout, ohlásiti se dal, což při prvním prohlášení v ochranu páně jednomu každému proti tak ostrému zapovězení ku podivení přišlo a kdyby z toho pocházejícího účinku budoucnně

fol. 43v

nějaká pokuta následovati měla, že se tu úřad za nevinný ohrazena činí. Načež J[eho] M[ilost] pan farář po vyslaných zase úřadu k odpovědi vzkázal, že on má vůli svobodné lidi copulírovati, však na ten způsob an by s[vatý] pokoj býti měl, že by nevěsta svodná, kde on ženich poddaný jest byl, s ním v poddanost přijíti musela, že se úřad toho nic obávati nemá, an by co takového na odpor přijíti mělo, že by on sám za to nejlepěji odpovídati musel. Pročež tuto pro budoucí paměť toto pravdivé ustanovení ad notam se zapsalo za úřadu purkmisterského pana Jakuba Fábery.

⁴⁹¹ Borovany - město ležící v jižních Čechách nedaleko Českých Budějovic.

⁴⁹² Recrout - tedy rekrut, branec u vojska.

⁴⁹³ Farář Jan Mann v Lišově působil v letech 1707-1723. Za jeho působení byl v lišovském kostele sv. Václava postaven nový oltář; Václav Vašek, *Historie*, s. 285-303.

fol.44r

Léta páně 1711 dne 10. Novembris obnoven jest vejchod skrze níže psané osoby při obecním rybníčku jménem Čížkovským,⁴⁹⁴ který skrze dvůr a zahradu Vilíma Čížka, již nyní jeho Václava bratra náměstka, od paměti lidské při lovení a svážení ryb forma svůj svodný vejjezd má, při kterémžto rybníčku pro rozšíření a zveřejnění hráze kus místa s[e] 3 kopami mí[šeňskými] od obce se zaplatilo. Však aby budoucí náměstkové jeho k žádné újmě a škodě téhož obecního rybníčku nečelili, jest pro budoucí věčnou paměť tento rybníček u přítomnosti Václava Čížka v pokojném a dobrém pozorování kamennýma sady bezpečně vsazenýma obhrazen, následovně takto:

1. Sad kamenný jest vsazený konec zahrady Čížkovské, od můstku dřevěného délky 4,5 lokte pražského,⁴⁹⁵ okazuje od něho bokem pod hrází nakonec do polovic potrubí k rybníčku patřícího 11 sáhů 0,5 lokte, jdouc na. 2. Kámen sázený konec z druhé strany hráze 8,5 sáhů, odkad přes hráz okolo rybníčka na. 3. Sad 13 sáhů 0,25 lokte vynáší,

fol. 44v

pak zase od téhož do chobotu, na. 4. Kámen jest 9,5 sáhů neméně na šířku po šikmo dolů nakonec meze u samého plotu Andresa Procházky. 5. Kamene vsazeného 18 sáhů 0,25 lokte, tu již posledně na první kámen kolem obsazeného rybníčka zavírá se, 16 sáhů 0,25 lokte, však s tím obmezením, že místo a půda pod hrází Václavovi Čížkovi a budoucím trávou k užívání patřiti bude a to se na dosvědčení stalo: za úřadu purkmisterského pana Matěje Velického, spolu deputírovaných: pana Matěje Kotyzy, p[ana] Václava Batka, rychtáře, starších obecních, p[an] Vavřinec Bohoněk a p[an] Řehoř Soukup, též sousedé: Lukáš Straka, Andres Procházka a Václav Čížek, spisovatelem radním písařem Lukášem Kasparidesem. Anno die ut supra.

fol. 45r

Léta páně 1712 dne 8. Julii jest skrze vzácnou přítomnost J[eho] V[ysoc]e O[svícené] kníž[ecí] milosti ze Švarzenbergku (titul)⁴⁹⁶ slavnou commissi, totiž J[eho] M[ilost] pana Matěje Draxlera, ten čas představeného vrchního hejtmana, a urozeného pana

⁴⁹⁴ Čížkovský rybník - též Jandovský, rybník, který se nacházel jižně za městečkem; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 144.

⁴⁹⁵ Pražský loket - stará délková míra, přibližně 59,389 cm.

⁴⁹⁶ Adam František ze Schwarzenberku.

Václava J[osefa] Ant[onína] Dvořáka, hejtmana hlubockého, též pana Matouše Drahného, hlubockého důchodního, následovně úřad v konšelských povinnostech confirmován.

1. Matěj Žák, primátor	Rychtář
2. Matěj Hrdlička	Johannes Lang
3. Matěj Kotyza † {umřel 3. Aprilis 1714}	Starší obecní
4. Jakub Veselý	1. Lukáš Zelenka
5. Havel Grov	2. Řehoř Soukup
6. Matěj Mertl	3. Vavřinec Bohoněk
7. Lorentz Höffer	4. Alexandr Král
8. Jiřík Hanuš	5. Václav Adamec
9. Jakub Fáber	6. Jan Keš
10. Matěj Velický	
11. Václav Vobratanský	Mejtnej: Matěj Hrdlička
12. Václav Batka	Hajnej: Anton Dvořáček

fol. 45v

Léta 1715 dne 14. Februarii za úřadu purkmisterského pana Václava Vobratenského stoje životně v plné radě pan Jakub Fáber v domě radním, dává svému též přítomně stojícímu zeti, Šimonovi Kurážovi, takovou dokonalou budoucí nadějí a slibuje rukou dání panu purkmistrovi, pokud jej pravený zeť s manželkou jeho pěkně poslouchati a v bázni boží věrně při domě hospodařiti, nápomocní budou, že jim netoliko ten kus chleba a více co pán Bůh požehnati ráčí, spolu s ním až do smrti užívati moci budou. Však po smrti jeho takovým ohledem, teprva dům s hospodářstvím a rovný díl s druhými dětmi na vyplaceném domu celým právem k užívání odevzdává a neproměnitelně slibuje, si jsouce pan Fáber zeti svému opáčenému 77 zlatých hotových peněz dlužen, jemuž takový place<no> býti chce, však dokud mu jich nesplatí, místo interesse z užitku jemu kus gruntu k zasívání obilí každý rok dávati bude, s tím obmezením, an by mu v jeho starším následujícím mdlým věku prostředky na vydání nestačily, tehdy sobě 2 přikoupené polopadělčí k svému disponování aneb odprodání v moci a vládnutí zanechává. Což pro paměť uvedeno jest. Anno die ut supra.

fol. 46r

Léta páně 1712 dne 31. Julii tak jakož jest slovný a opatrný pan Matěj Žák, rodič zdejší, ten čas zřízený primátor, spolu vzácný úřad purkmistrský držící tohoto městys Lišova, obzvláštní milostí božskou propůjčující věku svého 76 let stáří, s[e] šlechetnou paní Kateřinou, manželkou jeho, 77 let, v stavu ale s[vatém] manželském 53 let, v úřadu primaském 36 a inspectorem kníž[ecího] špitála 36 let, v dobrém zdraví dočkal a na poděkování Bohu všemohoucímu k přeložení 50ti lety církevní confirmati⁴⁹⁷ a druhé svatby jest mší svatou sollemniter⁴⁹⁸ s přijatými duchovními ceremoniemi⁴⁹⁹ sloužiti dal, ku které horlivé slavnosti memorialiter⁵⁰⁰ J[eho] V[ysoce] O[svícenou] kníž[ecí] milost Adama Fr[antiška] z[e] Švarzenbergku (titul), nejvyššího dvorského J[eho] M[ilosti] cí[sařské] marchala,⁵⁰¹ pána pána našeho milostivějšího, ten čas v Prespurku⁵⁰² při J[eho] cí[sařském] a král[ovském] dvoře jsoucího, jako i vysoce osvícenou kněžnu a paní paní Eleonoru Magdalénu Švarzenbergkovou, rozenou kněžnou z Lobkovic, vejvodě z[e] Sajanu, ten čas residující na hradě zámku Hlubockém, podobně sám osobně s radním písařem Lukášem Kasparidesem skrze poníženy spis do vlastních rukou dodaný, jest pozval, ku kterému jistě ústní otázky milostivě podávala. Na svém

fol. 46v

však místě k té nábožné slavnosti a tractati,⁵⁰³ jenž v radním domě se konala, pana Aufwartera⁵⁰⁴ svého s obdarováním pár dukátů na zlatě, jako i dotknutý J[eho] V[ysoce] O[svícená] Kníž[ecí] milost vedle německého rescriptu sig[natum]⁵⁰⁵ z Prespurku 30. Julii 1715 tuto prodůvěřený slovo od slova záhodné u velké aestimati⁵⁰⁶ nížeji položeného, (titul) pana Václava Dvořáka, hejtmána hlubockého, na svém vysokým místě seděti jest confirmírovala, na dokázání propůjčujícího velkou milostí též

⁴⁹⁷ Confirmati - potvrzení, z lat. confirmo, are - upevnit potvrdit.

⁴⁹⁸ Sollemniter - (lat.) slavnostně.

⁴⁹⁹ Ceremonie - obřad, slavnost.

⁵⁰⁰ Memorialiter - (lat.) znamenitě, pamětihodně.

⁵⁰¹ Marchal - tedy maršál nebo též polní maršálek patří mezi nejvyšší vojenské hodnosti.

⁵⁰² Prešpurk - starý název Bratislavy.

⁵⁰³ Tractati - z lat. tractatus - kázání.

⁵⁰⁴ Aufwarter - sluha, posluha z něm. aufwarten - obsluhovat, posluhovat.

⁵⁰⁵ Signatum - z lat. signo, are podepsat, označit, pečeti.

⁵⁰⁶ Aestimati - z lat. aestimatio ocenění, hodnocení.

regulující 1 sudem piva a 1 teletem, neméně od vzácného magistrátu zdejšího z obecních prostředků 24 zlatých rýnských a 2,25 sudem piva, tuto starou svatbu jsou dobrotivě okrášlili. Naproti ale svrchu psaný pan Žák dobromyslně na památku věčnou 80 zlatých rýnských capitálu obci této na starost pod interesse buď 5 neb 6 percento, aby to interesse vycházející chudým lidem v almužně měsíčně skrze pana purkmistra, vedle obecního vydání, rozdávana býti mohla a byla, jako přítomný J[eho] M[ilost] pan vrchní hejtman Draxler s urozenou paní svou, páni officíři⁵⁰⁷ s jejich paničkami, pan hejtman hlubocký, pan hejtman Záhorka z Protivína s pány officíry, s 6 duchovními pány faráři, při stolování 45, mimo vzácný magistrát a starších obecních, jenž druhého dne účastni pozůstalými pány hosty, též 40 osob

fol. 47r

jest se skutečně vynacházelo. To na svůj vlastní náklad peněžitý všechno tak šťastně vystrojil a s obveselením masie a fajerhornu v samé bázni boží s pochvalou se odkvasilo posledně celé obci z Hluboké darovaný 1 sud piva a pánům 1 vědro, též za 1 zlatý 30 krejcarů chleba k stravení se dalo, s tím se vinšování tak dokonalo. Což nyní i pro budoucí památku potomků našich, z ohledu též k tomu doloženého, poněvadž církevní správce, dvojctihodný a vysoce učený pan Vavřinec Král, rodič a farář zdejší, též v zašlém létu 1700 den s[vatého] Václava, patrona českého, založení chrámu páně zdejšího, sollemniter s polními trubami a vlaskými bubny svou druhou nábožnou primiti sobě připomínal, pro jeho chvalitebné v[e] světským povolání této shromážděné obce s vyhledávajícím, dnem nocí pečujícím dobrým ziskem příkladně řídíce, budoucím náměstkům pak takových šlápějí po sobě zanechajíce, tuto zpozorováním ad notam⁵⁰⁸ se uvozuje, jim pak bohobojným starým manželům Bůh všemohoucí rač dalšího dobrého zdraví a hojného požehnání v tomto pomíjejícím údolí ještě štědře propůjčiti, po strasti pak tuto z živých vykročení království nebeské, kdež by s radostným plesáním na tvář božskou patřiti mohli bez konce. To jim upřímným srdcem s mnoha přejícími tento věrný spisovatel Kasparides vinšuje.

⁵⁰⁷ Officíři - důstojníci.

⁵⁰⁸ Ad notam - (lat.) k zaznamenání, na vědomost.

fol .47v

Lieber hauptman, zu mahlen der oberhauptmann selbst, so wohl alls ihr in ewerem gehorsten bericht von 23. expi. Dem lischawer Primator Matthias Zak seines bey diessem Ambt durch uiele lange Jahr, so wohlgegen unss, alls die dortige gemeinde bezeigten wohl verhaltende, guten Wirtschaftt trewe und fleisses halber, ein sonderbahres guttes zeugnus bey gelegen, so haben wur sein von euch mit eingeschikten memorial, war einen unss er seiner auf den 31. Hiug nach uberlegung des 53 Jahrs in dem Ehestandt mit seinem Eheweib, christlicher gewoheheit nach vorhabenden andermahligen copulations actum⁵⁰⁹ gehorst offeriret und unss daryn einladet, umb so uiell mehr g[na]digst und wohl aufgenommen allswur winschen mochten, dergleichen wohl verhalten, auch uon andern unseren getrewen unterthanen offers zu vernehmen, zu desse mehrer bezeugung wur dann hiermit g[na]digst begehren, dass in unserem andermahlegen copulations actu erscheinen, od[er] aber einen ewerer subalternern darzu abordnen und ihne zu gleich ein vashier nebst 1 kalb in rechnungen passirlich hierzu verrechnen sollet. Sig[natum] Prespurg den 30. Julii 1712.

A[dam] F[rantz], F[ürsten] z[u] Schwarzenberg.

An[toni] Dvorzak die einladung des Lischawer primator zu den vorhabenden andermahligen copulations actum betreffend.

fol. 48r

Léta páně 1715 dne 23. Maje jest skrze vzácnou přítomnost J[eho] V[ysoc]e O[svícen]é kníž[ecí] milosti ze Švarzenbergku (titul)⁵¹⁰ slavnou commissi, totiž J[eho] M[ilost] pana Matěje Draxlera, ten čas představeného hospodářské rady a vrchního hejtmana, též urozeného pana Václava J[osefa] Ant[onína] Dvořáka, hejtmana hlubockého, a pana Matouše Drahného, důchodního, následovně úřad konšelských povinnostech confirmován,

1. Matěj Žák, primátor	Rychtář
2. Lukáš Casparides, syndic[us] ⁵¹¹	Václav Adamec
3. Jakub Veselý	Starší obecní
4. Havel Graff	1. Lukáš Zelenka

⁵⁰⁹ Copulations actu - (lat.) akt manželského svazku.

⁵¹⁰ Adam František ze Schwarzenberku.

⁵¹¹ Syndicus - (lat.) písař.

5. Matěj Mertl	2. Řehoř Soukup
6. Lorentz Höffer	3. Vavřinec Bohoněk
7. Jiřík Hanuš	4. Alexandr Král
8. Jakub Fáber	5. Jan Keš
9. Matěj Velický	6. Josef Denk
10. Václav Vobratenský	
11. Václav Batka	
12. Jan Lang	

fol. 48v

Léta 1716 dne 5. Junii stalo se sousedské porovnání s Matějem Graffem a Josefem Soukupem způsobem tímto, že 1. dotčený Matěj Graff jest povinen od studánku až nahoru k poli, pro uvarování oboustranný dobytčí škody zamezení hraditi. 2. v přední straně Matěj Graff má svobodnou cestu k ježdění, mez toliko při Josefově straně jemu patřiti bude. 3. od předního sadu okolo jiných až do hrázky, zase pod zábřeskem Matěj Graff jezdití bude. 4. od hrázky až k lesu cesta jest rovná, pokud by u nich budoucí nenadálá chyba se státi měla, to obě strany takovou v dobrotě mezi sebou napraviti sobě slíbily.

Eodem dito, podobně mezi Janem Kešem a Matějem Graffem urovnání se stalo. 1. tak jak od uhlu domovního, kdežto mezník vsazený se nachází, jest povinen M. Graff roubený plot pořád k ostatním sadům až nahoru k mezi skutečně postaviti, rybníček Jana Keše jest v celosti k užívání. Však, že časem vytopením vody Grafffovi se v trávě chobotem škoda činí, uvolil se Jan Keš za tu škodu jemu každý rok při lovení na budoucí časy 1 kapra dávatí, jako i len k vymočení přáti.

Co se ale týče sídliště jeho, řečeném Krámářovského, jenž dosavadé zábřesky jsou, kde takový stavení

fol. 49r

bylo, šířka jeho obsahuje asi 13 kroků, délka pak od plotu až dolů do zábřesků, kteréžto místo dle hodnověrného vysvědčení paní Anny Prinzové jsouce její pan otec na tom domě Kešovským hospodářem a mnoho sousedů k spatření vyslaných pro budoucí vystavení a městys zvelebení sousedstva, za dobrý uznáno a celou obcí potvrzeno. Anno die ut supra, za úřadu purkmisterského pana Lukáše Kasparidesa.

fol. 49v

Léta páně 1719 dne 13. Martii obnoven jest zdejší úřad konšelský skrze urozeného a statečného vладыku pana Františka Simeona Lužického, hospodářské kníž[ecí] rady a vrchního hejtmana, též urozeného pana Václava J[osefa] Ant[onína] Dvořáka, hejtmana hlubockého, následovně takto,

1. Vavřinec Heffer, primátor	Rychtář
2. Lukáš Kasparides, radní	Josef Denk
3. Jakub Veselý	Starší obecní
4. Havel Graff	1. Vavřinec Bohoněk
5. Matěj Mertl	2. Řehoř Soukup
6. Jakob Fáber	3. Lukáš Pašek
7. Matěj Velický	4. Vít Ferepaur
8. Václav Batka	5. Pavel Kadeřávek
9. Jan Lang	6. Pavel Šíma
10. Václav Adamec	
11. Lukáš Zelenka	
12. Jan Keš	

fol. 50r

Léta páně 1720 dle kontribučního rejstříku jest pro budoucí paměť do této knihy uvedeno jak mnoho jeden každý soused v městys Lišově jedné Militární cotribuci⁵¹² rozvržené z vmu svého repartirovaných peněz hotových povinen vypláceti, jakž následuje,

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Jan Bičan	1	30	1,5	Jan Král	–	44	3
p[an] Matěj Velický	–	43	4,5	Jakub Bláha	1	46	4,5
Jan Novák	1	42	3	p[an] Matěj Mertl	3	3	3
Vavřinec	–	21	1,5	p[aní] Máře	1	31	1,5
Pelikán				Slámová			
Václav Velický	1	34	–	Pavel Fencalík	1	45	1,5
{1 zlatý 36							

⁵¹² Militární kontribuce - vojenská, válečná kontribuce.

krejcarů	–	4	–					
1721 od	–	2	–					
Střebličky								
přejímá,								
1723 z								
kaukusu								
prodaného se								
odpisuje}								
Jan Velický	–	24	3	p[an] Matěj Hrdlička	4	28	4,5	
Mikuláš	–	52	3	p[an] Paval	<2>	<42>	–	
Spausta				Kadeřávek	2	10	–	
				{ 1723 léta z padělku prodaného p[anu] Denkovi srazí sobě, 32 krejcarů bude dávati}				
Jan Augusta	2	8	3	Filip Kratochvíle	1	35	4,5	
Pavel Princ	1	38	4,5	p[an] Lukáš Pašek	1	51	1,5	
† Šimon	2	2	3	Jiřík Fořtl	2	25	1,5	
Svovoda								
Ludvík	1	43	3	p[an] Lorenc Heffer	2	25	1,5	
Kadeřávek								
p[an] Lukáš				p[an] Jan Lang	1	33	4,5	
Kasparides,								
32 krejcarů								
Item za obecní	–	35	–					
podílky								
3 krejcary								
Latus	15	16	–	Latus	24	24	4,5	

fol. 50v

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Tomáš Fiala	1	28	1,5	Jan Straka	–	57	3
Pavel Kotyza	1	26	1,5	Lukáš Polák	1	52	3
p[an] Řehoř Soukup	1	58	4,5	Jiřík Hanuš	1	21	4,5

p[an] Václav Batka		53	1,5	Jilí Tůma	1	8	4,5
p[an] Vít Ferepaur	–	55	1,5	Jakub Beránek	–	57	3
				{1zlatý 1 krejcar 1722 z kaukusu od M[atěje] Graffa příráží se, 1723 z kaukusu od V[áclava] Velického}	–	1	–
					–	2	–
Jan Koženej	–	<59>	<1,5>	Jiřík Egrman	–	59	1,5
{ dá 58 krejcarů 3 halře 1722 z kaukusu prodaného M[atěji] Dvořákovi sráží se}	–	–	4,5				
p[an] Pavel Šíma	–	48	4,5	p[an] Havel Graff	2	61	1,5
Josef Vajs	–	48	4,5	Václav Mocl	1	19	3
Petr Janeček 1725 roku	–	22	–				
Martin Skřiváček	2	8	4,5	Vavřinec Roubík	–	18	3
Antonín Dvořáček	–	52	3	p[an] Josef Denk	<1>	<13>	<4,5>
				{odrazí sobě 1723 roku ze 2 kaukusů prodaných 4 krejcarů, z podílku koupeného od P[avla] Kadeřávka připisuje se, 32 krejcarů bude dávati}	1	41	4
Tomáš Janeček	–	40	3	Alexandr Král	–	55	1,5
Vilím Svoboda	1	6	1,5	p[an] Jan Keš	2	23	3
				{1722 z kaukusu M[atěji] Dvořáčkovi sráží se}	–	–	4,5
p[an] Jakub Veselý	–	32	3	Matěj Graff	<1>	<1>	<3>
				{59 krejcarů 1,5 denáru, 56 krejcarů 3 denáry, 1722 porazí se z kaukusu prodaného Beránkovi. Item p[anu] Jiřikovi Feytlovi, též 2 krejcarů}	–	–	1,5
p[an] Jakub Fáber	1	13	4,5	Josef Střeleček	–	26	–
Vít Pašek	–	33	1,5	Josef Soukup	1	38	–
p[an] Václav Adamec	2	35	–	Václav Svoboda	–	19	3
				{16,5 krejcarů. Item z řemesla 3}			

Jan Dršťka	–	53	4,5	krejčary}	Lukáš Straka	1	18	4,5
Václav Toryn	<1>	<16>	<1,5>		Matěj Soukup	–	51	1,5
{1721 z půl padělku Jiříkovi Feytlovi prodaného 14 krejčarů 3 denáry srazí se, 1723 z druhého se srazí též 14,5 krejčaru}	<1>	<7>	<4,5>					
	–	53	1,5					
Latus	21	11	–		Latus	21	9	–

fol. 51r

	zlaté	krejčary	denáry		zlaté	krejčary	denáry
Lukáš	–	20	–	Jiřík Kratochvíle	–	41	4,5
Novotný							
Andres	1	3	4,5	Mikuláš Babněk	1	12	4,5
Procházka							
p[an] Vavřinec	–	56	1,5	Martin Kotyza	–	24	1,5
Bohoněk				{1721 z kaukusu od obce kopeného}	–	1	4,5
Václav	–	23	4,5	Kateřina Šafářová	–	36	4,5
Pekárek							
Melichar	–	33	4,5	Filip Lexa	–	23	–
Glauber	–	3	–	{3 kerjary z místa}			
{1713 Vít Chvojka z místa přejímá}							
František	–	20	–	Vít Sláma	–	31	1,5
Novosetský							
Václav	–	39	4,5	Matěj Samyš	–	37	3
Kobsyn							
Jan Růžička	–	54	1,5	Rudolf Bohoněk	–	51	1,5
p[an] Josef	–	15	–	Tomáš Vortner	–	22	3
Malagreda	–	4	–				
{1722 z koupeného pole od Hend[rycha] Nového}							
Václav Čížek	–	34	3	p[an] Václav	–	50	4,5
				Vobratenský			
Václav	–	22	3	Tomáš Fáber	–	47	4,5

Leitnandt							
Jan Konopa	1	3	4,5	Jan Piberka	–	29	–
				{1713 z kaukusu p[ana] Denka dá. Z padělku od Stanislava koup[eného]}	–	2	–
					–	4	3
Jiřík Vlašek	–	33	4,5	Jiřík Feytl	–	22	3
				{51,5 krejcaru<43 krejcarů> dá 1721 z kaukusu od obce koup[eného, z kaukusu od M[atěje] Graffa}	–	2	–
					–	2	–
Jiřík List	–	31	1,5	Matěj Mach	–	19	–
Matěj	–	32	4,5	Josef Střevlička	–	34	3
Dvořáček				{odrazí sobě a přirazí V[áclavu] Velickému}	–	4	–
{z kaukusu od Jana Koženého, z kaukusu od M[atěje] Graffa koup[eného, 1723 z kaukusu od p[ana] Denka dá}	–	–	4,5				
	–	1	<3>				
	–	2	–				
Jiřík Mikšíček	1	41	1,5	Václav Trol	–	17	–
						rest 19	
p[an] Llukáš	2	15	4,5	Hendrych Nový	–	<23>	–
Zelenka				{1722 z prodaného pole p[ana] Malagrada srazí se}	–	rest 19	
					–	4	–
Jan Hrošek	–	51	4,5				
Latus	13	53	4,5	Latus	9	45	3
				Summa: 95 sousedů odvedou 105 zlatých <40> 58 krejcarů			
				Vít<Nvosetský>	–	18	–
				Chvojka			
				{1723 contrib[uti] 15 krejcarů a z místa od Glaubera 3 krejcarů}			
				Petr Janeček, kolář	–	22	–
				{měsíčně}			

fol. 51v

Léta 1718 dne 10. Decembris po vykonaném accordu⁵¹³ soudného lesa s pány Budějovskými, strany spolu majícího pustého rybníčka, též usnesení se stalo, majíce tuto obec lišovská s pány Budějovskými před 80 léty též rybníček na 40 kop plodů na výtah nasazený a skrze velkou povodeň v hrázích zkažený, aby se budoucně trávou užíval, který skrze 12 lidí poddaných budějovských a tolik též našich lidí nadepsaného dne vedle vyměření od chobotu kamenného sadu začnouce až k samý hrázi šířkou stoku pro spád vody a vysušení půdy s vyplaněním dříví uděláno jest, budoucně dřevěný srub v hrázi obojím nákladem se dělati má, podobně oboustranně hranice a mezující lesy deputirovanou commissi prošly a kameny hraničními odděleno jest a na takové 2 exempláře jednostejné, jeden pro paměť naší a druhý pro pány budějovský zvyhotovený se vynachází. Léta a dne svrchu psaného.

fol. 52r

Léta 1719 dne 26. Aprilis usnesla se celá obec pro nedostatek výtažných rybníčků jeden nový rybníček na Sviní louce pro potřebu svou kaprovou násadu u samé silnice budějovské udělati, který skrze mistra Matěje Šafáře, cihláře, téhož výš dotčeného dne novou troubou s 12 sousedy pracující založen jest a za 14 dnů na okolek vždy po 12 osobách novou hrázi zvyhotovený, při kterémžto díle mistrovi denně po 15 krej[carech] platu a za 2 krejcarey chleba. Podobně nadepsaným 12 osobám denně za 2 krejcarey společně s[e] základ[n]ím a dodělným, všeho vydáno 17 zlatých 45 krejcarů, naproti té však cassirované louce suchoparné bývajíce fůra sena, zase budoucně okrajky to seno vynésti mohou, jako i v témž vyplaněném polovičním rybníce jedna nová a druhá nad chobotem Horního rybníka⁵¹⁴ velmi pěkná a třetí nad rybníkem Čekalem⁵¹⁵ v pastvišťatech louky k obecnímu dvoru udělané jsou a to za správy primaské pana Lorence Heffera, jenž pro budoucí paměť týchž luk užívání léta a dne ut supra annotirováno jest.

⁵¹³ Accord - vyrovnání dlužníka s věřiteli.

⁵¹⁴ Horní rybník - leží na západním okraji města; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 145.

⁵¹⁵ Čekal - rybník nacházející se jihozápadně od města u silnice; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 144.

fol. 52v

Léta 1721 dne 16. Decembris vyšel oheň u p[ana] Jana Keše hodinu přede dnem z kolny zděné, která mu shořela a v ní též půl vozu kovaného, něco prken a 40 mandelů slámy, jsouce dostatek lidu k hájení a oboustranně potřebu vody k ulívání ohně a taky na střechách ležeti sníh tak, že se od oharků lítajících hned střechy chytiti nemohly a vítr stranou k rybníčku obrácen byl a tak skrze ostré examminirování hospodáře a čeledi nemohlo se vyzkoumati, kdo z nich buďto, že by byl jeden do kolny pro louč ohněm šel aneb jakým způsobem se tam oheň dostal, dokonce nic se od nich doptati nemohlo, místo pokuty dal obci na přívarek sud piva vypítí a kus chleba k tomu snísti, že nás pán Bůh všemohoucí a svatý Florian, patron tohoto městys, od další škody chrániti ráčil, na poděkování obec dne 18. dito⁵¹⁶ mši svatou zpívanou s požehnáním ke cti a slávě boží a dotknutému svatému patronu sloužití dala, při které se všichni sousedé, manželky, dívky a čeledínové najítí dali, od které pánu faráři 1 zlatý 15 krejcarů, varhaníkovi 15 krejcarů, pacholatům od ministrování 2 krejcarý a zpěvákům 6 krejcarů dalo, budoucně dle libosti celé obce může se každý rok taková pobožnost s horlivostí zachovati, pán Bůh ten prostřed jinou stranou zase štědře vynahraditi ráčí.

fol. 53r

Léta 1722 dne 21. Maje obnoven jest zdejší úřad konšelský skrze urozeného a statečného vладыku pana Augustýna Ferdinanda Olbrechta, hospodářské rady vrchního hejtmana, a urozeného pana Václava J[osefa] Ant[onína] Dvořáka, hejtmana hlubockého, a pana Matěje Ernsta Vávru, důchodního, s následující confirmati:

1. Vavřinec Heffer, primátor	Rychtář
2. Lukáš Kasparides, radní konšel	Jiřík Feitl
3. Jakub Veselý	Starší obecní
4. Havel Graff	1. Vavřinec Bohoněk. †
5. Matěj Mertl †	2. Vít Ferepaur
6. Václav Batka †	3. Pavel Šíma
7. Lukáš Zelenka	4. Ondřej Procházka
8. Václav Adamec †	5. Josef Soukup †
9. Jan Keš	6. Václav Kobsyn
10. Josef Denk	

⁵¹⁶ Dito - (lat.) téhož měsíce.

11. Václav Jelínek
12. Lukáš Pašek

fol. 53v

Léta páně 1722 dle usnesení celé poctivé obce jest při rybníku Koníři⁵¹⁷ hráz již velmi sešlá a taková novým tarasem kamenným na místo celá skrze Tomáše Vortnera, mistra zednického, obyvatele zdejšího, náležitě udělána a od 4 radních konšelů 232 sáhů délky a šířky 3 lokte pražského, sáh držící vyměřený a přijatý. Témuž pak dotčenému mistru s jeho tovaryši od sáhu po 15 kr[ejcarech] obecním nákladem v summě zaplaceno 58 zlatých.

Od nalámání kamene pravenému zedníku a sousedům 136 sáhů, totiž 116 sáhů po 18 krejcarech a 20 sáhů po 15 krejcarech, dáno 39 zlatých 48 krejcarů.

Za vybraný chléb sousedům na okolek jdoucím při kopání gruntu, podávání kamene a zavážení zemi potahem volským té hráze, dáno pekaři 4 zlaté 12 krejcarů.

Celé obci při dodělání té práce dáno jeden sud piva za 9 zlatých a chleba za 1 zlatý 35 krejcarů, 10 zlatých 35 krejcarů.

Při zakládání téhož tarasu mistru a 14 sousedům, kopání gruntu, po pintě piva dáno 1 zlatý 27 krejcarů 3 denáry.

Dodělného mistrovi s tovaryši 1 v[ědro] piva za 2 zlatý 15 krejcarů.

D[itto] 116 zlatých 17 krejcarů 3 denáry.

Při kterémžto zakládání pro budoucí památku drželi tři kopy: Šimon Pfleger, soused zdejší, a Jan Procházka, učedník varhanický, tuto se ad notam bere za správy pana Lorence Höffera, p[leno] t[itulo]⁵¹⁸ primasa zřízeného.

fol. 54r

Léta páně 1723 dne 20. Aprilis při Horním rybníce, který se pro samou vodu na městys vedoucí zanechává, jest dolní hráz spuštěná novým tarasem kamenným udělána, skrze Tomáše Vortnera, mistra zednického, zvyhotovena, kterému od 112 sáhů po 14 kr[ejcarech] zaplaceno 26 zlatých 8 krejcarů.

⁵¹⁷ Koníř - rybník, který se nacházel jižně od města na kraji lesa; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 145.

⁵¹⁸ Pleno titulo - (lat.) plným titulem. Zkratka p. t. zastupuje výčet hodnotí nebo titulů v oslovení či adrese.

Od nalámání 86,5 sáhů kamene po 15 krejcarech 1 denáru, 21 zlatých 37 krejcarů 3 denáry.

Za vybraný chléb pro dělníky při té práci konané dáno pekaři 2 zlaté 59 krejcarů.

Celé obci od navezení nadepsaného kamene a zavážení hráže za sud piva dáno 9 zlatých.

Item za chléb k témuž trunku 1 zlatý 35 krejcarů.

4 zedníkům dodělného nadáno za 0,5 v[ědra] piva 1 zlatý 7 krejcarů 3 denáry.

Více základního na pivo 18 krejcarů.

Summa 62 zlatých 45 krejcarů.

Takových 62 zlatých 45 krejcarů vydaných, hodíce se tam do rybníka, některý rok zbytečný kopa plodů po slovení v šesti letech jest za kapry prodané utrženo a na takové vydané peníze obrácený. Což tuto pro budoucí paměť uvedeno, za správy pana Lorence Höffera, p[leno] t[itulo] zřízeného primátora.

fol. 54v

Léta páně 1724 při Dolním rybníce⁵¹⁹ jest podobně skrze před psaného zedníka nový taras zvyhotovený, do kterého 123,5 sáhů kamene nalámaného vloženo a od sáhu po 15 krejcarech zaplaceno 30 zlatých 52,5 krejcarů.

Zedníkovi od 162 sáhů z nadepsaného kamene tarasovaný, ohledem tvrdého kamene po 15 krejcarech od sáhu 40 zlatých 30 krejcarů.

Sousedům od vyvezení pod hrází nalámaného kamene a navezení a podáváčům za chléb dáno 5 zlatých 59 krejcarů.

Summa 77 zlatých 21,5 krejcarů.

Léta páně 1725 na Vortinovském rybníce⁵²⁰ jest podobně celá hráz tarasírovaná, do které 332 sáhy nalámaného kamene vešlo a nadepsanému zedníkovi od sáhu po 14 krejcarech zaplaceno 77 zlatých 28 krejcarů.

Od nalámání 224 sáhy kamene po 15 krejcarech 56 zlatých.

Za vybraný chléb sousedům dáno pekaři 5 zlatých 25,5 krejcarů.

Od 99 sáhů kamene v lomu nalámaného po 3 krejcarech 4zlaté 57 krejcarů.

Piva po třikráte celé obci za práci 3,25 sudů dáno po 8 krejcarech 26 zlatých.

⁵¹⁹ Dolní - rybník leží východně od města při silnici; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 144.

⁵²⁰ Vortinovský rybník - též Ortvinovský, byl rybník ležící jižně od Koníře na kraji lesa; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 145-146.

Chleba přitom trunku dáno obci 5 zlatých 12 krejcarů.

Dodělného mistru s tovaryši 1[vědro] piva za 2 zlaté.

Summa 177 zlatých 2,5 krejcaru.

Za správy pana Lorence Höffera, p[leno] t[itulo] primátora nařízeného.

fol. 55r

Léta páně 1726 na rybník Utopený⁵²¹ koštuje nový taras, od nalámání 191 sáhů kamene v lese pana Lorence Heffera po 15 krejcarech dáno 47 zlatých 45 krejcarů.

Item za lámání jeden sáh kamene po 3 krejcarech počítaje, dáno 8 zlatých 30 krejcarů.

Dne 14. Maje Tomášovi Vortnerovi, zedníku, od 198 sáhů vytarasované hráze po 14 krejcarech 46 zlatých 12 krejcarů.

Za vybraný chléb sousedům a podruhům od podávání kamene 1 zlatý 37 krejcarů.

Od zhotovení 13 sáhů dřev k pálení kamene v lomu po 7 krejcarech 1 zlatý 31 krejcarů.

Za 2 sudy piva podvkrát obci od navezení kamene dáno za 18 zlatých.

Za 1 vědro piva podruhům daného 2 zlaté 15 krejcarů.

Chléb podvkrát k nadepsanému pivu pro obec a podruhy od pekaře vybráno 7 zlatých 51 krejcarů.

Zedníkovi samo čtvrtému základního a dodělného, s přídavkem půl vědra piva, 2 zlaté 18 krejcarů.

Summa 135 zlatých 59 krejcarů.

Za správy primaské pana Lorence Heffera.

fol. 55v

Léta 1728 starý Smíchovec⁵²² rybník jest skrze zedníka Tomáše Vortnera 107 sáhů délky a šířky kamenem tarasírovaný, který dle sečtení za práci jeho od nalámání kamene a při něm sousedům pracujícím vynaloženo peněz 60 zlatých 47 krejcarů.

V témž 1728 roce na poručení naší milostivé vrchnosti J[eho] V[ysoc]e O[svícené] k[nížecí] milosti pana pana Adama France z Švarzenbergku (titul) jest nová zděná z gruntu šatlava neb městský arrest naproti dřevěné cassirované pro lepší bezpečnost, 8 sáhů délky a 3 a jedna třetina šířky, vystavěna, na kteréžto stavení dle sečtení v plnosti

⁵²¹ Utopený - rybník ležící nad Konířem, dříve nazývaný též Komora; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 145.

⁵²² Smíchovec - rybník ležící uprostřed lesa Klínů; Daniel Kovář, *Lišov*, s. 146.

radě, jak řemeslníkům, tak za všelijaké k tomu potřebné materialia peněz vydaných koštuje 173 zlatých rýnských.

Což pro budoucí paměť tuto se uvozuje, za správy pana Lorence Heffera, p[leno] t[itulo] primátora.

Léta 1729 Čekal rybník skrze nadepsaného zedníka Vortnera jest tento rybník 197 sáhy kamenem délky a šířky tarasovaný, kterému již od sáhu po 12 krejcarů a spotřebu nalámaného kamene, neméně sousedům a podruhům pracujícím hotových peněz bez piva vynaložených zaplaceno 83 zlatých rýnských 12 krejcarů.

fol. 56r

Léta páně 1726 dne 19. Julii s vědomím a povolením J[eho] V[ysoce] O[svícené] k[nížecí] milosti pana pana Adama Františka z Švarzenbergku (titulo slanch [?]), pána našeho milostivého, jakožto collatora⁵²³ chrámu Páně zdejšího, založení s[vatého] Václava, patrona českého, jest nakoupenému sídlišti od Václava Leitnanta, souseda z prodaného domečku, jenž takový sobě zase na sídlišti Josefa Soukupa při jeho domu postavil, nová kaple mrtvá s dvěma okolo novými kostnicemi s rozšířeným krchovem založena a skrze dvojctihodného a vysoce urozeného kněze, pana Jana Slavíka, p[leno] t[itulo] faráře zdejšího,⁵²⁴ v gruntu první kámen posvěcený, který za úřadu purkmisterského pana Josefa Denka, pana Lorence Heffera, p[leno] t[itulo] primátora, a pana Lukáše Kasparidesa, rodiče a spolu radního zdejšího, jich pomocí rukou usazený jest, ku které v nově vystavěné kaple, v témž místě jsa přední původa pravený, pan Lukáš Kaparides, jakožto nábožný horlivý ctitel chrámu Páně zdejšího, kterémužto již předně 300 zlatých rýnských capital fundační na věčné časy s potvrzením velebné consistoře pražské pod datum 16. dne Octobris léta pominulého 1724 regiroval, stáří věku svého 66 let, spolu sousedem zde[jším] 38 a tolik let radním písařem,

fol. 56v

neméně 29 let bývalým pivním správcem důchodu obecního, pod datum dne 17. Julii v témž jdoucím 1726 roce hotových peněz jedno sto zlatých rý[nských] staršímu kostelníkovi panu Mikulášovi Gravovi, sousedu zdejšímu, v zádušním počtě za příjem

⁵²³ Collator - (lat.) ten, který udílí uprázdněné obročí. Někdy je tak milně označován patron.

⁵²⁴ Farář Jan Slavík přišel do Lišova roku 1723 a působil zde až do roku 1728; Václav Vašek, *Historie*, s. 303.

uvedený ctí a darem upřímně odevzdal, s tou při tom doufající nadějí by po něm následující nábožní horliví potomci tím častěji v paměti své snášející v této mrtvé kapli mše svaté za naše věrné tuto při chrámu Páně odpočívající zemřelé milé duše na čas očistící zakusující trest boží, k božskému radostného a veselého z mrtvých vstání očekávajícího oslavení, bedlivě sloužiti neomeškávali a za to milosrdné dobrodiní sobě království někdy dosáhnouti tento spisovatel jednomu každému horlivému ctiteli z gruntu srdce milost božskou upřímně vinšuje. Jenž se stalo v městys Lišově dne s[va]tého Václava, patrona českého, léta a dne svrchu psaného.

Lukáš Kasparides.

{Týž pan Lukáš Kasparides usnul v Páně roku 1737 dne 10. Novembris, věku svého 77 let.}

fol. 57r

Léta 1729 dne 3. Februarii obnoven jest zdejší úřad konšelský skrze urozeného a statečného vladyku, pana Augustýna Ferdinanda Olbrichta, hospodářské rady vrchního hejtmána, a urozeného pana Felipa Maxmiliána Lintnera, nižšího hejtmána hlubockého, a pana Jakuba Piláta, důchodního, s následující comfirmati:

1. Vavřinec Höffer, primátor	Rychtář
2. Lukáš kasparides, konšel	† Mikuláš Graff {1. September 1729
conduct[us] ⁵²⁵ }
3. Jakub Veselý	Starší obecní
4. Havel Graff {21. Decembris 1729
conduct[us]}	1. Ondřej Procházka
5. Lukáš Zelenka	2. Josef Hlubocký
6. Josef Denk	3. Matěj Vais, vícerychtář
7. Lukáš Pašek	4. Šimon Pfleger
8. Václav Hrdlička	5. Vít Pašek
9. Jan Keš	6. Řehoř Bohoněk
10. Jan Lang	
11. Matěj Velický	
12. Václav Hanuš	

Finis.

⁵²⁵ Conductus - (lat.) pohřbený.

fol. 57v

Léta páně 1731 při horním rybníce od tarasování kusu hráze Tomášovi Vorttnerovi, mistru zednickému, od 32 sáhů po 13 krejcarech dáno 6 zlatých rýnských 56 krejcarů.

Item podavačům kamene od vybírání gruntu a zahazování tarasu obyvatelům zdejšími za chléb dáno 31 krejcarů.

Pavlovi Modrovi od nalámání 6 sáhů kamene po 15 krejcarech 1 zlatý rýnský 30 krejcarů.

Facit 8 zlatých rýnských 57 krejcarů.

Item nový rybník na Lhotkách u samé silnice skrze nadepsaného zedníka Vorttnera, 80 sáhů délky a šířky tarasovaný, od sáhu po 12 krejcarech 16 zlatých rýnských. Od nalámání 35 sáhů kamene po 15 krejcarech 8 zlatých rýnských 45 krejcarů. Sousedům a podruhům při tomž pracujícím za chléb 1 zlatý rýnský 13 krejcarů. Společně hotových peněz vydáno 25 zlatých rýnských 58 krejcarů.

Což obojí pro budoucí paměť tuto vloženo za správy pana Lorence Heffera, ten čas zřízeného primátora.

fol. 58r

Léta páně 1732 dne 16. Decembris obnoven jest zdejší úřad konšelský skrze urozeného a statečného vladyku pana Augustýna Ferdinanda Olbrichta, hospodářské rady vrchního hejtmana, a pana Jakuba Piláta, důchodního hlubockého, s následující confirmati.

1. Vavřinec Höffer, primátor	Rychtář
2. Lukáš Kasparides, konšel	Řehoř Bohoněk
3. Jakub Veselý	Starší obecní
4. Lukáš Zelenka	1. Ondřej Procházka
5. Josef Denk	2. Josef Hlubocký
6. Lukáš Pašek	3. Vít Pašek
7. Václav Hrdlička	4. Václav Batka
8. Jan Keš	5. Jan Tůma
9. Jan Lang	6. Václav Augusta
10. Matěj Velický	
11. Matěj Vais	
12. Šimon Pflieger	

Následuje na druhé straně jiná knížecí milostivá confirmati v německém textu.

fol. 58v

Copia

Consignation.⁵²⁶

Deren bey dem Marckt Lieschau A[nno] 1729 besetzt gewesten und A[nno] 1732 den 16. Decembris wiederumben verneuerten Raths verwadten, Richter und gemein Eltesten, wie folget.

Lyschauer Stadt Rath

A[nno] 1729 seynd gewessen.

Lorentz Höffer, Primator

Lucas Kasparides

Jacob Wesely

† Galli Graff

Lucas Zelenka

Joseph Denk

Lucas Paschek

Wentzl Hrdliczka

Johann Kess

Johann Lang

Mattes Welicky

Wentzl Adametz

Marckt Richter

Nicolaus Graff

Gemein Elteste

Andreas Prochazka

A[nno] 1732 erwöhlet wordend.

Lorentz Höffer, Primator

Lucas Kasparides

Jacob Wesely

Lucas Zelenka

Joseph Denckh

Lucas Paschek

Wentzl Hrdliczka

Johann Kesh

Johann Lang

Mattes Welitzky

Mattes Weiss

Simon Pflieger

Marckt Richter

Gregor Bohoněk

Gemein Elteste

Andreas Prochazka

fol. 59r

Joseph Hlubocky

Mathias Weiss

Simon Pflieger

Veit Paschek

Gregor Bohoniek

Joseph Hlubocky

Veit Paschek

Wentzl Batka

Johann Tuma

Wentzl Augusta

⁵²⁶ Consignation - (lat.) zaznamenání, označení.

Approbatur⁵²⁷ Sig[natum] Wienn⁵²⁸ den 24. Jenner 1733.

P.S. Ir hoch fürst[lichen] Schwarzenbergischen hoff Cantzley.

Dass dies copey mit der von oberhauptmann[tlichen] ambt anhero zuegeschickten von Ihrer hoch furst[lichen] durchleucht verwittibten Reichs füttrstin zu Schwarzenberg, unser gnädigsten frauen frauen (sl[anch] tit[ulo] [?]) Mildest approbirten original consignation der verneuertten Raths verwandten, dann andern pflichts persohnen von Worth zu Worth gleich autend seye. Inne alss Sede Vacante capitaneatq[ue]⁵²⁹ bevollmächtigter eigenhendig hiemit vidiritiren, so geschehen Schloss Frawenberg⁵³⁰ den 17. Februal 1733.

Addalberth Fr. Schmiedt, p[leno] t[titulo] burggraff.

fol. 59v

Extract⁵³¹ auss der der fürst[lichen] de dato Wienn den 24. Januarii 1733 an mich oberhauptmann Olbricht gnädigst ergangenen Resolution.⁵³²

Nachdeme nun auch.

p.p. Siebendens auf der herrschafft Frauenberg zu Lieschau die Raths renovation⁵³³ durch euch vorgenhommenn und dabey nach abermahliger belass und ersetzung Respective des Primators und Raths verwandten Richter und gemein ältisten befunden worden, das der Wentzl Adamecz sich aigenmächtig ohne vorweisen des Magistrets unterfangen, die ihme anteertraute waysen gelder anzugriffen und dauon 67 gulden zu seinen nutzen zueverwenden, alss ist an dessen abschaffung von der Raths pflicht und gegebenen scharffen verweiss, gantz wohl beschehen und wird derselbe zur baldiger wieder ersetzung angehalten werden muessten. Im übrigen aber lassen, wie uns gnädigst gefallen, nachdeme die dassige gemeinde und forder ist ihre vorgesetzte, so wohl gewürthschaffet, dass dieselbe nebens verschiedenen starcken auslagen,

⁵²⁷ Approbatur - z lat. approbo, are schválit, potvrdit.

⁵²⁸ Wienn - tedy Vídeň, hlavní město Rakouska.

⁵²⁹ Sede vacante capitaneatq[ue] - (lat.) uprázdněný úřad zemského hejtmana.

⁵³⁰ Frawenberg - neboli Frauenberg německý název pro Hlubokou nad Vltavou.

⁵³¹ Extrakt - (lat.) výtah.

⁵³² Resolution - (lat.) rozhodnutí.

⁵³³ Renovation - (lat.) obnovení.

{Prosím, vyhledají v knize pamětní té staré s deskami bílými nebo šedivými asi v prostředí rescript kníž[ecí] v roku 1732 po renovaci vydaný a psaný rukou p[ana] Horšovského na 6 zlatých discrecy⁵³⁴ purkmisterské a 2 vědra piva a postavějí sem jenom tolik, kterého datum jest vydaný. <žá>dání o dvě knihy cansley papíru a počty obé. Kunstový}

fol. 60r

gleich wohl 685 gulden 59 kreuzer 2 denar hin wiederumb zur capital anlegung entübriget, das in anbetracht solches bishero bezeigten und ferners tragenden eyffers für der gemeinde bestes hinkunfftig den Raths verwandten, da er das burgermeister amt verwalten wird, statt der vorhin des halben genossenen 1 gulden 30 kreuzer und ½ vass bier, sechs gulden und besagtes ½ vass bier auss dem gemein Rent und bier amt gerichtet werden möge, als folget die mit euern bericht diess falls eingesendete allseitige wohl lichte sub lit[tera] C unter der gewöhn[lichen] hoff Cantzley fertigung mit dem euch befugenden befehl, hierneben zuruck, dass Ihr hiernach das weitere der Nothdurfft nach veranlassen und gebührlich in acht nehmen sollet, die Wahr schlüsslich euch mit gnaden wohl gewogen verblieben.

Sig[natum] Wien die et cetera Anno ut supra.

A[dam] F[rantz] z[u] Schwarzenber[g]

Dass diese desumitte Extract mit dem hoch f[ürstlichen] wahren originali von wort zu wort gleich stimmig seye, bescheinige hiemit Sig[natum] Wittingau d[en] 16. Februa[ris] 1733.

Aug[ustyn] Olbricht

fol. 60v

Collatum⁵³⁵ und concordirt⁵³⁶ dieser desumirte extract mit der von oberhauptmann[tlichen] amt herüber gesandten, copia fürst[lichen] gnädigster resolution in soweit es nöthig von wort zue wort überein. So hiemit Sede vacante capilaneatus qva bevollmächtigte vidimire mit eigener handt unterschrifft. So geschehen Sub dato schloss Frawenberg den 17. Februa[ris] 1733.

⁵³⁴ Diskrece - spropitné.

⁵³⁵ Collatum - z lat. collatio příspěvek, dávka.

⁵³⁶ Concordiert - z lat. concordo, are souhlasit, shodovat se.

Addalberth Fr. Smiedt, p[leno] t[itulo] burggraff.

fol. 61r

Designation.⁵³⁷

Wie der Magistrat bey dem hochfürst[lichen] Schwarzenberg[lichen] Marckt Lyschau A[nno] 1732 besezt gewesen und selbter im A[nno] 1737 bis auf hochfürst[lichen] gnädige Ratificion⁵³⁸ wiederumben besezet worden, Nemb[lich].

Anno 1732 seynd gewesen.	A[nno] 1737 erwohlet worden.
Lorentz Höfer, primas	Joseph Denk, primátor {† [1]758}
Lucas Casparides	Lorentz Höfer {† 1. Octobris [1]739}
Jacob Wesely	Lucas Casparides {† 10. Novembris [1]737}
Lucas Zelenka †	Lucas Passek {† 12. Januaris [1]750}
Jozep Denk	Wentzl Herdlitzka {† 24. Junii 1749}
Lucas Passek	Johann Kess †
Wentzl Herdlitzka	Mathias Wellicky {† 2. July 1742 zastřelen od Hissera}
Johann Lang	Mathias Wayss {† 5. Decembris [1]769}
Mathias Wellicky	Simon Pfleger
Johann Kess	Johann Tuma
Mathias Weyss	Wentzl Augsta {† 3. Maje [1]756}
Simon Pfleger	Wentzl Batka
Marckt Richter	Marckt Richter
Gregor Bohoniek	Vogtiech Woytsch
Gemein Elteste	Gemein Elteste
Andreas Prochazka	Wentzl Passek, Veit Passek †
Joseph Hlubocky	Antony Mayer
Weith Passek	Thomas Faber †
Wentzl Batka	Wentzl Dvorzák †
Johann Tuma	Thomas Kauba
Wentzl Augst	Jacob Hewerdeyss †

J. B. Drobny, p[leno] t[itulo] protow.

⁵³⁷ Designation - (lat.) popis, ustanovení.

⁵³⁸ Ratificion - (lat.) potvrzení.

Sig[natum] Wittingau den 4.

Martii 1737

Ingrossatum⁵³⁹ die 30. Septembris 1739 per me.⁵⁴⁰

Adamum Seb[ebastian] Kunstovy, p[leno] t[itulo]
syndicui lyschwoy.

fol. 65r

Wür Lorentz Höffer vnd Mathias Mertl, beide burger undt Raths freindt des Marckts Lischaw, bekennen hiemit undt in Crafft dieses, demnach auf gnädigste Verordnung des durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantz des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landgraffen in Kleggaw,⁵⁴¹ graffen zu Sultz,⁵⁴² herrn zu Gimborn,⁵⁴³ Muraw,⁵⁴⁴ Wittingaw,⁵⁴⁵ Frawenberg, Postelberg,⁵⁴⁶ Wildschitz,⁵⁴⁷ Reiffenstein⁵⁴⁸ und Drahonitz,⁵⁴⁹ der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] Erbhoffrichtern zu Rothweil,⁵⁵⁰ unsers gnädigsten fürsten und herrn herrn. Wie solche an dero Inspectorem und Visitations Commissarium der gesamlten boh[m]ischen herrschafften dem Wohl Edel gebohrn und Gestrengen herrn Andream Schwang Franckstätter. Sub dato Wienn den 28. Julii 1706 ergangen, ein Jeder in hochgedachter Ihro fürst[lichen] gnaden diensten stehender beambter eine Caution⁵⁵¹ von 300 gulden leisten solle, als hat zu dessen Vnterth[änigen] gehorsten folge, der

⁵³⁹ Ingrossatum - (lat.) vepsáno, zapsáno.

⁵⁴⁰ Per me - (lat.) skrze mne, mnou.

⁵⁴¹ Kleggaw - tehdy landkrabství na Horním Rýnu.

⁵⁴² Sultz - dnes Sulz am Neckar - město v jihozápadním Německu, spolková země Bádensko – Würtbersko.

⁵⁴³ Gimborn - území v bývalém německém okrese Kolín nad Rýnem.

⁵⁴⁴ Muraw - město v Rakousku, spolková země Štýrsko.

⁵⁴⁵ Wittingaw - tedy Třeboň, město, okres Jindřichův Hradec.

⁵⁴⁶ Postelberg - tedy Postoloprty, město, okres Louny.

⁵⁴⁷ Wildschitz - tedy Vlčice, obec, okres Trutnov.

⁵⁴⁸ Reiffenstein - město ležící v německé spolkové zemi Durýnsko.

⁵⁴⁹ Drahonitz - tedy Drahonice, obec, okres Strakonice.

⁵⁵⁰ Rothweil - město v jihozápadním Německu, spolková země Bádensko – Würtbersko.

⁵⁵¹ Kauce - kauci museli úředníci (např. hejtman, purkrabí, důchodní písař) složit při nástupu do služby do pokladny panství. Při odchodu ze služby jim pak měla být kauce vrácena.

Wohl Edle herr Adalberth Wentzel Zelenka, der fürst[lichen] herrschafft Frawenberg bestelter Rendtschreiber,⁵⁵² unß ersuchet derley Caution vor denselben zu praestiren.

fol. 65v

Wann wier dann Ihme hierinnfahls zu willfahren nicht entfallen wollen, dahero geloben und versprechen vermittels dieses, daß gemelter herr Adalberth Wentzel Zelenka uon heitigen dato an und so lange derselbe etwa im besagten dienst beharren wurde, wie bieshero beschehen ferners Getraw und gerecht sich Verhalten werde, Gestalten wier auch hierüber uor demselben per 300 gulden Caviren und einsprechen thun, jedoch der gestalten weilen dem Rendtamt uon allen übrigen amthern die Geldt posten, v[erbi] g[ratia]⁵⁵³ Vor Viech, fisch und mit einem worth aller Feilschafften wegen angewisen zu werden pflegen, ohne daß der Rendtschreiber wissen möge ein oder anderer zu Ihm angewisener Kauffer Solvendo⁵⁵⁴ seye, wann er herr Rendtschreiber über allen angewendten Fleiß daran ichtwas nicht eintreiben könnte und solches künfftighin, nebst andern schulden außweisen müste, umb die richtigkeit bey seinem lauff zu erhalten, daß sothanne Resten, wie nicht weniger solche, welche uon denen Vnterthanern Ihrer armuth halber nicht einzubringen wären, zu dessen guthmachung nicht außgestellt. Sondern alß Liquidirliche schulden uon Ihme acceptirt werden. Zu dessen allen mehre<rer> be

fol. 66r

kröffftigung haben wier unß eingenhandig Vnterschreiben undt unser Pettschafften bey getrunckt, auch in Ibrigen zu gelassen, daß zu mehrerer sicherheit diese Vnsere Purgschafft in des Marckts Manual buch mit oder ohne unser bey sein einuerleibt werden kann. So geschehen Marckt Lischaw den 30. Septembris A[nno] 1706.

L[ocus] S[igilli]⁵⁵⁵ Lorentz Höffer

L[ocus] S[igilli] Matthias Mertl

⁵⁵² Důchodní písař - vedl evidenci plateb a příjmů, měl na starosti veškerou účetní agendu, ukládal do pokladny platy a tržby a také prováděl výplaty; Alois Plichta, *O životě*, s. 29.

⁵⁵³ Verbi gratia - (lat.) například.

⁵⁵⁴ Solvendo - z lat. solvo, ere - zaplatit, splatit.

⁵⁵⁵ Locus sigilli - (lat.) místo pro pečeť.

Wier Burgermeister und Rath des hochfürst[lichen] Schwartzbergischen Marckts Lischaw thuen kund hiemit uor jeder männlichen, daß oberwehnte caution mit unsern wisen und willen in vnsern Marckts manual buch fol[io] 1. uon wort zu wort ein Verleibter sich befindet, gestalten uns auch hierumben der (tit[ul]) herr Adalberth Wentzel Zelenka, Vermittels eines den 14. [Octo]bris 1706 an unß erlasenen Schreibens geziehend ersuchst hatt, war zue wier nicht münder unser gewöhnliches Marckts Insig[ni]⁵⁵⁶ drunken lassen haben. Jedoch dem Magistratt dem gantzen Marckt dem Manual und sothaner fertigung uor Jetzo und ins künfftig[en] allerdings ohn nachtheilig. So geschehen.

L[ocus] S[igilli] Marckt Lischaw den 15. [Octo]bris 1706.

fol. 66v

Nach deme des Durchleüchtigen fürsten undt herrn herrns Adam Frantzen des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzberg, gefürsteten Landtgraffen zu Sultz, herrns zu Gimborn, Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postelberg, Wildschitz, Reiffenstein und Drahonitz, der Röm[ische] kays[erliche] Erbhoffrichters zur Rottweill, der gnädigste wille seye, daß alle berechneten beambten eine Caution Nemb[lich] ein Jeder uon 300 gulden in die hochfürst[lichen] Cantzley ablegen und leisten solle, alß hat der Ehren veste herr Nicolaus Lud[wig] Wolleschnitzcky, jetziger Frawenberger burggraff,⁵⁵⁷ wellicher A[nno] 1705 zue S[anctis] Joannnis seine function angetreten. Solliche beym alhiesigen löbl[ichen] Magistrat und zwaren Vnter dem burgermeister Ambt, des Ehrn Vesten herrns Jakob Kotiza oder Torin, Vnserers Raths burgers, alhier in Marckt Lischaw auß zu würcken gesucht. So man ihme nicht abgeschlagen. Sondern wegen seiner trey gerechten und dem hochfürst[lichen] Schwartzbergischen hauste durch Ville Jahr hero Vollbrachten diensten uor Ihn guttsprechen und eine burgschafft[en] od[er] Caution per 300 gulden hiemit nicht allein ablegen, sondern solches auch in vnser Marckh oder Manualbuech einziehen lassen, der gantzlichen hoffnung lebende, d[as] er herr Nicolaus Lud[wig] Wolleschnitzky gleich wie bernits seine trewe und gerechte dienste erkennt worden. Solches auch ferner zu beabachten

⁵⁵⁶ Insigne - (lat.) znak, známka, pečeť.

⁵⁵⁷ Purkrabí - odpovídal za provoz hospodářství. Sledoval plnění poddanských povinností, zpracovával purkrabský účet a kontroloval jednotlivé dvory; Alois Plichta, *O životě*, s. 29.

nicht ausser acht lassen wirdt. So geschehen im Marckt Lischaw d[en] 17. [Octo]bris 1706.

fol. 67r

Wür Simon Svoboda vnd Laurentz Bohoniek, beide burger des Marckht Lischaw, Bekhennen hiemit undt in Crafft dießes demnach auf gnadigste Verordnung des durchleuchtigen fürsten undt herrn herrn Adam Frantz, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Klegaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postelberg, Wildtschitz, Reiffenstein und Drahonitz, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] Erbhoffrichtern zu Rottweil, unßers gnädigsten undt herrn herrn . Wie solche an dero Inspectorem undt Visitations Com[m]issarium der gesambte böh[mische] herrschafften dem Wohl Edel gebohrn undt gestrengen herrn Andream Schwang Franckstätter Sub dato Wienn den 28. Julii 1706 Ergangen. Ein Jeder In hochfürst[lichen] gnaden diensten stehenden beampten eine Caution von 300 gulden leisten solle, alß hat zu dessen Vnterth[anigen] gehorsten folge den Edl Vester herr Johann Zacharia Bohoniek, d[en] hochfürst[lichen] Schwartzenbergischen herrschafft Zirnow⁵⁵⁸ Verwalter,⁵⁵⁹ Vns ersuchet derley Caution uor demselben zu praestiren. Wann wür dann Ihme hierin fahls zu willfahren nicht entfahlen wollen, dahero geloben undt Versprechen Vermittelst dießes, daß gemelter herr verwalter, von nun an undt so lange der etwa in besagten dienst behoran würde.

fol. 67v

Wie bies hero beschehen also auch fehrners Getrew und Gerecht sich Verhalten werde, gestalten auch undt auf daß die g[na]digste herrschafft seinet wegen nicht etwan gefährdt wurde, wür uor denselben per Dreyhundert gulden rei[nischen] Cautions weis Einsprechen thuen getreylich und sonder gefährde. Jedoch aber auch solcher gestalten, wann er herr Verwalter die hinter theils Armen Wodnianer undt herrschafft bier Schenher befindtliche undt besagte der Vbernahmbs liqvidation de A[nno] 1705 Ihme angeweißene bier Schulden, wie nit weniger auch den all werg lauffenden geldts bestandt uon der Zurckher offters ohne wasser Stehenden Mühl, über allen angewenden Fleiß der Ermahnung, nicht wohl eintreiben khönte, undt solche khünfftighin umb die

⁵⁵⁸ Zirnow - dnes Žernov, obec ležící v okrese Semli.

⁵⁵⁹ Správce - má na starosti správu domu, dvoru nebo panství.

richtigkeit bey seinem lauff zu erhalten, nebenst andern schulden und zwahr nur so uiel möglich sich deren zu enthalten uon denen leuthen, Ihrer Armuths halber, Solche auß zuweißen bemüessiget sein wurde, daß solche zu dessen guet machung nicht außgestelet. Sondern alß Liqvidirliche Schulden uon Ihme acceptiret werden. Zu dessen allen mehrerer bekräftigung haben wür unß Eigenhändig

fol. 68r

Vnterscriben undt unsere Pettschafften bey getruckt, auch in übrigen zue gelassen, daß zu mehrerer sicherheit dieße unsere burgschafft, in dessen Marckts Manual buech mit od[er] ohne Vnser bey sein ein Verleibt werden kann. So geschehen Marckt Lischaw den 5. [Octo]bris Anno 1706.

L[ocus] S[igilli] Simon Svoboda

L[ocus] S[igilli] Laurentz Bohoniek

Daß diese Caution, so die Innbenandte Vnsere zwey mitburger, für erwehten Ziernauer herrn Verwalter uon 5. [Octo]bris In stehenden Jahrs getreylich abgelegt mit Vnserem vorwissen undt zue lässigen willen zur Mönning[lichen] Wissenschaftt in das Marckt Manual in Fol[io] 3. uon worth zu worth gleich lautendt einuerleibt worden. Thuen wür solches mit Vnsern gemeinen Markt Insig[ni] bekräftigen und fertigen. Jedoch dieser fertigung ohne nachtheill und Schaden. Actum in Marckt Lischaw den 6. Octobris A[nno] 1706.

L[ocus] S[igilli] burgermeister undt Rath aldar.

fol. 68v

Ich Mathias Ziak, burger undt Primator, undt Mathias Hrdliczka, burger undt Raths, Verwandter des Marckht Lyschaw, bekhennen hirmit undt in Crafft dessen demnach in des durchleuchtige fürsten undt herrn herrn Adam Frantz, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Glegau, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltzuschütz, Reiffenstein undt Drahonitz, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] Erbhoffrichtern zu Rotteveillen, diensten bey dennen Güttern Bzy⁵⁶⁰ undt Zimutitz⁵⁶¹

⁵⁶⁰ Bzy - tedy Bzí, ves ležící u Týna nad Vltavou v okrese České Budějovice.

⁵⁶¹ Zimutitz - dnes Žimutice, obec ležící v okrese České Budějovice.

der Ehren vöste h[err] Casper Ant[oni] Zabiczka uor einen Castner⁵⁶² ab A[nno] 1709 Eingetretten undt nun höchged[achte], Ihre fürst[lichen] durchleuchte gnadigster Will seye, daß Er wegen seiner trewe undt gerechten diensten Gueth Sprechen undt eine burgschafft oder Caution ad Dreyhundert gulden rein[ischen] uermittelst einigen gewißen hoffen undt undt gegessenen burgern leisten solle, zu dessen dann gehor[sam] Verziehung, hatt Er Vns ersucher undt Gebetten, welchen auch also nach geloben undt versprechen hiemit undt Crafft dieses, daß er hero

fol. 69r

Casper Ant[oni] Zabiczka uon dato dieser Vesteren Caution, so lang Er etwann in bemelden dienste verbleiben würde, Getrew undt Gerecht sich Verhalten werde. Wier auch uor so thane seine Getrewe undt grechte dienste mit 300 gulden rein[ischen] Caviren undt ein Versprechen, iedoch aber der gestalten, Weillen anietzo bey denen großen nie Erhörten graben einige reisen erwachsen möchten, er aber solche nach angewendten seinen möglichsten Fleiß undt aus großer nach der Erschöpffen Vnter thanen nicht einbringen khönte, daß selbe zu seiner gueth machung nicht ausgestellt wurden, sondern uon Ihme liquidirte acceptiret werde möchten, zu dessen dann mehrerer bekräftigung, haben wier Vns eigenhändig unterschrieben undt Vnßere bettschaffe bey getrukhet. Actum Markht Lyschaw den 20. Februarii A[nno] 1709.

L[ocus] S[igilli] Mathias Ziak, primator.

L[ocus] S[igilli] Matthias Rud[olf] Hrdliczka.

Dasz diesze Caution So die Innbenancze Vnsere zwey mitburger undt Ratths verwandte für obgedachte Bzier undt Zimutitzer herrn castner dem 20. Februarii 1709 Jahrs getreulich abgelegt mit Vnserer Vorwissen undt

fol. 69v

undt zur lössigen willen, zur Mannig[lichen] wissenschafft in das Markht Manual folio 70. uon worth zu worth gleich lanthand[er] einverleubet werden, thuen Wier solches mit Vnseren gemeinnen Markht Insig[e] bekräftigen undt fertig. Jedoch dem Magistrat undt gantzer gemeide dem Manual undt dieser fertigung Jetzo undt ins khünfftige ohne

⁵⁶² Obroční - úředník, který stál v čele obročního (obilného) úřadu (něm. Kamstemamt, Castenamtb). Měl na starosti sýpky a obilní hospodářství a vedl obroční účet s příslušnými rejstříky; Václav Raměš, *Slovník pro historiky a návštěvníky archivů*, Praha 2005, s. 186.

allem Projuditz oder Nachtheill. So geschetzen in Markht Lyschaw dem 20. Februarii 1709.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldor.

Demnach in dass fürst[liche] Schwartzberg[ische] (tit[ul]) Wittingawer herrschafft Lormitzer breühaus, der Ehrbahre Irann Blaha uor einen brewer auff undt an gantzmen ist worden, dach der gestallten, d[er] selbter wegen der gerecht stehung eine anständige bürgschafft per 150 gulden vor sich gestelben solle, zu solchem Endte dann besagter brawmeister mich Endtes unterschriebenen freündtlichen ersuchet hatt. Ich möchte eine solche burgschafft vor Ihme einlegen undt praestiren, welchem nach auff so thane freündtliches ersuchen über die obdictirte 150 gulden fahls, Er bey dieser Ihme g[na]digst

fol. 70r

Auertrawten breiwerghstatt undt, so lang er darbey Verbleiben wirdt, sich etwan nicht getrewlich Verhalten denne nicht gerecht seyn, undt d[er] g[na]digsten herrschafft darch dess[en] Vnflais fahrlässig oder ungerfahrheith an dem brewweßen einiger schaden geschehen undt wiederfahren möchte, in Caution mich einlaße solche in bester form, Rechtens auff all Mein beweglich undt unbeweglichen Guth undt Vermög[en], so ich anietzo eingenthumblich possidere oder künfftighein nach uberkhomben möchte, daruon nun undt färters nichts außgenohmben Vollständig Vorschreibe auch verspreche, das bey eraigneten solchen fulliment in die hochfürst[lichen] rendten mehr erwehnte 150 gulden Vnwiedersprechlich abführen undt entrichten will undt solle, ohne geforde dessen zur besseren sicherheith kan diese meine burgschafft mit bewellung eines löb[lichen] Magistrats in d[er] Markht Manual auch in ab weßenheit meiner einverleibt werden Vhrkhundt, dessen ist meine handt Nahmens Vnterschrift undt beygetruckhtes bettschafft. So geschehen Markht Lyschaw d[en] 5. Aprilis A[nno] 1709.

L[ocus] S[igilli] Mathias Ziak, burger undt der primator aldor.

Dass diese Caution wie oben zeith zu sehen in das allhieszige Markht Manual f[olio] 5. Eingelegt ist worden, einfolges wirdt mit dem Markht Insig[ni]. Jedoch dem Magistrat undt gemeinde Jetzo undt khünfftig ohne projudicz undt nachtheill außgefertiget undt attestiret. So geschetzen Markht Lischaw 5. April[is] A[nno] 1709.

L[ocus] S[igilli] burgmeister und Rath ibidem.⁵⁶³

⁵⁶³ Ibidem - (lat.) tamtéž.

fol. 70v

Ich Mathias Zak, burger undt Primator, undt Mathias Hrdlitzka, burger undt Rath, Verwandter des Marckht Lischaw, bekennen hiemit undt in Crafft dessen, demnach in des durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantz, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zue Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Glegaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz undt Protiwin,⁵⁶⁴ dero Röm[ischen] Kays[erlichen] May[estatt] Erbhoffrichtern zu Rottweill, undt obrister Stallmeister⁵⁶⁵ et cetera, diensten bey der herrschafft Wittingaw, der Ehren Veste herr Caspar Ant[oni] Zabitzka, uor einen Contributionschreiber⁵⁶⁶ ab A[nno] 1711 eingetrethen undt nun höchst gedacht Ihrofürst[lichen] durchleucht gnädigster will Seye, daß er wegen seiner trew undt Gerechten diensten gueth sprechen undt ein burgschafft oder Caution per Dreyhundert Gulden rein[ischen] Vermittelst einigen gewißenschafften undt gesessenen burgern leisten solle. Zu dessen dann gehor[sambter] Vorziehung hat Er Unß Ersuchet und gebetten, welchen auch also nach Geloben und Versprechen hiemit undt Crafft diese, daß Er herr Caspar Ant[oni] Zabitzka uon dato dieser

fol. 71r

Vnsere caution, so lang Er etwann in bemelten dienste Verbleiben wurde, Getrew undt gerecht sich Verhalten werde. Wür auch vor sothane seine Getrewe und Gerechte dienste mit Dreyhundert gulden rein[ischen] caviren undt einsprechen, iedoch der gestalten, weillen anietzo bey dennen großen nie Erhörten gaben, eineige Resten erwachsen möchten, Er aber solche nach angewendeten seinen möglichsten Fleiß undt auß großer noth den Erschöpften Vnterthannen nicht einbringen khönte, daß selbe zu seiner guethmachung nicht außgestellet wurden. Sondern uon Ihme Liquidirter acceptirt werden möchte, zu dessen dann mehrerer begräfftigung, haben wür unß eingehändig Vnterschreiben und Vnsere Pettschafften bey gedruckt. Actum Marckht Lischaw den 12. Septembris A[nno] 1711.

⁵⁶⁴ Protivin - tedy Protivín, město ležící v okrese Písek.

⁵⁶⁵ Vrchní štolba, vrchní podkoní - patřil mezi přední hodnostáře na panovnickém dvoře. Na starosti měl správu koníren.

⁵⁶⁶ Kontribuční písař - byl úředníkem ve vrchnostenské kanceláři a mezi jeho úkoly patřilo především vedení evidence výběru daní.

L[ocus] S[igilli] Mathias Ziak, Primator.

L[ocus] S[igilli] Mathias Rud[olf] Hrdlitzka.

Dasz diesze Caution, so die Innbenante unszere

fol. 71v

Zwey mitburger undt Raths Verwandte fur obgedachten Wittingawer herrn Contributionschreiber den 12. Sept[embris] A[nn]o 1711 Jahrs Getrewlich abgelegt undt mit unseren uorwissen, wie auch zulässigen willen zur männiglichen Wissenschaft in das Marckht Manual folio 6. uon worth zu worth gleich lauthend ein Verleibet worden, thuen wür solches mit Unßeren Gemeinen Marckht Insig[ni] bekräftigen und fertigen. Jedoch dem Magistrat undt Gantzen Gemeinde dem Manual und dieser Fertigung Jetzo undt ins Khünfftige ohne allen praejuditz⁵⁶⁷ oder nachtheill. So geschehen in Marckht Lischaw den 12. Septembris Anno 1711.

L[ocus] S[igilli] Burgermeister und Rath aldor.

fol. 72r

Demnach in dasz hochfürst[liche] Schwarzenbergische (titul) Wittingawer herrschafft bzyer Breuhaus der Ehrbahre Wentzl Lang uor einen brewer auf und angenehmen ist worden, daß der gestalten, daß selbter wegen der gerechtstehung eine anständige burgschafft per ein Gebrew bier so uiel es in Gelde außtragen möchte, uor sich gestellen solle, zu solchen ende dan besagter brewmeister uns Endes Vnterschreibene freunidt[liche] ersucht hat, wür möchten eine solche burgschafft vor Ihme einlegen und Praestiren. Welchen nach auf sothane freunidt[liche] ersuchen über daß benante Gebrew bier, fahls er bey dießer Ihme g[na]digst anuertrawten brew wergkstatt und so lang er dann bey Verbleiben wirdt, sich etwan nicht getrewlich Verhalten, deme nicht gerecht sein, und der g[na]digsten herrschafft durch dessen Unfleiß od[er] vnfahren an dem brew weßen einiger schaden geschehen und widerfahren möchte, in Cautionem unß einlaßen solche in bester form rechten auf all Vnßer beweglich und Vnbeweglichen Gueth und Vermögen. So wür anietzo eigenthumblich posediren oder Künfftig hien nach Vberkhomben möchten, daruon nun und fürters nichts außgenohmben Volständig Verschreiben, auch versprechen, daß bey ereigneten solchen fulliment, in die

⁵⁶⁷ Praejuditz - z lat. praeiudicium předchozí rozhodnutí, významná věc.

hochfürst[lichen] Rändten mehr erwöhnte Gebrew bier Vnwidersprechlich abfühern und entrichten wollen

fol. 72v

und sollen, ohne geförde zu dessen dann mehrerer begräffigung, haben wür unß eigenhändig Vnterschreiben und Vnßere Pettschafften bey getruckt. Actum Marckht Lischaw den 26. Februarii 1712.

L[ocus] S[igilli] Mathias Zak, p[leno] t[itulo] primator aldar.

L[ocus] S[igilli] Jakob Blaha, burger aldar.

Daß gegenwertige Caution in unßer Gemein Stattbuch fol[io] 8. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür Burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten Statt Gemeinde Insig[ni] attestiren. Actum Marckht Lischaw den 4. Augusti 1712.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 73r

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Clegaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Guldenen Flußes,⁵⁶⁸ der Röm[ischen] kays[erlichen] may[estatt] obristhoff Marchalen,⁵⁶⁹ wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postelberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin. Auf dero gueth Przetschin⁵⁷⁰ daß Castenampt dem herrn Frantz Sykora in gnaden conferiret undt anuertrawet worden ist. Jedoch daß obged[achten] herrr Frantz Sikora wegen der treuen ambts fuhrung und gerechtstehung Eine anständige Caution per Dreyhundert Gulden rein[ischen] leisten und praestiren solle, welchen zu Vnterthänigst Gehorsambster folge. Er uns Edndes Vnterschreibene freunidt[lichen] Ersuchet hat, wür mächten Eine

⁵⁶⁸ Rytíř zlatého rouna - řád zlatého rouna byl založený roku 1430 a udělovaný hlavami rodů Habsburků a španělských Bourbonů. Řádový odznak tvořila na zlatém řetězu zavěšená zlatá beráncí kůže. Adam František získal tento řád 29. března 1712 od císaře Karla VI. ve Frankfurtu, kam císaře Adam František doprovázel na jeho korunovaci; František Lobkowicz, *Encyklopedie řádů a vyznamenání*, Praha 1995, s. 122; Antonín Markus, *Rod knížat*, s. 20.

⁵⁶⁹ Vreční dvorní maršálek - vysoký dvorský úředník, jehož úkolem bylo hájit zájmy panovníka.

⁵⁷⁰ Przetschin - dnes Přečín, obec ležící v okrese Prachatice.

burgschafft uor Ihme Eingehen und gebüendt Einlegen, zu solchen Ende dann und auf solche freunidt[lichen] ansuchung über die obdictirte 300 gulden rein[ischen] fahls Er herr Frantz Sykora bey diesem Ihme Anuertrawten Castenamt. So langer solches zu Versehen haben wurde, durch seine gebrechligkeit oder sonsten Vnterlauffenden Vnfleiß, in einem Vnuerhofften Rest gelangen

fol. 73v

solte, in Cautionem uns einlassen und solche in bester form rechtens auff all unser bewegliches und Vnbewegliches und unbewegliches Guet und Vermögen, so wür anjetzo aigenthumb[lichen] possediren od[er] Khünfftighin noch überkommen möchten. Daruon nun und fürtrshin nichts außgenohmen Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey Eraignenden solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rendten, mehr erwöhnet 300 gulden unwidersprühlich abführen und entrichten wollen und sollen. Jedoch der gestalten, das die jenige Restantien, die Er etwan der richtigkeithalber uon seinem Antecessore⁵⁷¹ übernehmen müssen, wie auch all andere Liqidirte und Richtige Schulden, wann Er solche auß großer noth der Debitoren od[er] daß die abzahlung nicht de tempore wöhre nach all angewendeten möglichsten Fleiß nicht einbringen könnte, daß selbe zu seiner guetmachung nicht außgestellet werden mächten, ohne geferde, dessen zu beßerer sicherheit kan diese unßere bürgschafft mit bewilligung hiesiger Gemeinde in daß Gemein buch ein Verleibt werden. Vrkhundt Vnsere einige handt

fol. 74r

Nahmens Vnterschrift und bey gedruckte Pettschafften. So Geschehen Marckht Lischaw den 1. Februarii 1713.

L[ocus] S[igilli] Paul Kaderzavek, burger aldar.

L[ocus] S[igilli] Johhann Straka, burger ald[ar].

Daß dieße obbeschribene Caution, wie oben zu sehen uon worth zu worth in daß alhießige Gemein Prothocol variorum Contractuum⁵⁷² Einuerleibet und Fol[io] 9. ingrossiret worden ist. Ein solches wirdt mit dem Gemein Marckht Insig[ni], Jedoch der Gemein ietzo und küfftig ohne aller Praejuditz oder nachtheil außgefertiget und attestiret. Sig[natum] Marckht Lyschaw den 1. Februarii 1713.

⁵⁷¹ Antecessore - tedy antecessor (lat.) předchůdce.

⁵⁷² Prothocol variorum Contractuum - (lat.) Protokol různých smluv.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 74v

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Cleggaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen flusses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] obristen hoff Marchalln, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rothweyll, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin et cetera. Auf dero herrschafft Wittingaw zu gehörigen Guth Bzy undt Zimutitz, daß Casten und Würtschafftis ambt dem herrn Nicolas Kowarzik in gnaden Conferiret und anuertrawet worden Ist, iedoch daß obged[achter] h[err] Nicolas Kowarzik wegen der Getrewen ampts führung undt gerechtstehug eine anständige Caution per Dreyhundert Gulden rein[ischen] leisten und praestiren sollen, welchen zu Vnterthänigst gehorsambster folge, Er Unß Endes Vnterschreibene freundt[liche] ersuchet hat. Wier möchte deine bürgschafft uor Ihme eingehen und gebührendt einlegen zu solchen Ende dann und auf solche freindt[liche] ansuchung, über die obdictirte 300 gulden fahls Er h[err] Nicolas Kowarzik bey dießen Ihme anuertrawten Casten und

fol. 75r

Würtschafftis ambt, so lang er solches zu Versehen haben wurde, durch seine Gebrechlichkeit oder Sonsten Vnterlauffenden Vnfließ in einen Vnuerhoffen Rest gelangen solte, in Cautionem Unß einlaßen und solche in besten form rechtens auf all unßer bewögliches und Vnbewegliches Gueth und Vermögen, so wür anietzo Eigenthumblich posediren oder ins Khünfftig noch überkhommen möchten, daruon nun und fürtershin nicht außgenohnen Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey ereignenden solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rädten, mehr erwehnten 300 gulden Vnwidersperrlich ablegen und abführen wollen und sollen. Jedoch der gestalten, daß die Jenige Restanzien, die er etwan der Richtigkeit halber uon seinen Antecessore übernehmen müssen, wie auch alle andere Liqvidirte und richtige schulden, wann Er solche auß großen Noth der Debitorn oder daß die abzahlung nicht de tempore wäre, nach all angewendten möglichsten Fleiß nicht einbringen könnte, daß selbte zu seiner guthmachung nicht außgestellet möchten werden, ohne Gefährde, dessen zu besserer sicherheit kann dieße Vnßere bürgschafft mit bewilligung hießiger in daß

fol. 75v

Gemein buch einverleibet werden, Vrkhundt unßere Aigene handt Nahmens Vnterschrift und bey Getruckte Pettschafften. So Geschehen Marckh Lischaw den 17. Septembr Anno1713.

L[ocus] S[igilli] Mathias Mertl, burger alda[r].

L[ocus] S[igilli] Lukas Zelenka, burger alda[r].

Daß dieße obbeschribene Caution, wie oben zu sehen und uon wordt zu wort in daß alhießige Gemeine Prothocoll variorum Contractuum ein Verleibet und folio 10 ingrossiret werden ist, ein solches wirdt mit dem Gemein Marckh Insig[ni]. Jedoch d[er] Gemein jetzo und Künfftig ohne aller Praejudiz oder nachtheill außgefertiget und attestiret Sig[natum] in eingangs ernenten Marckh Lischaw den 17. September 1713.

L[ocus] S[igilli] Burgermeister und Rath alda[r].

fol. 76r

Demnach in dasz hoch fürst[lichen] Schawartzenbergische (titul) Frawenberg herrschafft, nemb[lich] frawenberger brewhaus, der Ehrbahre Wentzel Lang, uor einen brewer auf und angenommen ist worden, daß der gestalten daß selbter, wegen der gerecht stehung eine anständige burgschafft per ein Gebrew bier, so uiel es in Gelde außtragen möchte, Vor sich gestellen solle, zu solchen Ende dan besagter brewmeister Unß Endes Vnterschreibene freunidt[liche] ersucht hat, wür möchten eine solche burgschafft Vor Ihme einlegen und Praestiren. Welchen nach auf sothanne freunidt[liche] ersuchen über das benante Gebrew bier fahls er bey dießer Ihme g[nä]digst anuertrawten brewergkstatt und so lang er darbey Verbleiben wirdt, sich etwan nicht getrewlich Verhalten, denne nicht gerecht sein, und der Gnädigsten herrschafft durch dessen Vnfleiß od[er] Vnerfahrenheit an dem breuwesen einiger schaden geschehen und widerfahren mächte in Cautionem Unß einlassen, solche in bester form rechtens auf alle Unßer beweglich und Vnbeweglich Gueth und Vermögen. So wür anietzo eigenthumblich posediren oder Künfftig hiernach Vberkhomben mächten, daruon nun und furters nichts außgenohmben Volständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey ereigneten

fol. 76v

solchen fulliment in die hochfüst[lichen] Rändten, mehr Erwöhnte Gebrew bier Vnwidrsprechlich abfüren und entrichten wollen send[er] sollen, ohne geföhrde zu

dessen dann mehrerer begräfftigung, haben wür Unß eigenhändig Vnterschreiben und Vnßere Pettschafften bey getrunckt. Actum Lischaw den 12. Maii A[nno] 1714.

L[ocus] S[igilli] Mathias Zak, burger p[leno] t[itulo] Primator aldar.

L[ocus] S[igilli] Jakob Blaha, burger aldar.

Daß gegenwärtige Caution in Vnßer Gemein Statt buch fol[io] 12. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür Burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor getrunckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Sig[natum] in eingangs ernenten Marckht Lischaw den 12. Maii A[nno] 1714.

L[ocus] S[igilli] Burgermeister und Rath aldar.

fol. 77r

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Cleggaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen flieses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklich geheimben Rath,⁵⁷³ obristen hoffmarchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, auf dero herrschafft Protiwin, daß Würtschafftsambt dem herrn Bartholomaeo Reithoffer in gnaden conferiret und anuertrawet worden ist. Jedoch daß obgedachter h[err] Reithoffer, wegen der trewen ampts führung und gerechtstehung, eine anständige Caution per 300 gulden leisten und praestiren solle. Welchen zu Vnterthanigst gehor[sambter] folge, Er Uns Vnterschreibene freunidt[liche] ersuchet hat, wür mächten eine bürgschafft uor Ihme eingehen und gebührendt einlegen, zu solchen Ende dann und auf solch freunidt[lichen] ansuchen Vber die obdictirte 300 gulden r[einischen] falls der h[err] Bartholomeo Reithoffer, bey diesem Ihme anuertrawten Würtschaffts ambt, so lang Er solche zu Versehen haben wurde, durch seine gebrelichkeit oder sonsten Vnterlauffenden Vnfleiß, in einen

fol. 77v

vnuerhafften Rest gelangen solle, in Cautione uns einlassen und solche in bester form rechtens, auf all unser beweglich und Vnbewegliches Gutth und Vermögen, so wür

⁵⁷³ Tajný rada - vysoká hodnost u panovnického dvora, člen tajné rady, což byl poradní sbor panovníka.

Jetzo eigenthumblich possessediren od[er] ins khünfftige noch überkhommen mächten, dauon nun und fürtershin, nichts außgenohmen, Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey ereignenden solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rändten mehr erwehnte 300 gulden Vnwidersprechlich ablegen und absichren wollen und sollen. Jedoch der gestalten, daß die Jenige Restantien vbernehmen müssen, wie auch all andere Liqvidirte undt richtige schulden, Wann Er solche auß grosser noth der Debitorn od[er] d[aß] die abzahlung nit de tempore wäre, nach all angewendten möglichsten Fleiß, nit einbring könnte, d[aß] selbte zu seiner guthmachung nicht ausgestellt möchte werden, ohne gefärde dessen zu beserer sicherheit kann diese Vnsere bürgschafft mit bewilligung eines löb[lichen] Magistrats in d[aß] Gemein buch einverleibt werden, Vrkhundt dessen Vnser eigenhandt Nahmens Vnterschrift und bey Gedruckhte Pettschafften. So geschehen Marckht Lischaw den 4. Julii 1715.

L[ocus] S[igilli] Lukas Casparides, burger ald[ar].

L[ocus] S[igilli] Galee Graff, burger ald[ar].

Daß gegenwertige Caution in Vnser Gemein Statt buch fol[io] 13. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum Marckht Lischaw den 4. Julii 1715.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath ald[ar].

fol. 78r

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Kleggaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen fliessses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklichen geheimben Rath und obrist hoffmarchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rothweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, auf dero Gueth Przetschin d[aß] Castenamdt dem h[err] Antoni Frantz Bohoniek in gnaden conferiret und anuertrawet worden ist. Jedoch d[aß] obged[achter] h[err] Antoni Fr[antz] Bohoniek, wegen der Trewen amts führung und Gerechthehung eine anständige Caution per 300 gulden leisten und praestiren solle, welchen zu Vnterthänigst gehor[sambter] folge. Er uns Endes Vnterschreibene freunidt[lichen] ersuchet hat, wür möchten Eine solche bürgschafft uor Ihme eingeh[en] und gebührend einlegen, zu solchen Ende dann und auf solche freunidt[lichen]

aufsuchung die obdictirte 300 gulden fahls Er h[err] Antoni Frantz Bohoniek, bey dießem Ihme anuertrawten Castenamtb, so lang er solches zu Versch[reiben] haben würde, durch seine gebrechligkeit od[er] sonsten unterlauffenden Vnfließ in einen Vnuerhofften Rest gelangen solte, in Cautionem uns einlassen und solche in bester form rechtens auf all unsere beweglich und Vnbewegliches

fol. 78v

Gutt und Vermögen. So wür anietzo eigenthumb[lich] possessediren od[er] khünfftighin noch überkommen möchten, daruon nun und fürtershin, nichts außgenohmen, Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey ereignenden solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rändten mehr erwöhnte 300 gulden Vnwidersprechlich abführen und entrichten wollen und sollen. Jedoch der gestalten, daß die Jenige Restanten, die Er etwan der Richtigkeit halber uon seinen Antecessore übernehmen müssen, wie auch all andere Liquidirte und richtige Schulden, wann Er solche aus großen Noth der Debitorn od[er] d[aß] die abzahlung nicht de tempore wehre, nach all angewendeten möglichsten Fleiß nicht einbringen könnte, d[aß] selbe zu seiner guthmachung nicht außgestellt worden möchten, ohne Gefärde, dessen zu beserer Sicherheit kann diese Unsere bürgschafft mit bewilligung hiesiger Gemeinde, in d[aß] Staat od[er] Gemein buch einverleibt werden, Vrkhundt dessen unsere eigenehandt Nahmens unterschrifft und bey gedruckten Pettschafften. So geschehen Marckht Lischaw den 9. Julii 1715.

L[ocus] S[igilli] Lorentz Bohoniek, burger ald[ar].

L[ocus] S[igilli] Rudolph Bohoniek.

Daß gegenwertige Caution in Vnser Gemein Statt buch fol[io] 14. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath ald[ar].

fol. 79r

Wür Endes vnterschreibene bekennen sambt und sonders hiemit und in Crafft dieser.

Demnach in des Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zue Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Kleggaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen fluses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklichen geheimben Rath und obristen hoff Marchall, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweill, herrn zu

Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wildtschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, diensten dem Frantz Sykora uor Einen Contribution Schreiber zu Protiwin ab A[nno] 1715 Eingetretten und nun hochst ged[achten] Ihre hochfürst[lichen] durchl[euchtigen] gnädigster willen seye, deßentwegen seiner trew und gerechten dienster gut sprechen und eine burgschafft od[er] Caution per 300 gulden r[einischen] Vermittelst Einigen gewissen und wohl besseßenen bürger oder bahren geldt leisten solle<n>, zu dessen gehor[sambter] Vollziehung, er uns gebührend ersucht und erbetten uor Ihme sothane Caution zu leisten, alß thuen hiemit denne nach khom[m]en und Versprechen in Crafft dieses, daß Er Frantz Sykora a dato dieser unßer Caution, so lang Er etwan in bemelten diensten verbleiben wirdt, sich getrew und gerecht ohne allen mäng[lichen] Verhalten, wie Wür dann auch uor sothane trewe und gerechte dienste mit obgedachten 300 gulden hiemit in bester form

fol. 79v

rechtens Caviren und Einsprechen. Jedoch der gestalten weillen bey diesem Ambt grosse geldt und Getreidt schulden angewießen, so in der Rechnung benenter sich beständen, wann Er solche aus grosser Armuth dennen Vnterthannen oder sonsten nicht Einbringen kunte, daß solche zu seiner Gutmachung Ihme nit außgestellt, Sondern Vor Ihme künfftighin, alß widerumb, wan Er wie gesagt, über all mäglichen Fleiß nicht einbringen kunte, wie Ers Vbernahmen außgewisen werden dörrften, zu mehrer begraffung dießer uon Vns an unßern grundten leisten d[en] burgschafft 300 gulden, haben wür uns hiemit aigenhändig Vnterscriben und unßere Pettschafft bey gedrucket, auch im Vbrigen wissentlich zu gelassen, daß zu mehrer Sicherheit diese Vnsere burgschafft in Vnser Marckh Manual buch ein Verleibet worden. So geschehen Marckht Lischaw den 30. Julii 1715.

L[ocus] S[igilli] Jakob Blaha, burger ibidem.

L[ocus] S[igilli] Paul Kaderzawek, burger ibidem.

Daß gegenwertige Caution in Vnser Gemein Statt buch folio 15. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst Vordruckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 80r

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Kleggaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen flieses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklichen geheimben Rath und obrist hoffmarchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rothweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin et cetera, auf dero herrschafft Wittingaw daß Castenamdt dem h[errn] Caspar Antoni Zabitzka in Gnaden conferiret und anuertrawet worden ist. Jedoch d[ab] obgedachter h[err] Casper Ant[oni] Zabitzka, wegen der trewen ampts führung und gerechtstehung eine anständige Caution per 300 gulden leisten und praestiren solle, welchen zu Vnterthänigst gehor[sambter] folge. Er uns Endes Vnterschreibene fre[inidlichen] ersuchet hat. Wür möchten eine solche bürgschafft uor ihme eingehen und Gebührend einlegen, zu solchen Ende dann und auf solche freunidt[lichen] ansuchung über die obdictirte 300 gulden fahls Er h[err] Casper Ant[oni] Zabitzka, bey diesem Ihme anuertrawten Castenamdt, so lang Er solches zu Versehen haben würde, durch seine gebrechligkeit od[er] sonsten Unterlauffenden Vnflais in einen Vnuerhafften Rest gelangen solte, in cautionem uns einlaßen und solche in bester form rechtens, auf all vnserer beweglich und Vnbewegliches Gutt

fol. 80v

und Vermögen. So wür anietzo eigenthumb[lich] possediren oder khünfftighin noch überkommen möchten, daruon nun und fürtershin, nichts außgenommen, Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey ereignenden solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rändten, mehr Erwöhnte 300 gulden Vnwidersprechlich abführen und entrichten wollen und sollen. Jedoch der Gestalten, daß die Jenige Restanten, die Er etwan der Richtigkeithalber uon seinen Antecessore übernehmen müssen, wie auch all andere Liqvidirte und richtige schulden, wann Er solche auß grossen Noth der Debitorn od[er] d[ab] die abzahlung nicht de tempore wehre, nach all angewendeten möglichsten Fleiß, nicht einbringen könte, d[ab] selbe zu seiner guthmachung nicht außgestellt werden möchten, ohne Gefährde, dessen zu besserer sicherheit kann diese bürgschafft in Unser Marckht Manual Buch ein Verleibet werden, Vrkhumdt deßen Unsere eigenhandt Nahmens Vnterschrift und bey Gedruckten Pettschafften. So geschehen Marckht Lischaw den 1. Julii 1715.

L[ocus] S[igili] Mathias Zak, burger ibidem.

L[ocus] S[igilli] Mathias Hrdlizka, burger ibidem.

Daß gegenwertige Caution in Unser Gemein Statt buch fol[io] 16. Uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen Wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 81r

Ich Jakob Blaha, Burger in dem Ihro hochfürst[lichen] durchleucht zu Schwartzenberg (titul) angehörigen Markt Lischaw, bekhenne hiemit und in Crafft dieses. Demnach in des Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Cleggaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen flusses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklich geheimben Rath und obristen hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweill, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wildtschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, diensten auff dem guth Krzeschtowitz⁵⁷⁴ der Ehrbahre Wentzl Lang, uon dem Guth Kerzstrzau⁵⁷⁵ Vnterthan, uor Einen bier brewer auffgenohmen, gleich den 18. Novemb[ris] 1716 Jahrs Eingetretten, und nun hochgedacht Ihro hochfürst[lichen] durchleucht gnädigster willen seye, daß Er wegen seiner trew und Gerechten diensten Ein Jedes Jahr guth sprechen und eine bürgschafft oder Caution uon Ein Hundert Funfftzig Gulden rein[ischen] Vermittelst Einiger gewissen hafften und angesessenen burger leisten solle, zu deßen gehorsambten Vollziehung hat Er mich Ersucht und Gebetten. Welchen nach

fol. 81v

also ich hiermit angelobe in Verspreche, in Crafft dieses, daß Er Wentzel Lang, a dato dießer meiner uor Ihme leistende Caution, so lang Er etwan in bemelten dienst Verbleiben wurde, Getrew und Gerecht sich Verhalten werde. Ich auch uor so thanne siene Getrewe und Gerechte dienste mit Ein Hundert Funfftzig Gulden rein[ischen] hiemit cavire und Verspreche. Zu deßen dann mehrerer bekräftigung habe Ich mich

⁵⁷⁴ Krzeschtowitz - tedy Chřešťovice, obec ležící v okrese Písek.

⁵⁷⁵ Kerzstrau - tedy Kestřany, obec ležící v okrese Písek.

Eigenhandig Unterschriben und mein Pettschafft bey gedrucket. So geschehen Marckh Lischaw den 4. Februarii Anno 1717.

L[ocus] S[igilli] Jakob Blaha, burger ibid[em].

Daß gegenwertige Caution in Vnsern Lischawer Gemein Marckh buch folio 17. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür Burgermeister und Rath daselbst Vermittelst Vorgedruckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] Burgermeister und Rath aldar.

fol. 82r

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantz, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Kleggaw, graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Guldenen flusses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] obristen hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rotweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschütz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, auf dero guth Krzesstiowitz die Verwalterey dem herrn Florian Beranek in Gnaden conferiret und anuertrawet worden. Jedoch daß besagter h[err] Florian Beranek wegen der trewen ampts führung und Gerechtheith eine anständige Caution Per 300 gulden leisten und praestiren solle, Welchen zu Vnterthänigst gehors[amb]ter folge. Er Uns Endts Unterschribene freunidt[lichen] ersuchet hat. Wür mächten eine solche bürgschafft uor Ihme einleg[en] und gebührend einlegen, zu solchen ende dann und auf sothane freunidt[lichen] ansuchung über die obdictirte 300 gulden fahls er h[err] Florian Beranek, bey diesem ihme an Vertrawten Ambt, so lang Er solches zu Versehen haben wurde, durch seine gebrechligkeit oder sonst Vnterlauffenden Unfleis in einen Vnuerhafften Rest gelang[en] solte, in Cautionem Uns einlaßen und solche in besten formb Rechtens, auf a<ll> Vnser

fol. 82v

Beweglich und Vnbewegliches guth und Vermög[en]. So wür anietzo aigenthumblich possessediren od[er] künfftighin noch uberkommen mächten, dauon nun und fürtershin nichts außgenohmen, Vollständig Verschreiben und Versprechen, daß bey ereigneten solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rändten, mehr erwöhnte 300 gulden Vnwidrsprechlich abführen und entrichten wollen. Jedoch d[er] gestalten, daß die

Jenige Restantien und Liquidirte richtigeschulden, wann Er solche auß großer Noth d[er] Debitorn od[er] daß die abzahlung nit in tempore were, nach angewendeten möglichsten Fleiß eingebracht worden, zu seiner guthmachung nit außgestelet werden möchten, ohne gefährde, dessen zu besserer Sicherheit kan diese unsere bürgschafft in das alhiesige Marckhts Buch einuerleibet werden, Vrkhundt dessen unsere aigene handt nahmens Vnterschrift und bey gedruckte Pettschafften. So geschehen im Marckht Lischaw den 26. Martii 1717.

L[ocus] S[igilli] Jakub Beranek, burger aldar.

L[ocus] S[igilli] Johannes Augusta, burger aldar.

Daß gegenwertige Caution in unseren Marckhts buch folio 18. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst Vorgesdruckten gemein Marckht Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera A[n]no.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 83r

Demnach von dem hoch löb[lichen] budwieszer Magistrat (titul) auf dero zu der Gemein Statt gehöriges Guth Ostrolow Awjezd⁵⁷⁶ das Verwalter ambt dem Ehrn Vesten herrn Johann Ant[oni] Casparides in gnaden Conferiret und anuertrawet worden ist. Jedoch daß obgedachter h[err] Johann Ant[oni] Casparides wegen der trewen ambts führung und gerechtstehung eine anständige Caution per 500 gulden leisten und praestiren solle, welchen zu seiner gehor[sambter] folge. Er mich Endts Unterschribene freindtlich ersuchet hat. Ich möchte eine solche bürgschafft uor Ihme eingehen und gebührendt einlegen, zu solchem Ende dann und auf solche freindt[liche] ansuchung über die obdictirte 500 gulden fahls Er h[err] Johann A[n]toni Casparides, bey diesem Ihme anuertrawten Verwalters ambt, so lang Er solches zu Versehen haben würde, dur[ch] seine Gebrechlichkeit o<de>r Sonsten Vnterlauffenden Unfleis in einen Vnuerhafften Rest gelang[en] solte, in cautionem mich einlassen und solch in bester form rechtens auf all mein beweglich und unbewegliches nemb[lichen] Eigenes Hauß, Grund und Vermögen. So ich anietzo eigenthumblichen und niemande Verhypothezirte possedire od[er] künfftighin noch überkhommen möchte, daruon nun und fürtershin,

⁵⁷⁶ Ostrolow Awjezd - Ostrolovošský Újezd, obec leží v okrese České Budějovice.

fol. 83v

nichts außgenohmen, Vollständig Verschreibe, auch Verspreche, daß bey ereignenden solchen falliment in die hochlöb[lichen] Gemein Statt Budwieß Rändtambt, mehr erwente 500 gulden Vnwidsprechlich abführen und entrichten wolle und solle. Jedoch d[er] gestalten, daß die Jenige Restanten, die Er etwan der Richtigkeithalber uon seinen Antecessor übernehmen müssen, wie auch all andere Liqvidirte und richtige schulden, wan Er solche auß grosser Noth d[er] Debitorn od[er] das die abzahlung nicht de tempore wöhre, noch all angewendeten möglichsten Fleiß einbringen könte, das selbe zu seiner guthmachung nicht außgestellet werden möchten, ohne Gefärde zur Vrkhundt habe mich mit nit allein eigenhändig Vnterscriben und mein Petschafft bey gedrucket. Sodern zu noch mehrerer sicherheit dessen gibe auch den consens,⁵⁷⁷ das solche Caution in die alhiesige Grundtbücher in od[er] ohne bey sein meiner ein Verleibet werden mag. So geschehen Marckh Lischaw d[en] 1. Maii 1718.

L[ocus] S[igilli] Lukas Casparides, burger ibidem.

Daß gegenwertige Caution in Vnser Gemein Statt buch fol[io] 19. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor Gedruckten Gemein Marckht Insig[ni] Attestiren. Actuum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

Nota⁵⁷⁸

Den 1. Maii 1720 bey außgetretenden dienst, Ist die Restutirende caution mit gutten Reitschein cassvit⁵⁷⁹ worden.

fol. 84r

Demnach von dem Durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Kleggaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen fliesses, dero Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklich geheimben Rath, obristen hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rothweill, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, Vnßern Gnädigsten fürsten und herrn herrn, Auf dero herrschafft Protiwin, das

⁵⁷⁷ Consens - z lat. consensio - souhlas.

⁵⁷⁸ Nota - (lat.) poznámka.

⁵⁷⁹ Cassvit - z lat. casso, are - zrušit.

Rändtenamt dem herrn Simon Franz Sstika in Gnaden Conferiret und anuertrawet worden ist. Jedoch daß obgedachter herr Simon Frantz Sstika wegen der trewen amtsführung und gerechtstehung eine anständige Caution p[e]r 300 gulden rein[ischen] leisten und praestiren sollen, zu welcher Vnterthänigst gehors[ambter] folge. Er unß Endts Vnterschribene freundt[lichen] ersuchet hat. Wür möchten eine solche bürgschafft uor Ihme eingehen und gebührend einlegen, zu solchem Ende dan und auf Sothanes freindt[lichen] ersuchen über die obdictirte 300 gulden fahls Er herr Frantz Sstika, bey diesem Ihme an Vertrawten Rendtamt, so lang Er solches zu Versehen haben wirdt, durch seine Gebrechlichkeit od[er] sonst Vnterlaufenden Vnfleis in einen Vnuerhafften Rest gelagen solte, In Cautionem unß einlassen und solche in besten form rechtens, auf all Vnser bewegliches Guth und Vermög[en]. So wier anjetzo aigenthumblichen posediren

fol. 84v

od[er] Künfftighin nach überkomen möchten, daruon nun und fürtershin, nichts außgenehmen, Vollständig Verschriben, auch Versprechen, daß bey Ereignenden Sollich falliment in daß hochfürst[lichen] Rändtamt mehr erwehnte 300 gulden Vnwiderrichlich abführen und entrichten wollen und sollen. Jedoch d[er] Gestalten, daß die Jenige Restanten, die Er etwan der Richtigkeit halber uon seinen antecessori übernehmen müssen, wie auch all andere Liqvidirte und richtige Schulden, wan er solche auß grosser noth d[er] Debitorn od[er] das die bezahlung nicht de tempore währe, nach angewenden möglichsten Fleiß nicht einbringen könte, daß selbte zu seinen Guttmachung nicht ausgestellt werden möchten, ohne Geferde, zu mehrer deßen Sicherheit dieße Unsere bürgschafft mit bewilligung eines löb[lichen] Magistrats in die Statt bücher ein Verleibt werden, Vrkhundt unsere aigenhandt nahmen Vnterschrifften und bey gedruckte Pettschafften. So geschehen Marckht Lischaw den 11. Septembris A[anno] 1718.

L[ocus] S[igilli] Mattes Mertl, burger alda[ar].

L[ocus] S[igilli] Lorentz Heffer, burger alda[ar].

Daß gegenwertige Caution in unßer Gemein Statt buch folio 19. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor Gedruckten Gemein Marckht Insig[ni] Attestiren. Actum die ut supra.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath ibidem.

fol. 85r

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantz, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Kleggaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen fliessens, dero Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würck[lichen] geheimben Rath, obristen hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweill, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, wie et cetera Unßeren gnädigsten fürsten und herrn herrn, Auf dero Guth Bzy die Verwalterey dem Ehr unesten h[errn] Casper Ant[oni] Zabitzka in Gnaden Conferiret und an Vertrawet worden ist. Jedoch daß obgedachter herr Casper Ant[oni] Zabitzka weg[en] der trewen ambts führung und gerechtstehung eine anstendige Caution per 300 gulden rein[ischen] leisten und praestiren sollen, zu welcher Vnterthänigst gehors[ambter] folge. Er uns Endts Vnterschribene burger in Marckh Lischaw freindt[lichen] Ersuchet hat. Wür möchten eine solche bürgschafft uor Ihme eing<h>agen und Gebührend einlegen, zu solchem Ende dan und auf Sothannes freindt[lichen] ersuchen über die obdictirte 300 gulden fahls Er h[err] Casper Ant[oni] Zabitzka, bey diesem Ihme anvertrawten verwalterambt, so lang Er solches zu Versehen haben würdt, durch seine gebrechlichkeit oder Sonsten Vnterlaufenden Vnfleiß in einen Vnuerhafften Rest gelangen solte, in Cautionem Vns einlassen und solche in besten form rechtens, auf all Vnser bewegliches guth und Vermögen.

fol. 85v

So wür anietzo aigenthumblichen possediren od[er] Künfftighin nach überkommen möchten, daruon nun und fürtershin nichts außgenohmen, Vollständig Verschriben, auch Versprechen, dass bey Ereignenden Sollich falliment, in das hochfüst[lichen] Rändtambt mehr erwente 300 gulden unwidersprichlich abführen und entrichten wollen und sollen. Jedoch d[er] gestalten, daß die Jenige Restanten, die Er etwan der Richtigkeit halber uon seinen Antecessori übernehmen müssen, wie auch all andere Liquidirte und richtige schulden, wan Er solche auß grosser noth d[er] Debitorn od[er] daß die bezahlung nicht de tempore wähere, nach angewenden möglichsten fleis nicht einbringen könte, das selbte zu seinen Guttmachung nicht außgestellt worden möchten, ohne Gefahrde, zu mehrer dessen Sicherheit diese Vnsere bürgschafft mit bewilligung eines löb[lichen] Magistrats in die Statt bücher ein Verleibt worden, Vrkhundt unsere

Aigenhand nahmen Vnterschrifften und bey Gedruckte Pettschafften. So gescheh[en] Marckh Lischaw den 29. Octobris 1718.

L[ocus] S[igilli] Mathias Zak und L[ocus] S[igili] Joseph Saukup.

Daß gegenwertige Caution in Vnser Gemein Statt buch Fol[io] 20. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst Vordruckten Gemein Markt Insig[ni] Attestiren. Actum die ut supra.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath ibid[em].

fol. 86r

Demnach von dem Durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landgraffen in Kleggaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Ihro Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweill, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wilschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, der herrn Mathias Ant[oni] Schulista uor einem Contributionschr[eiber] der herrschafft Wittingaw in Gnaden aufgenommen Ist worden. Doch der gestalten, das selbter wegen der gerechtstehung eine Anständige Reale bürgschafft per 300 gulden Vor sich stellen solle, zu solchen Ende dann besagter h[err] Mathias Ant[oni] Schulista uns Endes Vnterscriebene freindt[lichen] Ersuchet hatt, wür möchten eine solche bürgschafft uor Ihme eingehen und praestiren. Welchen noch auf sothanne freindt[lichen] ersuchung über die obdictirte 300 gulden fahls Er bey diesem Ihme anuertrawten ambt durch Einige gebrechligkeit oder sonst unterlaufenden Vnfließ in einen Vnuerhafften Rest gelangen und denen herrschaffts Vnterthanern hier durch einiger schaden widerfahren möchte, in Cautionem wohl bedachtsamb uns einlassen und solche in bester formb rechtens auf all unser beweglich und Vnbeweglichen Guth und Vermögen. So anietzo Eigenthumblichen possessediren oder Künfftighin noch überkomen möchten, Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey Ereignenden solchen falliment, in das füst[lichen] Wittingawer Contribution

fol. 86v

Ambt mehr erwente 300 gulden uon Vns Vnwidersprichlich abgeföhret und entrichtet werden sollen. Jedoch d[er] gestalten, daß die Jenige Restantien, die er etwan der Richtigkeit halber uon seinen Antecessore mossen, bey solchen Ambt ohne ein und andern Schulden in sonderheit bey Jetzigen Schweren zeiten, fast nicht sein kann,

übernehmen müssen, wie auch all andere Vnbezahlt, doch Liquidirte und richtige schulden, wan er solche auß grosser noth d[er] Debitorn oder da die feilschafften ins stecken gerathen und der Vnterthan, wie offters zu geschehen pflaget uon dem Schawer Wetter, feuer und anderen Vnglicks fählen Getroffen wurde und die nicht imstandt wehre die kay[serlichen] onera⁵⁸⁰ zu Erschwingen und daß die bezahlung nicht de tempore währe, nach angewendten möglichsten fleiß nicht einbringen kunte, daß selbe zu seiner guthmachung nicht außgestellt, Sondern auch uon Ihme pro Liquido angenohmen werden möchten, Vrkhundt dessen Vnser eigen hand Nahmens Unterschrift und Pettschafft fertigung. So geschehen in dem Marckht Lischaw den 18. Octobr 1718.

L[ocus] S[igilli] Mathias Mertl.

L[ocus] S[igilli] Lukas Zelenka.

Daß gegenwertige Caution in Vnser Gemein Statt buch fol[io] 21. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst Vordruckten Gemein Marckt Insig[ni] Attestiren. Actum et cetera die ut supra.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath ibidem.

fol. 87r

Demnach von dem Durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantz des, hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Klegaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Guldenen flüses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] obristen hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erb hoffrichtern zu Rottweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschütz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, Auf dero Guth Krzeschtiowitz die Verwalterey dem herrn Franz Sykora in Gnaden Conferiret worden. Jedoch das besagter herr Frantz Sykora weg[en] der trewen ampts führung und gerechtstehung eine anständige Caution per 300 gulden leisten und praestiren solle, Welchem zu Vnterthänigst gehorsambster folge. Er Uns Endts Vnterschribene freindt[lichen] ersuchet hat. Wür mächten eine solche bürgschafft uor Ihme einlegen und gebührend eingehen, zu solchem ende dann und auf sothane freindt[lichen] ansuchung Vber die obdictirte 300 gulden fahls Er h[err] Frantz Sykora, bey diesem Ihme anuertrawten amt, so lang Er solches zu Versehen haben wurde, durch seine

⁵⁸⁰ Onera - z lat. onus, eris - břímě, břemeno, náklad.

gebrechlichkeit od[er] sonst Vnterlaufenden Vnfleiß in einen Vnuerhafften Rest gelangen sollte, in Cautionem Vns einlasen und solche in besten formb Rechtens auf all Vnser beweglich und Vnbeweglichs Guth und Vermög[en], So wür anietzo aigenthumblichen possessediren od[er] küffftighin noch überkhomen möchten, dauon nun und

fol. 87v

fürtershin nichts außgenohmen, Vollständig Verschreiben und Versprechen, daß bey ereigneten solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rendten mehr erwehnte 300 gulden Vnwidersprechlich abführen und entrichten wollen. Jedoch d[er] gestalten, daß die Jenige Restantien und Liquidirte richtige schulden, wann Er solche aus grosser noth der Debitorn od[er] daß die bezahlung nit in tempore wäre, nach angewendeten möglichsten Fleiß eingebracht worden, zu seiner guth machung nit außgestellt werden möchten, ohne Gefärde, dessen zu besserer Sicherheit kan diese unsere bürgschafft in daß alhießige Marckhts Buch ein Verleibet werden, Vrkhundt dessen Vnsere eigene handt nahmens Vnterschriftt und bey gedruckte Pettschafftten. So geschehen in Marckht Lischaw den 12. April 1719.

L[ocus] S[igilli] Jakob Blaha, burger ibid[em].

L[ocus] S[igilli] Paul Kaderzawek, burger ibid[em].

Daß gegenwertige Caution in Vnsere Marckhts buch folio 22. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten Gemein Marckht Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath ibidem.

fol. 88r

Demnach Von dem Durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwarzenberg, Gefürsteten Landtgraffen in Cleggaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Ritters des Goldenen Vließes, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklich Geheimben Rath, obrist hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rothweill, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschütz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, Auf dero herrschafft Protiwin daß Castenamtb dem herrn Bartholomeo Reithoffer in gnaden Conferiret und anuertrawet worden ist. Jedoch daß obgedachter h[err] Reithoffer wegen der treuen amtbts führungs und gerechtstehung eine anständige Caution per Dreyhundert Gulden rein[ischen] leisten und Praestiren solle, Welchen zu

Vnterthänigst gehorsambster folge. Er vnß Endes Vnterschribene freindt[lichen] ersuchet hat. Wir mochten eine bürgschafft Vor Ihme eingehen und gebührend einleg[en], zu solchem Ende dann und auf sothane freindtliche ansuchung über die obdictirte 300 gulden rein[ischen] fahls der herr Bartholomae Reithoffer bey diesem Ihme anuertrawten Castenampt, so lang Er solche zu Versehen haben wurde, durch seine gebrechlichkeit od[er] sonst Vnterlauffenden Vnfleiß in einen Vnuerhafften Rest gelangen solte, in Cautionem Vns einlassen und solches in bester form rechtens, auf all Vnser beweglich

fol. 88v

und Vnbewegliches Guth und Vermögen, so wür Jetzo aigenthumblichen Possediren oder khünfftige nach Vberkommen möchten, daruon nun und fürtershin nichts ausgenohmen, Volständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey eraignenden solchen falliment in die hochfürst[lichen] Renten mehr Erwehnte 300 gulden rein[ischen] Vnwidrsprechlich ableg[en] und abführen wollen und sollen. Jedoch der gestalten, daß die Jenige Restantien, die Er etwan der Richtigkeit halber uon seinem Antecessore Vbernehmen müssen, wie auch all andere Liqvidirte richtige schulden, wan Er solche auß grosser noth der Debitorum od[er] daß die abzahlung nicht de tempore wäre, nach all angewendten möglichsten Fleiß nicht einbring[en] könnte, das selbte zu seiner Gutmachung nicht außgestelet möchte werden, ohne Gefärde, dessen zu besser sicherheit kan diese Vnsere bürgschafft mit bewilligung eines löb[lichen] Magistrats in daß Gemein buch ein Verleibet werden, Vrkhundt dessen Vnser eigene handt namens Vnterschrift und bey getruckte Pettschafften. So geschehen im Marckht Lischaw den 29. Maii 1719.

L[ocus] S[igilli] Gallus Graff.

L[ocus] S[igilli] Jakob Beranek.

Daß gegenwertige Caution in Vnseren Marckhts buch folio 23. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath ibidem.

fol. 89r

Demnach von dem Durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in

Kleggaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen fliessens, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würclichen geheimben Rath und obrist hoff marchallen, wie auch deroselb<t>en und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rothweill, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz, Protivin und Ertzhertzogthumb Crumaw,⁵⁸¹ Auf dero herrschafft Postelberg des Contributionamt dem h[errn] Antoni Frantz Bohoniek in gnaden conferiret und anuertrawet worden ist. Jedoch daß obgedachter h[err] Antoni Fr[antz] Bohoniek wegen der trewen ampts führung und gerechtstehung eine anstandige caution p[er] 300 gulden leisten und praestiren solle, welchem zu Vnterthänigst gehor[sambter] folge. Er Uns Endes Vnterscribene freindt[liche] ersuchet hat, wü möchten eine solche bürgschafft uor Ihme eingehen und gebührend einlegen, zu solchem Ende dann auf solche freindt[liche] ansuchung über die obdictirte 300 gulden fahls Er h[err] Antoni Fr[antz] Bohoniek, bey diesem Ihme anuertrawten Contr[ibution]amt, so lang Er solches Versehen haben würde, durch seine Gebrechlichkeit oder sonsten Vnterlauffenden Vnfleiß in einen Vnuerhafften Rest gelangen solte, in cautionem Vns einlassen und solche in bester form rechtens auf all Vnser beweglich

fol. 89v

und Vnbewegliches Gutt und Vermögen, so wü anjetzo eigenthumblich possediren od[er] Künfftighin nach Vberkommen möchten, daruon nun und fürtershin, nichts außgenohmen, Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey eraignenden solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rändten mehr Erwöhnte 300 gulden unwidersprichlich abführen und entrichten wollen und sollen. Jedoch der gestalten, daß die Jenige Restanten, die Er Etwan der Richtigkeithalber uon seinen Antecessore Vbernehmen müssen, wie auch all andere Liqvidirte und richtige schulden, wan Er solche auß grossen Noth der Debitorn od[er] d[ab] die abzahlung nicht de tempore währe, nach all angewendeten möglichsten Fleiß nicht einbringen könnte, daß selbte zu seiner guttmachung nicht außgestellt werden möchten, ohne Gefährde, dessen zu besserer Sicherheit kann diese bürgschafft mit bewilligung hießiger Gemeinde in daß Statt buch ein verleibet werden, Vrkhund dessen Vnsere eigene handt Nahmens Vnterschrift und bey Gedrukten Pettschafften. So geschehen im Marckht Lischaw den 27. [Novem]bris 1719.

⁵⁸¹ Crumaw - tedy Český Krumlov, město ležící v okrese Český Krumlov.

L[ocus] S[igilli] Lorentz Bohoniek, burger aldar.

L[ocus] S[igilli] Rudolff Bohoniek, bur[ger].

Daß gegenwertige Caution in Vnser gemein Statt buch folio 24. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wir burger[meister] und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 90r

Demnach von dem Durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürstetten Landtgraffen in Cleggaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Ritters des Goldenen Vlusses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklich geheimben Rath, obristen hoff Marchallen und deroselben, wie auch des Reichs Erbhoff Richtern zu Rothweil, herrn des hertzogthunb Crumaw, derer herrschafften Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reifenstein, Drahonitz, Protivin, Worlik,⁵⁸² Wirtenberg⁵⁸³ und Chegnow,⁵⁸⁴ Auf dero herrschafft Frawenberg daß Rendtambt dem herrn Mathiae Ernesto Wawra in gnaden Conferiret undt anuertrawet ist worden. Iedoch daß obbesagter herr Wawra wegen der treuen Ambts führungs und gerechtstehung eine anstandige Caution per 300 gulden leisten solle, welchem zu Vnterthänigster gehorsambter folge. Er uns Endes Vnterschribene freindt[lischen] ersuchet hat, wir möchten eine solche bürgschafft uor Ihme eingehen und gebührend einlegen, zu solchem ende dann und auf sothane freindt[lische] ansuchung über die obdictirte 300 gulden fahls er herr Wawra, bey diesen Ihme anuertrawten Rändtambt, so lang Er solches zu Versehen werde, durch seine Gebrechlichkeit oder sonst Vnterlauffenden Vnfleiß in einen unverhafften Rest gelangen solte, in Cautionem unß einlassen und solche in besten form rechtens, auf all unser beweg[lich] und Vnbeweg[liches] gutt und Vermög[en], so wir anietzo eigenthumblich posediren od[er] Künfftighin nach überkhommen möchten, dauon nun undt fürtershin

⁵⁸² Worlík - dnes Orlík nad Vltavou, obec ležící v okrese Písek.

⁵⁸³ Wirtenberg - tedy Vipmerk, městečko ležící v okrese Prachatice.

⁵⁸⁴ Chegnow - tedy Chýnov, obec ležící v okrese Tábor.

fol. 90v

nichts außgenohmen, Vollständig Verschreiben und Versprechen, daß bey ereigneten solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rendten mehr erwehnte 300 gulden Vnwidrsprechlich abführen und entrichten wollen. Jedoch der gestalten, daß die Jenige Restantien, die Er etwan der Richtigkeithalber uon seinen Antecessore übernehmen müssen, wie auch all andere Liqvide und richtige Schulden, wann Er solche auß großer noth der Debitoren oder daß die abzahlung nicht de tempore wäre od[er] da die herrschafft[liche] feilhafften an ungewise ab khauffere Verkauft und Ihme Rechnungs führer p[e]r Empfag zu legen angeschafft[en] od[er] angewessen würden, daß gelt Jedoch nicht einbringen könnte, daß selbe zu seiner guthmachung nicht außgestellt werden möchten, ohne Gefährde, dießes zu besserer Sicherheit kan diese unsere bürgschafft in die Markhts Protocala, auch in abwesenheit unserer ein Verleibet werden, Urkhundt dessen Unsere eigene handt nahmens Unterschrift und bey gedruckte Pettschafften. So geschehen im Marckht Lischaw den 29. Sept[embris] 1720.

L[ocus] S[igilli] Lukas Casparides, burger aldar, Johann Lang, burg[er].

Daß Gegenwertige Caution in Vnser Gemein Marcth buch folio 25. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst vermittelt uor gedruckten Gemein Marckh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 91r

Demnach von dem Durchleüchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Clegaw, Graffen zu Sultz, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen vliesses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt] würcklich geheimben Rath, obristen hoff Marchallen, wie auch deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz und Protivin, wie auch des hertzogthumb Crumaw, auf dero herrschafft Ziernaw d[aß] Verwalter ambt dem herrn Bartholomeo Reithoffer in Gnaden conferiret und anuertrawet ist word[en]. Jedoch daß obbesagter herr Reithoffer weg[en] d[er] trewen ampts führungs Vnd gerechtstehung eine anständige Caution Per 300 gulden leisten und praestiren solle, Welchen zur Vnterthänigst gehorsambster folge. Er Uns Endts Vnterscribene freindt[lichen] ersuchet hat. Wür möchten eine solche bürgschafft vor Ihme eingehen und gebührend einlegen, zu solchen Ende dann und auf sothane

freindt[liche] ansuchung Vber die obdictirt 300 gulden fahls Er herr Bartholomae Reithoffer, bey dießem Ihme an Vertrawten Verwalter ambt, so lang Er solches zu Versehen haben wurde, durch seine Gebrechligkeit od[er] sonsten Vnterlauffenden Vnfleiß in Einem Vnuerhafften Rest gelang[en] solte, in Cautionem Vnß einlaßen und solche in besten form rechtens auf all Unßer beweglich und Vnbeweglichen Gueth und Vermögen. So wür anietzo eigenthumblich possediren oder Künfftighin nach überkommen möchten, dauon nun

fol. 91v

und fürtershin nichts außgenohmen, Volständig Verschreiben und Versprechen, das bey Ereigneten solchen falliment in die hochfürst[lichen] Rendten mehr Erwente 300 gulden Vnwidrsprechlich abführen und Entrichten wollen. Jedoch der Gestalten, daß die Jenige Restantien, die Er etwann der Richtigkeithalber uon seinen Antecessore Vbernehmen müssen, wie auch all andere Liqvidirte und richtig Schulden, wann Er solche auß großer noth der Debitore od[er] daß abzahlung nicht de tempore wöhre, nach angewendten möglichsten fleiß nicht einbringen khönte, daß selbe zue seiner guttmachung nicht außgestellt werden mochten, ohne Gefährde, deßelbem zu beßerer sicherheit khann dieße Unsere bürgschafft mit bewilligung Eines löb[lichen] Magistrats in die Statt bücher, auch in obwessenheit Vnßer ein Verleibet werden, Vrkhundt dessen Vnser Eigene handt nahmens Vnterschrift und bey gedrucktes Pettschafft. So geschehen Lischaw den 11. Maii 1722.

L[ocus] S[igilli] Gallus Graff, burger aldar.

L[ocus] S[igilli] Jakob Beranek, burger aldar.

Daß gegenwertige Caution in Unser Gemein Markh buch folio 26. uon Worth zu Worth ingrossiret word[en], thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uor gedruckten gemein Markh Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] Burgermeister und Rath aldar.

fol. 92r

Demnach von dem Durchleuchtigen fürsten und herrn herrn Adam Frantzen, des hey[ligen] Röm[ischen] Reichs fürsten zu Schwartzenbergk, gefürsteten Landtgraffen in Kleggaw, Graffen zu Sultz, hertzen zu Crumaw, herrn zu Gimborn, Rittern des Goldenen flusses, der Röm[ischen] kays[erlichen] und könig[lichen] May[estatt] würrklichen Geheimben Rath und obristen stallmeistern, wie auch deroselben und des

Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweill, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reifenstein, Drahonitz, Protivin, Worlik, Wintenberg und Chegnow, Auf dero herrschafft Frawenberg das Rendtambt dem h[ern] Jakob Ant[oni] Pilat in Gnad[en] Conferiret und anuertrawet ist worden. Jedoch obbesagter herr Pilat weg[en] der trewen ambts führung und gerechtstehung eine anständige Caution p[e]r 300 gulden leisten solle, Welche zu Unterthänigst gehor[sambter] folge. Er Unß Endts Unterschribene freindt[liche] ersuchet hat, wür möchten ein solche bürgschafft vor Ihme eingehen und gebührend einlegen, zu solchem Ende dann und auf sothane freindt[liche] ansuchung über die obdictirte 300 gulden fahls er h[err] Pilat, bey diesem Ihme anuertrawten Rendtambt, so lang er solches zu Versehen haben wirdt, durch sein gebrechlichkeit od[er] sonst Unterlaufenden Unfleis in einem Vnferhafften Rest gelang[en] solte, in Cautionem Unß einlassen und solchem besten formb rechtens auf all unßer beweglich und unbeweglichen Guth und Vermögen, so wür anietzo

fol. 92v

eigenthumblich posediren od[er] künfftighin noch überkom[m]en möchten, dauon nun und fürtershin nichts ausgenohmen, Vollständig Verschreiben und Versprechen, das bey ereigneten falliment in die hochfürst[lichen] Rendten mehr erwöhnte 300 gulden unwidersprichlich abzuführen und entrichten wollen. Jedoch der gestalt, daß die Jenige Restantien, die Er etwan der Richtigkeithalber uon seinen Antecessore übernehmen müssen, wie auch all andere Liqvid[irte] schulden, Wann Er solche auß großer noth d[er] Debitoren od[er] daß die abzahlung nicht de tempore wäre, od[er] aber da die herrschafft[liche] feilschafften anungewisse ab khauffer Verkauft od[er] angewissen würden, d[aß] geldt Jedoch nicht einbringen könnte, daß selbe zu seiner Gutmachung nicht außgestellt werden möchten, ohne geführde, dessen zu besserer Sicherheit kan diese Unsere bürgschafft in die Marckhts Protocolla, auch in abwessenheit unser ein Verleibet werden, Vrkhundt dessen Vnsere eigene handt nahmens Unterschriff und bey gedrucktes Pettschafft. So geschehen Lischaw den 3. April 1726.

L[ocus] S[igilli] Lorentz Höffer, burger aldar.

L[ocus] S[igilli] Lukas Casparides.

Daß gegenwertige Caution in Unser Gemein Marckt buch folio 27. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen Wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uorgedruckten Gemein Marckht Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] burgermeister und Rath aldar.

fol. 93r

Léta Páně 1724 vedle Contribučního Rejstříku jest pro budoucí paměť do této pamětní knihy uvedeno a rozepsáno, jak mnoho jeden každý soused lišovský jediný Militární Contribuci rozvržené z domu svého Repartirovaných peněz hotových povinnen odvésti jest, totiž.

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Jiřík Vlašek	1	30	1,5	p[an] Lukáš Kasparides 1725 z půl padělku prodaného 1727 z kaukusu od Stanislava odepsáno, připsáno 2 krejcary	–	35	–
Martin Král	–	43	4,5	Matěj Velický	–	44	3
Jan Novák	1	42	3	Jakub Blaha	1	46	4,5
Vavřinec Pelikán	–	21	1,5	p[an] Matěj Mertl, nyní 1727 Dorota, vdova Mertlová	3	3	3
Václav Velický	1	36	–	p[aní] Marie Janotová	1	31	1,5
Jan Velický	–	24	3	Pavel Fencalik	1	45	1,5
Lukáš Novotný	–	52	3	p[an] Václav Hrdlička	4	28	4,5
Jan Augusta	2	7	3	Pavel Kadeřávek	2	10	–
p[an] Václav Jelínek, již p[aní] Lidmila Kemetingerová Vdova	1	38	4,5	Felip Kratochvíle p[an] Lukáš	1	38	4,5
	<2	2	2>		1	51	1,5

Svobodová, 1726 již p[an] Ignatz Vobratenský	1	45	3	Pašek			
Srazí sobě	–	17	–				
Ludvík Kadeřávek 1725 z prodaného padělku Vavřincovi Roubíkovi	1	43	3	Jiřík Foitl	–	53	4,5
srazí se měsíčně	–	7	–				
	1	36	3				
Latus	14	43	–		20	28	4,5

fol. 93v

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
p[an] Lorenz Heffer	2	25	1,5	p[an] Jakub Faber 1724 z půl padělku prodaného Vítovi Slámovi se porazí	1	13	4,5
Jan Lang	1	33	4,5	Vít Pašek	–	14	3
Řehoř Bohoněk	1	28	1,5	Václav Hanuš	–	33	1,5
Pavel Kotyza	1	26	1,5	Jan Dršťka 1727 z prodaného kaukusu	2	35	–
				Kasparidesovi odpisuje se 2 krejcary, rest	–	53	4,5
Řehoř Soukup	1	58	4,5	Václav Toryn 1726 z kaukusu	–	47	1,5

				prodaného se srazí	–	4	–
				1727 z kaukusu	–	45	1,5
				druhého též 2			
				krejcary			
p[an] Václav	–	53	1,5	Jan Straka	–	57	3
Batka, nyní							
1727 Alžběta							
Batková							
p[an] Vít	–	55	1,5	Václav Batka	1	52	3
Ferepaur							
Jan Koženej	–	58	3	Jiřík Hanuš	1	21	4,5
p[an] Pavel	–	48	4,5	Jan Tůma	1	8	4,5
Šíma, nyní							
1727 Zuzana							
Šímová							
Matěj Wais	–	48	4,5	Jakub Beránek	1	1	–
Petr Janeček	–	22	–	Jiří Egrman	–	59	1,5
Martin	2	8	4,5	Martin Graff	2	6	1,5
Skřiváček							
				1726 z kaukusu od			
				Václava Toryna			
				koupeného	–	2	–
				připisuje se			
				1727 z kaukusu	–	2	–
				druhého též	2	10	1,5
Antonín	–	52	3	Václav Mocl	1	19	3
Dvořáček							
Tomáš	–	40	3	Vavřinec Roubík	–	18	3
Janeček							
				z padělku			
				koupeného	–	7	–
				měsíčně po	–	25	3
Jiřík	1	6	1,5	p[an] Josef Denk	1	41	4,5
Janovský							

p[an] Jakub Veselý	–	32	3	p[an] Havel Graff	–	55	1,5
	18	59	1,5		19	51	–

fol. 94r

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Jan Keš	2	23	3	Jan Mukerau	–	34	3
Matěj Graff	–	56	3	Václav	–	22	3
z koupené zahrady od Leitnandta	–	2	–	Leitnandt			
Josef Střeleček	–	26	–	Jan Konopa, již	1	3	4,5
1725	–	7	–	p[an] Urban			
z prodaného padělku de fol[io]	–	19	–	Havel			
Josef Soukup, již Václav	1	38	–	Jan Bičan, již	–	33	1,5
Leitnandt	–	2	–	Jan Reinl			
již prodán kus zahrady, se srazí	1	36	–				
Šimon Pfleger	–	19	3	Vdova Listová	–	31	1,5
1727							
z koupeného pole od vdovy Růžičkovi	–	7	–				
připsáno	–	26	3				
Lukáš Straka	1	18	4,5	Matěj Dvořáček	–	37	–
				1725			
				z koupeného padělku	–	7	–
				připsáno	–	44	–
Matěj Soukup	–	51	1,5	Jiřík Mikšíček	1	41	1,5

Václav Velický	–	20	–	p[an] Lukáš Zelenka	2	15	4,5
Andres Procházka	1	3	4,5	Jan Hrošek	–	51	4,5
p[an] Vavřinec Bohoněk, nyní vdova Bohoňková	–	56	1,5	Jiřík Kratochvíle	–	41	4,5
Václav Pekárek, nyní 1786 Jan Konopa	–	23	4,5	Mikuláš Babněk a nyní 1727 p[an] Jiřík Feitl	1	13	4,5
Melichar Klaubr František	–	30	4,5	Martin Kotyza	–	26	–
Novosetský	–	20	–	Matěj Procházka, nyní 1722 Dorota, vdova Procházkova	–	36	4,5
p[an] Václav Kobsyn	–	39	4,5	Filip Lexa	–	23	–
Jan Růžička, nyní vdova Mariana 1727 z prodaného pole Šimonovi Pflegerovi srazí se měsíčně	–	54	1,5	Vít Sláma 1724 za půl padělkou koupenného připisuje se	–	31	1,5
p[an] Josef Malagreda	–	19	–	Matěj Samiš	–	14	3
	13	22			13	1	3

fol. 94v

	zlaté	krejcarey	denáry	
Rudolf Bohoněk	–	51	1,5	
Jan Heleport	–	22	3	
Dorota, vdova Vobratenská, již Václav Svoboda 1726 roku	–	<50	1,5>	Z pole 6 strychů 1 v[ěrtel] od svého švajka p[ana] Ignatiusa Vobratenského na sebe přejímá 17 krejcarů a tak bude dávat 1 zlatý 7 krejcarů 4,5 denárů.
Tomáš Fáber	–	47	4,5	
Jan Svoboda	–	29	–	
1725 z půl padětku koupeného	–	15	–	
P[an] Jiřík Feitl	–	51	3	
Marek Mach	–	19	–	
Josef Střevlička, již léta 1727 Matěj Velický	–	30	3	
Václav Trol	–	17	–	
Hendrych Novej, již František Dvořák	–	19	–	
Vít Chvojka, již Jan Konopa, nyní 1726 handlem Václav Pekárek	–	18	–	
	5	56	1,5	
Summa 97 sousedův všeho odvedou peněz 106 zlatých 20 krejcarů 4,5 denárů				

fol. 95r

Léta 1728 obnovena Repartiti Contribuční.⁵⁸⁵

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Jiřík Vlašek	1	30	1,5	<Jakub	<1	46	4,5>
1729 J[eho]				Blaha>	1	25	4,5
M[ilost] pan farář				Václav			
Antoni Pišely ⁵⁸⁶				Palengenius,			
				dá 21 krejcarů			
Martin Král	–	43	4,5	Dorota	3	3	3
				Mertlová			
Jan Novák	1	42	3	Marie	1	31	1,5
				Slámová			
Vavřinec Pelikán	–	21	1,5	Pavel Fencalík	1	45	1,5
Václav Velický	1	36	–	p[an] Václav	4	28	4,5
				Hrdlička			
Vít Chvojka	–	24	3	Pavel	2	10	–
				Kadeřávek			
Lukáš Novotný	–	52	3	Felip	1	38	4,5
				Kratochvíle			
Václav<Jan>	2	7	3	p[an] Lukáš	1	51	1,5
Augusta				Pašek			
< p[aní] Lidmila	1	38	4,5	Jiřík Foitl	–	53	4,5
Kemetingerová>							
1728 pan Jan							
Eisner							
<p[an] Ignati	1	45	3	p[an] Lorenz	2	25	1,5
Vobratenský>				Heffer			
Josef Vojtš							
Ludvík	1	36	3	p[an] Jan	1	33	4,5

⁵⁸⁵ Repartiti Contribuční - způsob rozvržení pozemkové daně.

⁵⁸⁶ Antonín Pišely - strakonický rodák, který v Lišově od roku 1726 působil jako kaplan. Zemřel v dubnu roku 1741 a pohřben byl v lišovském kostele svatého Václava; Václav Vašek, *Historie*, s. 308-329.

Kadeřávek					Lang			
p[an] Lukáš	–	22	–	–	p[an] Řehoř	1	28	1,5
Kasparides					Bohoněk			
1728 z kaukusu	–	2	–	–				
od Dvořáčka								
p[an] Matěj	–	44	3	3	Pavel Kotyza	1	26	1,5
Velický								
Latus	15	25	3	3	Řehoř Soukup	1	58	4,5
					<Alžběta>	–	53	1,5
					Kateřina,			
					dcera Batková			
					<p[an]> Vít	–	55	1,5
					Ferepaur			
					Latus	29	30	

fol. 95v

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Jan Koženej	–	58	3	Jiřík Hanuš	1	21	4,5
<Zuzana>	–	48	4,5	Jan Tůma	1	8	4,5
Andres							
Šímo<vá>							
p[an] Matěj	–	48	4,5	Jakub Beránek	1	1	–
Weiss							
Petr Janeček	–	22	–	Jiřík Egrman	–	59	1,5
Martin	2	8	4,5	Barbora	2	10	1,5
Skřiváček				<Mikuláš>			
				Gráffová			
Antonín	–	52	3	Lukáš<Václav	1	19	3
Dvořák				> Mocl			
Tomáš	–	40	3	Vavřinec	–	25	3
Janeček				Roubík			
Jiřík	1	6	1,5	p[an] Josef	1	41	1,5
Janovský				Denk			

p[an] Jakub Toryn	–	32	3	p[an] Havel Graff	–	55	1,5
				p[an] Ignatius Vobratenský 1729 roku	–	15	–
Šimon Kuráže	–	59	1,5	p[an] Jan Keš	2	23	3
p[an] Vít Pašek	–	33	1,5	{Voršila} Matěj Gráffová	–	56	3
p[an] Václav Hanuš	2	35	–	Josef Střeleček	–	21	–
Jan Dršťka	–	53	4,5	<Michal Rekenán> Jiřík Vlašek Item od Josefa Střebličky přikoupených Lhotek připsáno	–	22	3
Václav Toryn	–	47	1,5	Václav Leitnant	1	36	–
Jan Straka	–	57	3	p[an] Šimon Pfleger	–	26	3
Václav Batka	1	52	3	Lukáš Straka	1	18	1,5
Latus	16	57	–	Matěj Soukup Latus	– 19	51 19	1,5 –

fol. 96r

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Václav Velický	–	20	–	Jiřík Kratochvíle	–	41	4,5

p[an] Andres	1	3	4,5	<p[an] Jiřík>	1	13	4,5
Procházka				Veronika			
				Feitlová			
				z padělků			
				přikoupeného	–	29	–
				připsáno			
Jan Bohoněk	–	56	1,5	Martin Kotyza	–	26	–
Jan Konopa	–	23	4,5	<Dorota	–	36	4,5
				Procházková>			
				1728 Lukáš			
				Baštýř			
Melichar Glaubr	–	30	4,5	Filip Lexa	–	23	–
František	–	20	–	Vít Sláma	–	45	4,5
Novosetský							
Václav Kobsyn	–	39	4,5	Matěj Samiš	–	<37	3>
						30	
Mariana	–	47	1,5	Jakub Meinhart	–	7	3
Růžičková				dá z řemesla	–	3	3
				bednářského			
p[an] Josef	–	19	–	Rudolf	–	57	1,5
Malagreda				Bohoněk			
Jan Mukerau	–	34	3	Jan Heleport	–	22	3
<p[an] Urban	1	3	4,5	<Václav	1	7	4,5
Havel> Josef				Svoboda>			
Sýkora				1728 p[an]			
				Josef Hlubocký			
Jan Reinl	–	33	4,5	Tomáš Fáber	–	47	4,5
Alžběta Listová	–	31	1,5	Jan Svoboda	–	44	
Matěj Dvořák	–	44	–	<p[an] Jiřík	–	51	3
1728				Feitl> Pavel	–	29	–
z prodaného	–	2	–	Kratochvíle			
kaukusu				odpisuje se	–	22	3
odepsáno	42			z padělků			

krejcarů								
Kasparidesovi								
Jiřík Mikšíček	1	41	1,5	Marek Mach	–	19	–	
p[an] Lukáš	2	15	4,5	Matěj Velický	–	<30	3>	
Zelenka						21	3	
Václav <Jan>	–	51	4,5	<Josef	–	–	–	
Hrošek				Střeblička				
				z pole	3			
				krejcary>				
				spolu 30 krejcarů				
				3 denáry				
Latus	13	36	3	Latus	10	18	4,5	

fol. 96v

	zlaté	krejcary	denáry
Václav Trol	–	17	–
František Dvořák	–	19	–
Václav Pekárek	–	18	–
Jakub Blaha z padělků	–	21	–
Pars	–	54	–
Summa 98 sousedův odvedou peněz hotových 106 zlatých <20> 35 krejcarů 4,5 denárů.			

Léta 1730 obnovena Repartiti Contribuční na místě této zcorrigované v následujícím sedmém listu se náchází, kdež místo peněz pšenici a ječmen na pivovar k vzdělání sladův na svažené piva odvádějí.

fol. 97r

Demnach von Ihro hochfürst[lichen] Durchleucht zu Schwartzenberg, gefürsteten Landtgraffen in Kleggaw, Graffen zu Sultz, herzogen zu Crumaw, herrn zu Gimborn, Rittern des Guldenen flusses, der Röm[ischen] kays[erlichen] May[estatt], wie auch in Germanien, Hispanien, Hungarn und Boheimb könig[lichen] May[estatt] würcklicher Geheimber Rath und obrister Stallmaister, deroselben und des Reichs Erbhoff Richtern zu Rottweil, herrn zu Muraw, Wittingaw, Frawenberg, Postellberg, Wiltschitz, Reiffenstein, Drahonitz, Protivin, Worlik, Winttenberg und Cheynow, der herr Frantz

Sikora uor einen burggraffen der herrschafft Frawenberg in Gnad[en] aufgenommen ist worden. Dach der Gestaldt, daß selbter wegen der gerechtstehung seines ambt eine anständige burgschafft Per Dreyhundert Gulden r[einischen] uor sich gestellen solle, zu solchen Ende, dann besagter herr Frantz Sykora Uns endes Vnterschribene freindt[liche] Ersuchet hat. Wür möchten eine solche bürgschafft uor Ihme eingehen und Praestiren. Welchem nach auf sothane freindt[liche] anersuchung über die obdictirte 300 gulden rein[ischen] fahls Er bey dieser ihme Gnädigster Vertrawten burgraffen dienst, so lang Er darbey Verbleibet und solchen zu Versehen haben wirdt, durch seine Gebrechlichkeit oder sonst unterlaufenden Unfleiß einigen fahler begehen und der gnädigsten herrschafft hierdurch ein Schaden widerfahren möchte, in Cautionem wohlbedachtsambt unß einlaßen und solche in besten form

fol. 97v

Rechtens auf all unser beweg[lich] und Vnbeweg[liches] Guth und Vermögen, so anietzo Eigenthumblich possediren oder Künfftighin noch überkommen möchten, daruon nun und Künfftighin nichts außgenohmen, Vollständig Verschreiben, auch Versprechen, daß bey sich Eraignenden falliment in die Frawenberger herrschafft Renthen mehr erwehnte 300 gulden uon Vnserem haab und Guth unwidersprichlich bezahlt und entrichtet werden sollen, deßen zu besserer sicherheit kann diese Unßere bürgschafft mit bewilligung der gantzen Gemeinde in daß Marckt Manual, wie auch in abwessenheit Unßer einuerleibet werden, Vrkhundt Unßern eingener handt Nahmens Unterschrift und bey Gedruckte Pettschafften. So geschehen Marckht Lischaw den 1. Decembris A[nno] 1727.

L[ocus] S[igilli] Paul Kaderzawek, burger aldar.

L[ocus] S[igilli] Felip Kratichwile, burger aldar.

Daß gegenwertige Caution in Vnser Gemein Marckht buch folio 28. uon worth zu worth ingrossiret worden, thuen wür burgermeister und Rath daselbst Vermittelst uorgedruckten Gemein Marckht Insig[ni] Attestiren. Actum wie oben die et cetera Anno.

L[ocus] S[igilli] Burgermeister und Rath ibidem.

fol. 98r

Léta Páně 1730 dne 9. Měsíce Augusti všem vůbec k oznámení, že Nová Spravedlnost neb Šibenice při tomto hrdelním právě Městys Lišova od Sosnové dříví skrze 5 tesařův

od panství hlubockého a 3 zdejších za 1,5 dne práce udělána. Na tom pak místě, kde předešle na 60 let stála a od 10 let upadlé jeden sloup se nacházející zase v silnici, blíž rybníka Čekal vody postavena jest, ku které před postavení celá obec a všichni cechové s tovaryšma povolání jsou tak, že předně mistr tesařský hlubocký, p[an] Řehoř Kunst, první ránu sekyrou, po něm pan purkmistr druhou, ostatní po sobě úřední osoby, p[an] rychtář, páni konšelové, z starších obecních, sousedi a pořádkové s tovaryšma. Tuto na památku jeden každý jsou udeřili, která se při postavení dnem nocí do 11. dito⁵⁸⁷ k vykonané Criminální Executi⁵⁸⁸ Tomáše Laštovky, cikána, vartovalo, a jeho pravé ucho skrze mistra popravního budějovského uřezané na ní zavěšené se přibilo. Přítomným 13 tesařům od panství hlubockého a 4 zdejším s vartýři⁵⁸⁹ na památku

fol. 98v

jedno vědro piva k vypití a chleba za 18 krejcarů dalo. Tesařům od udělání té spravedlnosti a na místo postavení za 2,5 dne práce společně zaplaceno 4 zlaté 45 krejcarů. Což pro budoucí paměť tuto se zaznamenalo a k tomu cechu přidáno 4 zlaté 50 krejcarů.

Za úřadu purkmisterského pana Jana Keše, primasa pana Lorenze Höffera, písaře radního Lukáše Kasparidesa, již 41. rok v[e] službě zůstávajícího, rychtáře pana Matěje Weisa.

fol. 99r

Téhož 1730 léta stala se Tomáše Laštovky, 16. letýho cikána, Criminální Executi pro spáchané mnohanásobné na vlastní přiznání škodné krádeže, pod datum 11. dne Augusti následovně takto. Předně jest témuž cikánovi od slavné královské Appelati pražské⁵⁹⁰ dne 8. Augusti právní ortel v domě radním v plnosti radě jsouce dveře a okna otevřené v přítomnosti mnoho lidí doslejchajícího Publice⁵⁹¹ skrze radního písaře přečten a 11. dito Executi jeho takto se s ním pokračovalo, který svou nejprve v sedmou hodinu

⁵⁸⁷ Dito - téhož měsíce, tedy v tomto případě 11. srpna.

⁵⁸⁸ Criminální Executi - tedy exekuce, vykonání tělesného trestu, v nejhorším případě poprava.

⁵⁸⁹ Vartýři - odvozeno od slovo varta - stráž, tedy strážní, hlídka.

⁵⁹⁰ Appelati pražská - tedy apelační soud, odvolací soud, který byl zřízen Ferdinandem I. roku 1548.

⁵⁹¹ Publice - (lat.) veřejnost, obecnstvo.

přísahu reverschní⁵⁹² v radní sednici složil, po ní dle práva městského P. 30 articul⁵⁹³ výpověď se mu přečetla, že se na budoucí věčné časy pod ztracení svého hrdla tím závazkem více do J[eho] M[ilosti] C[ísařské]⁵⁹⁴ dědičných zemí a ležení navrátiti nechce, nakonec se odřiká, odtad zase do šatlavy uveden, mistru popravnímu ortel jeho, jak se k němu zachovati má, v radní sednici přednešen, v hodinu 8. ráno dvě radní osoby na koních jezdecky a 15 sousedův s[e] zbraní, s píkami pěšky k příbytku rychtáře

fol. 99v

commendirování se vypravili a od něho majíce on rychtář své právo městské vypentlené, vprostřed mezi dvouma přísežnými jdouce, s confoy k šatlavě se ubírali, kdežto se všichni postavili, jsouce tu přítomný mistr popravní, rychtář dolů z koně sešel a přede dveře se postaví, kteréžto se právní posel poctivě ptá, vzdalíž až dosavade sobě svěřeného arestanta pustiti a jemu pouta z něho vzíti má, načež rychtář odpovídá, tak a ne jináče učíň. Přestoupíce zločinec práh šatlavy praví rychtář, mistře popravní, teď já vám přítomnou osobu odevzdávám, abyste jej dle vyměřeného a sobě povědomého ortele poručeného měl. Načež ihned popravní mistr osobu jemu vydanou se uchopil, jemu ruce svážíc skrze pacholka, jeho vedoucího na rynek hned za právem vedl, kdežto právní posel u planýře vyvolával a Executi jeho lidem poslouchajícím ohlašoval, na to pak předcházejíce rychtář s[e] svým právem mezi dvoumi přísedícími, za ním osoba ortelírovaná⁵⁹⁵ jdouce, z obouch stran pak Confoy ve zbraních velkou stranou k spravedlnosti se ubírali. Na místě však popravním rozkázal rychtář

fol. 100r

předně kolo s píkami a z[e] zbraní udělati. Mezi tím mistr popravní témuž zločinci stoje pravé ucho uřezal a lezouc po řebříku s ním, na šibenici vprostřed je přibil a obnaženého na záda třikráte kolem šibenice jdoucího metlou mrskal a podále z hranic zdejších s ním vyprovázeného s tím přístným nařízením by se budoucně do J[eho]

⁵⁹² Reverschní - tedy reversní z lat. reversio převratný, obratný.

⁵⁹³ Odsouzený je vypovězen z města a bez povolení se do něho nesmí vrátit. Jestliže se do města vrátí, bude popraven; Josef Jireček (ed.), *Práva*, s. 353.

⁵⁹⁴ Karel VI. (1685-1740) - syn císaře Leopolda I., vládl v letech 1711-1740.

⁵⁹⁵ Ortelírovaná osoba - odsouzená osoba.

M[ilosti] C[ísařské]⁵⁹⁶ dědičných zemí více nenavrátil, vyprovoděn byl, s tím se lid rozpustil. Právo pak městské zase s Confoy do příbytku rychtáře počestně committirováno bylo, jimž rychtář za to zdvořilé poděkování učinil, že jsou jeho právo městské na místo své doprovodili. Útraty při tom vzešlé tuto specifikované a zaplacené jednomu každému se nacházejí. Předně témuž zločinci, cikánovi, platu jeden každý den po 4 krejcare, totiž od 18. Decembris pojminulého 1729 roku od úřadu královského kraje bechyňského⁵⁹⁷ do arestu udaného až do 11. dne Augusti jdoucího 1730 roku za prošlých 237 dní hotových peněz odvedeno 15 zlatých 48 krejcarů.

Item mistru popravnímu budějovskému od uřezání pravého ucha vysázeného platu 2 zlaté 24 krejcare.

fol. 100v

Od mrskání metlou okolo šibenice po třikráte 2 zlaté 24 krejcare.

Od přibití ucha na šibenici 36 krejcarů.

Item od vyvedení 36 krejcarů.

Na útratu s pacholkem za 2 dny 1 zlatý 4 krejcarů.

Panu rychtáři od přijmutí cikána do arestu 36 krejcarů.

Item na popravní místo doprovození 1 zlatý 12 krejcarů.

Poslu právnímu od přijmutí a zaopatření do šatlavy 36 krejcarů.

Item od vyvolání ortele při planýři 36 krejcarů.

Dvoum vyslaným radním konšelům k Magistrátu do Budějovic pro mistra popravního k Executi požádajícího, též p[anu] rychtáři a poslům, strany avissi⁵⁹⁸ k té Executi vyhledávající, útraty učiněné zaplacené 1 zlatý 51 krejcarů.

Confoy při té Executi za 30 pinet⁵⁹⁹ piva dáno 2 zlaté 15 krejcarů.

Item za chléb 32 krejcarů.

Summa 30 zlatých 30 krajcarů.

Stala se též za té správy z předu psaných při spravedlnosti vyzdvižené, jmenovitě zaznamenaných tato památka. Anno et cetera die ut supra.

⁵⁹⁶ Karel VI. (1685-1740).

⁵⁹⁷ Bechyňský kraj - východní část jižních Čech, po roce 1751 rozdělen na dva kraje, táborský a budějovický.

⁵⁹⁸ Avissi - z ital. aviso - oznámení o zásilce.

⁵⁹⁹ Pinta- stará míra na tekutiny, nazývaná také máz.

fol. 101r

Consignati

Tak mnoho při chrámu Páně založení svatého Václava, Patrona českého městys Lišova, k renovování věže nákladu hotových peněz vynaloženo a z particulárního sepsaného rejstříku Extrahováno jest, jakž následuje:

	zlaté	krejcary	denáry
Předně za 22 soudky pocínovaného plechu na krytbu střechy a báně po 23 zlatých 30 krejcarech soudek zaplaceno	517	–	–
Za 250 strychů vápna po 15 krejcarech koupeného spotřebovaného	62	30	–
Za 7 cent[ěřů] ⁶⁰⁰ 69lib[er] železa po 3 a 3,5 krejcarů koupeného a dle auszujlu kovářového vydělaného dáno	48	29	–
Za 9 sáhů kamene nalámaného	2	15	–
Za 8500 zdících cihel spotřebovaných, sto po 16 krejcarech	22	40	–
Za 250 prejzů na střechu reparírování po 24 krejcarech	1	–	–
Za 50 háků	–	15	–
Za 210 velkých dlaždic na ksyms po 2 krejcarech kus	7	–	–
Za 950 hřebíků šindelního do prken přibíjení	–	48	–
Za sosnové dříví k vystavení krovu, dubového a smrkové na lešení, dle sečtení	29	30	–
Za 150 prken tenkých k šalování ⁶⁰¹ střechy pod plech	17	30	–
Za 199 prken tlustých na lešení a rozdílně k potřebám rozdělaných po 10 krejcarech kus koupených dáno	33	10	–
Za 30 fošen tenkých po 12 krejcarech	6	–	–
Item v nedostatku 4 fošny tlustý k položení stropu v hlásného sednici koupených	1	30	–
Za 1 tlustej 30 sáhů provaz k cuku koupený dáno	10	–	–
Latus	759	43	–

⁶⁰⁰ Centěř - nebo též centýř je stará jednotka hmotnosti, kdy jeden centěř odpovídal přibližně 56 kilům.

⁶⁰¹ Šalování - hovorový výraz pro přibíjení prken.

fol. 101v

	zlaté	krejcarey	denáry
Řehořovi Kunstovi, mistru tesařskému, s 8 tovaryši a nádeníkami od stesání dříví na lešení a na věž, krovu postavení, dle rejstříku na dni práce dáno	162	49	–
Item od sebrání celé vazby krovu na věži a spouštění dříví s pomahači vydáno	14	42	–
Panu Palýrovi s 6 tovaryšma zednickýma od 21. Aprilis až do 7. Septembris 1730 za 20ti hodiny od renovírování a na místo vystavení dobrým dílem věže, vedle sečtení denního platu, všeho vydáno	295	54	3
Item 4 tovaryšům od renovírování chrámu Páně z venku kolem všech zdí a reparírování prejzové střechy za 15 dní po 1 zlatý 57 krejcarů denně zaplaceno	29	15	–
Item dvoum podavačům, denně po 20 krejcarech	5	–	–
Sedmi nádeníkům, kteří skrze těch 20ti hodin při presu a cuku, dříví, prkna, plech, kámen, cihly, vápno a co potřeba bylo, na věž táhli a k rukám zedníkům a tesařům podávali, denního platu vydáno	85	32	3
Za 12 kusův dukátův po 4 zlaté na přepozlacování staré měděné báně nad věží dáno 48 zlatých a na 5 dukátů přidáno laze[?] po 10 krejcarech, činí 48 zlatých 50 krejcarů	69	1	–
Od pozlacení pasýři ⁶⁰² a Species k tomu koupených 20 zlatých 11 krejcarů			
Dne 9. Augusti panu Hausjirkovi Weblovi, klomffarovi budějovskému, od 22 soudkův plechu, po 300 kusech soudek držící na střechu a báně vybitého a na místo zletovaného po 7 zlatých od soudků, dáno	154	–	–
Latus	816	14	–

⁶⁰² Pasíř - zabýval se výrobou pásů a různých okrasných doplňků, tepaných nebo ražených z mědi, mosazi, stříbra a zlata.

fol. 102r

	zlaté	krejcarey	denáry
Za 9 košů uhlí k letování plechu kováři dáno	1	21	–
Panu Andresovi Greinlingerovi, kotláři budějovskému, od spravení měděné báně z věže sňaté, nové obruby k ní udělení, dáno 5 zlatých a nového postumentu jinak boty, na postavení báně a nad ní pod kříž železný, samo měděné, od 51,5 lib[ry], po 42 krejcarech libra, činí 35 zlatých 42 krejcarů, obojího	40	42	–
Za 6 knížek zlata k pozlacení té boty dáno s poslem	24	8	–
Panu Šimonovi Řáhovi, malíři, od pozlacení té boty	8	–	–
Item od namalování čtverých hodin a 4 ukazujících lopatek pozlacených na věži	15	–	–
Panu Tomášovi Novákovi, hamerníkovi ⁶⁰³ budějovskému, od udělení nového svého železného kříže nejvyšš nad bání od 40 lib[er] železa dáno 7 zlatých 22 krejcarů 3 denáry. Item při dvouh velkých zvonův v nově okování a předělání hřídle, ⁶⁰⁴ též 2 srdce s přidáním 24 lib[er] železa, přidělávání pánvice, nový čápy ⁶⁰⁵ a k nim vocelové nové vinty ⁶⁰⁶ pro snadší zvonění zvyhotovené a zvonu zavěšení 44 zlatých, činí	51	22	3
Hodináři budějovskému od přesazení městských hodin, do kterých novej velbaum, 2 nový kola, 4 ukazující lopatky udělal a na místo spravené vypucoval, dáno	16	15	–
Antonínovi Mellerovi, truhláři zdejšímu, dle auszujlu od udělení 7 velkých vokenic do voken k věži, 4 futra a ranic k voknám, do sedničky 2 futra, při sednici a kuchyni, při hodinách almaru spravení, též zedníkům všeho nádobí, co potřebovali, na 33 zlatých 6 krejcarů, dáno	28	–	–
Latus	184	48	3

⁶⁰³ Hamerník - pracovník pracující na hamru, původně se jim říkávalo lesní kováři.

⁶⁰⁴ Hřídel - zařízení, které umožňuje kývavý nebo otáčivý pohyb.

⁶⁰⁵ Čápy - hřeby, které se používaly u dveří.

⁶⁰⁶ Vint - šroub, točenice.

fol. 102v

	zlaté	krejcarey	denáry
Dne 30. Augusti Jiříkovi Mikšíčkovi, kováři zdejšímu, od vydělení 7 cent[érů] 69 lib[er] železa, totiž zedníkům 16 velkých kleští do 4 rohů vyšlo 263 lib[er] na 240 křížků a hřebíkův do ksymsu, čtvery kleště tesařům, 144 na 115 skob, 240 lib[er] 9 kop velkých hřebíkův, 145 prkenejch k šalování ⁶⁰⁷ střechy a mnoho rozličného malého díla zvyhotovení na 41 zlatých 40 krejcarů, sečteného dáno	40	–	–
Sklenáři do 7 rámců udělání voken do sedničky hlásného	4	19	–
Hrnčíři od malých zelených kamen udělání a postavení	2	–	–
Za 6 lib[er] vocele na želízka, štenfery a motyky nakládání	–	48	–
Za 2 voháky k zvonům vejše vytažení 5 párů prostranků, 12 oprátek k lešení	1	20	–
Pro tesaře a zedníky k lešení, od udělání velké vápené jámy, Martinovi Fotyzovi, samo třetímu, a 50 strychů vápna vyhašení	–	50	–
Jiříkovi Mikšíčkovi za 1 falcovní ⁶⁰⁸ prkno v nedostatku pro tesaře k věži za potřebí	–	12	–
Bednáři od udělání 4 velkých žberů k cukru tažení, 9 škopků pro zedníky, 4 pudlače, ⁶⁰⁹ 2 putinky ⁶¹⁰ a pobíjené kádě, dáno	2	5	–
Za 1 korčak na vápno nošení	–	9	–
Za 18 liber mejdla k mazání 2 velkých provazův při presu a cukru po 8 krejcarech dáno	2	24	–
Za 5 velkých běličův a 9 malých zedníkům	1	27	–
Za růžovou a žlutou barvu na barvení věže a kolem kostela zdi	–	36	–
Za 4 [?] lopaty k vápnu potřebné	–	12	–
Latus	56	22	–

⁶⁰⁷ Šalování - z něm. schalen - bednit.

⁶⁰⁸ Falcovní - z něm. Falz - drážka ve dřevě nebo přehyb.

⁶⁰⁹ Pudlač - konev, velký džbán.

⁶¹⁰ Putinky - neboli putiny jsou silné provazy, které se zpravidla používaly pro dobytek.

fol. 103r

	zlaté	krejcarey	denáry
Za 1 šňůru 21 sáhův zedníkům koupenu dáno	–	21	–
Za 8 žejd[líků] lněného oleje k presu, cukru, tesařům hřebíků mazaní a zedníkům do barvy dáno	–	40	–
Při 33 fórách sousedům pro vápno vyslaným na kus chleba do druhého dne po 6 krejcarech dáno	3	18	–
Za 1 špaňhelskej ⁶¹¹ svčenej křížek do pozlacené báně měděné mezi svátostní koupěný	–	15	–
Všem zedníkům, tesařům a podavačům od základního díla, zdvyžného, vytažení všech 4 zvonův a dodělného, piva a chleba vybraného, zaplaceno	4	58	–
Rozličně vyslaným poslům v důležitých potřebách	–	40	–
Pars	10	10	–

Summarum vydáno v hotovosti všech peněz 1827 zlatých 19 krejcarů 3 denáry.

Stalo se pod datum v Městys Lišově tato paměť 12. Septembris 1730.

Purkmistr a rada ibidem.

Za správy pana Lorence Heffera, p[leno] t[titulo] zřízeného primasa, a Lukáše Kasparidesa, písaře radního.

fol. 103v

Léta Páně 1730 obnovena Repartiti contribuční, jak mnoho sousedi místo peněz pšenice a ječmene na pivovar odvádí.

	zlaté	krejcarey	denáry		zlaté	krejcarey	denáry
J[eho] M[ilost] Pan farář Antonín Pavel Pišely z koupeného kus pole od Martina Krále přibylo 1730 roku pšenice	1	30	1,5	Dorota Mertlová	3	3	3
	1,5	mírky					
	0,75						

⁶¹¹ Špaňhelskej – tedy španělský.

ječmene							
Martin Král	–	43	4,5	Marie	1	31	1,5
od prodaného kus				Zuzana			
pole tuto odpisuje	–	6	–	Slámová			
pšenice 1,5 mírky	–	37	4,5				
ječmene 0,75							
Jan Novák	1	42	3	Pavel	1	45	1,5
				Fencalyk			
Vavřinec Pelikán	–	21	1,5	p[an] Václav	4	28	4,5
				Hrdlička			
Václav Velický	1	36	–	Pavel	2	10	–
z prodaného		2	–	Kadeřávek			
kaukusu Jiříkovi	1	34	–				
Listovi se odpisuje							
Vít Chvojka	–	24	3	Felip	1	38	4,5
				Kratochvíle			
Lukáš Novotný	–	52	3	p[an] Lukáš	1	36	1,5
				Pašek			
Václav Augusta	2	7	3	Jiřík Foytl	–	53	4,5
Jan Eisner	1	38	4,5	p[an] Lorenz	2	25	1,5
				Heffer			
Josef Woitiš	1	45	3	p[an] Jan	1	33	4,5
				Lang			
Ludvík Kadeřávek	1	36	3	p[an] Řehoř	1	28	1,5
				Bohoněk			
p[an] Lukáš	–	18	-	Pavel	1	26	1,5
Kasparides				Kotyza			
p[an] Matěj	–	44	3	Řehoř	1	58	4,5
Velický				Soukup			
Jakub Hewrdejz				Kateřina	–	53	1,5
<Václav				Batková			
Palengenijs>							
1 zlatý 4 krejcary	1	46	4,5	Vít Ferepaur	–	55	1,5

4,5 denáry a Jakub Blaha 21 krejcarů spolu							
+ Václav Palengenius 21 krejcarů				Latus	28	3	1,5
Latus	17	8	1,5				

fol. 104r

	zlaté	krejcarý	denáry		zlaté	krejcarý	denáry
Jan Koženej	–	58	3	Václav Batka	1	52	3
Andres Šíma	–	48	4,5	Jiřík Hanuš	1	21	4,5
p[an] Matěj	–	48	4,5	Jan Tůma	1	8	4,5
Vajs							
Petr Janeček	–	22	–	Jakub Beránek	1	1	–
Martin	2	8	4,5	Jiřík Egrman	–	59	1,5
Skřiváček							
Antonín	–	52	3	Barbora Grávová	2	10	1,5
Dvořák							
Tomáš	–	40	3	Lukáš Mocl	1	19	3
Janeček							
Adam	1	6	1,5	Vavřinec Roubík	–	25	3
Milberger							
p[an] Jakub	–	32	3	p[an] Josef Denk	1	41	4,5
Toryn							
Šimon	–	59	1,5	Havel Graff	–	55	1,5
Kuráž							
p[an] Vít	–	33	1,5	Ignáci Vobratenský	–	15	–
Pašek							
p[an] Václav	2	35	–	p[an] Jan Keš	2	23	3
Hanuš							
Jan Dršťka	–	53	4,5	Voršila Grávová	–	56	3
Václav	–	47	1,5	<Josef Střeleček>	–	21	–

Toryn				Václav Palengenius			
Jan Straka	–	57	3	Jiřík Vlašek	–	31	3
Latus	15	4	3	Latus	14	23	–

fol. 104v

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Václav Leitnand	1	36	–	Jan Reinl	–	33	4,5
p[an] Šimon Pfleger	–	26	3	Jiřík List	–	31	1,5
				léta 1732			
				z koupených 2			
				kaukusů přibylo	–	4	–
				z kaukusu	–	35	1,5
				Heleportovi	–	4	3
				prodaného			
				srážka			
Lukáš Straka	1	18	4,5	Matěj Dvořák	–	42	–
				z prodaného			
				padělku	–	7	–
				Matějovi			
				Soukupovi srazí			
				sobě roku 1730,	–	35	–
				rest			
				roku 1732	–	2	3
				z prodaných			
				kaukusů šest			
Matěj Soukup	–	51	1,5	p[an] Lukáš	2	15	4,5
z koupeného	–	7	–	Zelenka			
padělku od	–	58	1,5				
Matěje Dvořáka							
přibylo 1730							
roku							
p[an] Andres	1	3	4,5	Václav Hrošek	–	51	4,5

Procházka							
Václav Velický		20	–	Jiřík Kratochvíle	–	41	4,5
Jiřík Pašek	–	56	1,5	Veronika	1	42	4,5
				Feytlová			
Jan Konopa	–	23	4,5	Mikoláš	–	26	–
				Kozimáček			
Melichar	–	30	4,5	Lukáš Baštýř	–	36	4,5
Klaubr	–	9	4,5				
z prodaných	–	21	–				
Lhotek odpisuje							
František	–	20	–	Felyp Lexa	–	23	–
Novosetský							
Václav Kobsyn	–	39	4,5	Vít Sláma	–	45	4,5
Mariana	–	47	1,5	Matěj Samyš	–	30	–
Růžičká							
p[an] Josef	–	19	–	Jakob Meinhart	–	11	–
Malagreda							
Jan Mukerau	–	34	3	Rudolf Bohoněk	–	51	1,5
Josef Sýkora	1	3	4,5	Latus	12	44	–
Latus	11	11	1,5				

fol. 105r

	zlaté	krejcary	denáry	Vepsána jest tuto Repartiti Contribuční
Jan Heleport	–	22	3	do této knihy pro budoucí paměť dne 1.
z koupeného	–	4	3	Novembris 1730 roku k odvádění obilí
kaukusu od	–	27	–	na pivovar obecní.
Dvořáka				Za úřadu purkmisterského pana Václava
při[pisuje]				Hanuše,
p[an] Josef	1	7	4,5	úřadu primaského pana Lorenze Heffera
Hlubocký				a písaře radního Lukáše Kasparidesa, již
Tomáš Fáber	–	47	4,5	docházejícím a dosluhujícím 41. pivním
Jan Svoboda	–	44	–	správce,
Pavel Kratochvíle	–	22	3	29 let spolukonšelem,

Marek Mach	–	19	–	15 let sousedem, též 41 let rodiče lišovského.		
Jiřík Janovský	–	27	3			
z prodaných 3	–	6	–			
kaukusů odpisuje 1733	–	21	3			
Václav Trol	–	17	–			
František Dvořák	–	19	–			
Václav Dvořák	–	15	–			
Václav Pekárek	–	18	–			
z koupených	–	9	–			
Lhotek od	–	27	–			
Melichara Mukra 1733 se připisuje						
Florián Rausek	–	11	–			
Pars	5	16	–	zlaté	krejcary	denáry
Summa 100 sousedův odvedou peněz				106	50	1,5

Na místě peněz z[a] 1 zlatý odvede 1 strych pšenice a 2 věrtele ječmene.

Učiní v summě totiž od 1. Novemb[ris].

Pšenice 106 strychů 3 věrtele 1 mírka.

Ječmene 53 strychů, 1 vě[rtel], 2,5 mírky.

fol. 105v

Léta Páně 1732 dne 27. Máje jistou rozepři pan Václav Hrdlička, Pavel Fencalík a Zuzana Slámová s Pavlem Kadeřávkem, jakožto sousedi se mezující, strany jistých ouvrátí⁶¹² a mezích nad klením, tak místě řečeném nad polem praveného Pavla Kadeřávka. Chtíce sobě on Kadeřávek takové ouvrátu a meze přivlastniti, ano i také jistý kus louky v témž klení k živnosti nyní mertlovské patřící, jemu že by též patřiti měla, tomu chce míti. Jsouce ale až dosavade při živobytím otčím jeho Vavřinec Roubík na svědectví, který že jemu Pavlovi Kadeřávkovi při popouštění živnosti té kadeřávkovské ničehož takového k užívání nenechal, tím méněji oznámil, s dobrým svědomím oznamuje i vyžadajíce proti té nesvornosti sousedské pan Václav Hrdlička, též nadjmenovaní sousedi sousedský při úřadě purkmistrovském za správy pana Matěje

⁶¹² Ouvrat' - je část cesty, kde se mohly vozy navzájem vyhýbat.

Velického vejchod, na kteréžto dle jejich žádosti, jmenovitě pan Matěj Vays, toho času rychtář, p[an] Vít Pašek a p[an] Řehoř Bohoněk, starší obecní, Řehoř Soukup, Jiřík Mikšíček a pan Reinl, sousedé, též u přítomnosti nadepsaného Vavřince Roubíka, takovej rozsudek dle dobrého svědectví starých sousedův jsou učinili, že by nadjmenovaný ouvrátě k[e] grantům těch svrchupsaných hospodářův patřiti měly, jakž i také ten kus jmenované louky v klení pod rybníkem nad stupníky, pod tudž za živobyťi neb[ožtíka] Matěje Mertle o takovou nikdy se jest neozejval, k živnosti té Mertlovské vlastně patřiti jsou uznali a ku potvrzení téhož Nové sady neb mezníky⁶¹³ vsadili, na to vše před tímž úřadem purkmistrovským s rukou sobě

fol. 106r

dání se dobrovolně porovnali a takový vejchod obojstraně a 1 kopie vejchodní mezi sebou složili a společně užili, kterýžto vejchod tuto pro lepší paměť se jest vepsal. Jenž se tak stalo léta a dne svrchu psaného.

Za úřadu purkmistrovského pana Matěje Velického.

Nejsouce s tímto vejchodem Pavel Kadeřávek spokojený, skrze svou manželku výše jmenované sady neb mezníky na louce v klení tak řečeném bez rozvážení proti všemu právu vyházeti jest dal, ku kterémužto spatření při předešlém vejchodě deputirovaní p[áni] pamětníci od úřadu purkmistrovského toho času p[ana] Václava Hanuše vyslání jsouce, sady vyvrтанé jsou vynašli. Načež povolajíce praveného Pavla Kadeřávka, jemu podle práv 20 kop grošův českých pokuty dictirováno bylo, že pak ale větší milosrdenství nežli prohřešení jest, až na 5 kop m[išeňských], jenž 5 zlatých 50 krejcarů činí se jest usneslo, nepoznávajíce ale Pavel Kadeřávek téhož milosrdenství, takové dáti na žádný způsob jest nechtěl, jsouce ale arestem přidržaný, takovou pokutu přece složiti musel, kterážto na dobré skutky k obrácení za příjem se jest vzala. On pak ale Kadeřávek svou dvrdošilou⁶¹⁴ hlavou bouřiti jest začal a od mil[ostové] vrchnosti k spatření té věci jednoho depu

fol. 106v

tirovaného Memorialiter při J[eho] M[ilosti] panu hejtmanovi hlubockém jest žádal a co[m]missi sám na útraty své jest vyzdvihl.

⁶¹³ Mezník - neboli hranice, je pruh, který od sebe odděluje dvě sousední držby.

⁶¹⁴ Dvrdošilou - tedy tvrdošilou.

Ku kterémužto spatření od J[eho] M[ilosti] pana hejtmána, pan Jan Carel Zelenka, ten čas canzellářský na Hlubokey, vyslaný jsouce, kterej věc J[eho] M[ilosti] panu hejtmanu písebně relationiruje takto.

Ponížená Relati⁶¹⁵ v příčině mezi sousedstvem lišovským, zejména mezi panem Václavem Hrdličkou, Pavlem Fencalíkem a paní Zuzanou Slámovou, též p[aní] Dorotou Mertlovou, z jedné, a mezi Pavlem Kadeřávkem z druhé strany, mající rozepři o jisté Respective ouvrátě, meze a kus loučního v tak nazvaném klení.

Byvše já od Vaší Mil[osti] k spatření jistých v rozepři stojících Respective ouvrátí, meze a kusu loučního v tak nazvaném klení do Lišova deputirován. Pročež jsem se na qvaestionirované místa s přitažením tamního purkmistra p[ana] Josefa Denka, neb tak na něho tehdáž úřad týž přiložen byl, též p[ana] Matěje Velického a p[ana] Václava Hanuše, radních, item Matěje Vaise, ten čas rychtáře, Víta Paška a Řehoře Bohoňka, starších obecních,

fol. 107r

a ze sousedtsva Řehoře Soukupa, Jiřího Mikšíčka, Jana Reinle, Jakuba Hevrdejse, Vavřince Roubíka a jich interressantův⁶¹⁶ conferiroval a předně oné ouvrátě a meze spatřil, kdežto Pavel Kadeřávek obšírněji přednášel, kterakby p[an] Václav Hrdlička, paní Susana Slámová a Pavel Fencalík meze též do svého gruntu za dobré 2 brázdy⁶¹⁷ byli přivorali a tudíž meze, která sice nahoře v rovině větší prostoru míti měla, zaužili. Nyní ačkoliv dle vlastního přiznání a dosvěčení nadřečených vejchodních, oni denuntianti⁶¹⁸ nějakěj kus ovšem jsou převorali, tak také se vynalezlo, že i on denuntiant, jenž strany druhé té meze s vorbou postoupil, pročež se mezi nima obojístraně takové urovnání stalo, by totiž obojích stran pole tak, jak nyní se vynalezly, zvorané ostaly, a meze naspolek trávou užívaly. Naproti tomu pak nad hořejší mezi při gruntě p[ana] Václava Hrdličky, též p[aní] Zuzany Slámový a Pavla Fencalíka má vždy se ouvrát' vorati, by v čas dešť'ový jemu Pavlovi Kadeřávkovi, poněvadž jeho grunt pod mezí v dolíku leží, skrze vodu škoda se nečinila, aby ale o tu mez v užívání s trávou budoucně žádné rozepře se nedály, chtějí obě strany vprostřed roz

⁶¹⁵ Relati - z lat. relatio - zpráva.

⁶¹⁶ Interressantův - tedy osoby, kterých se daný spor týká.

⁶¹⁷ Brázda - část země určité šířky a hloubky vykrojená pluhem.

⁶¹⁸ Denuntianti - z lat. denuntio - ohlašovat, oznamovat - udavači, udaní, obvinění.

fol. 107v

mezení kameny vsaditi a tak při dobré vůli na tomto snešení uvyknouti. Odsad se šlo hloub do nadjmenovaného klení, kdežto pod rybníkem k Mertlovské živnosti patřícím kus louční se vynachází a jest tu opět mezi paní Dorotou Mertlovou a Pavlem Kadeřávkem o jistý dílek země, který veskrze Mertlové, a Kadeřávkovo pole a louky z vršku až druhému konci dochází a tím sobě obě Parthaje⁶¹⁹ přisvojiti chtějí, a povědí předně Pavel Kadeřávek, že on skrze 22 let ten qvaestionirovaný kousek pokojně síkal a bez nějaké překážky užíval, neb takovej kus jeho předek a otčím Pavel Roubík jemu při odevzdání gruntův k živnosti jeho patřících jemu vykázati měl a to jest jeho Pavla Kadeřávka 1. Argument.⁶²⁰ 2. že neb[ožtík] pan Matěj Mertel, když stupník, kterej pod nadjmenovaným rybníkem stojí a do nyní qvaestionirovaného kouska dosíhá, stavěti chtěl, jeho Pavla Kadeřávka dožádati měl, povídá však takovým způsobem, by jemu v té stoupe⁶²¹ včas potřeby a důležitosti na kroupy darmo se tloukalo. A ty jsou dvojí původy často opáčeného Pavla Kadeřávka, které že kdyby jemu postačovati nechtěly, je přísahou stvrditi volen a žádostiv jest. Na první jeho týž původ odpovídá p[aní] vdova Mertlová, že jsou ona z té nyní slující Mertlovské živno

fol. 108r

sti rodička, a od dětinství až do jejího věku starého vždy doma chována dokonale se pamatuje, kterak týž qvaestionirovaný kousek vždy k straně téhož Mertlovského domu síkán a pokojně užíván býval, kteréžto jí dosvědčuje předně Vavřinec Roubík, jenž proti prvnímu punctu⁶²² Pavla Kadeřávka síbně odporuje a povídá, že on jsouce za mladosti své v službě při týž nyní Mertlovské živnosti tento v rozepři se vynacházející kus vždy k týž Mertlovské živnosti síkával, a naproti tomu skrze ten čas, co na Pavla Kadeřávka živnosti jest byl, nikdy téhož kusu sobě nepřisvojoval, aniž takovej při postupování týž živnosti nynějšímu hospodáři nevykázal. Což on, že tomu tak jest, podobně přísahou stvrditi chce. Při tom také p[an] Matěj Velický, radní, a Řehoř Bohoněk, též Jakub Hevrdejz, kteří skrze několik let při týž živnosti sloužili, jí paní Mertlovej dosvědčují,

⁶¹⁹ Parthaje - strany.

⁶²⁰ Argument - důvod, důkaz pro určení pravosti určitého tvrzení.

⁶²¹ Stoupa - neboli drtidlo, je přístroj, kterým se provádí drcení.

⁶²² Punct - z lat. punctum - bod.

že ten qvaestionirovanej kus louky pokojně a bez všelijaké odepře síkávali a tak první argumentum Pavla Kadeřávka mdle ob stojí.

Ad⁶²³ 2., že by byl měl neb[ožtík] pan Matěj stranu vystavení stupníka do qvaestionirované louky vystupujícího tak pactirovati, aby jemu Pavlovi Kadeřávkovi ječmen na kroupy in Recogni

fol. 108v

tionem⁶²⁴ tloukal, nemá on Kadeřávek ničímž docírovati. Vdova Mertlová o tom žádné povědomosti nemá. An obec, jak ona tak i Jakub Hevrdejs, jenž u ní skrze několik let v službě byl, povídají, že jenom jedenkrát, a to na prosbu a žádost jemu Kadeřávkovi povoleno bylo v témž stupníku kroupy tloucti. Kteréžto já tuto vše v ponižené zprávě k milostové Decretati⁶²⁵ relationiruju. Actum na Hlubokej dne 28. [Novem]bris 1732.

Jan Carel Zelenka.

Decretati.

Poněvadž stranu mezi a ouvrátě dle přítomné zprávy, již dobrovolné urovnání se stalo, tak také všem budoucím svárům tím samým zamezeno jest a zaručují se obě starny pod 5 kop, tuto by žádný dále proti témuž dobrovolnému porovnání nejednal. Co se však qvaestionirované louky dotýče, pokudž již předešle dle uznání Magistratu jí Mertlovej to přisouzeno bylo a tuto podobně pro parte její podstatnější původy jsou a jí to také svědek Vavřina Roubík přísahou dosvědčiti chce, pročež nápodobě na jeho jí vdovcův a ostatních svědkův svědomí k Mertlovské živnosti ten kus louky se tuto přisuzuje.

Actum na Hlubokej dne 29. [Novem]bris 1732.

M[ikuláš] Ig[nác] Dvořák.

fol. 109r

Léta Páně 1733 obnovena Repartiti contribuční peněžítá, dle které jeden každý soused místo 1 zlatého peněz 1 strych pšenice, 2 věrtele ječmene na pivovar odvádí takto.

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
J[eho] M[ilost]	1	36	1,5	Ludvík	1	36	3

⁶²³ Ad - latinská předložka znamenající k, u, do.

⁶²⁴ Recognitionem - z lat. recognitio - přehlídka, prozkoumání.

⁶²⁵ Decretati - z lat. decretum - úřední opatření učiněné po vyšetření dané záležitosti.

pan farář zdejší Antoni Pavel Pišely Martin Král	–	37	1,5	Kadeřávek p[an] Lukáš Kasparides	–	18	–
<Jan Novák> nyní 1734 roku Martin Dědour	1 – –	31 11 <20	3 – 3>	p[an] Matěj Velický	–	44	3
Item Vavři[nec] Lapaček z pole p[an] Josef Hlubocký, již Antoni Mayer z půl padělku od Kadeřávka	– – – – –	21 10 31	1,5 – 1,5	Jakub Heverdejz 1 zlatý 4 krejčary 4,5 denáry <43 krejčary 1,5 denáry> Jakub Bláha z padělku 21 krejcarů z prodaného půl padělku <...> 1730 roku <...> podpisuje 10 krejcarů 3 denáry Rest 10 krejcarů 3 denáry	1 – – –	15 54	1,5 1,5
Václav Velický Vít Chvojka {z koupeného půl padělku od Pavla Skavře se připisuje}	1 – – –	34 24 7 31	– 3 – 3	Dorota Mertlová Marie Zuzana Slámová	3 1	3 31	3 1,5

Lukáš Novotný	–	52	3	Pavel Fencalík	1	45	1,5
p[an] Václav Augusta	2	7	3	p[an] Václav Hrdlička	4	28	4,5
Jan Eisner	1	38	4,5	Pavel Kadeřávek	2	10	–
				z prodaného půl padělku,	–	42	–
				padělku p[anu] Josefovi	–	2	–
				Denkovi a	–	10	–
				p[anu] Janovi	–	18	–
				Kešovi se odpisuje			
				<...>			
p[an] <Jan Eygnér> Pavel Skopec	1	45	3	Latus	17	23	3
z prodaného půl padělku Filipovi Kratochvílovi se odpisuje							
Latus	12	40	3				

fol. 109v

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Felix	1	38	4,5	p[an] Matěj	–	48	4,5
Kratochvíle	–	21	–	Vais			
z koupeného půl padělku od Jakuba Hevrdejsa přibylo	1	50	4,5				
p[an] Lukáš	1	30	1,5	Petr Janeček	–	22	–

Pašek								
<Jiřík Foitl>	–	53	4,5	Martin	2	8	4,5	
Matěj Štika				Skřiváček				
				1735 Keš				
p[an] Lorenz	2	25	1,5	Antonín	–	52	3	
Heffer				Dvořák				
				1735 Kašpar				
< p[an] Jan	1	1	4,5	Baštýř				
Lang> roku				Tomáš Janeček	–	40	3	
1734 již p[an]								
Šimon Pflieger								
<p[an] Jan Lang	–	<32>	–	<Adam	1	6	4,5	
z 1 padělků již				Mühlberger>				
[?] připsáno>				Ignetius				
				Aurengrober,				
				již Jiří Pašek				
p[an] Řehoř	1	28	1,5	p[an] Jakub	–	32	3	
Bohoněk				Toryn				
Pavel Kotiza	1	26	1,5	Šimon Kuráž	–	59	1,5	
Řehoř Soukup	1	58	4,5	p[an] Vít Pašek	–	33	1,5	
již 1734 roku								
Jakub Kozimák								
<Kateřina>	–	53	1,5	Václav Hanuš	2	35	–	
Carel								
Batk<ová>								
Vít Ferepaur	–	55	1,ř	Jan Dršřka	–	53	4,5	
<Jan> Mikuláš	–	58	3	Václav Toryn	–	47	1,5	
Koženej								
Pavel Růžička	–	48	4,5	Latus	17	19	4,5	
Ondřej Šíma								
Latus	16	51	4,5					

fol. 110r

	zlaté	krejčary	denáry		zlaté	krejčary	denáry
<Jan Straka>	–	57	3	p[an] Jan Keš	2	8	3
Václ[av]				z koupeného	–	21	–
Kobsyn				půl padělku od Pavla Kadeřávka	2	29	3
p[an] Václav Batka	1	52	3	Voršila Grávová Franz Graff 1734	–	56	3
Jiřík Hanuš, 1737 již Vít Fiala, kterému Jiřík Hanuš nepomoce, z padělku patřiti bude 41 krejčarů	<1> – 1	47 34 29	1,5 3 4,5	Václav Palengenus	–	42	–
Jan Tůma	1	8	4,5	<Jiřík> Václav Vlašek a ze Lhotek otec Jiří Vlašek	–	32	3
Jakub Beránek	1	1	–	Václav Leutnant	1	36	–
Jiřík Egrmann	–	59	1,5	<p[an] Šimon Pfleger> 1734 roku již Pavel Jikamec 1737 z prodaného půl padělku se odpisuje	–	26	3
Barbora	2	10	1,5	Lukáš Straka	1	18	4,5

Grovová							
Lukáš Mocl	1	19	3	Matěj Soukup	–	58	1,5
1738 z místa	–	15	–				
Janovi, bratru,	1	4	3				
postoupeného se							
odpisuje							
Jan Mocl	–	15	–	p[an] Ondřej	1	3	4,5
				Procházka			
Vavřinec	–	25	3	Václav Velický	–	20	–
Roubík							
p[an] Josef Denk	1	41	4,5	Jiřík Pašek,	–	56	1,5
z koupeného půl	–	21	–	1737 již Jan			
padělku od	2	2	4,5	Zipko, jemužto			
Pavla Kadeřávka				z prodaných 3			
				kusů pole na			
				Lhotkách	–	9	–
				Matějovi	–	47	1,5
				Moclovi se			
				odráží			
Jakub Charvát	–	55	1,5	Jan Konopa	–	23	4,5
Ignatius	–	15	–	Latus	11	36	4,5
Vobratenský							
Latus	14	8	–				

fol. 110v

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
<Melichar>	–	21	4,5	p[an] Lukáš	2	13	4,5
Ondřej Glaubr				Zelenka			
<František>	–	20	–	Václav Hrošek	–	51	4,5
Barteloměj				z[e] 2	–	10	–
Novosedský				prodaných	–	41	4,5
				kaukusů			
Václav Kobsin	–	39	4,5	Jiřík	–	41	4,5

1737 již Pavel	–	9	–	Kratochvíle			
Tůma má srážky z domečku	–	30	4,5				
Vít Kotiza	–	9	–	Jan Nelinger	1	42	4,5
Ondřej Růžička	–	35	1,5	Mikuláš	–	26	–
1737 z prodaného půl padětku p[anu]				Kožimák	–	5	–
Františkovi Dvořákovi se odpisuje				z[e] 2 kaukusů od Václ[ava] Hroška	–	31	–
Josef Malagreda	–	19	–	Lukáš Baštýř	–	36	4,5
<Jan> Ferdinand Šwartzbaur	–	34	3	Filip Lexa, již 1735 <Tomáš>	–	23	–
Josef Sýkora	1	3	4,5	Vít Sláma, 1735 již Tomáš Kouba	–	45	4,5
Jan Reinl	–	33	4,5	Matěj Samyš	–	30	–
Jiřík List	–	43	1,5	Jakub Meinhert	–	11	–
Matěj Dvořák	–	27	–	<Rudolf Bohoněk> 1734 roku Franz Dvořák	–	51	1,5
Jiří Mikšíček	1	41	1,5	Latus	9	15	4,5
Latus	7	40	1,5				

fol. 111r

	zlaté	krejcary	denáry		zlaté	krejcary	denáry
Jan Heleport	–	27	–	Lidmila	–	21	–
z[e] 2 kaukusů	–	5	–	Janovská			
	–	32	–	1733 roku p[an]			

				Joannes Lang, jemužto z padělku	–	32	–
				Contri[buce] se připisuje 1737 z kaukusu se <připi>suje	–	52	3
Vojtěch Vojč z koupeného půl padělku 1736 rok od Jakuba Blahy přibylo	1 – 1	7 10 18	4,5 3 1,5	Václav Trol	–	17	–
Tomáš Fáber	–	47	4,5	<František Dvořák> nyní 1735 Pavel Kratochvíle	–	19	–
Jan Svoboda z prodaných 3 kaukusů	– – –	44 7 37	– 3 3	Václav Dvořák z koupeného půl padělku od Růžičky 1737 přibylo	– – –	15 12 27	– – –
Vavřinci Blahovi se odpisuje Pavel Kratochvíle, již po létu 1735 pro kvartýr ⁶²⁶ písaře radního k obci koupený	– – –	<22	3>	Matěj Mocl 1737 dne 11. Martii z koupených 3 kusů pole na Lhotkách od pana Zipko přibylo	– – –	27 9 36	– – –
Marek Mach	–	19	–	Florian Rausek	–	11	–

⁶²⁶ Kvartýr – byt, místo pro bydlení.

Latus	3	48	–	Latus	1	41	–
Summ[a]q[ue] 101 sousedův odvedou peněz.					106	56	1,5
Z domečku Pavla Kratochvíle již ale obecního se srazí.					–	22	3
					106	27	4,5
Na místě peněz z[a] 1 zlatý obilí 1 strych pšenice a 2 věrtele ječmene. Učiní v summě totiž od 1. Novembris 1733.							
pšenice					106	3	1,5
žita					53	12	0,75

fol. 112r

Léta Páně 1734 dne 17. Februarii nešťastně po 3. hodině ráno u pana Václava Hrdličky v jeho domě, jsouce šenkovní,⁶²⁷ oheň jest vyšel, odtud ale u velikém větru po velkej straně v tom pořadí 15 sousedských větším dílem větších a v městys tomto nejlepších domův s 16. obecním dvorem v Rathauze se vším, co od dříví staveno bylo, stodol, maštalma, kolny i stájema, obilím v slámě i na zrně, se vši zelenou i jinou pící⁶²⁸ a něco dobytka v jedné hodině mimo zděného stavení, dílem ale ani stavení se nehodícího v prach, popel obráceno. V jak velkou škodu v tom nešťastném ohni 16 pohořalých sousedův i obecní dvůr tenkrátě přišli, to níže postavená consignati od jednoho každého souseda vyznalé škody, ten lépe vysvětlení dává následovně.

Kraj Bechyňský

Panství Hlubocké

Poznamenání té škody, která skrze ten dne 17. února roku přítomného 1734 po 3. hodině ráno v městečku Lišově nenadále vzniklý nešťastný oheň vyrostla, jakž z druhé strany následuje.

Se[kre]tář.

fol. 112v

Jména starých hospodářův od vis[itation] com[m]issi 1637 roku	Jména nynějších hospodářův roku 1734	zlaté	krejcary	denáry

⁶²⁷ Šenkovní dům - výraz pro hostinec.

⁶²⁸ Píce - druh hospodářského krmiva.

Městys Lišov

Martin Šimánek	Václav Hrdilčka, tomuto shořelo nad jeho bytem a hostinským pokoji 4 střechy, za které sobě nejmenší škody počítá.	130	–	–
	Nad formanským ⁶²⁹ maštelm ⁶³⁰ podobně střecha 35 sáhů délky s pohořanou půdou.	140	–	–
	Nad zděnou velkou stodolou střecha.	100	–	–
	V ní obilí v slámě k mláčení, pšenice 120 mandelů, ⁶³¹ z mandele po 2 v[ěrtel] 60 strychů. Ten čas strych po 1 zlatém 54 krejcarech.	114	–	–
	Žita 100 mand[elů] z nich 40 strychů po 1 zlatém 24 krejcarech.	56	–	–
	Ječmene 39 man[delů] z nich 18 strychů po 1 zlatém 6 krejcarech.	19	48	–
	Ovsa 100 mand[elů] z nich 100 strychů po 36 krejcarech.	60	–	–
	Obilí na zrně.		–	–
	Žita 24 strychy.	33	36	–
	Ovsa 5 strychů.	3	–	–
	Slámy všechny a hrachovejmi za Nového šindele ⁶³² 400 kusů.	70	–	–
	1	1	–	–
	2 hrabice, ⁶³³ 4 travní kosa, 4 strunný řičičky, 1 starý kočárek, 1 řezačka	11	53	–

⁶²⁹ Forman - osoba vykonávající formanské řemeslo, což byla těžká nebo dálková nákladní doprava potahovými vozidly, která byla tažena koňmi.

⁶³⁰ Maštal - je starý název pro menší stavbu, součást venkovské usedlosti, která sloužila jako místo pro ustájení koní.

⁶³¹ Mandel - 15 kusů (např. vaječ, snopů).

⁶³² Šindel - menší prkno opatřené na jedné podélné straně drážkou a na druhé zaostřené, které se používalo jako krytina.

⁶³³ Hrabice - příčné břevno u hrábí opatřené kolíky.

okovaná, ⁶³⁴ zejbřík ⁶³⁵ a 8 tenkých prken nových			
Hotových peněz odňatých	10	–	–
V summě za	789	17	–

fol. 113r

		zlaté	krejcary	denár
Vít	Pavel Kadeřávek, podobně jemu shořely střechy nad	650	–	–
Zaul	setnicí, komorami, sejkou, maštali, stájema a stodolou. Všechny zdi pak od ohně rozvalené. Na velkém stavení škody sobě počítá.			
	Obilí v slámě, žita 30 mand[elů] 12 strychů.	16	48	–
	Ječmne 30 mandelů 20 str[ychů].	22	–	–
	Obilí na zrně, pšenice 2 str[ychy].	3	48	–
	Hrach 1,5 v[ěrtele].	–	42	–
	Ovsa 6 str[ychů].	3	36	–
	Semena lněného 2 v[ěrtele].	–	52	–
	Ovec 32 kusy a 6 malých prasat.	24	42	–
	Prken tenkých za	6	–	–
	Slámy a sena.	36	–	–
	2 vozy kovaný, 2 saně, 3 pluhy, 2 nový nápravy, 2 hrabice a jiného potřebného dřevěného hospodářství za	33	–	–
	V summě	797	28	–
Jiřík	Felix Kratochvíle, nad setnicí, komorami, 3 velký	122	–	–
Vodák	střechy 75 zlatých, nad maštali a chlívem 1 střecha 20 zlatých, nad 1 komůrkou obzvláštní střecha 15 zlatých, nad malýma chlívky 12 zlatých, činí.			
	Stodola dřevěná do gruntu shořerná.	40	–	–
	Latus	162	–	–

⁶³⁴ Řezačky - hospodářský stroj, který se používal na řezání hadrů, slámy, bramborů atd.

⁶³⁵ Zejbřík - tedy žebřík.

fol. 113v

		zlaté	krejcary	denáry
	Latus	162	–	–
	Obilí v slámě, žita 16 mandle z nich 7 strychů počítaje 1 zlatý 4 krejcary.	9	48	–
	Ječmene 36 mandel, 30 strychů po 1 zlatý 6 krejcarů.	33	–	–
	Slámy všechny s hrachovínama za	16	–	–
	Obilí na zrně, jarého žita 2 strychy.	2	48	–
	Ovsa 12 str[ychů].	7	12	–
	Rejže 3 mandele 1,5 strychu.	2	15	–
	Od dobytka ovec 3 kusy a s[ui] v[erbis] sviňského 13 kusů, za to	18	45	–
	Sena 4 fůry, votavy ⁶³⁶ 1 fůra, 4000 kusů nového šindele.	28	–	–
	2,5 vozu kovaného, 2 bosý kola, 2 nový plužní kolečka, 14 prken a jiného hospodárství dřevěného, plotu okolo zahrady 88 sáhů dýlky, 10 dveře, za to společně	48	20	–
	V summě	338	8	–
Matěj Smíšek	Lukáš Pašek, jemu podobně shořela střecha nad setnicí, komorami a stájema.	60	–	–
	Stodola dřevěná do gruntu.	40	–	–
	Obilí v slámě, ječmene 26 mandel 18 str[ychů].	19	48	–
	Hrachu 2 fůry 4 str[ychy].	8	–	–
	Slámy všechny a hrachovín za	36	–	–
	Sena 4 fůry.	16	–	–
	Latus	179	48	–

⁶³⁶ Votava - neboli otava jsou posekané traviny a jeteloviny, které se sklízí na podzim a používají se jako krmení hlavně pro skot.

fol. 114r

		zlaté	krejcary	denáry
	Latus	179	48	–
	Obilí na zrně, pšenice 4 str[ychy] 2 v[ěrtele], žita 2 str[ychy], ječmene 18 str[ychů], ovsu 23 str[ychy], semene lněného 3 str[ychy] 2 v[ěrtele], lnu nelámaného 25 votepy, zlámaného 15 votepy, pařízek 28 lib[er] 3 pytle, 6 ovec, půl kovaného vozu, 7 brány, 1 zvihač, ⁶³⁷ pluh, 1 kolečko kovaný, 1 říčice stodolní, 3 struněna říčička, 1 cepy, 5 řemení, volský 2 páry, šindele nového 2000, prken tenkých nových 23 kusy, hrabice 1, travní kosa 2, 2 kopy nových latí a jiného dřevěného hospodářství. Za všechno při skrovnosti sečteno.	76	51	–
	Hotových peněz od lidí odňatých.	20	–	–
	V summě	276	39	–
Kubešovský	Jiřík Foitl, který jsouce zdravý, když oheň drobet z většího opadl, bez pochyby od leknutí a velkého unavení v malé chvíli přijdouce mdloby na něho, sedě v[e] své setnici v Pánu usnul. Bože ráč se nad jeho duši smilovati. Při jehožto domě chlívy, maštale, stodola, vše ode dřeva do gruntu shořelo. Počítá vdova škody za	100	–	–

fol. 114v

		zlaté	krejcary	denáry
	Latus	100	–	–
	Slámy a sena za	20	–	–

⁶³⁷ Zvihač - tedy zdvihač, ruční nástroj na zvedání těžkých břemen do menších výšek.

	1 vůz, 1 pluh, 2000 nového šindele, 3 nové prkna, 30 lib[er] lind ⁶³⁸ a jiného dřevěného hospodářství, dle sečtení za	20	36	–
	V summě	140	36	–
Václav Fencalík	P[an] Lorentz Heffer, Primator toho času, počítá sobě škody za střechu nad setnicí, 3 velký chlívy na dobytek, 3 kolny, 2 stodoly, 6 malých chlívkův, vše do gruntu shořené.	400	–	–
	Obilí v slámě, ječmene 40 mandel 30 strychů.	33	–	–
	Ovsa 20 mandel 20 str[ychy].	12	–	–
	Na zrně, jarého žita 7 str[ychů].	9	48	–
	Ovsa 10 str[ychů].	6	–	–
	3 s[ui] v[erbis] roční prasata.	9	–	–
	V summě	463	48	–
Ambrož Kolář	Joannes Lang, tomu shořela střecha nad setnicí, komorou, sejpkou, maštale 2, kolny 2, stodola 1 a 3 chlívky, vše do gruntu, se všema potřeby dřevěnejma. Škody sobě klade.	400	–	–
	Pšenice v slámě 20 mandel, ovsa 20 mandel, slámy 70 mandel, zelený příze ⁶³⁹ 4 fůry, 24 prken nových, 1 nová postel, 3 s[ui] v[erbis] prasnice a 3 roční prasata, za to všechno	92	–	–
	V summě	492	–	–

fol. 115r

		zlaté	krejcary	denáry
Bartoloměj Kolouch	Řehoř Bohoněk, jemu shořela střecha nad setnicí, 3 nad maštalma a chlívy obvzlaštní, 1 stodola a kolna, obojí do gruntu, počítá škody sobě.	135	–	–

⁶³⁸ Linda - topol.

⁶³⁹ Příze - výrobek vzniklý z vláken předemím. Podle suroviny, ze které vznikla, se rozeznává příze bavlněná, lněná, vlněná atd.

	Obilí v slámě, pšenice 20 mandel, žita 20 man[del], ječmene 20 man[del], hrachu 3 vozy, za to dle sečtení.	–	4	–
	Slámy všeliké 50 mande[l], sena 3 fůry.	49	24	–
	Koryto kamenný 1 za 4 zlaté, třísla ⁶⁴⁰ k řemeslu koželužskému za 8 zlatých, bílých šatův 2 zlaté, tabule dlouhá 1 2 zlaté, hospodářských dřevěných věcí za 3 zlaté 30 krejcarů, společně.	32	–	–
		19	30	–
	V summě	235	54	–
Jiřík Kraner	Pavel Kotiza, tomu shořela střecha nad setnicí, komorou a kuchyní, škody.	75	–	–
	Dobytčí stáje, střecha nad zděnou stodolou a 2 malý chlívky.	40	–	–
	Na jedné malý obvzláštní setnice střecha shořená, štyk zděný spadnutý.	25	–	–
	Všeho hospodárství dřevěného za	15	–	–
	Obilí na zrně, žita 2 str[ychy], ječmene 2 str[ychy], hrachu 1 str[ych], ovsa 7 str[ychů], slámy 30 mandel, sena 2 fůry, krupek drobných 2 v[ěrtele], mouky žitný 4 str[ychy], lnu vypachtlovaného 6 lib[er], šatův bílých a 2 starý kabáty, koží koželužských za 15 zlatých, za všechno.	54	24	–
	V summě	209	24	–

fol. 115v

		zlaté	krejcare	denáry
Ondřej	Jakub Kozimák, tomu shořely 2 střechy nad setnicí, komorami a maštálí, škody.	75	–	–
Metelka	2 velké chlívky, 1 kolna, 1 stodola, 3 malé chlívky	60	–	–

⁶⁴⁰ Třísla - přípravek získaný z rozdrčené kůry stromů či jiných částí rostlin, který sloužil k vydělávání kůží.

	do gruntu shořený.			
	Slámy rozličné 50 mandel, sena 3 fůry, 3000 nového šindele, nových prken 12, 2 nový nápravy, lejta nová 1, 12 sáhů dřev, saně 2, řebřiny 4, řebříky 2, doškův ⁶⁴¹ nových 4 kopy a jiného dřevěného hopodárství, za to	37	14	–
	Ditto	186	14	–
Urban Kotník	Karel Batka, jemu shořela střecha nad setnicí a komorami 1.	35	–	–
	3 velký, 3 malý chlívy a 1 stodola, vše do gruntu.	45	–	–
	Slámy 12 mandel, sena 2 fůry, semene lněného 2 strychy, řečky 1 v[ěrtel], lnu vychachlovaného 8 lib[er], 4 nový prkna a jiného hospodárství za	25	28	–
	Ditto	105	28	–
Urban Habat	Vít Ferepaur, podobně jemu shořela střecha nad setnicí a komorami 10 sáhů dýlky.	50	–	–
	Item 1 střecha nad maštálí, 5 chlívů a 1 stodola.	50	–	–
	Obilí na zrně, žita 3 str[ychy], ječmene 1 str[ych], ovsa 10 str[ychů], slámy 16 mand[el], sena 3 fůry, šindele nového 1500, prken nových 31 a všelikého dřevěného hospodárství, za to vše.	42	14	–
	Ditto	142	14	–

fol. 116r

		zlaté	krejcary	denáry
Havel Koženej, koželuh	Jan Koženej, tomu shořela střecha nad setnicí a komorou, 4 chlívy velký a 2 malý, stodola 1, při skrovnosti škody.	100	–	–
	Obilí na zrně, žita 8 str[ychů], pšenice 2 str[ychy], ječmene 8 str[ychů], ovsa 38 str[ychy], 4 kádě k řemeslu koželužskému, koželužských koží za 13	60	18	–

⁶⁴¹ Došek - otěpka nebo svazeček slámy, který se používal k přikrytí střechy.

	zlatých 54 krejcarů a jiného všelikého hospodárství za			
	Ditto	160	18	–
Podlavkovský	Ondřej Šíma, tento ubohý v dřevěném stavení v prach, popel obrácený. Na stavení škody sobě všechny počítá toliko.	150	–	–
	Za 7 str[ychů] 2 v[ěšte] ovsá, 8 mandel slámy, 8 nových prken, 1 fůru sena, 900 nového šindele, 3 lib[ry] vlny, 0,5 lib[ry] fieshpanu, 10 rejkanů ⁶⁴² k řemeslu kadlcovskému, ⁶⁴³ kabát obchodilý soukený, modrou mezulánovou ⁶⁴⁴ sukni a bílý šaty.	21	–	–
	Ditto	171	–	–
Jakub Hastrka	Matěj Vais, jemu střecha nad setnicí, domem a komorou, 1 maštal a 1 chlív, 5 malých chlívčův shořelo, s 1 stodolou do grutu, počítá škody.	<1>80	–	–
	Za nádobí k řemeslu bednářskému, 1 krávu pořád spořenku, 1 str[ych] pšenice, 6 str[ychů] žita, 5 str[ychů] ječmene, 9 str[ychů] ovsá, 9 mandel slámy, 2 fůry sena a všeliké domovní hospodárství.	57	24	–
	Ditto	137	24	–

fol. 116v

	zlaté	krejcare	denáry
<u>V obecním dvoře při Rathauzu shořela střecha nad stájema velkejma 35 sáhů dýlky, 1 velká stodola, 1 velká kolna a 1</u>	152	–	–

⁶⁴² Rejkan - je přístroj podobný úzkému a velmi dlouhému žebříčku. Má dvě rovnoběžné laťky, svrcholec a spodek. Úkolem rejkanu je urovnat přízi na osnovní vratidlo.

⁶⁴³ Řemeslo kadlcovské - neboli tkalcovství, zabývá se výrobou tkanin.

⁶⁴⁴ Mezulán - tvrdé, silné plátno vyrobené ze lnu a konopí.

malá na všeliké hospodářské potřeby. Šacuje se škody.			
Obilí v slámě v[e] stodole shořelo jak počet a rejstřík Mlatecký dokázal.	–	–	–
Pšenice 14 mandel, z nich byť bylo 6 str[ychů] po 1 zlatém 54 krejcarech.	11	24	–
Žita 43 mandel, 16 str[ychů] po 1 zlatém 24 krejcarech.	20	44	–
Ječmene 42 mandel, 25 str[ychů] po 1 zlatém 6 krejcarech.	27	30	–
Hrachu 2 vozy, 4 str[ychy] po 2 zlatých.	8	–	–
Ovsa 55 mandel, 50 str[ychů] po 36 krejcarech.	30	–	–
Všeliké slámy a sena za	108	–	–
Fošer, prken, hospodářské potřeby od dříví rozdílného, zejbříky na obilí, řičičky, struněny, džbery a jiné hospodářské k dvorní práci patřící věci, za všechno jenom.	10	–	–
Ditto	377	38	–
V jedné summě ale nadepsaná škoda nešťastného ohně vynáší	5023	30	–

To vše, co tuto nadepsáno ne jenom od těch, od král[ovského] úřadu krajského tohoto Bechyňského kraje, u přítomnosti k tomu deputirovaných pánův Commissařův očitě spatřeno a tej od pohařalů před nimi přísahou stvrzeno bylo, odkud ale a z kterého místa u

fol. 117r

pana Václava Hrdličky, neb skrz[e] koho vyšel oheň ten, skrze ostré examinování hospodáře, čeledi, i právě tenkrát u něho hospodou přes noc pozůstavajících formanův, zdaž by oni jdouce u večer na půdu s[e] světlem pro slámu, byli do ní světlo nevědomě vtrousili aneb skrze jeho mající šenkýřku⁶⁴⁵ Kateřinu Čapkovou, rodilou z místa Sušice,⁶⁴⁶ jak větším dílem dunění na ní bylo, která, ač že se nedokázalo, že by ona strojice snad přede dnem nějaké snídani s máslem byla zapálila, však z příčiny poněvadž v tom tázana před Magistrátem, v ničemž vinou dáti se nechtěla, nýbrž u velkém zápírání a se zaklínání přeze všeliké vejsměšky pohořalním sousedům činíce, městys tohoto prázdna býti musela, ni žádným způsobem, ani skrze kominíka se

⁶⁴⁵ Šenkýřka - žena, která pracovala v hostici, nalévala pití a starala se o hosty.

⁶⁴⁶ Sušice - obec ležící v okrese Klatovy.

vyskytnouti nemohlo. Pročež usnesením Magistrátním dle znění práv městských O XVII,⁶⁴⁷ u koho oheň vyšel, s povážením v celé shromážděné obci 50 kop m[išeňských] p[anu] Václavovi Hrdličkovi pokuty dictirováno, na snažnou a poníženou jeho ale prosbu 25 kop složení oznámeno, které na 2 nové dřevěné kašny pro lepší dostatek vody v městys dle usnešení se myslilo obrátiti, poněvadž ale pravený pan Hrdlička jest přednesl, že by úmysla byl spolu [se] svou manželkou místo peněžité pokuty té za jejich obou živobyťi každoročně, jmenovitě ten den, když oheň vyšel, jenž bylo

fol. 117v

17. den měsíce února 1734 roku, jednu mši svatou zpívanou, která k větší cti a slávě boží, nejdůstojnější Marii panně, všem božím svatým, obzvláště ale ke cti a chvále s[vatého] Floriana, patrona městys tohoto, s vystavením velebené svátosti a požehnáním s Sollennym⁶⁴⁸ Musicirováním konána byla, ze svých vlastních prostředkův sloužiti dáti, v té šetrné jeho žádosti a pořádném chvalitebném přednášení (že by z příčiny té chtěl Bohu, blahoslavené panně Marii, všem božím svatým, vzlášť ke cti s[vatého] Floriana, vroucně obětovati, by skrze konání pobožnosti a vroucné k Bohu vzdechnutí, Boha rozhněvaného krotice, skrze přimluvu nejsvětější Marie panny, všech božích svatých, obzvláště ale skrze orodování svatého Floriana, Bůh všemohoucí nejenom dům a příbytek jeho, ale městys tohoto všech obyvatelův přebývaný od ohně nešťastného na budoucí časy milostivě chrániti a opatrovati ráčil) celá početná obec nejenom ihned na tom jest svolila, anóbrž budoucně v takovém pobožném setrvání zalíbení své míti bude, při kteréžto mši svaté, že všichni sousedi zdejší, manželky, dítky i čeledínové, s obyvateli svými neb podruhami se nejenom najíti dají, ale společnou myslí

fol. 118r

Boha všemohoucího, jednomyslně za milost tu horlivě prositi nepominou. Což když učinějí, jistě že od Boha vyslyšení takovou ruinou a zkázou ohně nešťastného přestrašení a zarmoucení nebudou, k čemuž jednomu každému mladému i starému, domácím i přespolnímu, vnuknutí své svaté a dar ducha svatého ráč tu milostivě popříti a srdce lidská křesťanská k pravému pokání vzbuditi, nejsvětější a trojdílná

⁶⁴⁷ Jestliže u kohokoliv ve městečku začalo hořet a oheň způsobil škody okolním sousedům, může úřad viníka uvěznit nebo mu uložit pokutu; Josef Jireček (ed.), *Práva*, s. 341.

⁶⁴⁸ Sollennym - (lat.) slavnostní.

Trojice svatá, Bože Otče, Bože Synu, Bože Duše svatý, blahoslavená a bezpoškrvnění počatá panno Maria, matko Boží, i všichni svatí. Amen.

Tehdáž a tenkrát 15 větším dílem do gruntu pohořalých u veliké bídě a nouze postavených sousedův před vzácný Magistrát předstoupilo a radu a pomoc kterak by zase k svému nedávno, vina té hodině, v prach, popel obrácenému předešlému stavení přijít mohli, plačtivě žádati, nemohouce ale pravený vzácný Magistrat jich plačtivé žádosti oslyšeti z prostředkův důchodů peněžitého i špitálního obecních po 30, 40, 50, 60 i 70 zlatých rýn[ských] společně 558 zlatých jest jim penez zapůčiti, sobě laskavě oblíbil a v jeden rok bez Interresti, majíce pak ale dosti při v obecních lesích dříví i stavení se hodícího při mil[ostivé] vrchnosti z panských lesův proti levnějšímu platu dle specificati sepsané a 146 k němu

fol. 118v

krokví, 577 k němu podlažnic, 366 k němu stěn, 26 trámův, dříví jakž i o úrok Respectu pohořalých na 3 léta mil[ostivé] passirovati, vzácný Magistrát podajíce peněžní Memorial J[eho] M[isloti] kníž[ecí], M[ilosti] a paní, paní Eleonoře Amélii Magdaléně,⁶⁴⁹ ovdovělé kněžně ve Šwarzenbergku (titul), tehdejší regentce,⁶⁵⁰ za ně sousedy jest ponížně žádal, načež s dalším očekáváním u velkých nečasích, nevědouce kam ubozí pohořalí před deštní hlavy své, manželek a dítek skrejtí, mnozí po jiných domech v podružství bejti museli, na to ale toliko polovici téhož dříví vykážati, Resolvirovano přišlo. Takže onich 15 sousedův namále poděleno bylo a hle Bůh všemohoucí úzkost a bídu na ně dopustil, však neopustil nebo hned v tom očekávání vrchnostlivého dříví dopustíce velké větrův foukání, které toliko v obecních lesích zdejších na 3000 k němu dříví všelikého větším dílem k stavení se hodícího sporážely, z kteréhožto ani potřeba ke dvoru obecnímu se jest náležitě nevzala, všechno mimo, co k palivu hoditi se mohlo, oni pohořalí užili. Za to ale malej Paqvatel⁶⁵¹ obci na penězích složili a s tím stavení, tím dřívě majíce peníze zapůčené sobě způsobili, za kteréžto dříví

⁶⁴⁹ Eleonora Amálie ze Schwarzenberku, rozená z Lobkovic (1682-1741) - manželka Adama Františka ze Schwarzenberku, která se po tragické smrti svého manžela roku 1732 ujala správy panství, protože její syn Josef Adam byl ještě nezletilý; Jiří Zálaha, *Stručné dějiny*, s. 7.

⁶⁵⁰ Regentka - vykonává správu na místo hlavního člena rodu, kterému správa byla určena, který ale vlády není schopen (např. pro nedospělost nebo duševní nemoc).

⁶⁵¹ Paqvatel - tedy pakatel, menší obnos, suma peněz.

od panství Hlubockého v Ordinární Taxe⁶⁵² 144 zlatých 5 krejcarů, od panství vyhozena, srážky 3. díl 48 zlatých 1 krejcar 4 denáry učiněno, při tom na 3 léta úrok z domův jejich i z obecího dvora v[e] 36 zaltých 29 krejcarů 4 denáry

fol. 119r

na 3 léta mil[ostivě] passirován. Král[ovská] berně pražská⁶⁵³ na tu pohořalost u 15/16 usedlých podobně na 3 léta v Contributi militární srazila. 2 díly ale za panské dříví na 2 Termíny po 2 léta z 96 zlatých 3 krejcarey 2 denáry oni pohořalí do důchodu kníž[ecího] panství Hlubockého jsou náležitě zaplatili.

Stalo se toto pamětlivé sepsání léta a dne z předupsaného za primaství pana Lorence Höffera skrze meč Františka Ferd[inanda] Horšovského, ten čas Syndicusa.⁶⁵⁴

fol. 119v

Léta Páně 1739 obnovena Repartici contribuční peněžítá, dle které jeden každý soused místo 1 zlatého peněz 1 strych pšenice a 2 věrtele ječmene na pivovar odvádí takto.

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
1.	J[eho]	1	36	1,5	6.	Vít Chvojka	–	3	–
	M[ilost] pan					z pole od	–	4	–
	farář, pater					p[ana]			
	Antonín					Millnera			
	Pavel Pišely					koupeného			
	Carel					přibylo,			
	Naymon					činí	–	38	3
						z prodaného			
						pak Vítovi			
						Kotizovi kus			
						pole se	–	5	–
						odráží,	–	33	3
						zůstává	–	5	–

⁶⁵² Ordinární taxa - běžná, stanovená částka peněz.

⁶⁵³ Královská berně - tedy obecná královská berně (collecta generalis), jedna z hlavních daní, za jejíž základ byla stanovena určitá částka z půdy.

⁶⁵⁴ Syndicus - nebo také syndik, je označení pro písaře.

						zase to pole vzal	–	38	3
2.	Martin Král	–	37	4,5	7.	Lukáš Novotný, již Matěj Novotný	–	52	3
3.	Martin Dědour Lopaček z pole Lopaček odprodajíc tohoto pole polovici odrazí 5 krejcarů 3 denáry, rest a to se přiráží Josefovi Veselému	1 – – –	31 11 5	3 – 3	8.	p[an] Václav Augusta	2	7	3
4.	<Antonín Mayer> Pavel Kuna z pole <p> p[ana] Mayera z místa Fialovi prod[aného] Rest	– – – – – –	<31 29 2 1 26 16	1,5> 1,5 1,5 – – –	9.	Antonín Eysner, již Mathias Millner z prodaného Vítovi Chvojkovi pole se odráží již <Andhius Schmid> zůstává Andeus	1 – 1	38 7 31	4,5 – 4,5

5.	Václav Velický	1	34	–	10.	Schmied Frantz Filip Pavel Skopec	1	45	3
	Vít Fiala	–	1	–		Frantz Pfleger Mathes Haager			
	z místa, které se Kunovi odráží	–	9	–		Latus	6	55	4,5
	ze	–	4	–					
	sousedství	–	15	–					
	z řemesla, činí								
	Latus	6	1	4,5					

fol. 120r

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
11.	Ludvík Kadeřávek	1	36	3	16.	Zuzana	1	31	1,5
	z prod[aného] Fr. [?]					Slámová			
	padětku se odpisuje	–	9	–					
		1	27	3					
12.	† p[an] Lukáš	–	18	–	17.	Pavel	1	45	1,5
	Kasparides,					Fencalík,			
	již Maria Anna Knátová					již Vavřinec,			
						syn,			
						již Pavel			
						Zabran			
13.	p[an] Matěj Velický,	–	44	3	18.	p[an] Václav	4	28	4,5
	již Wentzl Velický, syn					Hrdlička			
16.	Jakub Hevrdejs	–	43	4,5	19.	Pavel	1	18	–

	má záhumenici a půl padělků <a Jakub Blaha z padělků>, to nyní platí List N[ummero] 78 z polopadělčí pryč vyprodaného se odráží zůstává z noviny	-	<10	3>		Kadeřávek na poz[?]	-	4	-
		-	21	-			1	14	-
15.	Dorota Mertlová , již místo Frantze Fritský Carel Fritska	3	3	3	20.	Felix Kratochvíle odráží se, co List dosadí zůstává	1	59	4,5
		-	24	4,5			-	5	1,5
		-	2	-			1	54	3
	Pars	6	36	4,5		Pars	11	3	-

fol. 120v

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
21.	Lukáš Pašek	1	36	1,5	26.	Pavel Kotiza odpisuje se z půl padělků Adamovi Kunstovému prodaného 21 krejcarů Jakub Bullik	1	26	1,5
							-	<21	-
								>	
22.	Matěj Štika z kaukusu 3 krejcarů z 2 kaukusů od Lista koupených Ditto	-	56	4,5	27.	Jakub Kozimák	1	58	4,5
		-	9	4,5			1	5	1,5
		1	5	-					
		-	21	-					

	z padělku od Václ[ava] Hanuše								
23.	p[an] Lorentz Höffer, již <Antoni> Šíma z padělku se odráží [?] zůstává, již p[an] Anton Mayer z odprodanéh o pole Pavlu Kotizovi psáti	2 – 2 – 1	25 21 4 21 43	– – – – –					
24.	p[an] Šimon Pfleger z pole nového	1 –	1 2	4,5 –					
25.	Řehoř Bohoněk Mattes Hysinger Jan Helinger Latus	1 – – – 7	28 – – – 25	4,5 – – – 31					
28.	Karel Batka z novin polích pole od p[ana] Majera přikoup[eného] Ditto	– – – – 1	53 1 8 – 2	– – – – –				1,5 – – – 1,5	
29.	Lukáš Fábera z kakusu od Petra Janečka kuppeného z noviny z pole od p[ana] Majera kuppeného Ditto	– – – – – – 1	<55 – 3 58 1 8 – 4	– – – – – – –				1,5 – 1,5 – – – 1,5	
30.	Mikuláš Koženej z noviny Latus	– – – 6	58 – 1 12	– – – –				3 – – –	

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
31.	Pavel Růžička Matěj Velický Vít Kratochvíle	–	48	4,5	36.	Tomáš Janeček Wentzl Janeček	–	40	3
32.	p[an] Matěj Vais z noviny z novin nových	–	48 2 1	4,5 – 4,5	37.	Jiří Pašek	1	6	1,5
33.	Petr Janeček odpisuje se z kaukusu Lukášovi Fáberovi prodaného 3 krejcary, rest srazí se Ludvík Svoboda z noviny	–	<22> 19 3 16 2	– 3 3 3 –	38.	Antonín Veselý z kaukusu přikoup[eného] 3 krejcary na Josefa Veselého se odrazí z noviny na Jana dršťka se odrazí na Kotizu se odrazí	–	<32> 35 3 32 1 33 3 30 1 29	3> 3 – 3 – 3 3 3 – 3
34.	Martin Skřiváček Josef Bullik	2	8	4,5	39.	Šimon Kuráž z odprodaného půl padělku se odpisuje úroku 12 krejcarů contrib[uce] zůstává Václav Kordyn	–	59 15 44	1,5 – 1,5
35.	Kašpar Baštýř Latus	– 5	52 1	3 4,5	40.	Vít Pašek z kaukusu 3 krejcary z noviny Latus	– – 3	36 1 51	1,5 – 4,5

fol. 121v

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
41.	Václav Hanuš	2	35	–	46.	<Vít Fiala>	1	21	4,5

	z padělku Štikovi	–	21	–		Frantz Adamec			
	prodaného se	2	14	–		Rest 55 krejcarů			
	odpisuje	–	21	–					
	Item z padělku	1	53	–					
	Pincovi prod[aného]	–	15	–					
	z odp[rodaného] půl	1	38	–					
	padělku p[anu]	–	15	–					
	Grávovi se odráží								
	z druhého půl								
	padělku se na p[ana]	1	24	–					
	[?] odpisuje								
	z padělku k obci	–	20	–					
	odpi[suje]								
42.	Jiřík Dršťka	–	53	4,5	47.	p[an] Jann Tůma	1	8	4,5
	z noviny	–	2	–		z kaukusu v zadní			
	z kaukusu od					straně podle			
	Ant[onína] Toryna	–	3	–		gruntovní knihy			
	z nový noviny	–	1	4,5		fol[io] 78	–	5	–
						z kaukusu			
						v přední straně			
						fol[io] 1	–	1	4,5
						jakž roku 1720			
						uznáno bylo			
						Ditto	1	15	3
43.	<Václav Toryn>	–	42	1,5	48.	<Jakub Beránek>	1	1	–
	Adam Kunstový,					Matěj Pinc			
	z půl padělku od					z polopadělčí od			
	Pavla Kotyzi	–	21	–		p[ana] Jak[uba]			
	koupeného 21	–	3	–		Hevrdejsa			
	krejcarů	–	3	–		koupeného se			
	47 krejcarů 1,5	–	15	–		přiráží	–	21	–
	denáru [?]					z louky od Matěje	1	22	–
	z kaukusu od					Mocle	–	6	–

	Dvořáčka					z padělku od			
	z pole od Kurážky	1	24	1,5		Václ[ava] Hanuše	–	21	–
	z noviny	–	2	–		Ditto	1	49	–
44.	Václav Kobsin	–	57	3	49.	Jiří Egrmann	–	59	1,5
						Kašpar, syn			
45.	p[an] Václav Batka	1	52	3	50.	Barbora Grávová	2	10	1,2
	z noviny	–	1	–					
	Latus	7	6	–		Pars	6	41	–

fol. 122r

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
51.	Lukáš Mocl	1	4	3	56.	Jan Procházka	–	15	–
52.	Jann Mocl	–	18	–	57.	p[an] Jan Keš,	2	29	3
	z kaukusu					již Matles Keš,			
	koupeného 3					odráží se z půl			
	krejcary					padělku 21			
	z noviny	–	2	–		krejcarů a			
						z kaukusu 5	–	26	–
						krejcarů	2	3	3
						zůstane			
53.	<Vavřinec	–	25	3	58.	Frantz Graff	–	56	3
	Roubík>					z koupeného	–	3	–
	Matouš Mocl, již					kaukusu na			
	na místě kupce					Lhotkách			
	neb platitele					z přikoupené od	–	6	–
	Jakuba Votruby	–	9	–		Laidnanta záhumez	1	5	3
	Frantz					z polopadělčí od	–	9	–
	Novosedský					Kadeřinky	1	14	3
	z odjatého								
	padělku v knize								
	gruntovní fol[io]								
	51								
	zůstane	–	16	3					

54.	Martin Drábek p[an] Josef Denk, primator odráží se Vojtěchovi z půl padělku 21 krejcarů a z celého padělku 32 krejcarů tak zůstane a bude platit Vojtěch Denk z noviny novější	2	2	4,5	59.	† Václav Palengeni Josef Bakalář z padělku se přiraží a z odprodaného Rauskovi pole se odráží z půl padělku Koubrovi odprodaného se odpisuje Ditto	–	42	–
55.	Ignatius Charvát	–	55	1,5	60.	Václav Vlašek odráží sobě z prodaného na Lhotkách pole Frantzovi Kováři 3 krejcarů a otcí z[e] zahrady propuštěné 6 krejcarů Mortuus ⁶⁵⁵ [1]742 † Otec platit má Václav Vlašek 22 krejcarů 3 denáry Vdova dává 3 krejcarů Mikoláš Vlašek 3 krejcarů	Rest	<31	3>
							22	3	
							6	–	

⁶⁵⁵ Mortuus - (lat.) mrtvý, zemřelý.

					Ditto 28 krejcarů 3 denáry	–	28	3	
	Pars	4	43	–		Pars	4	54	–

fol. 122v

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
61.	Václav Laitnant z prodané záhumanice se odpisuje Rest	1	36	–	66.	Ondřej Procházka z padělku Matěj[ovi] Moclovi odprodaného se srazí Matěj Hepinger	1	3	4,5
62.	Pavel Jikamen	–	19	3	67.	<Jan Grisko> Wentzl Ettl. p[an] Václ[av] Dvořák	–	47	1,5
63.	† Lukáš Straka	1	18	4,5	68.	<Jan Konopa>	–	23	4,5
64.	Matěj Soukup	–	58	1,5	69.	Ondřej Glaubr z půl padělku se přiráží z noviny	–	21	4,5
65.	Václav Velický Tomáš Velický, syn	–	20	–	70.	Bartoloměj Novosedský na Frantze Bumbu se přenáší a sráží	–	20	–
	Pars	4	32	3		Pars	2	56	3

fol. 123r

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
71.	Pavel Kuna <odpisuje se ze zahrady> p[an] Anton	–	<30 <1 <29 31 2	4,5> 3> 1,5> 1,5 1,5	76.	Josef Sýkora <Matěj Peršle> 36 krejcarů 3 denáry	1	3	4,5

	Mayer připisuje se z Kunového pole									
	Ditto	–	33	3						
	Již Andres Šmid z padělku se odrazí	–	18	–						
	zůstane	–	23	3						
	z pole od Lop[ačky]	–	3	–						
	od Kuny	–	10	–						
	–	–	36	–						
72.	Vít Kotyza	–	9	–	77.	Jan Reindl	–	36	4,5	
	z kaukusu 3 krejcarů	–	3	–		z kaukusu nového <6 krejcarů>				
	ze zahrady 1 krejcar 3 denáry	–	4	3		Matěj Peršl				
	z pole od Víta Chvojky koupěného	–	13	3						
	Josef Veselý,	–	5	–						
	z domu	–	18	3						
	ze zah[rady]	–	19	3						
	z pole od Torina	–	3	–						
	z pole od Lopačka	–	5	3						
	19 krejcarů	–	19	–						
73.	Ondřej	–	35	1,5	78.	Jiří	List	–	43	1,5

	Růžička					z Blahovského			
	z místa se	–	3	–		půl padětku	–	10	5
	na Lopačka					přibylo	–	5	1,5
	odráží					z Kratochvílovéh	–	59	–
	Ditto	–	32	–		o přejímá	–	9	–
						z prodaných			
						Štikovi kaukusů	–	50	–
						se odráží	–	1	–
						zůstává	–	51	–
						z noviny	–	21	–
							–	39	–
74.	Josef	–	19	–	79.	Matěj Dvořák	–	27	–
	Malegreda,					<z kaukusu 3	–	<3>	–
	již p[an] Jan					krejcarů>	–	<30>	–
	Keš	–	26	–			–	2<7>	–
	půl padětku								
	25 krejcarů,								
	26 krejcarů	–	45	–					
	Kaukus 5								
	krejcarů, 9								
	krejcarů								
	35 krejcarů								
75.	Ferdinand	–	34	3	80.	Jiří Mikšíček,	1	41	1,5
	Šwarczbaur					již Lukáš Batka			
	Frantz								
	Korall								
	Josef Mayer								
	Pars	2	8	3		Pars	4	29	–

fol.123v

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
81.	Voršila Zelenková	2	15	4,5	87.	Filip Lexa	–	23	–
	Gotlies Tanner								

	z padělku	–	21	–					
	Zelenkovského	1	54	4,5					
	z domu a ostatních polí	2	15	4,5					
	poněvadž užívá ten								
	pad[ělek],	–	1<4>	–					
	co od p[ana] Mayera								
	z padělku p[ana]	–	15	–					
	Hanuše								
	z nahého půl padělku	–	15	–					
82.	Václav Hrošek	–	41	4,5	88.	Tomáš Kouba	–	45	4,5
83.	Jiří Kratochvíle	–	41	4,5	89.	Worza	–	30	–
						Samošová			
						z kaukusu 3			
						krejčary	–	3	–
						Josef Samiš	–	33	–
						z noviny	–	1	–
84.	Jan Nelinger,	1	42	4,5	90.	Frantz Dvořák	–	51	1,5
	již p[an] Šimon Řáha					z kaukusu <1			
	z polopadělčí a kaukusu	–	21	–		krejčar 3	–	1	3
	Ditto	2	3	4,5		denáry>	–	52	4,5
						z noviny	–	1	–
85.	Mikuláš Kozimák	–	31	–	91.	Jakub	–	14	–
	z kaukusu <1 krejčar 3	–	1	3		Mainhart			
	denáry>	–	32	3		z kaukusu <3			
	odrazí se 5 krejčarů a 1	–	6	4,5		krejčary>	–	1	–
	krejčar 4,5 denáru pro					z louky	–	15	–
	Jana Tůmu								
	zůstane	–	25	4,5					
	k tomu z noviny	–	3	–					
	k pole od Chvojky	–	5	–					
	tak bude platit Vít	–	33	4,5					
	Kotyza								
	z noviny	–	1	–					

	od Antoně	–	5	–					
	z pole od p[ana]								
	Mayera								
86.	Lukáš Baštýř	–	36	4,5	92.	Jan Heleport †	–	32	–
	z kaukusu <1 krejcar 3	–	1	3		již Tomáš			
	denáry>	–	38	1,5		Král			
	z noviny	–	1	–					
	Pars	6	29	4,5		Pars	3	13	–

fol. 124r

		zl.	krej.	den.			zl.	krej.	den.
93.	p[an] Vojtěch Vojc	1	18	1,5	99.	<Pavel Kratochvíle † koupěn k obci pro byt pastejře. Již obecní pro pastejře>	–	19	– 3
94.	Tomáš Fábera † 1742 Matěj Čaška	–	47	4,5	100.	Václav Dvořák Anton Schwapflarg [?] Jakub Kuráž	–	27	–
95.	Jan Svoboda z kaukusu 3 krejcarý p[an] Šimon Řáha, již p[an] Josef Denk	– – – – – 1	36 3 39 18 53 19	3 – 3 – – –	101.	Matěj Mocl z padělku se přiráží od Procházky koupěného 13 krejcarů z kaukusu	– – – – – –	36 6	– –

	z půl padělků					se odráží na	–	30	–
	21 krejcarů 32					Pince			
	činí					z padělků se	–	11	–
	pan Josef Denk					přiráží	–	43	–
	ditto								
96.	p[an] Marek	–	19	–	102.	Florian	–	11	–
	Mach					Rausek			
	Tomáš Vortner	–	<15>	–		z pole 1742	–	2	–
	< p[an] Šimon					od Bakaláře			
	Řáha>					koupeného			
						dá 17			
						krejcarů, již			
						[?]			
97.	Řehoř	1	–	3		Frantz	–	3	–
	Skřiváček	–	1	–		Bumba			
	z noviny					z místa od	–	9	–
						Bárthy			
						Novosed[sk			
						ého]			
						ostatní se			
						přiráží			
						z noviny	–	2	–
						z noviny	–	1	4,5
98.	Václav Trol †	–	17	–		Václav			
	1747					Lapaček			
	již Mikoláš					z místa od	–	3	–
	Vlašek					Růžičky se			
						přenáší	–	9	–
						[?] Drda			
						z pole	–	5	3
	Pars	4	19	–		Pars	1	33	–
						Summa	106	13	–
						z d[?]	–	16	–

						z pole	–	34	3
							107	3	3

fol. 124v

Léta 1840 byly dvě cerky z Lišova, sousedily jedna Frantě Trmky,⁶⁵⁶ druhá Frantě Chvojky,⁶⁵⁷ za jeptišky do kláštera v Praze zavezeny.

⁶⁵⁶ František Trnka narozený v Lišově v květnu 1783; Matrika fary Lišov, kniha č. 4, pag. 173.

⁶⁵⁷ František Chvojka narozený v Lišově v červnu 1792; Matrika fary Lišov, kniha č. 5, pag. 55.

MÍSTNÍ REJSTŘÍK

Místní rejstřík uvádí zeměpisné názvy, které se nacházejí v editované pamětní knize. Výjimku tvoří místní názvy, které jsou součástí titulu.

Hlavní heslo tvoří současný název místa. Heslo dále obsahuje dobové české a německé varianty tohoto názvu, které jsou uvedeny v kulatých závorkách a ve kterých se pojem v edici objevuje, a jeho geografické zařazení. Dále jsou uvedena jednotlivá folia, na kterých se daný název nachází. Odkazová hesla uvádějí pouze hlavní hesla, pod nimiž je daný pojem nutné hledat.

Borovany (Borovany), obec, okres České Budějovice - 43r

Bratislava (Prespurk), hlavní město Slovenska - 46r, 46v, 47v

Bzí (Bzy), ves u Týna nad Vltavou, okres České Budějovice - 68v, 74v, 85r

Čáchov (Čáchov), nejpíše místní název - 30r

České Budějovice (Budějovice, Budweiß), město, Jihočeský kraj - 3v, 16v, 33v, 83v, 100v

Drahonice (Drahonitz), obec, okres Strakonice - 90r

Heidelberk (Heydlbergk, Heidlbergk), město v Německu, spolková země Bádensko – Würtbersko - 10v, 11r, 19r, 25v, 26r

Hluboká nad Vltavou (Hluboká, Podhradí, Fraunberg, Frawenberg), obec, okres České Budějovice - 15v, 18v, 21r, 22r, 30v, 47r, 59r, 59v, 60v, 65r, 76r, 90r, 92r, 97r 106v, 108v

Hůrky (Hůrky), dnes část obce Lišov, okres České Budějovice - 39v

Chotýčany (Kotejčany), obec, okres České Budějovice - 16r

Chřešřovice (Krzeschtowitz, Krzesstowitz), obec, okres Písek - 81r, 82r, 87r

Chýnov (Chegnow, Cheynow), obec, okres Tábor - 90r

Jindřichův Hradec (Hradec), město, okres Jindřichův Hradec - 3r

Kestřany (Kerzestrzau), obec, okres Písek - 81r

Klení (Klení), malé údolíčko nedaleko Lišova - 32v, 38v, 105v, 106r, 106v, 107v

Königstein (Lylienštejn), město v Německu, spolková země Sasko - 30v

Lhotky (Lhotky), les ležící u Lišova - 12v, 14r, 14v, 57v, 95v, 104v, 105r, 110r, 111r, 122r

Linz (Lincz), město v Rakousku, spolková země Horní Rakousko - 3r

Lišov (Lieschau, Lyschau, Lyschaw, Lischaw), obec, okres České Budějovice - 3r, 3v, 20v, 22r, 23v, 25v, 31r, 40r, 46r, 50r, 56r, 58v, 59v, 61r, 65r, 66r, 66v, 67r, 68r, 68v, 69r, 69v, 70r, 70v, 71r, 71v, 72v, 74r, 75v, 76v, 77v, 78v, 79v, 80v, 81r, 81v, 82v,

83v, 84v, 85r, 85v, 86v, 87v, 88v, 89v, 90v, 91v, 92v, 97v, 98r, 101r, 103r, 106v,
112r, 112v, 124r

Masnice (Mastnice), les nedaleko Lišova - 27r

Murau (Muraw), město v Rakousku, spolková země Štýrsko - 90r

Na Králově (Královec), místní název, okolí usedlosti Jakuba Krále - 9v

Nürnberg (Nürnbergk), město v Německu, spolková země Bavorsko - 11r

Orlík nad Vltavou (Worlik), obec, okres Písek - 90r

Ostrolovský Újezd (Ostrolow Awjezd), obec, okres České Budějovice - 83r

Postoloprty (Postelberg, Postellberg), město, okres Louny - 89r, 90r

Praha (Praha), hlavní město České republiky - 3v, 124v

Protivín (Protivin), město, okres Písek - 46v, 77r, 79r, 84r, 88r, 90r

Přehořov (Přehořov), obec, okres Tábor - 41r

Přečín (Przetschin), obec, okres Prachatice - 73r, 78r

Reiffenstein (Raiffensten, Reiffenstein), město, německá spolková země Durýnsko - 90r

Sedlice (Sedlice), obec, okres Český Krumlov - 22r

Sedmíhradsko (Sedmíhradská země), kdysi velkoknížectví ve východních Uhrách -
37v

Slábče (Slápče), les nedaleko Lišova - 1v, 2v, 4r, 10v

Slověnice (Slověnice), dnes část obce Lišov, okres České Budějovice - 39v

Sosný (Sosní), les u Lišova - 2r, 39r

Sušice (Sušice), obec, okres Klatovy - 117r

Štěpánovice (Štěpánov), obec, okres České Budějovice - 39v

Třeboň (Wittigaw, Wittingau), město, okres Jindřichův Hradec - 3v, 15v, 60r, 61r, 70v,
74v, 80r, 86r, 90r

Vídeň (Wienn), hlavní město Rakouska - 59r, 59v, 65r, 67r

Vimperk (Wirtenberg, Wintenberg, Winntenberg), město, okres Prachatice - 90r

Vlčeves (Vlčoves), obec, okres Tábor - 41r

Vlčice (Wildschitz, Wiltschitz, Wiltschütz, Wildschütz, Wildtschitz), obec, okres
Trutnov - 90r

Vodňany (Vodňany), městečko, okres Strakonice - 31r, 32r

Vrabcov (na Vrabcově), nejspíše místní název - 4v, 5r, 5v

Zlatá Koruna (Zlatá Koruna), obec, okres Český Krumlov - 11r

Zvíkov (Zvíkov), obec, okres České Budějovice - 15v

Žernov (Zirnaw, Ziernaw), obec, okres Semilí - 67r, 91r

Žimutice (Zimutitz), obec, okres České Budějovice - 68v, 74v

SLOVNÍČEK LATINISMŮ

Latinismy v česky psaných zápisech

A

annotirováno	adnoto, are	poznamenat
arrestírovaná	arresto, are	zadržet, uvěznit

C

cassírováno	casso, are	zrušit
cedíroval	cedo, ere	přenechat, vzdát se
citírování	cito, are	předvolat, povolat
commendirováno	commendo, are	svěřit, doporučit
commitírovali	committo, ere	provinit se, spáchat
conferíroval	con-fero, ferre	shánět, setkat se
confirmírován	confirmo, are	potvrzen, schválen
confirmíruje	confirmo, are	potvrzen, schválen
contrahírovalo	contraho, ere	sjednat, shromažďovat
copalírovati	copulo, are	provdát, spojovat
corrigované	coriggo, ere	opravovat, rovnat

D

deputirovaný	deputo, are	určit, vyslat, odevzdat
deserdírující	desidero, are	žádat, postrádat, toužit
disponírování	dispono, ere	ustanovit, určit
dictírovaný	dicto, are	psát, předříkávat
docírovati	doceo, ere	dokazovat, odůvodňovat

E

examminirována	examino, are	vyšetřovat, zkoušet
exoneríroval	exonero, are	zprostit, zbavit se
extrahírováno	ex-traho, ere	vyjmout, vytáhnout

F

fundýrované	fundo, are	založit, ustanovit
-------------	------------	--------------------

L

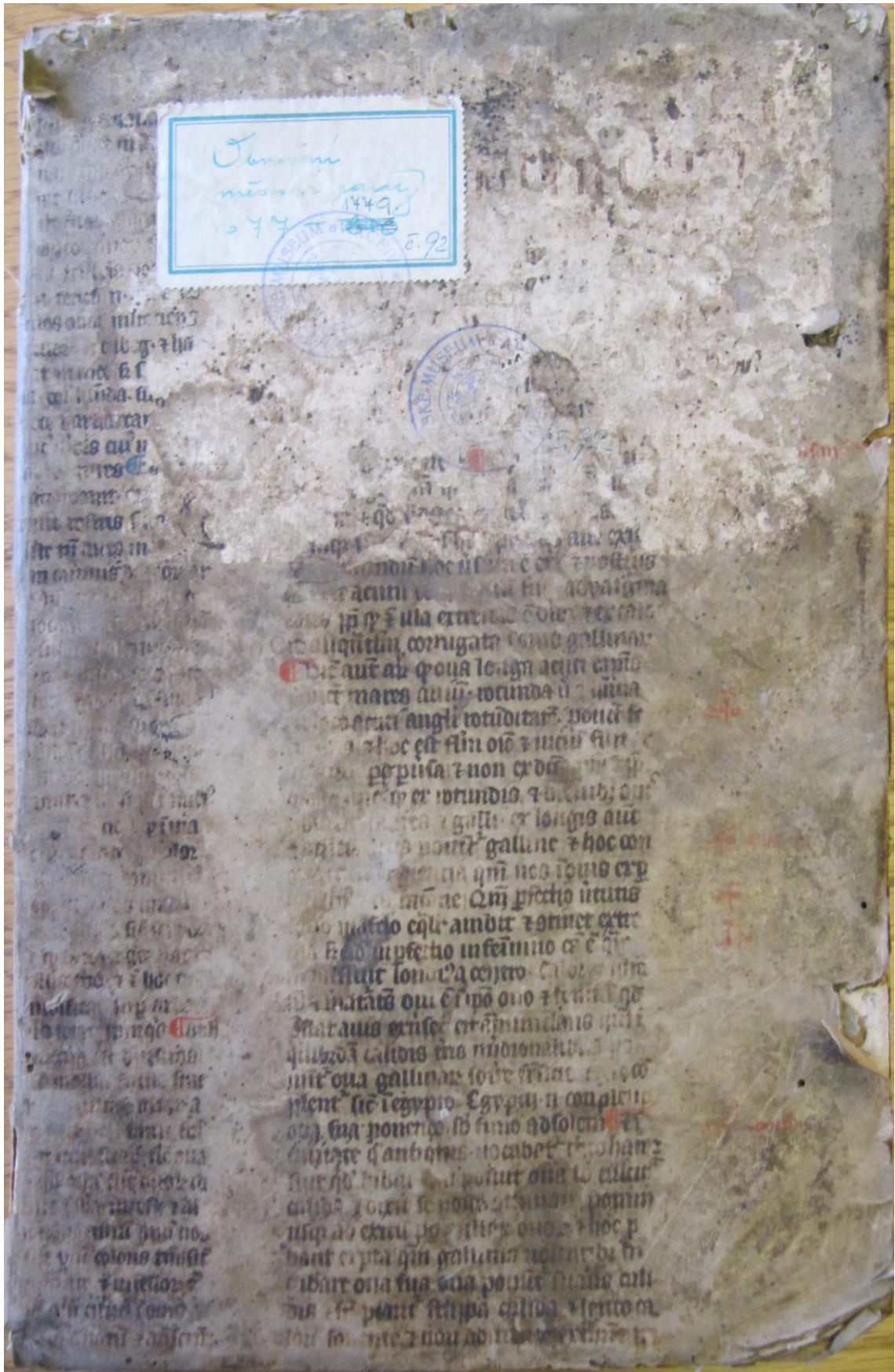
logírován	loco, are	umístit, usadit
-----------	-----------	-----------------

P		
pactírovati	pactio, onis	ujednání, úmluva
publicírovaný	publico, are	vydat, uveřejnit
Q		
qvaestionírované	quaestio, onis	dotazování se, vyšetřování
R		
regalírován	regulo, are	řídít, upravovat
regelirujícím	regulo, are	řídít, upravovat
regíroval	regulo, are	řídít, upravovat
relationíruje	relatio, onis	zpráva, referát
renovíroval	renovo, are	obnovit
reparírovaní	reparo, are	obnovit, znovu získat
repartírovaných	reparo, are	obnovit, znovu získat
replicírovati	replico, are	namítat
residírující	resideo, ere	zůstat, usednout
S		
specificírované	specialis, e	zvláštní, cenný

Latinismy v německy psaných zápisech

A		
acceptíret	accepto, ere	přijímat
approbirten	approbo, are	schvalovat, souhlasit
attestíret	attestatio, onis	dosvědčení, ověření
C		
caviren	caveo, ere	vystříhat se, mít se na pozoru
conferíret	con-fero, ferre	ukládat, uvalit
D		
desumírte	desumo, ere	vybírat si, vyvolit si
I		
ingrossíret	ingredior, gredi	vložit, dát do něčeho
L		
liquidírlíche	liquidus, a, um	čistý, jasný

O		
offeriret	of-fero, offerre	nabízet, poskytnout
P		
praestiren	praesto, are	splnit, zaručovat
possedire	possideo, ere	držet, ujmout se držení
R		
restutirende	restituo, ere	nahradit, vrátit
S		
solvendo	solvo, ere	zaplatit, splatit
V		
vidiritiren	video, ere	vidět, dívat se

Pamětní kniha mestečka Lišova.

Designation

Das die Magistrat bey dem hochwürdigem Bischoff zu Brunn
 Martell Luffman die 1732. besetzt gewesen, und selbten
 von die 1737. - bis auf hochwürdigem gnädigen Ratification wir,
 erimben besetzt worden; Nambly,

Anno 1732. sind gewesen:	An 1737. ermohlet worden.
Lorantz Hüfner Primas	Josph dant Primas ^{† 758}
Lucas Cyparides	Lorantz Hüfner ^{† 18. 739}
Jacob M. S. l. y	Lucas Cyparides ^{† 10. 9. 737}
Lucas Felenta [†]	Lucas Fessl ^{† 3. 12. 750}
Josph dant	Muzl Gendlichsta ^{† 24. 1. 1749}
Lucas Fessl	Josann Ent [†]
Muzl Gendlichsta	Mattias Walling ^{† 2. 7. 1742}
Josann Lang	Mattias Weyß ^{† 5. 1. 753}
Mattias Walling	Pimon Hugar
Josann Ent	Josann Fuma
Mattias Weyß	Muzl August ^{† 3. 1. 756}
Pimon Hugar	Muzl Batta
Martell Riedler	Martell Richter
Gregor Cosoni [†]	Muzl Woytsch
Gemein Schafte	Gemein Schafte
Andreas Prochla	Muzl Fessl mit Kapot [†]
Josph Glubowtz	Antonij Mayer
Muzl Fessl	Thomas faber [†]
Muzl Batta	Muzl Dwoyzt [†]
Josann Fuma	Thomas Kluba
Muzl August	Jacob Gromwidryß [†]
N. S. Wittingen	J. S. Drobny
den 4. Martij 1737.	mit Protocoll:
Jagrossatum die 30. Sept 1739 per me	
	Adam Eb. Kunstoway
	v. l. Judica Luffman

Zápis v pamětní knize ze 30. září 1739 od Adama Sebastiána Kunstového.

Fol. 9.

Annath von dem Durchleuchtigen Fürsten und
Herren Herrn Adam Grafen des Heil. Röm. Reichs
Fürsten zu Schwazenburg, großfürstlichen Landgrafen in
Elgaid, Grafen zu Dilsch, Herrn zu Gumborn, Rittern des
Guldennordens, des Röm. Kay. Mayst. Obristen Hoff
Marchalen, wir auch Obmarschalcken, und des Reichs Hoff
Ritters zu Rothorn, Herrn zu Mixais, Wittigais, Graun-
berg, Hohenberg, Vitzsch, Herrn zu Sien, Grafen zu
Trositz, Auf des Reichs Raths Rath Caspar Ambt
Herrn Herrn Grafen Dytora in Guaden (angehört) und au-
"unserer" worden ist, In dem Cas. Oberr. Herr Grafen
Dytora wegen der Herrschaft: Forderung und Verpfändung
seiner anständigen Caution xx Freyhündert Gulden xviij
Lusten und prastieren solle, welchen zu Vuter Pfand
Gehorsamkeit Folge, er und jedes Vuter Pfand heimlich
kündlich hat, wir müssen die Bürgschaft noch seiner
Lusten, und verbündet sein lassen, zu solchem Fund
Caus, und auch solche heimlich. Anweisung über die ob dictierte
300. Lusten. faste Herr Grafen Dytora, bey einsem isme
Administratorem Caspar Ambt, solange solches zu Vuter
Loben würde, durch seine Verordentlichkeit oder sonst Vuter
"Lusten" Lusten, in einem Vuter Pfand. Lusten

Zápis v německém jazyce z roku 1713.

Leto 1840. byli dva činkoj z lipceva smičnidy ymna
smička činkoj. čmija čmichor čmichor. za
čmichor du klufflana v čmichor čmichor.

Poslední zápis v pamětní knize z roku 1840.